

ပေါ်တူဂီ ကိုလိုနီဝါဒသမားများနှင့် စတင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြရသော (သံလျှင်စစ်ပွဲ) မှ အစပြုလျက်၊ ဟိုင်းကြီးကျွန်းစစ်ပွဲ၊ မြိကိန် ဗမာ ပထမ၊ ဒုတိယနှင့် တတိယ စစ်ပွဲများ၊ မြန်မာနိုင်ငံ စစ်အုပ်ချုပ်ရေး ကာလ အတွင်း မြန်မာ့ ပြောက်ကျား စစ်ပွဲများ၊ ဝိုင်-အမ်-ဘီ-အေ လှုပ်ရှားမှု၊ မင်းလောင်း မောင်သန့်နှင့် ဗန္ဓကရသေ့ လှုပ်ရှားမှုများ၊ သာယာဝတီ လယ်သမား သူပုန်ကြီး။ ခို့ ဗမာ သခင် အရေးတော်ပုံ၊ ဘီ-အိုင်-အေ လှုပ်ရှားမှု၊ ဖက်ဆစ် ဆန့်ကျင်ရေး အမျိုးသား စစ်ပွဲ၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အပြီး နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်ပွဲများနှင့် လွတ်လပ်ရေး-နောက်ပိုင်း အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီရေး တိုက်ပွဲများကို ခိုင်ခိုင်ခန့်ခန့်နှင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖော်ပြထားသော။

“ကိုလိုနီခေတ် မြန်မာနိုင်ငံ”

ရေးသူ ဗန်းမော် တင်အောင်

စက်တင် ပုံနှိပ်နေပါပြီ။

ပင်းယတိုက်

၂၀၉-ဘားလမ်း၊ ရန်ကုန်။

ပယ်၊ ရန်ကုန်။

သွင်ဖဟိနိ

မန်ဂျင်လောက

၃/

သွင်ဖဟိနိ

မန်ဂျင် လောက

THE
CAPITALIST
WORLD

သွင်စိုး နိ ဒါ နိး ရေး၍
သွင်သန်းထွန်း တည်းဖြတ်
အမှာရေး သည်

ပင်းယစာပေထုတ်ဝေရေးတိုက်

နေပြည်တော်

သခင်မဟိန်း

ပင်းယတိုက်

၂၀၉-ဘားလမ်း၊ ရန်ကုန်။

ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး-နယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေး
တိုက်ပွဲတလျှောက်လုံးတွင်
ကာယစွမ်းအား၊ ဥာဏ စွမ်းအားတို့ဖြင့်
တသမတ်တည်း ပြောင်မြောက်စွာ ရှေ့ဆောင်ပါဝင်ခဲ့သော
ရဲဘော်ဗဟိန်းနှင့် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက်
အစတေး ခံသွားကြသော
အခြား ဗမာ့သားကောင်းများသို့....

မာတိကာစဉ်

၁။ ထုတ်ဝေသူ၏အာဘော်

၂။ သခင်သန်းထွန်း၏အမှာ

၃။ သခင်စိုး၏နိဒါန်း

၄။ ဓနရှင်လောက

က၊ အနှစ်ခြောက်ထောင်ခရီး။

ခ၊ ဓနရှင်စံနတ်နှင့်ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအား။

ဂ၊ ဖေါင်စီးရင်းရေငတ်။

ဃ၊ ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲနေသောဓနရှင်လောက။

င၊ အလုပ်လက်မဲ့ပြဿနာ။

၅။ ဓနရှင်စံနတ်

က၊ လူသုံးပစ္စည်းလုပ်ငန်း။

ခ၊ လူသုံးပစ္စည်းဖြန့်ဝေပုံ။

ဂ၊ အသွင်ပြောင်းလာသောဓနရှင်စံနတ်။

၆။ နယ်ချဲ့စံနတ်

က၊ နယ်ချဲ့စံနတ်ဆိုတာဘာလဲ။

ခ၊ နယ်ချဲ့စံနတ်နှင့်စစ်ပွဲများ။

၇။ ဖက်ဆစ်စံနတ်

က၊ ဖက်ဆစ်စံနတ်ဆိုတာဘာလဲ။

ခ၊ အီတလီနှင့် ဖက်ဆစ်စံနတ်။

ဂ၊ ဂျာမနီနှင့် ဖက်ဆစ်စံနတ်။

ဃ၊ ဖက်ဆစ်စံနတ်နှင့် ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေး။

၈။ နိဂုံး

၉။ သခင်ဗဟိန်းအထွဋ်ပုတ္တိ

သခင်ဗဟိန်းဘဝ ဖြစ်စဉ်အကျဉ်း (စစ်ကိုင်းဟန်တင်)။

ရဲဘော်ဗဟိန်း ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ (ပြည်သူ့အာဏာ

ခေါင်းကြီး)။

ကျမချစ်လင် (မခင်ကြီး)။

ကိုဗဟိန်းနှင့် အတူနေခဲ့ရသော ရက်များ (ဗိုလ်မှူးချစ်

ကောင်း)။

ထုတ်ဝေသူ၏အာဘော်

ဤစာအုပ်ကို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးမဖြစ်မီ ၁၉၃၉-ခုနှစ် (လွန်ခဲ့သော ၂၄-နှစ်)က ပထမအကြိမ်အဖြစ် ထုတ်ဝေခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ်ကဤစာအုပ်သည် ဗမာ့နိုင်ငံရေးလောကတစ်ခုလုံးကို လှုပ်ရှား သွားစေခဲ့ရုံမျှမက နယ်ချဲ့တို့ကို တိုက်ပွဲဆင်ရင်္ဂင်လည်း ဤစာအုပ်သည် ကြီးမားသော အထောက်အကူကို ပြုနိုင်ခဲ့လေသည်။

ဤစာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာများမှာလည်း အရင်းရှင်တို့အပေါ် မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံရေးသားထားသည်တို့ မဟုတ်ဘဲ တကယ်ဖြစ်ရပ် အမှန်များကိုသာ အထောက်အထား အကိုးအကားခိုင်လုံစွာဖြင့် ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရှိရပေလိမ့်မည်။

သို့သော်ဤစာအုပ်ကို ရေးသားထုတ်ဝေစဉ် အခါက ကမ္ဘာ့အခြေအနေနှင့် ဗမာ့အခြေအနေမှာ ယခုအချိန်အခါနှင့် မတူ အလွန်ကွဲပြားခြားနားသော အခြေအနေ၌ရှိသည်ကိုလည်း ထည့်သွင်း စဉ်းစားရပေလိမ့်မည်။

ထိုစဉ်က အလွန်တန်ခိုးထွားခဲ့သော ဟစ်တလာ ကြီးစိုးသည့်နာဇီဂျာမနီသည်၎င်း၊ မူဆိုလီနီကြီးစိုးသည့် ဖက်ဆစ်အီတလီသည်၎င်း၊ သူတို့၏ မဟာမိတ်ဖြစ်သော ဖက်ဆစ်ဂျပန်သည်၎င်း၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင် ဘူးဘူးလဲကျ ခူးထောက်အရှုံးပေးခဲ့ကြရပြီး၊ ယနေ့လက်ရှိ အခြေအနေတွင်ကား နေ့စဉ်တွေ့မြင်ကြားသိနေရသည့် အတိုင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

ထိုစဉ်က ဗမာပြည်သည်လည်း အင်္ဂလိပ် နယ်ချဲ့ တို့ကို မောင်းထုတ်၍ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကို အရယူရန် သခင်ဗဟိန်း (သခင်ဘဟိန်း အထုတ္တုပုတ္တိနှင့် သခင်ဗဟိန်းအပေါ် ရှုကြည့်ချက်၊ သူတို့အမြင်အခင်းကို ဤစာအုပ်နောက်ပိုင်းတွင် ဖော်ပြထားသည်)အပါအဝင် သခင်လူငယ် နိုင်ငံရေးသမားတို့ အပြင်းအထန်တိုက်ပွဲဝင်လျက် ရှိနေကြသော အချိန်ဖြစ်သည်။

သို့သော်ယခုဗမာပြည်ကား အသွင်တမျိုး ပြောင်းခဲ့ချေပြီ။ ဂျပန်ခေတ်၊ ဘီအိုင်အေခေတ်၊ ဘီဒီအေခေတ်၊ ဂျပန်တော်လှန်ရေးခေတ်ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးခေတ်၊ ဟိုခေတ်၊ ဒီခေတ်စသည်ဖြင့် ခေတ်အမျိုးမျိုးပြောင်းခဲ့လေပြီ။

သို့သော်ကမ္ဘာ့အခြေအနေသည်၎င်း၊ ဗမာ့အခြေအနေသည်၎င်း၊ ခေတ်တွေဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း အရင်းရှင်စံနစ်ကား မပြောင်းမလဲ တည်မြဲတည်ရှိလျက်ပင်နေပေသေးသည်။

သခင်ဗဟိန်း၏ စာအုပ်သည် ထိုအရင်းရှင်တို့၏ လောဘ

ဇောတိုက်ပုံ၊ ယုတ်မာရက်စက်ပုံ၊ နယ်ချဲ့ပုံတို့ကို အစုံအလင်
အပြည့်အဝပေါ်ပြထားသဖြင့် အရင်းရှင်လောကကြီး မကျဆုံး
သမျှဤစာအုပ်သည် အသုံးဝင်နေမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော်စာအုပ်ပါအကြောင်းအရာတို့ကိုလေ့လာသော
အခါ စာရှုသူသည် သခင်ဗဟိန်းတင်ပြသော ခေတ်ပြဿနာတို့
တွင် ဟိုခေတ် ဟိုအခါက ဟိုလိုဖြစ်လျှင် ဤခေတ် ဤအခါတွင်
ဤလိုဖြစ်ရမည်ဟူသော သဘောဖြင့် နှိုင်းယှဉ်လေ့လာမှသာ
လျှင် ပို၍သဘောပေါက်ပေလိမ့်မည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဤစာအုပ်သည်အရင်းရှင်စံနစ်ကို တိုက်
ဖျက်ရာတွင် တတပ်တအား အနေဖြင့် အရာဝင် အသုံးကျမည်
ဆိုပါက ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ကျေနပ်အားရမည်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

အရင်းရှင်စံနစ်ကျဆုံးပါစေ....။

သိန်းရွှေ
ထုတ်ဝေသူ
၂၁၊ ၈၊ ၆၃

သခင်သန်းထွန်း၏

အမှာစာ

အမှာရေးခိုင်းထားသည့်ကား ရက်အတော်ကြာခဲ့ပြီ....။
အလုပ်တခုကို လုပ်ပေးပါဟု တဦးတယောက်က ခိုင်းလျှင် ပထမ
ဦးဆုံး ခေါင်းထဲတွင် ပေါ်လာသော မေးခွန်းကား လုပ်ချင်သ
လား မလုပ်ချင်သလားပင်ဖြစ်၏။ မလုပ်ချင်သော အလုပ်များ
မှာ မကြာခင်ပြီးတတ်ပြီး လုပ်ရန် တကယ် စေတနာ ရှိသော အ
လုပ်မျိုးကား တနေ့ရွှေ့ တနေ့ရွှေ့နှင့် ဖင့်ခွဲနေတတ်၏။

စင်စစ်အားဖြင့် ပျင်း၍လည်းမဟုတ်၊ အလုပ်မအား၍
လည်းမဟုတ်၊ စေတနာ ထက်သန်လွန်း၍ အကောင်းဆုံး ဖြစ်
စေချင်သော ဆန္ဒဖြင့် ဘယ်ကစပြီး ဘယ်လို လုပ်ရမည်ကို တွေး
လို့ မရနိုင်အောင် ဖြစ်၍သာဖြစ်၏။

ကိုဗဟိန်း အရေးခိုင်းသည့် နေ့ကပင် ဗလာစာအုပ် အ
လွတ်တအုပ်ကို ယူကာ ကျကျနန ပြင်ဆင်ခဲ့၏။ ကိုဗဟိန်း ရေး

ထားသည့် ဖိုင်တွဲကြီးကို ရှေ့တွင်ချ၏။ တည်းဖြင့်ရန်အတွက်ဖိုင် တွဲကြီးကို ကိုင်လိုက်တိုင်း အနှစ်ခြောက်ထောင် ခရီးဟူသော ခေါင်းစဉ်မြင်လိုက်ရာ ထိုခေါင်းစဉ်ကို မြင်တိုင်း ရင်ထဲမောမော သွား၏။

အနှစ်ခြောက်ထောင်က စလာသော စာအုပ်ကိုဘယ်နှယ် လုပ်တည်းဖြင့်မယ်၊ ဘယ်နှယ်လုပ် အမှာရေးမယ်ဟု စဉ်းစား၍ မရခေါင်းရှုတ်နေပေ၏။

တွေ့တိုင်း တောင်း၏။ တောင်းတိုင်း ရက်ချိန်းပေးခဲ့၏။ စာအုပ်ရိုက်ချင်သူများကလည်း လော၍လာကြလေပြီ။ ကိုဗဟိန်း လည်း စိတ်ပျက်လာဟန်တူ၏။ ပေါ်မလာတော့....။

တနေ့သော် ကိုလှ(သံလျှင်ကျောင်းသား သမဂ္ဂအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ) နှင့်အတူ ပေါက်လာ၏။ တရုတ်တန်းသို့ သွားကြပြီး.... ခေါက်ဆွဲစားကြ၏။ အိမ်သို့လိုက်ပို့ရာ အဆင်းတွင် ခင်ဗျားအ မှာရေးရမှာက ခင်ဗျားအကြောင်း ရေးရမှာလား...စာအုပ်အ ကြောင်း ရေးရမှာလားဟု မေးရာ စာအုပ်အကြောင်း ရေးရမှာ ပေါ့ မရေးချင်လဲ နေတော့ဗျာဟု နွဲ့ဆိုးသံနှင့် ပြန်ပြော၏။

ခင်ဗျားက ကလေးဆိုးနဲ့ တယ်တူတာဘဲဟု ပြောပြီး.... ထွက်သွား၏။

ကျွန်တော်မှာ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်မျှ ရှိသေးသော် လည်း သားဆိုးကဲ့သို့၎င်း၊ ကလေးဆိုးကဲ့သို့၎င်း သထောထား သူ သက်တူရွယ်တူ လေးငါးခြောက်ယောက်ရှိ၏။ ထိုသူတို့ကိုမူ ပုဂ္ဂိုလ်ခွဲ၍ ခင်မင်၏ ပုဂ္ဂိုလ်ခွဲခြင်းသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တမျိုးဖြစ် ၏။ သခင်များ၏ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန် ဝါဒနှင့်လည်း ဆန့်ကျင်၏။ နုနယ် သေးသော လူသားဖြစ်၍၎င်း၊ (ဝါ) ရင့်သန်သော သခင် မ

ဟုတ်သေးဟူ၍၎င်း၊ ပရမတ်သဘောဖြင့်မမြင်နိုင်သေး။ ပုဂ္ဂိုလ် ခွဲ၍ ခင်မင် ရင်းနှီးသော လူအနည်းငယ်တွင် ကိုဗဟိန်း တယော အပါအဝင်ပင်ဖြစ်ပေ၏။

ကိုဗဟိန်းက စိတ်ကောက်သည့် ကလေးကဲ့သို့ ပြောသည့် အခါ၌မူ မရေးဘဲ မနေနိုင်တော့။ ပြီးအောင်တော့ အကောင်း ဆုံးမှန်းပြီးရေးမည်ဟု စိတ်က ပိုင်းဖြတ်လိုက်၏။

○ ○ ○ ○

ကိုဗဟိန်း စာအုပ်တွေရေးနေသည် ဟူသောသတင်းသည် တို့ဗမာ အစည်းရုံးဌာနကို ရွှေတိဂုံ သို့ မပြောင်းမီကပင် ပြန့်နှံ့ခဲ့ ၏။ အင်း အားနေတုန်း စာဘတ်စာရေး ကောင်းတာဘဲဟု သူတို့ တတွေအတွက် ဝမ်းသာခဲ့၏။ လိုသည့် စာအုပ်များကိုလည်း ရှာ ဖွေပို့ခဲ့၏။

သခင်စိုးလည်း စာအုပ်ရေးနေသည်ဟု ကြားရရာ အင်း ကိုဗဟိန်းနဲ့ တော့ တွဲမိကြပြီ။ ကိုဗဟိန်း ရေးတဲ့စာတွေတော့... စာအုပ်သံတွေသိပ်ပါမှာဘဲဟု တွေးမိ၏။

ဤကား စာအုပ် မမြင်ရမီ တင်ကြို၍ တင်မြင်သော အ ချက်များပေတည်း။

ထောင်မှ ထွက်လာကြ သည့်အခါ သခင်စိုး ဖိုင်ဘွဲ့နှစ်ခု ယူလာခဲ့၏။ တခုကား သူရေးသော စာအုပ်ဖြစ်ပြီး အခြားတခု ကား ကိုဗဟိန်း ရေးသော စာအုပ်ပင်ဖြစ်၏။

လက်ရေးများမှာ တမျိုးတည်းလိုထင်ရ၏။ ချုပ်ထားပုံ ချည်ထားပုံများကား တမျိုးတည်းပင် ဖြစ်ကြ၏။ ငါထင်တဲ့အ တိုင်းတော့ ဖြစ်မှာဘဲဟု တသစ်ချ ယူဆ၏။

အောက်ခြေတွင် မှတ်ချက်ဖြစ်သော စာလုံးများကျန်နေသည့်အခါ ထည့်သွင်းရန်ကျဉ်းမြောင်းသေးစိပ်သောအကြောင်းများစာလုံးများအကြား၌ ပိုမိုသေးစိပ်သောစာလုံးကလေးများဖြင့် မဆန့်ကျင်ဘက်သပ်ရိုက်သွင်းထားသလိုရေးထားကြပုံတို့ကား လှန်၍ကြည့်လျှင် ကြည့်ခြင်း တွေ့မြင်လိုက်ရသော အချက်များပေတည်း။

တတိယ ထူးခြားသော အချက်ကား ဗမာစကားလုံး အဆန်းများပင်ဖြစ်၏။ သခင်စိုး ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒကျမ်းကိုရေးစဉ်က အင်္ဂလိပ်စကားလုံး ခက်ခက်မှန်မှန်သမျှကိုပါ ငွေစကားလုံးတွေဟိုကဆက် ဒီကဆက်နှင့် စကားလုံးအဆန်းတွေ ထွင်ခဲ့၏။ ကိုဗဟိန်းက သခင်စိုးသုံးခဲ့သော စကားများကို လက်ခံပြီးသကာလ မိမိကိုယ်တိုင် စကားလုံး အဆန်းတွေထပ်၍ ထွင်ခဲ့၏။ လူသံတွာများသည် တစ်ခွင်ထက်ဆင့် ကြောင်လိန် လှေခါးသဿှယ် တိုးတက်လာကြသည်ဟူသော ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒကို စွဲမြဲသက်ဝင် ယုံကြည်လာ၍ ပေလောမသိ။

စတုတ္ထ ထူးခြားချက်ကား စာအုပ်ရေးပုံ အခန်းခွဲပုံတို့မှာ အင်္ဂလန်ပြည်မှ ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင် ကြီးများ ရေးသားကြသည့် နည်းနာအတိုင်းပင်ဖြစ်၏။

အထူးသဖြင့် တူသည့် စာအုပ်ကား.... အင်္ဂလန်ပြည်မှ ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင် ပန်းဒပ် ရေးသားသည့် ဖက်ဆစ်ဝါဒနှင့် ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေး....ဟူသော စာအုပ်ပင်ဖြစ်၏။

ကိုဗဟိန်း၏ စာအုပ်ကား အဆိုပါ စာအုပ်ကို မြန်မာပြန်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။ ၎င်းစာအုပ်မှာ လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ခန့်က ရေးသားခဲ့ရာ ငါးနှစ်အတွင်း ဤကမ္ဘာကြီး၏အခြေအနေလည်း

ပြောင်းခဲ့ပြီ။ ထိုစာအုပ်ရေးစဉ်က ကွန်မြူနစ်များသည် အခြားနိုင်ငံရေး ဂိုဏ်းမှန်သမျှ အပြင်းအထန်နှိမ်နင်းကြရမည်ဟူသော အယူအဆ စွဲမြဲနေစဉ်က ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ကွန်မြူနစ်ဝါဒ၏အကြီးဆုံးသော ရန်သူမှာ ဆိုရှယ် ဒီမိုကရက် ဝါဒပင်ဖြစ်၏။

ဆိုရှယ် ဒီမိုကရက် ဝါဒမှာ ဆင်းရဲ သားများ အတွက် တတ်နိုင်သလောက် အကျိုးဆောင်ရွက်ပေးရင်း အာဏာကို တဖြည်းဖြည်း ယူကြရန်ဖြစ်၏။ ကွန်မြူနစ်တို့ကမူ မလိုချင်ကမ္ဘာကြီးသည် ကြပ်တည်း သည်ထက် ကြပ်တည်းလာပြီ ဖြစ်သဖြင့် သူပုန်ထကြဘို့ အချိန်တော်ပြီဟု အခါပေးကြွေးကြော်နေကြစဉ်ဖြစ်၏။ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တို့က ပြောတော့တော့ နှေးတေးတေး လုပ်နေကြသဖြင့် ဆင်းရဲသားများ အလုပ်သမားများ အစိုးရဖြစ်ကြရဘို့ နှောင့်နှေးကြရသည်။ သို့အတွက် ဆိုရှယ် ဒီမိုကရက်စာဒါကို နှိပ်နင်းပစ်ကြရမည်ဟူ၍ တယူသန် လုပ်ကြသော အခါဖြစ်၏။ ထိုအခါကမူ နေရှင်ကြေးစား ဖက်ဆစ်ဝါဒကိုပင် ကွန်မြူနစ်တို့အားပေးခဲ့ကြ၏။ အားပေးခြင်းအကြောင်းကား အခြားမဟုတ် ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် အလုပ်သမားဆင်းရဲသားများကို အပြင်းအထန်နှိပ်ကွပ်လိမ့်မည်။ သည်းမခံနိုင်ကြလျှင် သူပုန်ထကြလိမ့်မည် စသည်ဖြင့် သူပုန်မြန်မြန် ထကုန်ကြအောင် ဖက်ဆစ်ဝါဒ အားပေးခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ၎င်းတို့ထင်မြင်ယူဆကြသလိုမဟုတ် (၁၉၃၄) ခုနှစ် ဂျာမဏီပြည်၌ ဟစ်တလာ ကြီးမှူးသော.... ဖက်ဆစ်ဝါဒ

အာဏာလွှမ်းမိုးသည်နှင့် အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားများကိုလက်
နက်အားကိုး အပြင်းအထန် နှိပ်ကွပ်ခဲ့ကြ၏။

နှိပ်ကွပ်ခြင်းမက နှိပ်ကွပ်လှသဖြင့် အလုပ်သမား ဆင်းရဲ
သားများ၏အင်အားမှာ ပျက်စီးသွားခဲ့ကြရလေသည်။တိုးတက်
လာသော တော်လှန်ပုန်ကန်မှု အရှိန်ကြီးမှာလည်း နောက်ဆုတ်
သွားရလေတော့သည်။

၁၉၁၅-ခုနှစ်မှာ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ကွန်မြူနစ် ပါတီများ
၏ ခုနှစ်ကြိမ်မြောက် ညီလာခံသဘင်ကြီး ကျင်းပကြရာ ကမ္ဘာ
ကြီး၏ အခြေအနေ၊ တိုင်းပြည်အသီးသီးတို့၏ အင်အားကို ချိန်
ဆပြီး သကာလ လွတ်လပ်မှု၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ တိုးတက်မှု၊ ငြိမ်းချမ်း
သာယာမှု လိုလားသူမှန်သမျှနှင့် သွေးစည်းကြပြီးသကာလ ဖက်
ဆစ် ဝါဒနှင့် စစ်မက်ဖြစ်ပွားခြင်းကို တိုက်ဖျက်ကြရန်ဟု ဆုံးဖြတ်
ချက် ချခဲ့ကြ၏။

တကမ္ဘာလုံးရှိ ကွန်မြူနစ်ပါတီများ၏ လမ်းသွားကြပုံ
စံနစ် မပြောင်းလဲကြမက ရေးသားထားခဲ့သည့် စာအုပ်မှာ ပြောင်း
လဲနေသော ကမ္ဘာကြီးနှင့် များစွာ မသင့်လျော်တော့ချေ။ စာ
အုပ်ပါ အကြောင်းအရာများကို အသုံးပြုရန် ကောင်းစေကာမူ
စာအုပ်ပါ ကောက်နုတ်ချက်အားလုံးကို လက်ခံနိုင်လိမ့်မည် မ
ဟုတ်။ ဤစာအုပ်မျိုးကို မြန်မာလိုပြန်ဆို၍လည်း များစွာအကျိုး
ထူးလားဘွယ် မမြင်ချေ။

စာအုပ်ပါအကြောင်းအရာများမှာ ကားအထူးပင်အသုံး
ကျသဖြင့် ကိုဗဟိန်းက ကောက်နုတ်ကာ အသုံးပြုပြီး ပြောင်းလဲ
နေသော ခေတ်နှင့် လျော်ညီအောင် ရေးသားပေသည်။

○

○

○

အနှစ် ခြောက်ထောင်ခရီးဆိုရာ၌ လူများ၏ ခိုးရိုးမျက်စိ
ဖြင့် ကြည့်ရှုခဲ့ကြပါမူ ကြာညောင်းရှည်လျားလှပေမည်။ သို့ရာ
တွင် အသိဉာဏ်တည်းဟူသော ပြုပြင်ပြောင်းလဲနေကြသောဖြစ်
ကြောင်းများဖြင့် လေ့လာကြည့်ရှုမည်ဆိုပါက တိုတောင်းလှ
ပေမည်။ ဘာမျှမကြာလှ၊ ခဏတာမျှသာဟု ယူဆအောက်မေ့
ကြရပေမည်။

သစ်ပင်တက်လိုက် တွင်းအောင်းလိုက် သားရဲတိရစ္ဆာန်
များနှင့် လုံးလိုက်ထွေးလိုက်နှင့် နေခဲ့ကြရသော လူပေါ်စခေတ်
သို့မဟုတ် မြေလျှိုးမိုးပျံ့ခေတ် အလေ့ကျပေါက်သော သက်သီး
သစ်ရွက် သလေးဆန်များကို မစိုက်မပျိုးကြရဘဲ အလွယ်တကူ
ဆွတ်ခူးစားသောက် ကြရသော ပဒေသပင်ခေတ်၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား
မင်းဆွေမင်းမျိုးများတို့ကြီးစိုးလွှမ်းမိုး အုပ်စိုးကြသည့် ကျေးပိုင်
ကျွန်ပိုင်ခေတ်၊ မြို့စားနယ်စား မြေပိုင်ရှင်ကြီးများလက်ဝါးကြီး
အုပ် စိုးမိုးကြသည့် ပဒေသရာဇ်ခေတ်၊ ငွေကိုအရင်းအနှီး ပြုလုပ်
ကြကာ ဆင်းရဲသားများကို မတရားသွေးစုတ်ကြပြီး အမြတ်အ
စွန်း ရှာကြသော အရင်းရှင်ခေတ်စသည်ဖြင့် လူသံတွာများသည်
ကြောင်လိမ်လှေခါးတက်သည့် ပမာ တစတစဖြင့်တိုးတက်လာခဲ့
ကြရာ ယနေ့အထိ တိုးတက်ယဉ်ကျေးလာကြပုံကို အစဦးစွာ တွေ့
ရှိ ကြရပေမည်။

ဘုံနိုင်ငံတည်တောင်ရေးလမ်းစဉ်ကို စံနစ်တကျလေ့လာ
နားလည်လိုသူများသည်၎င်း လက်ရှိကမ္ဘာကြီး၏ အခြေအနေကို
ခေတ်မှီမှီစူးစမ်းလေ့လာလိုကြသူများသည်၎င်း၊ လူ့စတင်ပေါ်
ပေါက်လာသည်ခေတ်မှ ယနေ့အထိ မည်သို့မည်ပုံပြောင်းလဲလာ
ကြသည်ကို၎င်း၊ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းရှေးဦးစွာသိရှိကြရပေမည်။

လူတို့၏ တိုးတက်ပြောင်းလဲလာကြပုံများကား ဤမျှနှင့် မရပ်ကြသေးပေ။ အရင်းရှင်စံနစ်သည် အစဉ် တိုင်းပြည် တပြည် တည်း တည်ထောင်လိုက်၏။ ထိုတိုင်းပြည်တပြည်၏ နယ်နိမိတ် အတွင်း၌သာ ဩဇာအာဏာလွှမ်းမိုးခဲ့ရ၏။

အမြတ်အစွန်းများများရရှိမှုကြောင့် နယ်ပယ်များစွာ ချဲ့ထွင်ခဲ့ကြရလေသည်။ အမြတ်အစွန်းများများ ရရှိမှုအတွက် အရင်းရှင်စံနစ်သည် နယ်ချဲ့ကြရခြင်းကြောင့် နယ်ချဲ့စံနစ်ပေါ် ပေါက်လာခဲ့ရပေသည်။

နယ်ချဲ့ကြရာ၌လည်း ကမ္ဘာကြီးတခုလုံးလိုလို ခွဲခြမ်းစိတ် ဖြာ၍ ပြီးကြသည့်အခါ မတင်းတိမ်နိုင်ကြ သေးသဖြင့် ဝေပွီး သားများကို ပြန်ဝေကြရမည်ဟု နယ်ချဲ့ သမားများအချင်းချင်း စကားများ ရန်ဖြစ်ကြကာ နယ်ချဲ့စစ်ပွဲများဖြစ်ခဲ့ကြရပြန်သည်။ ၁၉၁၄-၁၉၁၈-ခုနှစ်များအတွင်း၌ ဖြစ်ပွားလာခဲ့ကြရသည့် စစ်ပွဲ ကြီးများကား နယ်ချဲ့စစ်ပွဲများ၏ ပဉ္စီးထွက်အဆိုးပင်ဖြစ်တော့ သည်။

ထိုစစ်ကြီးပြီးသည့်နောက် တကမ္ဘာလုံးဟိုက်၍ နေခဲ့ကြ ၏။ နောက်တချို့ချက်ရန် အားစုကြပြန်၏။ ဟန်ပြင်ကြပြန်၏။ လက်ခမောင်းခပ်လိုက် ခြေထောက်နှင့် ကန်လိုက်၊ လက်ဝါး နှင့် ရိုက်လိုက် လုပ်နေကြပြန်၏။ မလုံးကြသေးပေ။ သို့ရာတွင် နာ သူများလည်း နာကုန်ကြရ၏။ ကွဲကြသူများလည်း ကွဲကြရ လေပြီ။

(က) ဟစ်တလာ မူဆိုလိုနီစသည်တို့ကကြိမ်းဝါးနေကြ ခြင်း။

(ခ) ဂျပန်က တရုတ်ကိုဝင်၍ တိုက်လိုက်ခြင်း။

(ဂ) အီတလီက အဘီဆီးနီးယား အယ်လ်ဘေးနီးယား များကို သိမ်းယူလိုက်ခြင်း။

(ဃ) ဂျာမနီကဩစတြီယား၊ ဂျက်ကိုစလိုဗေကီးယား မဲမည်း စသည်တို့ကို သိမ်းယူလိုက်ခြင်း။

(င) ဂျာမနီ၊ အီတလီတို့ အကူအညီဖြင့် စပိန်ပြည်မှာ သူပုန်များက ပြည်သူ့သမ္မတအစိုးရကို ဖြုတ်ချ ကြခြင်း။

စသည်တို့ကား နယ်ချဲ့စစ်ကြီးစတင်ခြင်းပင်ဖြစ်တော့၏။ သို့သော် တကမ္ဘာလုံး မပါသေးပေ။ အချိန်အားဖြင့်သာလို တော့၏။ (ဒုတိယကမ္ဘာစစ်သည်ဤအချက်ကိုထောက်ခံလိုက်၏)

ဓနရှင်စံနစ်မှ နယ်ချဲ့စံနစ်၊ နယ်ချဲ့စံနစ်အတွင်း၌ပင် ဖက် ဆစ် စံနစ်စသည်ဖြင့် ပေါက်ဖွားပေါ် ပေါက်လာကြခြင်းတို့ကား အရင်းရှင်ဆိုသူများက ကိုယ်ကျင့်တရား ယုတ်ညံ့ကြ၍မဟုတ်၊ ပြောင်းလဲလာကြသော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ် သဘောတရား များကို မလွန်ဆန်နိုင်ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြရပေသည်။

ဓနရှင်စံနစ်၏ ထူးခြားသော အချက်များကား ဗုရုံး၍ လုပ်ကြခြင်း၊ တာဝန်ခွဲဝေ၍ လုပ်ကိုင်ကြခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ အရင်းရှင်ခေတ်၏ရှာဖွေစူးစမ်းမှုများကို အစဉ်အားပေးခဲ့ကြခြင်း ဖြင့် ကုန်လုပ်ကြိယာ စွမ်းအားလည်း ကြီးမား လာခဲ့ရပေသည်။

၁....The Programme of Communist International
၃....Stalin to the 18th Congress of the C. P. S. U.

အင်္ဂလန်ပြည်၌မူ နှစ်ပေါင်းတရာခန့်ဆယ်လောက်က
ထက် နှစ်ပေါင်းတရာခန့်က ကုန်ထုတ်လုပ်ကြိယာစွမ်းအား နှစ်
ဆယ်နှင့် ခန့်ဆယ်တိုးလာခဲ့၏။ ယခုအခါ၌မူကား လွန်ခဲ့သောအ
နှစ် တရာခန့်ကထက် အဆပေါင်းတရာခန့် ကြီးမားလာခဲ့၏။
တကမ္ဘာလုံးနှင့်တွက်ကြည့်မူ လွန်ခဲ့သော အနှစ်တရာခန့်ကထက်
အဆပေါင်း ခြောက်ရာခန့်မျှကြီးမားတိုးတက်လာခဲ့၏။

ဤကဲ့သို့ လူ၏ စွမ်းရည်ကုန်လုပ်ကြိယာ၏ စွမ်းရည်တိုး
တက် ထွန်းကားမှုများမှာ လူသတ္တိတို့ ချမ်းသာဘွဲ့ပင်ဖြစ်၏။
သို့ရာတွင် ကုန်လုပ်ကြိယာများကို လူနည်းစုကသာ ပိုင်ဆိုင်အုပ်
စီး ထားကြ၏။ ရရှိကြသမျှအမြတ်အစွန်းများကိုလည်း လူနည်း
စုများကသာ ခွဲယူသုံးစွဲကြ၏။

သို့ဖြစ်လေရာ ကုန်လုပ်ကြိယာစွမ်းအားနှင့် လက်ရှိစံနှစ်
သည် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်လာရတော့သည်။

စံနှစ်တခုလုံးမှာ အမြတ်အစွန်းရလို့မူအတွက်ပင် ဖြစ်လေ
ရာ ကုန်ထုတ်ကြိယာ စွမ်းအားကိုချုပ်ချယ်လာခဲ့ကြ၏။ လူတွေ
လျော့ပတ်၏။ အလုပ်လက်မဲ့တွေပေါ်လာ၏။ အခကြေးငွေတွေ
လျော့ပတ်၏။ ပညာရှာဖွေစူးစမ်းမှုကို ချုပ်ချယ်လာခဲ့၏။ ရှေး
အခါကမူ မင်းတို့ဆင်းရဲသားတွေအတွက် တို့စေတနာရှိကြပါ
သည်ဟူသော သဘောဖြင့်ပြည်သူ့သဘောကျအုပ်ချုပ်ရေးစံနှစ်
ကို အသုံးပြုခဲ့ကြလေသည်။ ယခုအခါ၌မူကား ဟန်ရေး ဟန်ဝါ
မပြလိုကြတော့။ ခန့်ရှင်စံနှစ်သည် စိတ်တိုလာလာပြီ ဖြစ်သဖြင့်
ပြည်သူလူထုသဘောကျအုပ်ချုပ်ရေးစံနှစ်ကိုအသုံးမပြုနိုင်တော့၊
ပြောင်ပြောင်ကြီး နှိပ်ကွပ်တော့မည်ဟု ဆိုကြကာ အာဏာရှင်
စံနှစ်ကို တီထွင်လာခဲ့ကြ၏။ ၎င်းစံနှစ်နှင့် ယှဉ်၍ပင် တို့တခြား

တိုင်းပြည်ကကုန်တွေ မသုံးနိုင်ဘူး။ အမျိုးချစ်ကြရမယ်ဟူသည့်
သဘောဖြင့် မိမိတို့ တိုင်းပြည်အတွင်းမှ အရင်းရှင်များ၏ ကုန်
ပစ္စည်းများကို မသုံးမနေရဟူ၍ ပညတ်ချက်များလုပ်လာကြ၏။
လွတ်လပ်စွာ ကုန်ကူးရမည်ဟူသော ခန့်ရှင်အယူအဆ၏ အရင်း
အကျဆုံး ဆောင်ပုဒ်ကိုလည်းပစ်ပယ်ခဲ့ကြ၏။ လက်ဝါးကြီးအုပ်
နည်းစံနှစ်ဖြစ်ခဲ့ကြလေပြီ။ အလွန်အလွန် အလို ကြီးကြမှုများ
ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာကြသော ရှုပ်ထွေးမှုများကို သာမန်အား
ဖြင့် မဖြေရှင်းနိုင်တော့ဘဲ စစ်မက်ဖြစ်ပွားလာကြကာ ဖြေရှင်း
ယူကြရတော့၏။

ဒီတလီ ဂျာမနီပြည်များ၌ ဤနည်းအားဖြင့် ဖက်ဆစ်
စံနှစ်သို့ ဆိုက်ရောက် လာခဲ့ရ၏။ အမေရိကန်ပြည်၌ ရုစဘဲတို့
စီးပွားရေး ချောင်လည်ကြအောင် လုပ်ကြခြင်းတို့မှာလည်း အ
ရင်း စစ်လိုက်လျှင် ဖက်ဆစ်သဘောသို့ သက်ရောက်လာပေတော့
သည်။

သို့ဖြစ်ကြလေရာ လူ့အဆောက်အအုံအတွင်းရှိ လူသား
အပေါင်းတို့ လိုက်ကြရမည့်လမ်းကြောင်း နှစ်ကြောင်းသာ ရှိကြ
တော့၏။

တလမ်းကား ကုန်လုပ် ကြိယာစွမ်းအားကို ချုပ်ချယ်
ခြင်း၊ တိုးတက်မှုများကို တားဆီးထားကြခြင်း၊ လူနှင့် ပစ္စည်း
များကို ဖျက်ဆီးပစ်ကြခြင်း၊ ကမ္ဘာ့ရောင်းဝယ်ဖလှယ်မှုများကို
ချုပ်ချယ်ကြခြင်း၊ စူးစမ်းရှာဖွေမှုများကို ပိတ်ပင်ကြခြင်း၊ နိုင်ငံ
အချင်းချင်း စစ်မက်ဖြစ်ပွားကြခြင်းစသည်များကို အသုံးပြုကြ
ပြီး ခေတ်နောက်ပြန် ဆွဲနေကြသော ဖက်ဆစ်စံနှစ်ကို ကျင့်သုံး
လိုက်နာသော လမ်းကြောင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။ ဤလမ်းကြောင်း

ကား ကမ္ဘာကြီးပျက်စီးဆုံးရှုံးစေမည့် လမ်းကြောင်းတရပ်ပင် တည်း။

အခြားတစ်ကား ကုန်လုပ်ကြံယာ စွမ်းအားကို လူ့အဆောက်အအုံ အတွင်းရှိ လူများအကျိုးရရှိကြအောင် အသုံးပြုနိုင်ကြရန် လူ့အဆောက်အအုံတွင်းရှိ ပစ္စည်းမှန်သမျှလူအားလုံးအကျိုးခံစားနိုင်ကြစေရန် ဆင်းရဲခြင်း အသိကင်းမဲ့၍ ရောဂါတူပြောကြခြင်းစသည်များကိုအမြစ်မှသုတ်သင်ပစ်ရန်စူးစမ်းရှာဖွေကြကာ အသိပြန့်ပွားမှုများကိုအချုပ်အချယ်မရှိတိုးတက်စေရန် လူတန်းစေ့အကျိုး ဖြစ်ထွန်းစေရန် ရည်ရွယ်ရွှေ့ရွှေ့အပ်သော ဘုံနိုင်ငံ အဆင့်သို့ သွားရောက်ရန် လမ်းကြောင်းတရပ်ပေတည်း။

ယနေ့လက်ရှိ ကမ္ဘာ့ပေါ်၌လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသော လူအပေါင်းသည် မည်သည့်လမ်းကြောင်းကို ဦးတည်၍လိုက်ကြမည်နည်း။

ယနေ့ကမ္ဘာ့အဆောက်အအုံကြီးကား သေတော့အံ့ဆဲဆဲ လူနာကြီးနှင့်တူလာလေပြီ။ ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ကြရန်အမြန်ဆုံး လုံးပမ်းကြကုန်လော။

ဤကား ကိုဗဟိန်းရေးသည့် စာအုပ်အကျဉ်းချုပ်မျှဖြစ်ပေသည်။ ဤစာအုပ်ကိုလေ့လာပြီးသကာလ မြန်မာပြည်အတွက် အများဆုံး အကျိုးရှိအောင် ပုံစံအရလုပ်ကြရန်ကား စာဖတ်သူများ၏ တာဝန်သာဖြစ်တော့၏။

စာအုပ်ရေးသူများအဘို့ဆိုလျှင် မင်အိုး၊ ကလောင်တန်စာရေးစက္ကူများရှိလာလျှင် စာအုပ် ဖြစ်နိုင်ကြလေရာ အများအားဖြင့် လက်တွေ့ လုပ်ကိုင်သူများ မဟုတ်ကြပေ။ စိတ်ကူးယဉ်တတ်ကြသူများကို မြှောက်ပေးတတ်သူများသာဖြစ်ကြပေသည်။

ကိုဗဟိန်းကမူ ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်ပေ။ လက်ရှိမျက်မြင် လူအဆောက်အအုံကြီးအတွင်း၌ ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေး အတွက် လုပ်နေကြသူများကား....

- (က) ရသျှား ဘုံသမ္မတနိုင်ငံကြီး
- (ခ) ဓနရှင်နိုင်ငံများရှိ အလုပ်သမားများ
- (ဂ) နယ်ချဲ့ ဓနရှင်နိုင်ငံများ၊ လက်အောက်ခံ ကျွန်နိုင်ငံများမှ ဆင်းရဲသားများသာဖြစ်ကြ၏။

လက်အောက်ခံ ကျွန်နိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်သော မြန်မာပြည်၌ ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ကြရန် လုပ်နေကြသူများမှာကား.... အလုပ်သမားများ၊ တောင်သူ လယ်သမားများဖြစ်ကြ၏။ ကျောင်းသား အရေးကို တာဝန်ခံ ဆောင်ရွက်သူ တဦးမှာ ကမ္ဘာတခုလုံးရှိ ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရန် လုံးပမ်းနေကြများ၌ တဦးအပါအဝင်ဟု ယူဆကြရမည် ဖြစ်၏။ စားရေး ရုံရေးသည် လက်တွေ့ပါ လုပ်သည်ကိုကား အထူးပြောဘွယ် မလိုပေ။

○ ○ ○ ○

ကိုဗဟိန်းဟူသော နာမည်ကား အတော်ဟိန်း၏။ မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ၏ ပထမ ညီလာခံသဘင်ကို ကျင်းပစဉ်က ကိုဗဟိန်း ရန်ကုန်သို့လာသည်ဟု ကြားလိုက်ရ၏။ မိမိမှာ ထိုအခါက ပဲခူးသို့ ရောက်နေသဖြင့် မမြင်ဘူးခဲ။

ဒုတိယအကြိမ် ညီလာခံသဘင်ကို မန္တလေးမြို့၌ ကျင်းပ၏။ မိမိမန္တလေးသို့ မသွားမီ သခင်စံရွှေ (စစ်တွေတို့လက်ရုံးသတင်းစာ အယ်ဒီတာ) သည်မန္တလေးမှ ပြန်လာခဲ့၏။ ဟိုမှာ.... လုပ်ကြတာကဗျာ ကောင်ကလေးတွေ အငယ်ကလေးတွေဘဲ....

ဘယ်သူမှအကူမရှိကြဘူး။ ဗဟိန်းဆိုတာ.... အငယ်ကလေးဘဲဟု ပြော၏။

မန္တလေးသို့ ရောက်သည့်အခါ ညောင်အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ပုညက ညက်ကို တွေ့ရ၏။ မန္တလေး၌ ၃-ရက်နေကြသော်လည်း သိပ်ပြီး အရောမဝင်ခဲ့။

မျိုးညွန့် ပထမစာစောင်အတွက်ဆောင်းပါးအရေးခိုင်း ၏။ ရေးပေးလိုက်၏။ သို့ရာတွင် ခပ်တည်တည် နေသေး၏။

၁၂၉၉-ခုနှစ် အမျိုးသားနေ့မှာ ဆူးလေဘုရား ပန်းခြံ ၌ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂအသင်းကိုယ်စား ကိုဗဟိန်း ပြောရ ၏။ တရားပွဲပြီးသည့်နောက် ကိုဗဟိန်းကိုလည်း ဆိုရှယ်လစ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်စပြုလာခဲ့ကြ၏။

ကိုဗဟိန်းမှာ ကျွန်တော်နှင့်ရင်းနှီးလာခဲ့၏။ ကျွန်တော် ၏ အကြံပေးချက်များကိုလည်း များသော အားဖြင့် လက်ခံခဲ့ ၏။ သူ၏ အကြံပေးချက်များကိုလည်း ကျွန်တော်က လေးစား ၏။ သူက ကျွန်တော်ကိုလည်း အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်၏။ ကျွန်တော် ကလည်း ထိုနည်းအတိုင်းပင်။

စင်စစ်အားဖြင့် အယူသည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်စွဲမှုပင် ဖြစ်၏။ အပြောင်းအလဲ မြန်ဆန်လှသော ဤကမ္ဘာ လူဘောင်အတွင်း၌ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဘယ်သူက အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်၍ မဖြစ်၊ ကျောင်း သားများသမဂ္ဂအသင်းမှ ထုတ်ဝေသော မျိုးညွန့်မဂ္ဂဇင်း တတိယ စာစောင်အတွင်း၌ ကျောင်းသားများ၏ ဆုံးဖြတ်သောလုပ်ငန်း တခုကို အပြစ်တင်သောဆောင်းပါးတစောင်ကျွန်တော်ရေးခြင်း ဖြင့် ထင်ရှား၏။ ကျွန်တော်မှားသည်ဖြစ်စေ မှန်သည့်ဖြစ်စေ ကိုဗဟိန်းကမူ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲမှုကြောင့် အပြစ်မတင်နိုင်ခဲ့ပေ။

ကျောင်းသားများ သပိတ်လွန်ကြသည့်အခါ တိုင်းပြည်က အမျိုးမျိုးအပြစ်တင်ကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ တို့ဗမာအစည်းအရုံး ကပင် ကျောင်းသားများကို အထင်အမြင်မသေးကြစေရန် လွတ် လပ်ရေး တိုက်ပွဲအတွင်းကျောင်းသားများပါဝင်ကြရမည့် နေရာ ကို တိုင်းပြည်က အမှန်သိရှိလာကြစေရန်တတ်နိုင်သလောက်လုပ် ခဲ့ကြ၏။ လုပ်ခဲ့ကြသလောက်လည်း ကျောင်းသားများအပေါ် ငြိုငြင်သော တိုင်းပြည် စိတ်ဓာတ်သည် လျော့ပါး လာခဲ့ကြ လေပြီ။

သခင်ညီလာခံသဘင်များကျင်းပတိုင်း ကိုဗဟိန်းကိုကျွန် တော် ဘိတ်ခေါ်၏။ သာယာဝတီစီရင်စုညီလာခံကိုဘိတ်၏။ မလာ နိုင်။ မော်လမြိုင်ညီလာခံကိုဘိတ်၏။ မလာနိုင်။ မြောင်းမြညီလာ ခံသို့ ဘိတ်၏။ လာနိုင်ခဲ့၏။ ဟင်္သာတညီလာခံသို့ သွားဘို့ပြော သေး၏။ မသွားနိုင်။

သို့ရာတွင် ကျောင်းသားများ အလုပ်တွေမလုပ်ဘဲသခင် ညီလာခံတွေ ရှောက်တက်နေသည်ဟု အပြစ်တင်ခံရသည်ဟု သိရ ၏။ စင်စစ်အားဖြင့် အပြစ်တင်သလောက်လည်း သူ့ခံမြာမှာ မလုပ်ရရှာပေ။

သခင်များနှင့်ရင်းနှီးအောင် လုပ်ပေးခြင်းကိုကား ဝန်ခံ ပါ၏။ ကိုဗဟိန်း၏ စိတ်ဓာတ်ဝိရိယကို ယုံကြည်ကြသဖြင့် ကိုဗ ဟိန်းကို သခင်သိန်းမောင်၊ သခင်စံထွန်းလှ၊ သခင်ဗရင်ကြီးတို့ က အထူးသဖြင့်ခင်မင်ကြ၏။

သခင်များနှင့် ခင်မင်အောင်လုပ်ရာ၌ ကိုဗဟိန်းကိုသခင် ဖြစ်စေလို၍မဟုတ်၊ သခင်များသည် တိုင်းပြည် လူများစုနှင့်ရင်း နှီးစွာလုပ်ကိုင် နေကြရသူများဖြစ်ကြရာ ကိုဗဟိန်းကိုလည်း လူ

များစွာနှင့် ရင်းနှီးစေလို၏။ ကိုဗဟိန်းနှင့်လူများစုရင်းနှီးလာကြသဖြင့်လည်း ကျောင်းသားများနှင့်လူများစု ပိုမိုရင်းနှီးလာကြရန် ဖြစ်ပေသည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ကိုဗဟိန်းကို သခင်မဖြစ်စေလိုသေး။ တညသော် ကိုဗဟိန်းက ကျွန်တော်ကျောင်းထွက်ရမလားဟု မေးရာ ခင်ဗျားကျောင်းထွက်ရင် မဖြစ်သေးပါဘူးဟု ပြောလိုက်ရာ ခင်ဗျား ကျွန်တော်ကို ဒါလောက် အထင်သေးသလားဟု ပြန်မေး၏။

စင်စစ်အားဖြင့် အထင်သေး၍မဟုတ်၊ သခင်အလုပ်သည် ကား လွယ်ကူလှသောအလုပ်မဟုတ်၊ လူ့အဖြစ် အဆိုးရှုံးခံရခြင်းပင်ဖြစ်၏။

သခင်များသည် သူများထက်အပင်ပန်းခံ၍လုပ်ကိုင်ကြရ၏။ သူများတကာထက် အနစ်နာခံကြရ၏။ ဘယ်သူလုပ်လုပ်မလုပ်လုပ် တာဝန်ခံ၍လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြရ၏။ စိတ်ရှည်နိုင်သမျှ ရှည်ကြရ၏။ လူအမျိုးမျိုးစိတ်အမျိုးမျိုးနှင့်တွေ့ကြုံနေကြရလေရာ လူများစုကို ခေါင်းဆောင်လိုသော သခင်များသည် လူများစုစိတ်ဓာတ်ကို ချိန်ဆ၍လုပ်ကြရ၏။

အနှောင့်အယှက်အမျိုးမျိုး၊ ဆင်းရဲပင်ပမ်းခြင်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ရန်သူမီးဝိုင်း သလိုတွေ့နေကြရလေရာ သူများထက်စွာ၊ သူများထက် အာကျယ်နိုင်မှ အတော်လောက်ကျ၏။ ဘယ်နေရာမှမှ အညံ့ခံ၍မဖြစ်၊ အလျော့ပေး၍လည်းမဖြစ်ချေ။

သူများတွေ ပျော်ကြပါးကြသည့်အခါ မပျော်မပါးနိုင်ကြ။ သူများတွေအိပ်စက်ကြသည့်အခါ မအိပ်စက်နိုင်ကြ။ သူများတွေ စားကြသောကြသည့်အခါ မစား မသောက်နိုင်ကြ။ အ

မျိုးမျိုး ဇွဲများဖြင့် ကုန်းခံ၍လုပ်ကြရ၏။

တဘက်ဂိုဏ်းသားတွေ သတင်းစာတွေ ဆဲတိုင်း၊ ဖိနှိပ်တိုင်း ခံနိုင်ရည်ရှိကြရ၏။ ကိုယ်ကလည်းပြန်၍နှိပ်ခံကြတို့လို၏။ သခင်အသားကျလာလျှင် ထုံပေပေဖြစ်လာကြ၏။

ချမှတ်ထားကြသော စည်းမျဉ်းများအတိုင်း စိတ်ပျက်အားလျော့ကြခြင်း မရှိကြဘဲ ဇက်တိုက်လုပ်ကြရတော့၏။

ကိုယ်မကြိုက်သည့်အလုပ်များလည်း လုပ်ကြရ၏။ ကြိုက်သည့် အလုပ်များလည်း ကံကောင်းမှလုပ်ကြရ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် မခင်မင်သူများနှင့်လည်း အတူတူနေကြရ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် ခင်မင်သူများနှင့်လည်း နေချင်မှ နေကြရ၏။ သခင်များ၌ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲဟူ၍မရှိ၊ သခင်များ၌ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် သိရှိကြသူဟူ၍ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းတယောက်သာသိကြ၏။

သခင်ထံ၌ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့် မကြာမီကနာမည်ထွက်လာသူကား သခင်မြ(သာယာဝတီ တောင်ပိုင်း)ပင်ဖြစ်၏။ အခြားသူများ အဖို့ကား တိုင်းပြည်က ဘယ်သူဟူ၍မသိ၊ ‘သခင်တွေ’ဟူ၍သာ သိကြ၏။

အချုပ်ဆိုရလျှင် အစည်းအရုံးထဲသို့ဝင်လိုက်လျှင်ပုဂ္ဂိုလ်မြုပ်သွားကြ၏။ ငါစိတ် ပျောက်ရမည်ဖြစ်၏။ နာမည်ကြီးလို၍လည်း မဖြစ်၊ ငါတကောကောလိုကြ၍လည်းမဖြစ်၊ အဆုံးမှာ သခင်ဖြစ်ခြင်းသည် သာမန်မျက်စိနှင့် ကြည့်မူ လူဖြစ်ရှုံးရလေ၏။

ဤမျှကြမ်းတမ်းရင့်ရော်ပြီး လူဖြစ်ရှုံးရသောနိုင်ငံရေးအလုပ်ကို အသံအားဖြင့်၎င်း၊ စကားလုံးအားဖြင့်၎င်း ကြီးထွားလာစေကာမူ ရုပ်ရည်အားဖြင့်၎င်း၊ လူလုံးအားဖြင့်၎င်း၊ အသက်

အားဖြင့်၎င်း နုနယ်သေးသောကိုဗဟိန်းကို မလုပ်ကိုင်လိုသေး။
ကိုဗဟိန်းကမူ ဤစာအုပ်ရေးရာ၌ သခင်နာမည်တပ်မည်
ပြောသည်။ တပ်သလား မတပ်သလားတော့မသိ။

သို့ရာတွင် ကျွန်တော် အဖို့ရာမှာကား သူ့ကိုသခင်အဖြစ်
အသိအမှတ်မပြုနိုင်သေး။ ကျွန်တော် မျက်စိအောက်မှာကြီးလာ
သော ခလေးကလေးကဲ့သို့ဖြစ်နေ၏။ သခင်နာမည် တပ်တိုင်း
လည်း ကျွန်တော် အဘို့ရာ မည်သူ့ကိုမျှသခင်ဟူ၍ အသိအမှတ်
မပြု။ ကျွန်တော်ဖော်ပြသောအရည်အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံမှသာ
သခင်ဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုနိုင်မည်။

○ ○ ○

သခင်စိုး၏ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကျမ်းကို အမှာရေးစဉ်က အ
မှာ၌ အချက်အလက် အနည်းငယ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ကိုထွန်းအေး
(နဂါးနီကို မူလထုတ်ဝေသူ) မှာ ထိခိုက်ခဲ့၏။ စာအုပ် ထွက်ပြီး
အခြား အကြောင်းများကြောင့် နဂါးနီနှင့် လမ်းခွဲခဲ့ကြရ၏။
နောက်တလလောက်ကြာလျှင် ကျွန်တော်နှင့်နဂါးနီလည်းခွဲခဲ့ရ
တော့၏။ ဤအတောအတွင်း သခင်စိုးနှင့်ကျွန်တော်အတူနေကြ
၏။ ဤစာအုပ်ရေးရာ၌ကျွန်တော်၊ သခင်စိုး၊ ကိုဗဟိန်း၊ ကိုထွန်း
အေးဟူ၍ လေးယောက်ဆုံကြပြန်၏။

ဤစာအုပ်ထွက်သည့်အခါ၌ မရှောင်မလွှဲသာသော အ
ကြောင်းများကြောင့် ကျွန်တော်နှင့်သခင်စိုး ခွဲ၍ နေကြရ၏။
ကိုဗဟိန်းမှာလည်း အဖြစ်တမျိုးပြောင်းတော့မည်ဟုကြားနေရ
၏။ ကိုထွန်းအေးအဖို့မှာတော့မသိ။

စာအုပ်အမှာစာရေးလျှင် ခိုက်များ ခိုက်တတ် သလား
မှသိ။ ရေးရမှာကိုပင်စိတ်လေးမိ၏။ မည်သူ့ကိုပင် မည်ကဲ့သို့ ထိ

စေ ထားတော့ ထုတ်ဝေသူကိုထွန်းအေးကိုမူ မထိပါစေနဲ့ ဟုဆု
တောင်းပါ၏။

ကျုပ်ထောင်မကျခင်က သူ့ဩဇာခံပေါ့။ သူ့လက် သူ
ခြေဘဲ။ ကျုပ်ထောင်ကထွက်လာတော့ သူ့လွှမ်းမိုးတာ လွတ်ပြီ
ဟု ကိုဗဟိန်းက ကျွန်တော်နှင့်ပတ်သက်၍ လူတယောက်ကိုပြော
ပြဘူး၏။ ကျွန်တော်က သူ့ကို နိုင်ငံရေး အားဖြင့်၎င်း၊ အသိ
အားဖြင့်၎င်း၊ စိတ်ဓာတ်အားဖြင့်၎င်း လွှမ်းမိုးသည် မလွှမ်းမိုး
သည်ကား ကျွန်တော်သတိမထားမိ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ ထောင်မှ ထွက်လာပြီး နောက်
ကိုဗဟိန်း၌ လွတ်လပ်သောစိတ်ထားပွားများလာပြီဟုသတိထား
မိခဲ့၏။

စာအုပ်ကိုတည်းဖြတ်ခိုင်းစဉ်က မတည်းဖြတ်လို့။ တည်း
ဖြတ်ရလျှင်လည်း အကုန်လုံးပြင်၍ ရေးမိမည်ပင်ဖြစ်၏။ သို့တည်း
မဟုတ် မင်နီအိုးထဲ၌ ထိုးထားလိုက်ရုံသာဖြစ်၏။ သူတပါးကိုနိုင်
ထက် စီးနင်း လွှမ်းမိုးလိုသောစိတ်တမျိုးပင်ဖြစ်၏။

ကိုဗဟိန်း၏ လွတ်လပ်လိုသော စိတ်ဓာတ်ကို ရှိသေကာ
ကိုဗဟိန်း၏ အယူအဆများကိုလည်းမပြင်၊ စကားလုံးများကို
လည်း မပြင် အများကြီးလိုနေသည့်နေရာများ၌ သင့်သလိုပြင်
ရန် အကြံပေးခဲ့၏။

ကိုဗဟိန်းကား ကျွန်တော်၏လွှမ်းမိုးမှုကို ပုန်ကန်သည်၊
မကန်သည်၊ လွှတ်ထွက်သည်၊ မလွှတ်ထွက်သည်ကား အရေး
မူကြီး။

ဤစာအုပ်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရေးသားခြင်းဖြင့်
ခလေးဆိုးတယောက်တော့ လူလားမြောက်သွားပြီဟု အစဉ်နှစ်
သိမ့်ခြင်း ဖြစ်ပါအံ့သတည်း။

၁၃၀၁-ခုနှစ်
ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၃-ရက်။

သခင်သန်းထွန်း
တည်းဖြတ်သူ

သခင်စိုး၏

နိဒါန်း

ကမ္ဘာ၏ ခြောက်ပုံတပုံဖြစ်သောဆိုဗီယက်ရသျှား
ပြည်မှအပ လက်ရှိကမ္ဘာ၌ လူမ်းမိုး ခေတ်စားနေကြသော
စီးပွားရေးစံနှစ်မှာ ဓနရှင် စံနှစ် ဖြစ်ပေသည်။ အချို့
အချို့သော တိုင်းပြည်နိုင်ငံများ၌လူများသည် မိမိတို့လုပ်
ကြပုံကိုင်ကြပုံနည်းစံနှစ်များကို နာမည် အမျိုးမျိုးပေး
ထားကြသော်လည်း အခြေခံသဘောများမှာ ဓနရှင်စံနှစ်
နှင့် မကွာခြားကြပေ။ ဖက်ဆစ်စံနှစ်၊ နယ်ချဲ့စံနှစ်၊ လက်
ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စံနှစ်၊ ငွေတိုက်အရင်းရှင်စံနှစ်စသည်
များသည် အရင်း အမြစ်ဖြစ်သော ဓနရှင်စံနှစ်ကို အ
ခြေခံကာ အကြောင်းအားဖြင့် အစွဲပြု၍ အချိန်အခါနှင့်
နေရာ အရပ်အားလျော်စွာ ပေါက်ဖွား လာကြသော
စံနှစ်များသာ ဖြစ်ကြပေသည်။

ယခုအခါ ကမ္ဘာနှင့်အဝှမ်း လူတိုင်း လူတိုင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော အရပ်ရပ် အရေး အကြောင်းများ ပေါ်ပေါက်နေကြခြင်းပင်တည်း။ လူ့အဆောက်အအုံကြီး၏ အခြေခံစီးပွားရေးဖြစ်သော ဓနရှင်စံနစ်၏ လုပ်ဆောင်မှုနှင့် တိုက်ရိုက်သက်ဆိုင်နေပေသည်။ ထိုအရေးအကြောင်းများသည်ကား လူ့အဆောက်အအုံကြီး၏ လူဦးရေ စုစုပေါင်းအနက် [၉၅] ရာခိုင်နှုန်းမျှသော လူတို့မှာ အဖတ်ဆယ်မရအောင် ဆင်းရဲကြ၍ ချွတ်ခြုံကျအောင် မဲ့ပြာကျနေကြခြင်း၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးကြသည့် ဆင်းရဲခြင်းကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ တွေ့ကြုံခံစားနေကြရခြင်း၊ မကောင်းမှုတွေ့ပေါ်များပိုင်းရုံနေကြခြင်း၊ ခိုးတိုက်ခိုက် လုယက်မှုတွေ့ထပ်ခါထပ်ခါ တွေ့ကြုံနေကြရခြင်း၊ ရောဂါများ ထူထပ်ပေါများနေကြရခြင်း၊ လူတွေ အသက်တို့သည်ထက်တို့လာကြရခြင်း အသိများ ကင်းမဲ့လာကြရခြင်း၊ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ လူဦးရေထက်ဝက်ဖြစ်သောအမျိုးသမီးများစောင့်ထိန်းအပ်သမျှ ကိုယ်အကျင့်များပေါက်လွှဲပေါက်ပြန်ကြရခြင်း၊ ခိုးသားဓားပြများ ဆူပူထကြ လှုပ်ရှားလာကြရခြင်း၊ နိုင်ငံရေးအရ သူပုန်သကန် တော်လှန်ကြရခြင်း၊ စစ်ပွဲကြီးများ အကြီးအကျယ် ဖြစ်ပွားလာကြရခြင်း စသည့် မလိုလားအပ်သော မနှစ်သက်ဘွယ် အာရုံများ ဖြစ်ပွားလာကြရပေသည်။

ယခုအခါ တိုင်းပျက် ပြည်ပျက် ကာလပျက်ကပ်ကြီးများ ကမ္ဘာနှင့်အဝှမ်း အနှံ့အပြား ဆိုက်ရောက်နေကြရခြင်း အကြောင်းရင်းအကြောင်းမှန်များကိုဖြစ်ပျက်ထင်

ရှား ပိုင်းခြား သိမြင်နိုင်ကြရန် ဓနရှင် စီးပွားရေး အကြောင်းကို အသေးစိပ်၍ အတော်အတန်နားလည်မှု ဖြစ်နိုင်ပေမည်။ ကိုဗဟိန်း ရေးသားထားသော ဓနရှင်စံနစ် အကြောင်းစာအုပ်မှာ ဤအချက်၌ လိုရာကို ဖြည့်စွမ်းနိုင်ကြောင်း ကျွန်ုပ် တထစ်ချယုံကြည်မိပေသည်။

အရင်းရှင်စံနစ် စတင်ပေါ်ပေါက်လာပုံအရင်းရှင်စံနစ် အသွင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲလာပုံ အရင်းရှင်စံနစ် နောက်ဘယ်စခန်းသိမ်းဖြင့် ဇာတ်သိမ်းပုံစသည်များကိုအသွင်အပြင်အရေအတွက် အထောက်အထား စာအုပ်အကိုးအကား သက်သေများစွာနှင့် ပေါ်ပေါ်လွင်လွင် ထင်ထင်ရှားရှားပြသထားသဖြင့် ဓနရှင် စံနစ်ကို မလေ့လာမလိုက်စားဘူးကြသူ လူစိမ်းများပင်လျှင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း နားလည်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

ထိုစာအုပ်ကို အနည်းငယ်သပ်မံ၍ အသေးစိပ်ဆက်လက်ဝေဖန်ကြဦးစို့။

အလေ့ကျသစ်ပင်များမှ အပွင့်အရွက်အညွန့်တို့ကို ခူးဆွတ်စားသောက်ကြရသည့် ခေတ်ဟောင်းကြီး ပျက်စီးယိုယွင်းခဲ့ကြရပြီးသည့်အချိန်မှစ၍ လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်း၌ အစွန်းထွက်လွန်းလှသည့် အလို မချုပ်တီးနိုင် ကြသည့် စိတ်အလိုများ တမျိုးပြီးတမျိုး အလှည့်ကျ အလှည့်ကျ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြပေသည်။

သို့သော် အချိန်တန်လျှင် ထိုစံနစ်များ အရှည်သဖြင့် မတည်တန့်နိုင်ကြ လူများ၏ ယဉ်ကျေးမှု ရေလှိုင်း အဟုန်အောက်သို့ အမြှုပ်ခံခဲ့ကြရကုန်၏။ ယဉ်ကျေးမှု စ၍

ထွန်းကားရာဖြစ်သော လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း (၁၂၀၀၀) မှ (၆၀၀၀) ခန့်အခါမှ ယခုတိုင် ဖြစ်နေသည့် လူ့အဖြစ်အပျက် အကြောင်းအရာများကို စံနစ်တကျအပြန်ပြန်အလှန် လှန်သုံးသပ်ကြည့်ပါက တစ်တစ်တိုးတက် ပြောင်းလဲလာမှုသည် လူ့အဆောက်အအုံ တခုလုံး၏ ယဉ်ကျေးမှုကို ပေါက်ရောက် ပွားစည် စေရန် စေ့ဆော် နေသော အကြောင်းရင်းတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်ကြရပေမည်။

ကမ္ဘာပေါ်၌ လူဟူ၍ အစပြုပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြ စဉ်ကတည်းက လူများသည် အမျိုးမျိုးသော ရန်သူများကို တိုက်ခိုက်နှိမ်နင်းလာခဲ့ကြရပေသည်။ လူများ၏ အစအဦးဆုံးသော ရန်သူများဖြစ်ကြသည့် တောတိရိစ္ဆာန်ရိုင်းများကိုလူများကအပြင်းအထန် နှိမ်နင်းလာခဲ့ကြပြီးသည်နှင့်တပြိုင်နက် နောက်လူများ၏ ရန်သူဖြစ်သော သဘာဝရာသီဥတုများကို လူများသည် တည့်တည့်မျက်မှောက်ပြု၍ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်လာခဲ့ကြပြန်လေသည်။ လျင်မြန်သော အဟုန်ဖြင့်ခုန်လွှားပြေးသွားပျံသန်းနေကြသည့် တိရစ္ဆာန်များ၊ ငှက်များကိုမှီအောင် လူများက လေးမြား လက်နက်သေနတ်စသည်တို့ဖြင့် လိုက်၍ တိုက်ခိုက် ခဲ့ကြရလေသည်။ စူးရှထက်မြက်သောခြေသလက်သဲသွားစသည်များ ရရှိပေါက်ရောက်လျက် ရှိကြသည့် သားရဲ တိရစ္ဆာန်ရိုင်းများကို လက်နက်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် သတ်ဖြတ်နှိမ်နင်းကြခြင်း ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဆင်ကြခါ ထောင်ခြောက်များဖြင့်ဆင်၍ ဘမ်းဆီးခြင်းစသည်ဖြင့် လူများက တွင်ကျယ်စွာကြံဆောင်ခဲ့ကြလေသည်။ ဤမျှသာမကသေးဆင်မြင်း

ကဲ့သို့နွား ခွေးကြောင်စသည်များကို ယဉ်ပါးအောင်ပြု၍လိုရာရကြအောင် သွေးဆောင်စေခိုင်း နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ အလေ့ကျပေါက်သော သစ်ပင်များမှာ အသီးအပွင့် အရွက်အညွန့်များကို အချုပ်အချယ်မရှိ အလိုလိုခူးဆွတ် စားသောက်ခဲ့ကြရသောခေတ် ပျက်စီးကွယ်ပျောက်စဉ် လူတွေအဝတ်အစားခေါင်းပါး တစားအသောက် ပါးရှားလာသည့် အခက်အခဲများကို လယ်ယာကိုင်းကျွန်း စိုက်ပျိုးမှုများဖြင့် လူများက ဖြေရှင်းခဲ့ကြရလေသည်။ မြေအဆီအနှစ်များ ခေါင်းပါးလာကြသောကြောင့် စိုက်ပျိုးထွန်ယက်မှုအတတ်များကို လူများသည် တစတစ သင်ကြားတက်မြှောက်လာကြရလေသည်။ မြေ၏ အပေါ်ယံအထက်လွှာ၌ မြေဆီ ဆုတ်ယုတ်ညံ့ဖျင်းလာသောအခါ မြေအဆီကောင်းမွန်သော အောက်ထပ်လွှာကို ထွန်ယက်မှုဖြင့် အပေါ်သို့ယူ၍ တင်လိုက်ကြရလေသည်။ မြေအဆီလိုလေးသေးသည့်မရှိကြအောင် နောက်ချေး မြင်းချေးတိရစ္ဆာန်ချေး မြေကျက်ပြာ စသည်များဖြင့် လယ်ယာ မြေများအပေါ် လူများက ဖြန့်ကြဲလိုက်ကြရလေသည်။ သဘာဝရာသီဥတုများက ဝတ္တရားပျက်ကြပြီး မိုးရွာမှု မမှန်ကန်လေသောကြောင့် တူးမြောင်းများဖောက်လုပ်ကြခြင်း၊ ရေများသွယ်၍ယူကြရခြင်း စသည်များဖြင့် ရာသီဥတုကိုလူများ ကအံ့တုအံ့ပြိုင် ပြုမူလာကြရလေသည်။

မြစ်ပင်လယ် သမုဒ္ဒရာ စသည့် ကမ္ဘာ့တန်ဆာများသည် ရာသီဥတုများကို အံ့တုအံ့ပြိုင် မပြုနိုင်ကြသေးသော လူများအသို့ အဆီးအတား အနှောက်အယှက်များ ဖြစ်ကြ

သော်လည်းရာသီဥတုများကိုအနိုင်ယူနိုင်ကြသောလူများအတွက် မှာမူကား လမ်းဆုံလမ်းမကြီးများသဘာဝ ခရီးသွားလွယ်ကူကြ ရလှပေသည်။ ကမ်းတဘက်နှင့်တဘက်မမြင်နိုင်ရလောက်အောင် မိုင်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ ကွာခြားလှသည့် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကြီး များကိုပင် ရက်အနည်းငယ်အတွင်း ဖြတ်သန်းကျော်နင်းသွား နိုင်စွမ်းရှိကြသည့်ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောများကို လူများက အကြံ ထုတ်ကြပြီးတည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ကြပေပြီ။

လေကိုသော်၎င်း၊ ရေကိုသော်၎င်း၊ အတင်းဖမ်း၍ နဖား ကြိုးတပ်ကြကာ လူများကခိုင်းစေနိုင်ခဲ့ကြလေပြီ။ လေရဟပ် ရေ ရဟပ် စက်ကြီးများကို လက်တွေ့ထား၍ ကြည့်ရှုဦးလော။

ဒုတိယ အင်အားကြီးမားလှ၍ လူအား၊ တိရစ္ဆာန်အား များဖြင့် သယ်ယူရွှေ့ပြောင်းကြခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်၊ မနိုင်နိုင် ကြသော ဝန်များကို ထမ်းဆောင် သယ်ပိုးနိုင်ကြရန် ရေခိုး၊ ရေ ငွေ့ အားများကို လူများက စေခိုင်းနိုင်ကြပြန်လေသည်။ မီးရ ထား မီးသင်္ဘောများ၌ တပ်ဆင်ထားရှိကြသော စက်ကြိယာကြီး များမှာ မြင်းအကောင်ရေ ထောင်ပေါင်းများစွာအင်အားရှိကြ ပေသည်။

သဘာဝရာသီဥတုအမျိုးမျိုးထုတ်လုပ်ပေးနိုင်သော လျှပ် စက်တန်ခိုးများကိုလည်း လူများက တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်ကြီး စေ ခိုင်းနိုင်ခဲ့ကြလေပြီ။ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား တန်ခိုးများကိုလူများက နဖားကြိုးတပ်ကြပြီးလျှင် ဓာတ်ရထားများ အမောင်းခိုင်းကြ ခြင်း၊ ဓာတ်မီးဖိုအလုပ်ခိုင်းကြခြင်း၊ ပန်ကာအလည်ခိုင်းကြခြင်း မီးအလင်းခိုင်းကြခြင်း စသည့် အလှည့်ခိုင်းကြခြင်း၊ ဓာတ်ပြု ဓာတ်ဖျက် အလုပ်များကိုအလုပ်ကိုင်ကြခြင်း၊ ဝေးလွန်လှသော

အရပ်များသို့ စကားကမ်းလှမ်းဆက်သွယ်၍ အပြောခိုင်းကြခြင်း စသည့် များစွာသောလုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လူများကလျှပ် စစ်အားများကို အလုပ်ခိုင်းနေနိုင်ခဲ့ကြလေပြီ။

လျှပ်စစ် အတတ်များသာ ယခုအခါ ပျောက်ကွယ်သွား ပါက လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းကြီးတခုလုံး မှောင်အတိ ဖုံးလွှမ်း သွားပေတော့အံ့။ ခရီးလမ်းပမ်းအဆက်အသွယ်များ ရပ်တံ့ပိတ် ဆို့ကုန်ကြ တာအံ့။ တရပ်ဖြင့်တရပ်၊ တပြည်နှင့်တပြည် တနိုင် င်နှင့် တနိုင်ငံ အခြားအရပ်ရပ်များသို့ အဆက်အသွယ်ပျက်ပြား သွားကြရတော့အံ့။ လျှပ်စစ် ဓာတ်အားဖြင့် လုပ်ကိုင် နေကြရ သော အလုပ်ကြီးငယ်မှန်သမျှ ရပ်ဆိုင်းပိတ်ဆို့ သွားကြရတော့ အံ့။

ဤမျှသာမကသေး တောတောင် ရေမြေခေါ် ဓာယ်သ ဘာဝများသည် အချို့ နေရာများ၌ နှမြောတုန်တို ကြသေး၏။ တန်ဘိုးများလှစွာသော ရွှေငွေ ကျောက်သံ ပတ္တမြား၊ ရတနာ၊ ကျောက်မီးသွေး၊ ဓာတ်သတ္တု အမျိုးမျိုးများကို မိမိတို့၏ဝမ်း တွင်းကွယ်ဝှက်၍ထားရှိလိုက်ကြသေး၏။ ဤကဲ့သို့ကွယ်ဝှက်ထား ကြသည်ကိုပင် လူများသည် မရမကရှာဖွေစူးစမ်းကြပြီးလျှင်တူး ဖော် ထုတ်ယူကြပြန်လေသည်။ တွင်းထွက်ကုန်များ လူအများ ၏ အသုံးအဆောင်များ၌ မည်မျှ အရာဝင်နေကြသည်ကိုလည်း ကြည့်ကြဦးလော။

လူများသည် တောတောင် ရေမြေစသည့် သဘာဝရာသီ ဥတုများ၏ တန်ဆာဖြစ်သောအရပ်ကိုသော်၎င်း၊ အချိန်ကိုသော် ၎င်း အုပ်စိုး၍နေနိုင်ကြလေပြီ။ ရှေးအခါက တောတောင်ရေမြေ ခြားနေကြသဖြင့်လူများခရီးမရောက်နိုင်၊ ရောက်နိုင်ကြပြန်တော့

နှစ်လပေါင်းများစွာလည်း ကြာမြင့်လှသည့်ခရီးအတိုင်းအတာ
များကို ယခုအခါ အိမ်ဦးနှင့်ကြမ်းပြင်ပမာ သွားလာ ဝင်ထွက်
နိုင်ကြအောင် လေယာဉ်ပျံ များကသော်၎င်း၊ မီးရထား- မီး
သင်္ဘောများကသော်၎င်း အတိုး ပြုလုပ်ပေးလိုက်လေပြီ။ ဤ
နည်းအားဖြင့် အချိန်မကုန်ကြဘဲ ဝေးလံလှသည့် အရပ်များသို့
တခဏချင်း ဆိုက်ရောက်နိုင်ကြအောင် လူများက စီမံဖန်တီးပေး
နိုင်ကြလေပြီ။

လူများကို အချုပ်အချယ်အပေါင်းမှ လွတ်ကင်းကြမည့်
ဘုံစီးပွားရေးစံနစ်ကြီး၊ လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းအတွင်း၌ ပေါ်
နိုင်ပါက အောင်မြင်လာသော အခါ အနှစ်-၂၀ အတွင်းမှာမှရရှိ
နိုင်သည့် တိုးတက်မှုများကို ထိုသောအခါ တနေ့တာမျှနှင့်ရရှိ
နိုင်ပေတော့အံ့။

ဤသို့ ဘုံနိုင်ငံတည်ထောင်ရေးအယူအဆကို စတင်အခြေ
ခံပေးသွားသော နိုင်ငံရေးအယူအဆ လမ်းညွှန်ဆရာ ကားလ်
မတ်စ်က ရေးသားပြောဆိုခဲ့ဘူးလေသည်။

ထူးခြားသောအချက်တရပ်ကား ယခုအခါ လူများသည်
ကြိုးမဲ့ကြေးနန်းအတတ်ဖြင့် ကောင်းကင်ရှိ လေလှိုင်းများကိုပင်
ခိုင်းစေနေကြကြောင်းတွေ့ရှိနေကြရပေသည်။ ဖြန့်ချိပို့လွှင့်လိုက်
သော သတင်းများကိုတစက္ကန့်အတွင်း တကမ္ဘာလုံးအနှံ့ အပြား
ကြိုးမဲ့ ကြေးနန်းနည်းစံနစ်ဖြင့် ပို့ဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

လူများ ရောဂါထူပြောမှု၊ မကောင်းသော ခံစားကြရမှု
များကို ဆေးအတတ်များဖြင့်ကုစားဖျောက်ဖျက်ပစ်နေကြလေ
ပြီ။ ဆေးအတတ်ကို ဓာတ်ခွဲအတတ် ရုပ်စူးစမ်းမှုအတတ် သက္ကာ
များ၏ကိုယ်ကို ခွဲခြမ်းစိပ်ဖြာမှုအတတ်စသည့် အတတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ

များက အထောက်အကူ ပြုပေးနေကြရလေပြီ။ ထိုအတတ်များ
တိုးတက်လာကြသည့်နှင့်အမျှ လူတိုင်းခံစားနေကြရသော ဆင်း
ရဲမှုများ ပပျောက်နိုင်စရာအကြောင်းရှိပေသည်။

ချုပ်ချယ်မှု အပေါင်းတို့ကို အစပြု၍ တိုက်ခိုက်နေပြီဖြစ်
သော ရုရှပြည်၏ ကျန်းမာရေးဆရာဝန်ကြီး အစီရင်ခံစာ အရ
ရုရှပြည်၌ နောက်တက်မည်လူမျိုးတဆက်သည် သက်တန်းအား
ဖြင့် နှစ်ပေါင်း(၁၅၀)နေရတော့အံ့။

လူတွေ့ကြုံမျှလောက် နက်နဲကျယ်ဝန်းသော အခက်အခဲ
များကို နိုင်နင်းပြီးဖြစ်ကြပါလျက် လူ့အဆောက်အအုံတခုလုံး
၏ (၅၅)ရာခိုင်နှုန်းသောလူများသည် အဘယ်ကြောင့် ယခုထက်
တိုင် ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးမှ မလွတ်ကင်းနိုင်ကြ သေးသနည်း။

ဤအမေးကို ဖြေဆိုရမည်ဆိုလျှင် လူများ အံ့တူကြခြင်း
ငှာ မနိုင်နိုင်ကြသေးသည့် အရာတခုကျန်ရှိပေသေးသည်ဟုဆိုကြ
ရပေမည်။ ထိုအရာမှာ စီးပွားရေးအရာသာဖြစ်တော့၏။ လက်ရှိ
ကမ္ဘာ့အခြေအနေကို ကြည့်ရှုကြဦးလော့၊ လူသည် စီးပွားရေး
အရာကို နိုင်နင်းစေနိုင်ကြရမည်အစား စီးပွားရေးအရာက လူ
များ၏ ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးနေကြကြောင်း တွေ့ရှိကြရပေမည်။
လူများစုကို တနေ့တခြား မွဲသည်ထက်မွဲစေသောစီးပွားရေးစံနစ်
ကို လူများကမငြီးငြူဘဲ ခံယူနေကြတော့၏။ တနည်းအားဖြင့်
ဆိုရသော် စီးပွားရေးနှင့်နိုင်ငံရေးတန်ခိုး အာဏာများကို သိမ်း
ပိုက် ရယူကြပြီးလျှင် မိမိတို့ကိုယ်ကျိုးအတွက်ကိုသာ ကြည့်လေ့
ရှိကြသည့် ကိုယ်ကျိုးရှာသမားများလက်တွင်း အပ်နှင်းမိခဲ့ကြ
လေသည်။ တဆုပ်သာမျှသာ ရှိကြသည့် အရင်းရှင်များနှင့်၎င်း

တို့၏ လက်ပါးစေများသည် လူအဆောက်အအုံ၏ ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးနေကြလေတော့သည်။

ယခုအခါ၌ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ခံစားနေကြရသောဝဋ်ဆင်း ရဲမှ လွတ်မြောက်လိုကြပါမူ လူချားကိုချုပ်ချယ်နေသည့် လက် ရှိ စီးပွားရေးစံနှစ်ဆိုးများကို အမြစ်ပါးမကျန်အောင် သုတ်သင် ပစ်ကြရပေလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း။

ရှေးအခါက လူတွေ့ဝတ်မှုတ်ခေါင်းပါးသော ဘေးတွေ့ကြုံ ခဲ့ကြရသည်မှာ သဘာဝအခက်အခဲများကို မကျော်နင်း နိုင်ကြ သောကြောင့်ဖြစ်ခဲ့ကြလေသည်။ မိုးရွာသွန်းမှုမမှန်သောကြောင့် ကောက်ပဲသီးနှံ များ သန်မာစွာ မပေါက်နိုင်ကြ။ ကောက်ပဲ သီးနှံများ မပေါက်နိုင်ကြသဖြင့် လူတွေ့ဆင်းရဲ ဝတ်မှုတ်ကြ ရခြင်း။ ဆင်းရဲကြရသောကံ၏ ဖိစီးနှိပ်စက်မှုကို အလူးအလဲ ခံစားကြရ၏။

လူတွေ့ ဝတ်မှုတ်ခေါင်းပါးခြင်းဘေးကို ခံစားနေကြရ ခြင်းမှာ နေရှင်စံနှစ်၊ နိုင်ငံချွဲစံနှစ်စသည့် စံနှစ်ဆွေးစံနှစ်ဟောင်း များ လူလောက၌ အချိန်တန်၍ပျက်စီးသင့်ပါလျက် မပျက်မစီး တည်တံ့ နေမှုကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။

ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားများသည် ဤစံနှစ်ဆိုးများကိုလူပျိုး မရွေး လုပ်ကြရင်း စုပေါင်း၍ တွန်းလှန်ဖြိုဖျက် ပစ်ကြရပေ မည်။ နယ်ချဲ့စံနှစ်နှင့် ဖက်ဆစ်စံနှစ်တို့သည် ယခုအခါ လူ့ အ ဆောက်အအုံကြီး၏ ယဉ်ကျေးမှု တိုးတက်မှုများကိုပင် ဖျက် ဆီးသုတ်သင်ပစ်ရန် ခြိမ်းခြောက် နေပေပြီ။ ထို့ကြောင့် နယ်ချဲ့ စံနှစ်နှင့် ဖက်ဆစ်စံနှစ်ဆိုးများကို လူတွေ့ အနေအထိုင် ချောင် ချီကြရုံသာ တွန်းလှန် ဖြိုဖျက်ပစ်ရမည် မဟုတ်သေး။ လူတမျိုး

လုံးကို ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းအောင် ဖျက်ဆီးတော့မည့် ဘေးရန်ကို လည်း ကာကွယ်ရန် ထိုစံနှစ်ဆိုးများကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းပစ် ကြရပေမည်။

ကမ္ဘာ့အလုပ်သမား တောင်သူလယ်သမား ဆင်းရဲသား လူများစု လူထုကြီးအတွက် သွားစရာလမ်း နှစ်လမ်းသာ ရှိပေ သည်။ နယ်ချဲ့စံနှစ်နှင့် ဖက်ဆစ်များ ကမ္ဘာကို လွှမ်းမိုးလာကြ ပြီး လူ့ယဉ်ကျေးမှုများကို အစပျောက် အဖျက်အဆီး ခံကြ မည်လော၊ ဘို့တည်းမဟုတ်မူ ထိုစံနှစ်ဆိုးများကို တွန်းလှန်ဖြို ဖျက်၍ လူ့အဆောက်အအုံကြီး၏ ယဉ်ကျေးမှုများကို ရှေ့သို့ ရောက်ရှိကြအောင် ဆောင်ရွက် သွားကြမည်လော။

ဘု နိုင်ငံတည်ဆောက်ရေး အယူအဆအောင်မြေကိုနင်း သောနေ့သည်ကား လူ့အဆောက်အအုံ ခေတ်သစ်ပြောင်းလဲ သဖြင့်.... ခေတ်ဟောင်းသေသော နေ့ပေတည်း။ ဤသို့ကားလ် မတ်စ်က ကမ္ဘာ့ အလုပ်သမားများနှင့်.... ဆင်းရဲသား များကို ကြွေးကြော် အားပေးခဲ့ပေသည်။

သန်းပေါင်း များစွာသော အလုပ်သမား ဆင်းရဲသား များ အဝတ်ချို၊ တဲ့ အစားအသောက်ချို၊ တဲ့ အနေအထိုင်ချို၊ တဲ့ အစစချို၊ တဲ့နေကြသည့် အလယ်၌ နေရှင်များသည် မိမိတို့ အမြတ်အစွန်း ရရှိနိုင်ကြရေးကိုသာ အရင်းခံထား၍ လူသုံးကုန် ပစ္စည်းများကို အစုလိုက် အပြုံလိုက် ဖျက်ဆီးပစ်လေ့ ရှိကြလေ သည်။ နေရှင် နယ်ချဲ့သမားများသည် တဦးနဲ့ တဦး အဝေမတဲ ကြသဖြင့် သန်းပေါင်းများစွာသော ဆင်းရဲသားများကို စစ် မြေပြင်သို့ အသုတ်လိုက်၊ အသုတ်လိုက် ပို့၍ပို့၍ သတ်ပစ်နေကြ လေသည်။ အမြတ်များများ ရရှိစရာအတွက် စီးပွားရေး၊ လူမှု

ဆက်ဆံရေး၊ နိုင်ငံရေး စသည်များကို နေရာတိုင်းမှာ လိုက်၍ ကွက်စိပ်တိုက်ကြကာ လက်ဝါးကြီး အုပ်နေကြသော်လည်း လူတွေ အသိတိုးတက်ရေးနှင့် ရောဂါကုသရေး များကိုကား လုံးဝ တာဝန်မယူကြချေ။ တနည်းအားဖြင့် ဆိုရသော် လူတွေအနေ အထိုင် အစား အသောက် ချောင်လည်ရေးနှင့် နယ်ချဲ့စံနစ်များ သည် သဘောအားဖြင့် တိုက်ရိုက် ဆန့်ကျင်နေကြတော့၏။

နယ်ချဲ့စံနစ်သည် လက်ဝါးကြီးအုပ် နေရှင်စံနစ်ပင်ဖြစ် လေသည်။ လက်ဝါးကြီးအုပ် နေရှင်စံနစ်၏ သဘောသည် အ လုပ်သမားများနှင့် တောင်သူလယ်သမား ဆင်းရဲသားများကို သာပို့၍ ကြပ်တည်းကြစေသည် မဟုတ်ကြသေးပေ။ တိုင်းရင်း သား နေရှင် ပေါက်စကလေးများ ကုန်သည်ပွဲစား ရှေ့နေရှေ့ ရပ် စာရေး စာချီများကိုပါ တနေ့တခြား ဆင်းရဲကြပ်တည်း လာစေပေသည်။ နယ်ချဲ့စံနစ်၏ အလိုအစွန်းထွက် ကြီးစွာသော တိုက်တွန်းမှုကြောင့် နေရာတိုင်းမှာ နေရှင်နယ်ချဲ့သမားများက လက်ဝါးကြီးအုပ်လာသောအခါ တိုင်းရင်းသား နေရှင်ပေါက် စကလေးများ၏ စားပေါက် စားလမ်းများပင် ပိတ်ဆို့ သွားကြ လေတော့၏။ မြန်မာပြည်၌ ရေနံတူးပိုင် လက်ဝါးကြီး နေရှင် များ၏ ဘီနိုပ်မှုကြောင့် မြန်မာ တွင်းရိုးတွင်းစား ကလေးများ တနေ့တက်တနေ့ အနေအထိုင် အစားအသောက် ကြပ်တည်း ကျဉ်းမြောင်းလာနေပြီ မဟုတ်ပါလော။

ရာဇဝတီ ဖလိုတီလာသဘောကုမ္ပဏီက မြစ်ကြောင်း၌ လူတင်ဆောင် ပို့ ဆောင်ရေးဖြင့်နေရာတိုင်းမှာလိုက်၍တွင်းကျယ် နေခဲ့သောကြောင့် မြန်မာပိုင်သဘောကုမ္ပဏီကလေးများ ပျက် စီးရှုံးခဲ့ကြရသည် မဟုတ်ပါလော။

ဘူးလင်ဂျားပူးလ်ခေတ် ကုန်သွယ်မှုကိုအကြီးအကျယ် လက်ဝါးကြီးအုပ် လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသော အင်္ဂလိပ် မျက်နှာဖြူ နေ ရှင်ကြီးများကြောင့် မြန်မာဆန်စက်ပိုင်သစ်စက်ပိုင်ကလေးများ စီးပွားရေးပျက်ပြားခဲ့ကြရသည် မဟုတ်လော။

စာရေး စာချီ ကုန်သည်ပွဲစား ရှေ့နေရှေ့ရပ် များ၏ နေရေးထိုင်ရေး စားရေးသောက်ရေးများမှာလည်း လက်ဝါး ကြီးအုပ်နေရှင်စံနစ် ရင့်သန် ကြီးထွားလာသည်နှင့်အမျှ ၎င်းတို့ ၏ စီးပွားရေး တနေ့တခြား ပျက်ပြား ဆုတ်ယုတ်ကြရသည်မှာ မျက်မြင်ပင် မဟုတ်ကြပါလော။

ထို့ကြောင့် လက်ဝါးကြီးအုပ် နေရှင် စံနစ်အရည် သ ဖြင့် တည်တံ့ ခိုင်မြဲနေပါက ၎င်းစံနစ်ပိုင်ရှင် လူနည်းစုကလေး များကလွဲ၍ အခြားလူအားလုံးတို့ တနေ့ကျလျှင် အမှန်မဲ့ဇာတ် ခင်းကုန်ကြရမည်ဖြစ်သဖြင့် နယ်ချဲ့စံနစ်ဆိုး စံနစ်ယုတ်ကို တိုက် ခိုက် တွန်းလှန်ပစ်ကြရန် လူတိုင်း၏ တာဝန်သာ ဖြစ်တော့သည်။

နေရှင်စံနစ်သည် သန့်ရှင်းသော အိမ်ရာထောင်မှုစံနစ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ ရုံသာမကသေး လူ့အဆောက်အအုံ၌ ပြည့်တန် ဆာလုပ်ငန်းများကို အနှံ့အပြား ပေါ်ပေါက် ကြစေခဲ့လေ သည်။ ကမ္ဘာပေါ်၌ အလုပ်လက်မဲ့ လူဦးရေ သန်းပေါင်း(၅၀) ခန့်ရှိသည်ဟု လာမည့် အခန်းများမှာ ကိုဗစ်နိုးက ဆိုထားလေ သည်။ ၎င်းလူဦးရေမှာ လယ်မဲ့ ယာမဲ့ များ မပါသေးပေ။ ကမ္ဘာ့ လယ်မဲ့ ယာမဲ့ လူဦးရေမှာ အနည်းဆုံး သန်းပေါင်း (၅၀၀) ခန့် ဖြစ်ပေမည်။ ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာပေါ်၌ အိုးပျက် အိမ်ပျက် စီး ပွားပျက် အကြီးအကျယ် ခံနေကြရသူ ဦးရေမှာ သန်းပေါင်း- (၅၀၀) ရှိလေသည်။ ထိုသူများသည် သားမယား တင့်တင့်တယ်

တယ် ယူနေနိုင်ခွင့် မရှိကြချေ။ သီးချိန်တန်သီး ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်အ
 ခွင့်အရေး မရနိုင်ကြချေ။ ၎င်းတို့ အိမ်ထောင်ပြုကြရမည့် မိန်းမ
 များမှာ အလားတူ အရေအတွက်အားဖြင့် သန်းပေါင်း(၅၀၀)
 ခန့်တို့သည် လင်သားများ မရှိကြလေသဖြင့် မတင့်တယ်ကြချေ။
 တိုင်းပျက် ပြည်ပျက် စီးပွားပျက် ခေတ်ကြီးအတွင်း၌ မိန်းမ
 ကုန်များကို အရှည်သဖြင့် အဘယ်မှာလျှင် တည်ငြိမ်အောင်
 စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်း ဆောင်ရွက် ထားနိုင်ကြပါတော့အံ့
 နည်း။ ခန့်ရှင်များနှင့် ၎င်းတို့ အခြေအခံများ၏ မြူချောမှု
 သွေးဆောင်မှုများကြောင့် အကျင့်ဖောက်ပြားသော အပြုအမူ
 များကိုဝမ်းရေးအတွက် အသုံးပြုကြရတော့သည်။

ဤတွက်ကိုးကွယ်လျှင် ယခုအခါ ကမ္ဘာပေါ်၌ပြည့်
 တန်ဆာလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေကြရှာသော
 အမျိုးသမီးဦးရေမှာ သန်းပေါင်း(၅၀၀)ထက်မနည်းရှိကြလေ
 မည်ဟု မလွဲမသွေ ယုံကြည်အပ်ပေသည်။ နယ်ချဲ့စံနစ် ဖက်ဆစ်
 စံနစ်စသည့် စံနစ်ဆိုးများ တည်တံ့နေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး
 ဤယုတ်မာညစ်ငြမ်းသော အဖြစ်ကို မဖျောက်ဖျက်နိုင်ကြချေ။
 နယ်ချဲ့စံနစ်ကို ဗိုက်ဖျက်ပစ်ကြရန် ယောက်ျားများ အပေါ်၌
 သာ တာဝန်ကျသည် မဟုတ်သေး။ အမျိုးသမီးများ၏ တာဝန်
 လည်း ဖြစ်ပေသည်။ ကြင်အခါ၌ နယ်ချဲ့စံနစ် ဖက်ဆစ်စံနစ်
 စသည်တို့ကို လူ့အဖွဲ့အစည်းမှ အရိုးအသုတ်ပါ မကျန်ရအောင်
 သုတ်သင်ရှင်းလင်းလိုက်ကြသည်ဖြစ်အံ့။ ထိုအခါ လူ့ဘောင်အ
 ဖွဲ့အစည်း၌ သန့်ရှင်းသော အိမ်ထောင်မှုဖြစ်သည့် ပြန်လည်ထူ
 ထောင်လာနိုင်တော့အံ့။

လူစုလူဝေးနှင့်လုပ်သောစံနစ်မှ ဖြစ်ထွန်းသည့်အကျိုးစီး

ပွားများကို လူနည်းစုတို့သာခံစားခွင့်ပေးသောစံနစ်၏ချို့ယွင်း
 ချက်သည် ယခုအခါ တနေ့တခြား ထင်ရှားလာလေပြီ။ လူဦး
ရေအားဖြင့် ၆၇-သန်းရှိသော ဂျာမနီပြည်၌ တပြည်လုံးကိုလက်
ဝါးကြီး အုပ်နေသည့် ခန့်ရှင်လူဦးရေမှာ ၁၅၀-ခန့်သာ ရှိလေ
သည်။ လူဦးရေအားဖြင့် သန်းပေါင်း-၅၀၀ ကျော် ရှိသော
ဗြိတိသျှအင်ပါယာကိုလက်ဝါးကြီးအုပ်၍ ချယ်လယ်နေကြသူလူ
ဦးရေမှာ ၂၄-ယောက်သော နော်မင်းမော်တေဂူအမူးပြုကြသည့်
ဘဏ် အရင်းရှင်ကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။

မြန်မာပြည်၏လက်ရှိအခြေအနေကိုလည်း ကြည့်ရှုကြဦး
 လော့၊ သတ္တုလုပ်ငန်း၊ ရေနံလုပ်ငန်း၊ ကျွန်းသစ်လုပ်ငန်း၊ ဆန်
 စပါးလုပ်ငန်းစသည့် စီးပွားရေး အကြီးအကျယ် လုပ်ငန်းများ
 သည် လူများစု မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့၏ လက်တွင်း လုံးဝ
 မရှိကြချေ။ လက်တဆုပ်စာမျှရှိ နိုင်ငံခြားသားအရင်းရှင်များ
 က လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားကြသည်ကိုတွေ့ရှိကြရ ပေသည်။

လယ်ယာကိုင်းကျွန်းဘက်ကိုကြည့်ပြန်လျှင်လည်း ထိုနည်း
 နှင်နှင်ဖြစ်တော့၏။ မြန်မာပြည်၌ လယ်ယာမြေ ကေပေါင်းသန်း
 ၂၀-ခန့်ရှိ၏။ ထိုကေသန်း-၂၀အနက် ထက်ဝက်ကို လူဦးရေအား
 ဖြင့် ၅၀၀၀-ခန့် ရှိသော လယ်ပိုင်ရှင်များကသိမ်းပိုက်ထားကြ၏။
 ကျန်ထက်ဝက်ကို လူဦးရေအားဖြင့် ၂-သန်းကျော်ကိုပိုင်ဆိုင်ခွင့်
 ရှိကြ၏။ လယ်ပိုင်ရှင်တယောက်လျှင် ဖျမ်းမျှကြေးအားဖြင့် လယ်
 ကေ ၂၀၀၀-ခန့် ပိုင်၏။ လယ်လုပ်ဆင်းရဲသား ဘယောက်လျှင်
 ဖျမ်းမျှကြေးအားဖြင့် ဒဿမ ၈-လောက်သာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိ၏။
 မြန်မာပြည်၏ လက်ရှိအခြေအနေမှာ နယ်ချဲ့ စံနစ်ကြောင့် လူ
 များစုဆင်းရဲသားတို့ သက်သာချောင်ချိလာရေး ရွေးစေ့ ခန့်မျှ မ

ဖြစ်နိုင်၊ တနေ့ထက်တနေ့ ဆိုးဝါးသည်ထက်ဆိုးဝါးလာစရာ အကြောင်းရှိသဖြင့် အလုပ်သမား၊ လယ်သမားတို့သည် နယ်ချဲ့စံနစ်ကြီးကို အရင်းအမြစ်ကနေ၍ သုတ်သင်ပစ်ရန်အရေးသည် တနေ့ထက် တနေ့ ကြီးသည်ထက်ကြီးမားလာပေပြီ။

မြန်မာပြည်၌ လွန်ခဲ့သည့်တနှစ်ကျော်ခန့် ကတည်းက တပြည်လုံး အလုပ်သမား၊ လယ်သမား သပိတ်မှောက်လုပ်ငန်းကြီးဖူးလွှမ်းလာသည်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် နယ်ချဲ့စံနစ်သည် မြန်မာတမျိုးသားလုံး၏အကျိုး၊ မြန်မာတမျိုးသားလုံး၏အလုပ်ကို တနေ့တခြား ဆိုးဝါးစွာ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုနေကြောင်း ထင်ရှား လှပေပြီ။

နယ်ချဲ့စံနစ်တိုက်ဖျက်ရေးကို အခြား အခြားသော လူမှုရေးရာများကဲ့သို့ သုံးနည်း သုံးလမ်း သုံးခန်းဖြင့် မြန်မာဆင်းရဲသားတို့ကအလုပ်စခန်းစကြရပေမည်။ နယ်ချဲ့စံနစ်ကိုတိုက်ဖျက်ရေး အယူအဆများ လူတွေ့မှာဆန့်လာမှ နိုင်ငံချဲ့စံနစ်တိုက်ဖျက်ရေး လုပ်ငန်းကြီး ပေါ်ပေါက် လာနိုင်ပေမည်။ နယ်ချဲ့စံနစ်တိုက်ဖျက်ရေး လုပ်ငန်းကြီးပေါ်ပေါက်လာမှလည်း နယ်ချဲ့စံနစ်ကို တိုက်ဖျက်သူတို့ အောင်မြင်နိုင်စေမည်။

ပထမအလုပ်စခန်းမှာ နယ်ချဲ့စံနစ်ကို တိုက်ဖျက်ရန်နည်းလမ်းပေးသည့်အယူအဆများကိုလူတို့လေ့လာပြုန်းတီးကြရမည်။ ဒုတိယ အလုပ်စခန်းမှာ ထိုအယူအဆများ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ အလုပ်သမား၊ တောင်သူလယ်သမားတို့ အစည်းအရုံးတည်ထောင်ခြင်း၊ မိမိတို့နစ်နာချက်များ ပပျောက်ရန်နှင့် မိမိတို့၏ အခွင့်အရေးများ ရရှိရန် အစည်းအရုံးနှင့် တိုက်ခိုက်တောင်းဆိုကြရမည်။

ပထမအလုပ်စခန်း၌ အလုပ်သမားနှင့် တောင်သူလယ်သမားတို့သည် မိမိတို့၏နှလုံးရည်ကိုခိုင်မာဖွံ့ဖြိုးလာအောင် အားမေးသော အလုပ်ကို လုပ်ကြရမည်။ ဒုတိယ အလုပ်စခန်း၌ ၎င်းတို့သည် လေ့လာထားကြသောနည်းစံနစ်များကိုလက်တွေ့လုပ်ဆောင် ကြရပေမည်။ တနည်းအားဖြင့်ဆိုရသော် ဒုတိယ လုပ်ငန်း၌ အလုပ်သမား တောင်သူလယ်သမားတို့သည် မိမိတို့၏နှလုံးရည်ရော၊ လက်ရုံးရည်ပါ စုံညီစုပေါင်းဆောင်ရွက်ကြရပေမည်။ သို့မှသာလျှင် မြန်မာပြည်၌ မလိုလားအပ်သည့် နယ်ချဲ့စံနစ်တကယ် ပျက်စီးသွားရပေမည်။

သန့်စင်ပေါင်းများစွာသော အလုပ်သမား တောင်သူလယ်သမားများ၏ ချွန်အားကြီးခိုင်လှသော လက်ရုံးကို ဆန့်တန်း၍ ၎င်းလက်ရုံး၌ မီးဟုန်းဟုန်းထ၍ တောက်သော နေ့သည်ကား ယခုအခါ စစ်ပုလိပ်များ၏ သေနတ် လှံဖျား နောက်ပါးသို့ ကြောက်အားနှင့် ပုန်းလျှိုးခိုအောင်းနေသော နယ်ချဲ့အရင်းရှင်စံနစ်ဆိုးကြီးညက်ညက်ကြေပြုန်းသောနေ့ဟူ၍မှတ်ကြကုန်တော့အံ့။

နောက်လာမည့်အခန်းများ၌ နယ်ချဲ့စံနစ် တိုက်ဖျက်ရေးအယူအဆ၊ နယ်ချဲ့စံနစ် ဆိုးဝါးယုတ်မာကြပုံ၊ နယ်ချဲ့စံနစ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဆင်းရဲသားများ တိုက်ဖျက်သင့်ကြ သနည်းစသည့် နက်နဲကျယ်ဝန်းသော အချက်အလက်များကို ကိုဗဟိန်းက အသေးစိပ်၍ ရှင်းလင်း ပြသထားသည်ကို စာဖတ်သူများ ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ဖတ်ရှုကြရပေတော့မည်။ ကျွန်ုပ်၏ထင်မြင်ချက် ကျွန်ုပ်၏ယုံကြည်ချက်အရ ပြောရလျှင် နယ်ချဲ့စံနစ်တိုက်ဖျက်ရေးသည် မြန်မာပြည်၌ တနေ့တခြား ကြီးသည်ထက်ကြီးမားလာပြီ

ဖြစ်သဖြင့် ကိုဗဟိန်းရေးသည့် နေရှင် စံနစ်အဖြစ်အပျက်စာအုပ်
သည် နယ်ချဲ့စံနစ် တိုက်ဖျက်ရေးလုပ်ငန်း၌ အထောက်အထား
တခု မျှော်ဖြစ်ပေတော့မည်ဖြစ်သဖြင့် နယ်ချဲ့စံနစ်တိုက်ဖျက်ရေး
လုပ်ငန်းအတွင်း ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်လိုစိတ် ရှိကြသူ မြန်မာ
အမျိုးသားများနှင့် အမျိုးသမီးတိုင်း ကိုဗဟိန်း၏စာအုပ်မှိုငြမ်း
သဘွယ်ပြု၍ တကိုယ်လျှင်တအုပ်ကျစီ ရှိသင့်ရှိထိုက်လှပေသည်။

မြန်မာပြည်၌ နယ်ချဲ့စံနစ်အာဏာစက် ဝင်ရောက်စိုက်ထူ
ခဲ့သည့် နေ့မှစ၍ မြန်မာတမျိုးသားလုံးမှာ တနေ့တခြားရေနံငါး
များကဲ့သို့ စီးပွားရေးကြပ်တည်း ကျဉ်းမြောင်းခဲ့ကြရလေပြီ။
လူတွေ အသေအပျောက် လွန်စွာမျှများပြားလာရလေပြီ။ လူ
တွေ အသေအပျောက် များပြားရုံမျှမကသေးပေ ဆုတ်ယုတ်ခဲ့
ကြရလေပြီ။*

ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ ထူထပ်ပေါများလာပေမည်။ ရာဇ
ဝတ်မှ ထူပြာရေးမှာလည်း စီးပွားပျက်သည်နှင့်အမျှ ဖြစ်နေ
ချေပြီ။ မြန်မာတပြည်လုံး၌လည်း မငြိမ်မသတ် လှုပ်ရှားထကြွ
ခါ သပိတ်မီးခိုးဖုံးခဲ့ပြီ။ မြန်မာအမျိုးသမီးများသည်လည်းတနေ့
တခြား စီးပွားရေးကြပ်တည်းမှုကြောင့် အကျင့်တွေပေါက်ပြား
ကုန်ကြပြီ။ ဤမျှလောက် ဆိုးဝါးသော အခြေအနေ တွေကို

*ကမ္ဘာ့လူဦးရေတိုးပွားမှုသည် ရာခိုင်နှုန်းအားဖြင့်ဆယ်
နှစ် အတွင်း တဆယ်ကျဖြစ်လေသည်။ မြန်မာ့လူဦးရေတိုးပွား
မှုမှာ ရာခိုင်နှုန်းအားဖြင့် ၅-မျှသာရှိလေသည်။ နိုင်ငံခြားများမှ
လာရောက်နေထိုင်ကြသူများ လူဦးရေစာရင်းကို နှုတ်လိုက်ပါမူ
သည်ထက်အပိုကြီး နည်းသွားပေလိမ့်ဦးမည်။

ကြည့်လျှင် ငါတို့စိတ်ပျက် လက်မှိုင်ချကြကာ ဘာမျှမလုပ်ဘဲ
နေ၍မဖြစ်၊ သားကောင်းရတနာ မဖွားမြင်မီ ထိုသားကောင်း
ရတနာကိုဖွားမည့်အမိသည် ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဆင်းရဲမှုကိုခံစား
ရသကဲ့သို့ ငါတို့ မြန်မာပြည်၌လည်း နောင်ခေတ် ကောင်းကြီး
ဆိုက်ရောက်လာရန်.... ဆင်းရဲသား အရေးတည်းဟူသော သား
ကောင်းရတနာကြီး မွေးဖွားလာရန် အမိမြန်မာပြည်ကြီးမှာ အ
ထက်အဆီပါ ဆင်းရဲခြင်းများကို ခံစားနေရပေမည်။ ဤသည်
ကိုထောက်ရှုခြင်း အားဖြင့်လည်း ငါတို့ကောင်းအတိတ်ကောင်း
နိမိတ်ကောင်း မကြာခင် ကြုံလာရတော့မည်ကို မလွဲမသွေ တ
ထစ်ချ ယုံကြည်ကြည့်ပါ။

မြန်မာပြည်၌ ယခုတလော နယ်ချဲ့နေရှင်စံနစ်ကို ဖြိုခွင်း
မည့် အရေးတော်ပုံများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ချေပြီ။

လူတွေကို နိုင်ငံရေး အသိများသင်ကြားကြရာ၌ အရေး
တော်ပုံ အခါကာလ တလတည်းနှင့် တိုင်းပြည် ငြိမ်သက်စဉ် အ
ခါကာလ တနှစ်လောက်နှင့် ညီမျှသည်ဟု ကမ္ဘာ့ အလုပ်သမား
ခေါင်းဆောင်ကြီး လီနင်က ပြောဆိုခဲ့ဘူးခြေပြီ။ ကိုဗဟိန်း အ
ဆိုအတိုင်း မြန်မာပြည်၌ ဆိုက်ရောက်ခဲ့သော ဒီဇင်ဘာ အရေး
တော်ပုံကြီးသည် ဆင်းရဲသား တပ်ဗိုလ်မှူးများကို နိုင်ငံရေး
နိုးကြားမှု အကြီးအကျယ် ပေးခဲ့သည် မဟုတ်လော။

အရေးတော်ပုံ တိုက်မည်သည် အလျှံပြောင်ပြီးသော မီး
ကြီးမီးတောက်ကြီးနှင့်လည်း တူလှပေသည်။ မီးကြီးမီးတောက်
တိုက်မည်သည် သံကောင်း သံမဏိတို့ကို ခိုင်မာသည်ထက် ခိုင်မာ
ထက်မြက်သည်ထက် ထက်မြက်လာစေ၏။ သံပြေ သံညှို့တို့ကို
စားပစ်၏။ ပြောသည့်သောအဖြစ်သို့ ရောက်စေ၏။ အရေးတော်ပုံ

ဟု ပေါ်ပေါက် ဆိုက်ရောက်လာသော အခါ၌လည်း ထိုနည်းတူ
 စွာ ရဲသွေးရဲစိတ်ရှိကြသူ ခေါင်းဆောင် သံမဏိများကိုလေ့ကျင့်
 ခင်းစာများကို ကောင်းစွာပေး၏။ ၎င်းတို့၏ အစွမ်း ၎င်းတို့၏
 လက်ရုံး နှလုံးရည်များကို ရင့်မာသည်ထက် ရင့်မာလာစေ၏။
 နိုင်ငံရေးသမားများ ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက် ပျောက်ကုန်
 အောင် အရေးတော်ပုံ က ပျော့ဖျက်နိုင်စွမ်းရှိ၏။

ယခုအခါသည်ကား တိုင်းပြု ပြည်ပြု အခါကြီးပေသည်။
 တံနည်းအားဖြင့်ဆိုမူသော် ကံစတေးသော အခါကြီးပေတည်း။
 နောင်လာနောက်သားတို့ ရေကြည် ရေကောင်း သောက်ကြရ
 လေအောင် လူတွေကို ကံတူးသည့်အခါ ကံဘောင်ရိုးအောက်၌
 စတေးခဲ့ကြ၏။ ထိုနည်းတူစွာ နောက်တက်လာမည့် မြန်မာ တ
 မျိုးသားလုံး ကောင်းစားရေးအတွက် လက်ရှိနယ်ချဲ့စံနစ် တိုက်
 ဖျက်ရေး တပ်သားတို့သည် အစတေးခံကြရပေမည်။ နယ်ချဲ့စံနစ်
 တိုက်ဖျက်ရေးကို လိုလားကြသူတိုင်းသည်လည်းနေလှေးအောင်း
 မြင်းဇောင်း မ ကြံ အောင် မြန်မာ့ အရေး တော်ပုံ ကံ
 ဘောင်ရိုးအောက်၌ အစတေးခံကြရန် အသင့် ရှိကြမှသာလျှင်
 မြန်မာပြည်ကြီး နယ်ချဲ့စံနစ် လက်အောက်သို့ ပြားပြားမှောက်
 ရောက်ရှိနေခဲ့ကြရသည့်ဘဝမှ လွတ်မြောက် နိုင်ပေမည်။

အားတက်ဘွယ်ရာ အချက်ကြီးတချက်ကား မြန်မာ့ အ
 ရေးတော်ပုံ အတွက် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့အစတေးခံခဲ့ရသူများ
 အရည်အတွက်အားဖြင့် အတော်များများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဘူးချေ
 ပြီ။ ဦးဝိစာရ ဗိုလ်အောင်ကျော်၊ ဗိုလ်ဗဖိုး မန္တလေး အာဇာနည်
 များတို့သည် မြန်မာ့ အရေးတော်ပုံကြီး ဆက်လက် အသက်
 ရှည်ရန်နှင့် တည်တန့်ရန် မိမိတို့၏အသက်သွေးဖြင့် လဲခဲ့ကြပေပြီ။

နယ်ချဲ့သမားတို့သည် မြန်မာ့ အရေးတော်ပုံကြီး ပြိုကွဲ
 ပျက်စီးအောင် ဖြိုခွင်းသည့် သဘောနှင့် လက်နက်ကြမ်းကိုင်ကြ
 ကာ မတရားသော စံနစ်ကို အသုံးချကြသည်။ သို့ပြုခြင်းသည်ပင်
 လျှင် မြန်မာအရေးတော်ပုံကြီးကို အားပေးရာ ရောက်ခဲ့ချေပြီ
 ရဲဘော်ဗိုလ်မှူးများ အသက်စွန့်စားခဲ့သည့် အချိန်မှစ၍ မြန်မာ့
 အရေးတော်ပုံ တိုက်ပွဲအတွင်း ပါဝင်၍ ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည့် တပ်
 သားများနှင့် ဗိုလ်မှူးများ တနေ့တခြား တိုးပွားလာနေသည်
 ကို လက်ငင်းမျက်မြင်တွေ့နေကြရပြီ မဟုတ်တုံလော

ဦးဝိစာရ ဗိုလ်အောင်ကျော် ဗိုလ်ဗဖိုး မန္တလေး အာဇာ
 နည်းများ စသည့် အရေးတော်ပုံ တပ်ဗိုလ်မှူးများသည် မကျက်
 မကွက်သော တာဝန် ဝတ္တရားအတိုင်း မိမိတို့၏ အသက်သွေးခဲ
 များဖြင့် မြန်မာ့အရေးတော်ပုံကြီး တည်တန့်အောင် အသက်
 ဆက်ပေးခဲ့ကြပေပြီဖြစ်သဖြင့် မြန်မာ့ အရေးတော်ပုံကြီး မပျက်
 စီး တည်တံ့သည်ထက် တည်တန့်နေပေမည်။ ရှေ့ရှောက်၍
 မြန်မာ အရေးတော်ပုံသည် မိမိ၏ အောင်မြင်ရေးအတွက် ဇက်
 တိုက် တိုက်ခိုက်ကြရပေတော့မည်။

“မြန်မာ့အရေးတော်ပုံအောင်တပ်ကြီး” အောင်မြေနင်း၍
 အောင်ပန်းကို ဆွတ်ခူးကြရန် အောင်ပွဲဆင်လိုက်ကြရတော့မည်
 ဖြစ်သဖြင့်....

- ၁။ အရေးတော်ပုံ-အောင်ပါစေ
- ၂။ အရေးတော်ပုံ-အောင်ပါစေ
- ၃။ အရေးတော်ပုံ-အောင်ပါစေ

ခန့်ရှင်လောက

(က) အနှစ် ၆၀၀၀ ခရီး

ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်၌ လူယဉ်ခေတ်တန်း ကားလာသည် မှာ နှစ်ပေါင်း ၆၀၀၀ကျော်မျှ ကြာမြင့်ခဲ့လေပြီ။

လူပေ ၁၈ အချိန်လောက်က သားငါး တိရိစ္ဆာန်တို့ကို ပစ်ခတ်စားသောကြောင့် သစ်ပင်ပေါ်နေသည့်ခေတ်၊ ဂူအောင်း သည့်ခေတ်မှချောင်းအိုင်ကမ်းနား၌ လူစုလူအုပ်များအလိုက် နေထိုင်ကြကာ လယ်ယာလွန်ယက်ခြင်းဖြင့် အတည်တကျ အသက်မွေးကြသည့်ခေတ်၊ မြို့ရွာတည်ထောင်ကြကာ ပေါင်းစည်းအုပ်ချုပ်မှု စံနှစ်ပေါ်ပေါက် လာသည့်ခေတ် လူယဉ်ခေတ်တိုင် အောင် လူတွေမှာ အလွန်အလွန် များပြားလှသော နှစ်အရေအတွက် အတွင်း လူရိုင်းခေတ် အမှောင်လူအတွင်း၌ နှစ်မြတ်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုအချိန်အခါက မျိုးစေ့ကျခဲ့သော ယဉ်ကျေးမှု သစ်ပင်ကြီးမှာ ၆၀၀၀ မျှသော နှစ်အပိုင်း အခြားအတွင်း ကြိမ်ဖန်များစွာ လေမုန်တိုင်းတို့၏ ညှင်းပန်းမှုကြောင့် အရွက်အလက် ကျေကျကာ အကိုင်အခက် ကျိုးပျက်ကြေမှုခြင်း ခံခဲ့ကြရသည့် တိုင်အောင် အချိန်ကြာမြင့်သည်နှင့်အမျှ စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုး တိုးပွား

လာခဲ့သည်မှာ ယခုအချိန်သို့ရောက်လာလေသည်။

ယဉ်ကျေးမှုပေါ်သည့်ခေတ်မှ ယခု ခေတ်တိုင်အောင် ဒီရေအတိုးအဆုပ်ကို ကြည့်ကြရသကဲ့သို့ တိုးတက်ထွန်းကားကာ ပျက်ပြားဆုတ်ရုတ် တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်သွားကြသော လူမျိုးများ၊ လက်နက်ရောင်မိုး၍တံခိုးတောက်ခဲ့ကြကာ ယိမ်းယိုင်ပြိုလဲသွားကြသော အင်ပါယာများကို ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်မှန်ရောင်တွင် အထင်းသားတွေ့မြင်ကြရလေသည်။

အီဂျစ်လူမျိုးနှင့် အီဂျစ်အင်ပါယာ။ ပါးရှားလူမျိုးနှင့် ပါးရှားအင်ပါယာ။ ခေါမလူမျိုးနှင့် ခေါမအင်ပါယာ။ ရောမလူမျိုးနှင့် ရောမအင်ပါယာ စသည်တို့မှာ တံခိုးတောက်ပြောင်ခဲ့ကြသလောက် ပျောက်ကွယ်တိမ်မြုပ်သွားကြရာ နှစ်အပိုင်း အခြား သဲပြင်ပေါ်၌ အရာထင်ရုံမျှ ကြာခဲ့ကြလေသည်။

ကြောင်လိမ်လေခါးကို တဖြည်းတဖြည်း တက်လာသကဲ့သို့ လူတွေမှာလည်း တဖြည်းဖြည်း ယဉ်ကျေးတိုးတက်လာခဲ့ကြလေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်သည် လူများကို ပြုပြင်ပေးကြသကဲ့သို့ လူများကလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြုပြင်ပေးခဲ့ကြလေသည်။ လူရိုင်းခေတ်အခါလောက်က လူတွေကိုအနိုင်ကျင့်ခဲ့ကြသော တောတောင်ရေမြေ မိုးတိမ်စသည့် သဘာဝများမှာ လူတွေ၏ ထိုးတိုင်း ဉာဏ်က နဖါးကျိုးတပ်ကြကာ ခိုင်းစေခြင်းကို ခံခဲ့ကြရလေသည်။ ဥပမာ လူတွေကို လိပ်ပြာစင်လုမတတ် ထိတ်လန့်အံ့သြစေခဲ့ကြသော မိုးတိမ်ခြားမှ လျှပ်ပန်းလျှပ်နှယ်တို့ကို ဖမ်းယူစမ်းသပ်ကြကာ လျှပ်စစ်ဓာတ်ရထားစသည့် လူအသုံးအဆောင်များ အဖြစ် ခိုင်းစေခဲ့ကြလေသည်။

သို့သော် ယဉ်ကျေးမှုကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် မဖွံ့ဖြိုးနိုင်

အောင်ချုပ်ချယ်ကာဆီးထားသောအချက်မှာ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ကပ်၍ပါလာခဲ့ချေသည်။ ထိုအချက်ကားလူအတန်းအစားခွဲခြားမှုပင်ဖြစ်လေသည်။

ယခုလောကဓာတ် ခေတ်သစ်မထွန်းကားမီ အချိန်များ၌ ကား လူမှုအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ပြုလုပ်နိုင်သည့် အစွမ်းအားမှာ မကြီးမားသေးသဖြင့် လူတမျိုးတစားတည်း ညီတူညီမျှ အခွင့်အရေးခံစားနိုင်သည့်စံနစ်ကို မတည်ထောင်နိုင်ခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့်ပင်ယဉ်ကျေးမှု၏ဝန်ကိုအုပ်ချုပ်ခံရသည့် လူများစုက ခံကြရပြီးလျှင် ယဉ်ကျေးမှု၏ အသီးအပွင့်များကို အုပ်ချုပ်သူ လူနည်းစုက သုံးဆောင်ကြရလေသည်။

သို့ရာတွင် အအုပ်ချုပ်ခံရသူများစုမှာ ယဉ်ကျေးမှု၏ ဝန်ထုတ်ကို အသာတကြည် ထမ်းဆောင်ခြင်း မပြုကြပေ။ ထိုအခါ အုပ်ချုပ်သူက အမြဲဖိနှိပ်နေရ၍ အုပ်ချုပ်ခံရသူက အမြဲတော်လှန်ခဲ့လေသည်။

“လွန်ခဲ့သော ခေတ်အခါများက လူ့ရာဇဝင်မှာ လူတတန်းစားနှင့် တတန်းစား တိုက်ခိုက်ကြပုံ အကြောင်းအရာပင် ဖြစ်လေသည်။ * ဘုံဝါဒဆရာကြီးကလ်မတ်စ်ပြောခဲ့လေသည်။

ခေါမတိုင်း ယဉ်ကျေးမှုတည်တန့်ရေးအတွက် အလျင်က လွတ်လပ် အေးချမ်းစွာနေထိုင်ခဲ့ကြသော (အက်တီကာ)နယ်သားမှာ အခြေမဲ့အနေမဲ့ ကျေးကျွန်ဘဝသို့ရောက်ကြရလေသည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၅၀၀-ခန့်က အင်္ဂလိပ်နိုင်ငံ၌ ယဉ်ကျေးမှုထွန်းကားရေးအတွက် ယခင်က အင်္ဂလန်၏ မော်ကြားစရာဖြစ်ခဲ့

* ဘုံဝါဒကြေငြာစာတမ်း။

သော သန်သန်မာမာ လယ်သမားကြီးများမှာ အိမ်ခြေမဲ့ လူမဲ့များအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့ကြရလေသည်။ ၁၈၀၀-ပြည့်နှစ် တချို့က ရေနွေးငွေ့အားဖြင့်မောင်းနှင်သော စက်ကြိယာများထွန်းကားလာသဖြင့် လူတို့၏ယဉ်ကျေးမှုမှာ သိသိသာသာကြီး မြင့်တက်လာသည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သော်လည်း မရေမတွက်နိုင်သော တိုင်းပြည်သားတို့မှာ မိန်းမကလေးမကျန် ဆင်းရဲတွင်း နက်ခဲ့ကြရလေသည်။

“လူတွေ ရှေ့သို့ တလှမ်းတလှမ်း တိုးတက်တိုင်း တိုးတက်မှုကို အဆမတန် အဘိုးထားကြကာ ရယူကြသဖြင့် ဤသို့ တိုးတက်ခြင်း ဖြစ်ကြရလေသည်။ တိုးတက်ခြင်းဖြင့် လူများမှာ အကျိုးကျေးဇူး အမြတ်အစွန်းမှ ရပါမည်လားဟု ယုံမှားသံသယဖြစ်ဘွယ် ရှိကြရလေသည်။ ဤသို့ကားမဟုတ်ပေ။ လူတို့၏ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ကြောင်း တိုးတက်မှုတဆင့်နှင့်တဆင့်အတွင်း အဆက် အသွယ် အကျိုးတုန့်ပြန်မှုများရှိကြလေသည်။ ရှေ့သို့ တဆင့်တိုးတက်သဖြင့် ဆုံးရှုံးနစ်နာရချက်တို့မှာ အစဉ်အမြဲမဟုတ်ကြချေ။ လူတို့၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုရှေ့သို့ တလှမ်း တိုးတိုင်းတိုးတိုင်း လွန်ခဲ့သောအလှမ်းကား ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သော မကောင်းမှုဘေးဆိုးများကို သတ်ဖြတ်၍ ၎င်း၏ အောင်မြင်ချက်ကောင်းမှုသည်ဆောင်သွားလေသည်။” *

လူများ၏ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ် အထောက် အထားကိုကြည့်လျှင် ပထမလူတိုင်းအခွင့်အရေး ညီတူညီမျှရ၍ လွတ်လွတ်လပ်

* ‘လွန်စကြက်ချီရေး၊ ဘုံဝါဒ၏သဘောနှင့်လုပ်ငန်းစာမျက်နှာ ၃၈၃

လုပ်အုပ်စိုးနိုင်သော အလိုလို အသီးအပွင့်များတို့ ခူးဆွတ် စားသောက်ကြရသော ခေတ်မှ နောက် တက်လာသည့် ကြေးပိုင် ကျွန်ုပ်ပိုင် ခေတ် ယဉ်ကျေးမှု အောက်သို့ ကျရောက်ပျောက်ကွယ် သွား ကြရလေသည်။ ကြေးပိုင် ကျွန်ုပ်ပိုင်ခေတ် (ရောမ၊ ရောမခေတ်) တိမ်မြုပ်၍ ခေတ်ဟောင်းနှင့်ခေတ်သစ်အကြား အလယ်အလပ်ခေတ်၊ (The Middle Age) ရောက်လျှင် လွတ်လပ်မှု သာတူညီမျှမှုတို့ကို အတော်အတန် ပြန်လည် ထူထောင်နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ တဖန် ထိုအလယ် အလပ်ခေတ်၏ လွတ်လပ်မှု သာတူညီမျှမှုတို့မှာ ယခုခေတ်၊ ယခုအချိန် စက်မှုအတတ်များ အံ့မခန်း ထွန်းကားလာသည့် ယဉ်ကျေးမှု အောက်သို့ ကြရောက်ပျောက်ကွယ် တိမ်မြုပ်ကြရပြန်လေသည်။

လူတို့၏တိုးတက်မှု တထစ်မှတထစ်သို့ ကူးပြောင်းရာ၌ လူအပေါင်းမှာ မည်မျှဆင်းရဲခြင်းမျိုးများ ဆိုက်ရောက်ခံစားကြရသည်ကို မြေပိုင်ရှင်ခေတ်အခါမှ အရင်းရှင် ခေတ်အခါသို့ ကူးပြောင်းသည့် အပြောင်းအလဲကိုကြည့်နိုင်ပေသည်။ ၁၄၀၀-ပြည့် လောက်မှ ၁၇၀၀-ပြည့် လောက်အထိ နှစ်ပေါင်း-၃၀၀ ကျော် တိုင်တိုင် တိုးတက်လာသောအရင်းရှင် စံနစ်သည် တိမ်မြုပ်ဆဲ မြေပိုင်ရှင် စံနစ်ကို မရေတွက်နိုင်သော လူတို့၏လည်ချောင်း သွေးဖြင့် ဆေးကြော သုတ်သင်ခဲ့ကြရလေသည်။

ခေတ်သစ်ခရိယန် အဖွဲ့အစည်းများ ထူထောင်သည့် ခေတ်ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုပြန်လည်ဖွံ့ဖြိုးသည့်အချိန်အခါတို့၌ တိုက်ပွဲ၊ ခိုက်ပွဲများ၊ အင်္ဂလိပ်ပြည်တွင်းစစ်များ လက်အောက် ကျန်နိုင်ငံများကို ရှာဖွေသိမ်းပိုက်ကြသည့် ၁၈၀၀-ပြည့် အတွင်း စစ်များ အမေရိကန် အရေးတော်ပုံ၊ ပြင်သစ်အရေးတော်

ပုံ စသည်တို့မှာ အရင်းရှင်စံနစ်၊ လယ်ပိုင်ရှင်စံနစ်ကို တွန်းလှန် ဖြိုဖျက်သော စစ်ပွဲများ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဤကဲ့သို့ လူအပေါင်းတို့ကို ဆင်းရဲစေခဲ့သော အရင်းရှင် စံနစ် ယဉ်ကျေးမှုသည် မည်သို့ လူသတ္တဝါများ၏ ကောင်းကြီးကို ဆောင်ငိုသနည်း။

အရင်းရှင်လူနည်းစု လက်အတွင်း၌ အရင်းအနှီး စုပုံခြင်း အရင်းရှင်နှင့်ပစ္စည်းမှဲ့ခွဲခြားခြင်း၊ စက်အားဖြင့်လည်သော အလုပ်ရုံများကို တည်ဆောက်ခြင်း၊ အရင်းရှင်တဦးနှင့်အရင်းရှင်တဦးတို့ လွတ်လပ်စွာပြိုင်ဆိုင်ကြခြင်း၊ အခစား ကြေးစားစံနစ် ထားခြင်းတို့မှာ တိုးတက်လာသော အရင်းရှင် စံနစ်၏ အခြေခံအုတ်မြစ်များ ဖြစ်ကြလေသည်။ ဤအခြေခံများဖြင့် အရင်းရှင် စံနစ်သည် မိမိ၏ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ် အကြောင်းပြတာဝန် ဖြစ်သော လူစုလူဝေးနှင့် လုပ်ဆောင်သည့် ကုန်လုပ်ကြံယာများ၏ စွမ်းအား တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးကို ဖောင်ရွက်ရလေသည်။ တနည်းအားဖြင့် အရင်းရှင်စံနစ်၏တာဝန်မှာ ဆန်းကြယ်သောလောကဓာတ် အတတ်များဖြင့်ပြီးသော ခေတ်သစ် စက်မှု ကြံယာများကို အစွမ်းကုန် တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးစေဘို့ပင် ဖြစ်သေးသည်။ ဤအခြေအနေသို့ဆိုက်ရောက်လာအောင် လမ်းခင်းပေးဘို့အတွက် လူချမ်းသာနှင့် လူမွဲနှစ်မျိုးနှစ်စား ပေါ်ပေါက်ပေးရလေသည်။ [ကား(လ်)မတ်(စ)ရေး ချို့ယွင်းနုချာသော လူသဘောတရားရေးရာ စာမျက်နှာသုံး။)

သို့ကြောင့် ၁၈၀၀-ပြည့်နှင့် ၁၉၀၀-ပြည့်အတွင်း အရင်းရှင် စံနစ်မှာ မည်သို့ပင်လူတွေကို ဆင်းရဲစေ၊ မွဲစေ ကြပ်တည်းကျဉ်းမြောင်းစေခဲ့သော်လည်း ရှေ့သို့တိုးတက် နေသောအရင်း

ရှင် စံနစ်ကြောင့်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ အလုပ်သမားများကိုစည်းကမ်း
သေဝပ်မှု၊ ညီညွတ်စီးလုံးမှုတို့ကို သွန်သင် ပေး၍ ကုန်ပစ္စည်းအ
ထွက် များသည်ထက်များအောင် စက်ကြိယာများကိုလုပ်ဆောင်
ခဲ့ကြလေသည်။ အချိန်ကုန် လှူပန်းကြကာ အရာ မရောက်သော
လက်လုပ်ကုန်ရုံကလေးများကို ဖျက်သိမ်းဝါးမျှခဲ့ကြကာ စံနစ်
ကျကျ အချိန်နည်းနည်းနှင့် လုပ်ဆောင်ရသော စက်လုပ်ကုန်ရုံ
ကြီးများကို တည်ထောင်ခဲ့ကြလေသည်။

သို့ရာတွင် ၁၉၀၀-ပြည့် ကျော်လွန်လာသော အခါတွင်
ကား အရင်းရှင်စံနစ်၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရပ် အကြောင်းပြ တာ
ဝန်ဖြစ်သော ကုန်လုပ်ကြိယာ စွမ်းအား တိုးတက်မှု လုပ်ငန်းမှာ
ပြီးငြိမ်းခဲ့လေပြီ။ ကမ္ဘာ့အနှံ့အပြားကို စက်မှုကြိယာပြင် ဖုံးလွှမ်း
ခဲ့လေပြီ။ မျှပင်မကသေး အရင်းရှင် စံနစ်သည် မိမိကိုယ်တိုင်
ဖန်တီးလာ လိုက်သော ကုန်ထုပ်စွမ်းအားကိုပင် ကောင်းမွန်စွာ
မအုပ်ချုပ်မထိမ်းသိမ်းနိုင်တော့ပေ။ အရင်းရှင်စံနစ်မှာကုန်ထုတ်
ကြိယာ စွမ်းအားကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေသည့်အခါမှ ချုပ်ချယ်
ဖိနှိပ်လိုသည့်အခါ၊ တိုးတက်သောအခါမှ နောက်ပြန်ဆွဲအခါ
သို့ လျော့ကြလာလေပြီ။

အိုမင်းရင့် ရော်လာ၍ သေးတွင်းဘက်သို့ ခြေတဖက်နှင်း
နေသော အရင်းရှင် စံနစ်သည် မိမိအသက်ဆက်လက်တည်တံ့
နိုင်ရန်အတွက် အစဉ်းစား အဆင်ခြင်ကင်းမဲ့သော လုပ်ငန်းများ
ကို တစုပ်ထိုးလုပ်လာလေသည်။ အမြတ်အစွန်းမရနိုင်မိတော့သာ
စက်ရုံကြီးများကို ပိတ်ပစ်လိုက်ကြကာ စက်ရုံဖြင့် အသက်မွေး
နေရသော အလုပ်အမား များကို အမှိုက်သရိုက်များ ကဲ့သို့
လမ်းပေါ်သို့စွန့်ပစ်ကြလေသည်။

ကုန်ပစ္စည်းပိုမိုထွက်မည့် စက်ကြိယာ အသစ်အဆန်းပေါ်
တိုင်း ဖျက်ဆီးပစ်ကြလေသည်။ အရင်းရှင်စံနစ် စက်ကွင်းမိနေ
ကြသော သိန်း-သန်း-အသင်္ချေ မရေတွက်နိုင်သော ကမ္ဘာသူ
ကမ္ဘာသားများကို အိမ်မဲ့ ယာမဲ့ အဖြစ် ဆင်းရဲမဲ့တေကြသော
အဖြစ်သို့ရောက်စေခဲ့ကြလေသည်။

(ခ) အရင်းရှင် စံနစ်နှင့်

ကုန်လုပ်ကရိယာစွမ်းအား

အရင်းရှင် စံနစ်၏ ဖြစ်ပေါ်ကြောင်း ပြတောဝန်မှာ ကုန်လုပ်ကရိယာစွမ်းအား ဖွံ့ဖြိုးမှုဟု အထက်ကဆိုခဲ့သည့် ကုန်လုပ်ကရိယာ စွမ်းအားသည် မည်မျှတိုးတက်ခဲ့လေသနည်း။

အောက်ပါဇယား၌ ကုန်လုပ်ကရိယာ စွမ်းအားတိုးတက်လာပုံကို သန်းပေါင်း မြင်းကောင်ရေအားဖြင့် တွက်ပြထားသည် (အများအားဖြင့် မြင်းတကောင်၏ အားမှာ ယောက်ျား ၆-ယောက်အားနှင့် ညီမျှသည်)။

၁၈၇၅-ခုနှစ်မှယခုတိုင် အနှစ်တရာအတွင်း ကုန်လုပ်ကရိယာ စွမ်းအားမှာ အင်္ဂလန်၌ အကြိမ်တရာခန့် တိုးတက်လာ၍ တကမ္ဘာလုံး၌ အကြိမ်ခြောက်ရာမျှ တိုးတက်လာလေသည်။ သို့ရာတွင် ယခုခေတ် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့မှာ ၁၈၇၅-ခုနှစ်အခြေအနေနှင့် မယှဉ်နိုင်အောင် ငတ်မတ် ခေါင်းပါးခြင်း၊ အလုပ်

လက်မဲ့ဖြစ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြလေသည်။ ဤသို့ဖြစ်ကြရခြင်းကား အမြတ်အစွန်းကို အရင်းခံထားကြသော အရင်းရှင်စံနစ်၏ ကုန်စည်ဖြန့်ချိသည့် စံနစ်သည် အဆမဆန်တိုးတက်လာသော ကုန်လုပ်ကရိယာ စွမ်းအားကို မလိုက်နိုင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်လေသည်။ (တဘက်ဇယားကိုကြည့်ပါ)

ကုန်လုပ်ကရိယာစွမ်းအားတိုးတက်မှုမှာ စက်ရုံထွက် ကုန်စည်လုပ်ငန်း ကိုသာ ပြောင်းလဲစေခဲ့သည်မက လယ်ယာကိုင်ကျွန်းနှင့် ကုန်စိမ်း ကုန်ကြမ်းများကိုလည်း အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲစေခဲ့သည်။ *

* အရင်းရှင်စံနစ် ကုန်လုပ်ကရိယာ စွမ်းအား အကြောင်း၌ ကြည့်ပါ ၂၊ အခန်း ၂။

သန်းပေါင်း မြင်းကောင်ရေအား

အင်္ဂလိပ်	မြင်းသစ်	ဈာန်မထီ	အမေရိက	ဥရောပတိုက်မှအပပိုင်နိုင်ငံများ	တကမ္ဘာလုံး
၁၈၅၃	၀၃	၀၀၂	၀၀၁	၀၀၁	၀၀၆၅
၁၈၇၅	၆	၃	၄	၇၀	၂၆၀၅
၁၉၁၃	၂၀၅	၁၂၀၅	၂၁	၃၁	၂၁၁
၁၉၂၀	၃၇	၁၀၀၅	၃၂	၉၃	၃၉၀

လုပ်ကြံယာ စွမ်းအားတိုးလာပုံ

* ပစ်ဒတ်ရေး ဖက်ဆစ်အယူအဆနှင့် ခေတ်ပြောင်း အရေးတော်ပုံ

၂၂ လယ်ထွန်းကေးများ ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် သမားရိုးကျ ထွန်နှားတို့ကို အသုံးမပြုတော့ဘဲ လယ်ထွန်စက်များကို အသုံးပြုကြလျှင် ယခင်ကထက် တကောင်၏ အသီးအနှံ အထွက်အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပိုမိုလာလေသည်။

၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်နှင့် ၁၉၂၀-ခုနှစ်အတွင်း လယ်ထွန်စက်များကို အသုံးပြုသဖြင့် လယ်ယာထွက်ကောက်ပဲသီးနှံများမှာ ဩစတေးလီးယား၌ ရာခိုင်နှုန်း ၁၀၄၊ အာရှတိုက်၌ ရာခိုင်နှုန်း ၁၇၄၊ ကနေဒါ၌ ရာခိုင်နှုန်း ၃၃၀- မျှတိုးတက်လာခဲ့၍ ၁၉၁၃-ခုနှစ်မှ ၁၉၂၀ ခုနှစ်အတွင်း ကမ္ဘာ့ကောက်ပဲသီးနှံ ထွက်ကုန်မှာ ရာခိုင်နှုန်း ၁၄၇ မျှတိုးတက်လာခဲ့လေသည်။ ဤအတောအတွင်း ကမ္ဘာ့လူဦးရေရာခိုင်နှုန်း ၁၁၆ တိုးပွားလာလေသည်။

လယ်ယာကိုင်ကျွန်းအလုပ်၌ စက်ကရိယာများ အသုံးပြုခဲ့သဖြင့် အံ့ဩလောက်အောင် အချိန်သက်သာ လာလေသည်။ ဂျူစိုက်ပျိုးသည့် လယ်တကေ၌ ဂျူပင်ကို တံငင်ဖြင့်ဖြတ်၍... ကျည်ပွေ့နှင့်ချွေ့လျှင် ၃၄-နာရီမှ ၃၆၅-အထိကြာ၍... ၁၅-ဘွတ်ရှယ် * မျှထွက်၏။ ရိုးရိုးကရိယာအစား စက်ကရိယာများကို သုံးခဲ့လျှင် တနာရီသာကြာ၍ ဂျူအထွက်မှာလည်း ၁၅-ဘွတ်ရှယ်ထက် မလျော့ချေ။

(ဝင်းထရင်ဂမ် ရေး လာမည့် ကမ္ဘာစစ်ကြီး-၁၈၈)

* တဘွတ်ရှယ်မှာ တတင်းခန့်နှင့် ညီမျှ၏။

* ခွဲယမ်းမီးကျောက်များကို လုပ်နေသော နိုက်ထရိုဂျင်ယမ်းကပ်ရုံကြီးများက လယ်ယာမြေဩဇာများကို လုပ်၍ လယ်ထွန်စက်စသည့် လယ်နှင့်ပတ်သက်သော စက်ကရိယာများ မြေဩဇာများစသည်တို့ကို လယ်ယာထွန်သည့် စံနစ်ရှေးဆန်နေကြသော အိန္ဒိယပြည် တရုတ်ပြည်နှင့် ခြားတိုင်းပြည်များသို့ တင်ပို့ကာ ထိုတိုင်းပြည်များရှိ လယ်သမားများသို့ စက်ကရိယာကိုင်နည်း နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း ပြသပေးလိုက်ကာ ကမ္ဘာ့ကောက်ပဲသီးနှံ ထွက်ကုန်သည်နှစ်ဆမျှတိုးတက်လာပေမည်။ ဝင်းထရင်ဂမ်ရေး လာမည့် ကမ္ဘာစစ်ကြီး၊ စာမျက်နှာ ၁၉၀။

လယ်ယာ ကိုင်းကျွန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဘုံစံနစ်အရ တည်
ထောင်ထားသော ဆိုဗီယက် ရုရှားပြည်၌ စီမံချက်တခုကို တည်
ထွင်ခဲ့ဖြစ်လေသည်။

ထိုစီမံချက်အရ ဆိုဗီယက်ရုရှား၏ တစိတ်တဒေသ ဖြစ်
သော ဆိုက်ဗေရီးယား နယ်ကြီးကို ဂျူစိုက်ပျိုးရန်ဖြစ်လေသည်။

အခြေအနေ အချိန်အခါနှင့် သင့်လျော်အောင် ပေ
ပေါက်လာသော နည်းစံနစ်အရ စိုက်ပျိုးရန်အတွက် ကောက်ပဲ
သီးနှံ မျိုးစေ့ ဓာတ်ခွဲရုံကြီးမှ ထူးဆန်းထွေလာ ဓာတ်ဆရာကြီး
များကကြံစည်နေကြလေသည်။

ထိုစီမံချက်မှာ အမျိုးကောင်းသော မျိုးစေ့များကို
ရွေးချယ်၍ ပျိုးခင်း၌ သီးသန့် အကန့်လိုက် စက်ဖြင့် မျိုးကြဲရ
လေသည်။ ထို့နောက် စက်ဖြင့်ပင် ပျိုးခင်းမှ လယ်ကွက်အတွင်း
သို့ ရွှေ့ပြောင်းစိုက်ရလေသည်။ မြေဩဇာ ကောင်းရန်နှင့်လိုသ
မျှ အပူအအေးတို့ကို ထူးဆန်းထွေလာ လောကဓါတ် အတတ်၏
အစွမ်းတန်ခိုး အကူအညီဖြင့်ပင် ပြီးစီးစေလေသည်။ ဤသို့စိုက်
ပျိုးသဖြင့် ကောက်ပဲသီးနှံ အထွက်မှာ သာမန်ရိုးရိုးထက် ၄-ဆ
ပိုမိုလာ၍ အမျိုးမှာလည်း ကောင်းမွန်လာလေသည်။

ကွယ်လွန်သွားသူ လောဒီလီဗာမာယုန်း အလိုအရလက်
ရှိ ကုန်လုပ်ကြံယာ၊ စွမ်းအားကို ကမ္ဘာအနှံ့ အပြား အသုံးပြုခဲ့
လျှင် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား အားလုံးတို့မှာ တယောက်လျှင်....
တနင်္ဂနွေတပတ် တနာရီအလုပ် လုပ်ရုံမျှနှင့် အေးအေးချမ်းချမ်း
ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နေနိုင်ကြပေမည်။

ဤမျှ အံ့ဩမန်း ထွန်းကားလာသော လောကဓါတ် အ
တတ်များကို ကောင်းစွာ အသုံးပြုမည်ဆိုက ကမ္ဘာကြီးတခုလုံး

ကို လူတွေနေချင်စဘွယ်အဖွဲ့အစည်းကြီးတရပ်အဖြစ် ဖန်တီးကြ
ကာ လူတိုင်းလူတိုင်း နေမှုထိုင်မှု စားမှု သောက်မှုတို့အတွက်....
မပူရ မပင်ရ အေးချမ်း သာယာစွာ နေနိုင်ကြမည် ဖြစ်
သော်လည်း ယခုအချိန်အခါ လူတွေ၏ နေမှု ထိုင်မှု စံနစ်မှာ
လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းကြီးတိုးတက်အောင်မြင်လာသလေခုံ လူ
တွေ မနေနိုင်အောင် ချုပ်နှောင် တားဆီးထားသဖြင့် ကမ္ဘာသူ
ကမ္ဘာသား အားလုံးတို့မှာ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီး၏ အဆီ အနှစ်
သာရ ဩဇာတို့ကို ခံစားသုံးစွဲခွင့် မရကြဘဲ၊ ဖေါင်စီးရင်း ရေ
ငတ်ဆိုသော မြန်မာစကားပုံကဲ့သို့ ကြယ်ဝသောလူ့ဘေ ဝင်အဖွဲ့အ
စည်းကြီးအတွင်းကောင်းကောင်းမစားရ၊ ကောင်းကောင်းမဝတ်
ရသော လူအဖြစ်၊ လူတန်းစေ့စေ့ အိုးနှင့် အိမ်နှင့်သားမယား
နှင့်မနေကြရသောအဖြစ်၊ အဆုံးစွန်အားဖြင့် လူ့အညွန့်တုံးအ
ဖြစ်သို့ ငါလျော့ကျကြရလေသည်။

သို့သော်.... အရင်းရှင်စံနစ် လက်ပါးစေကြေးစား တ
တပည့်တပန်းများဖြစ်ကြသော.... ဥပဒေအသိ ပိုင်ရှင်ကြီးများ၊
ရာဇဝင်အတတ်ဘက်ဆိုင်ရာ တဘက်ကမ်း ရောက်ပြီးသူကြီးများ
နှင့်တကွ။ လောကဓါတ် အတတ် တတ်ကျွမ်းကြသူဆရာကြီးများ
မှာ အရင်းရှင်စံနစ်၏ အပြစ်အနာအဆာများကို ကာကွယ်ဖုံးဖိ
ကြလျက် လူတွေ ငတ်မှုတ် ဆင်းရဲကြရသည်မှာ မည်သို့ မည်နှယ်
စသည်ဖြင့် စကားကြွယ်တိုင်း နားမလည်သော လူများကို မျက်
မှန်စိမ်းတတ်ပေးကာ ပြောင်ညာကြလေသည်။

ဤသို့ ပြောင်ညာကြရာတွင် လူတွေ ဆင်းရဲကြရသည်မှာ
ကမ္ဘာပေါ်၌ လူတွေပိုလျှံ နေသည့်အတွက် ဖြစ်သည်ဟူသော အ

ယူအဆမှာ အတော်ကလေးခေတ်စားလာခဲ့လေသည်။*

အရင်းရှင်စံနစ်၏ လက်ပါးစေ လောကဓါတ် ဆရာကြီးများသာ ပါဝင်သည့် ကမ္ဘာကျော် ဗြိတိသျှ လောကဓါတ်တတ်သည်များ အသင်းကြီး၏ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သော ဆာဘွဲ့ရ ဂျိန်းဂျီး[နစ်]ဆိုသူက လူဦးရေပိုလျှံခြင်းနှင့်လူဦးရေပိုလျှံသဖြင့်နယ်ခွဲရန် အပူတပြင်း လိုလာကြခြင်းမှာ လူတွေကို စစ်မြေပြင်သို့ မောင်းနှင် နေပေသည်ဟု အစည်းအဝေးတခု၌ ပြောပြခဲ့လေသည်။

* ပါဆွန်မဲလ်သူစ်ဆိုသူ အရင်းရှင် စီးပွားရေးစံနစ် ဆရာကြီးက ကုန်လုပ်ကြွယ်စွမ်းအားမှာ သင်္ချာနည်းအရ တိုးပွား၍....လူဦးရေမှာ အတိုင်းအတာ (Geometry) နည်းအရ တိုးပွားသည်ဟု ရေးသားခဲ့၏။ အရေအတွက် နည်းအရ တိုးတက် လာပုံမှာ ၁၃၅၇ သို့မဟုတ် ၂၄၆၈ စသည်ဖြင့် ဂဏန်းနှစ်လုံးတိုး၍ တိုး၍သွားပြီးလျှင် အတိုင်းအတာနည်းအရ တိုးသွားပုံမှာ ၁၃၉၂၇စသည်ဖြင့် ဂဏန်းတခုကို ၃ နှင့်မြှောက်၍မြှောက်၍....တိုးပွားသွားရလေသည်။

ကားလ်မတ်စ်က သူ၏ အရင်းစာအုပ်၌ မဲလ်သူစ်၏ အယူအဆမှာ လုံးဝမှားယွင်းကြောင်း ကုန်လုပ်ကြွယ်စွမ်းအားသည် မည်သို့ လူဦးရေထက် အတိုးမြန်လာပုံကို အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြထားလေသည်။

မဲလ်သူစ်၏ အယူအဆလုံးဝမှား၍ ကားလ်မတ်စ်၏ အယူအမှာ လုံးဝမှန်သည်ကို မျက်မြင်လူအဖွဲ့အစည်း၏ အဖြစ်အပျက်များက သက်သေခံနေပေသည်။

ကမ္ဘာကျော် သင်္ချာဆရာကြီး ဆာဂျော့နပ်စ် ဆိုသူကလက်ရှိ ကမ္ဘာ့လူဦးရေမှာ သန်း ၂၀၀၀ ရှိရာကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်၌ လူဦးရေသန်းပေါင်း ၈၀၀၀ အထိ ဆန့်နိုင်သည်ဟု ပြောပြဘူးလေသည်။

ပျက်ပြားတိမ်မြုပ်သွားတော့မည် ဖြစ်သော အရင်းရှင်စံနစ်သည် သေခါနီးဆဲဆဲ အသက်ငင်နေသော.... သူကဲ့သို့.... ဂယောင်ချောက်ခြား ဖြစ်ကာ မိမိ၏ အပြစ်အနာတို့ကို ဘော်ပြမည့် ထိုးထွင်းသည့် အသိ အလင်းရောင်ကို ပိတ်ပင် ကားဆီးခဲ့လေသည်။ အရင်းရှင်စံနစ် လက်အောက်၌ ပန်ချီဆရာကို မျက်လုံးကမ်းစေ၍.... ကဗျာဆရာကို နားပင်းစေပြီးလျှင် လောကဓါတ်ဆိုင်ရာ ပညာရှင်များကို ခေတ်ဆွေးခေတ်ဟောင်းကြီး၏ အဖြစ်သနစ်မှန်ကို မစူးစမ်းနိုင်ကြအောင် လမ်းလွဲပေးထားကြလေသည်။

အထက်ပါ လောကဓါတ်ဆရာကြီးများ ပြောကြသကဲ့သို့ပင် အရင်းရှင် စံနစ်များ၏ အယူအဆ ပြန့်ပွားရေးလက်နက်များဖြစ်သော သတင်းစာများ၊ အသံဘမ်းစက်များ၊ ဇာတ်ပွဲသဘင်များ၊ ရုပ်ရှင်များမှာလည်း လူပိုလျှံခြင်း အယူအဆကို လူများသက်ဝင်.... ယုံကြည်ကြလေအောင် ဖြားယောင်း သွေးဆောင်ကြလေသည်။ အရင်းရှင်နိုင်ငံများ၌ ပဋိသန္ဓေတားဆီးသည့် နည်းစံနစ်များကို အမြောက်အမြား သုံးစွဲလာကြကာ အစိုးရများကလည်း ဥပဒေများဖြင့် အတည်ပြုပေးခဲ့ကြလေသည်။ (ဥပမာအမေရိက)

အရင်းရှင် စံနစ်ကြောင့် လူဖြစ်လာမည့် မိမိတို့ သားသမီးများမှာ မိမိတို့ နည်းတူ ဆင်းရဲငတ်မွတ်ကြမည့် စိုးသဖြင့် မိဘများမှာ သားသမီး မမွေးနိုင်ကြအောင် ပဋိသန္ဓေတားနည်း အမျိုးမျိုးကို သုံးစွဲကြရလေသည်။ မွေးလာပြန်လျှင်လည်း အစာလုံလုံလောက်လောက် မစားကြရသဖြင့် အရွယ်မရောက်မီ သေကြေပျက်စီးသွားကြရသော သားသမီးများ၏ မိဘများ၏ဆင်း

ရဲကြရခြင်းမှာကား အလွန်ကြီးမားလှလေစွတကား။ *

သို့သော်... လူများ ငတ်မှုတ် ခေါင်းပါးကြကာ အလွန် ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ရှိကြသည်မှာ စားကုန် သောက်ကုန် ထွက် မှု နည်းပါး၍ လူဦးရေ တိုးပွားများပြားလာသောကြောင့် ဖြစ် သည်ဟူသော ယူဆချက်မှာ ကမ္ဘာကြီး၏ လက်ရှိ အခြေအနေ ကို မှန်းဆနိုင်သူတိုင်း အတွက်မူ အတော် ရယ်ဘွယ် ကောင်းလှ သောအချက် ဖြစ်လေသည်။

၁၉၂၇-ခုနှစ်က ကျင်းပသော ကမ္ဘာ့လုံးဆိုင်ရာ စီးပွား ရေးညီလာခံကြီး၏ အစီရင်ခံစာအရ ၁၉၂၅-ခုနှစ်၌ ကမ္ဘာ့ထွက် ကုန်များမှာ ကမ္ဘာစစ်မတိုင်မီ အချိန်အခါထက် ၁၆-မှ-၁၈- ရာခိုင်နှုန်းအထိ တိုးတက်လာသော်လည်း ကမ္ဘာ့လူဦးရေမှာ ၅- ရာခိုင်နှုန်းသာ တိုးတက်လာခဲ့လေသည်။

၁၉၁၃-ခုနှစ်မှ ၁၉၂၈-ခုနှစ်အတွင်း ကမ္ဘာ့စားကုန် သော ကုန်မှာ ရာခိုင်နှုန်း ၂၅-မျှ တိုးတက်လာသော်လည်း ကမ္ဘာ့လူ ဦး ရေးမှာ ၁၀-ရာခိုင်နှုန်းသာ တိုးတက်လာခဲ့လေသည်။

ကုန်လုပ်ကြယာစွမ်းအားကို အစွမ်းကုန် သုံးစွဲခြင်း မပြု သေးသဖြင့်သာ ကမ္ဘာ့စားကုန်သောက်ကုန်များ ဤရာခိုင်နှုန်း မျှသာ တိုးတက်လာခြင်းဖြစ်လေသည်။

လူတွေ လူချင်းတူတူ သူချင်းမျှမျှ မနေထိုင်ကြရခြင်းမှာ

* မြန်မာပြည်၌ ၁၉၂၆ ခုနှင့် ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း မွေး ဖွားစကလေးများ တထောင်လျှင် ၂၀၇ သေဆုံးကြရလေသည်။ ၁၉၃၀ ပြည့်နှစ် မြန်မာပြည်သန်းခေါင်စာရင်း ပထမတွဲ စာမျက်နှာ (၇၉)

စားကုန်သောက်ကုန်ရှားပါး၍မဟုတ်ဘဲ စားကုန်သောက်ကုန် များကိုလုပ်ဆောင်နိုင်သည့် ကုန်လုပ်ကြယာစွမ်းအားကို ချိုး ဖျက်ပိတ်ပင်ကြကာ လုပ်ပြီးစားကုန်သောက်ကုန်များကို ဈေး ပေါ်ပေါ်နှင့်ရောင်းချကြရမည်စိုး၍ မီးရှို့ ပစ်ကြသောအရင်းရှင် စံနစ်ကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

တဖန် အရင်းရှင်နိုင်ငံများက ကိုလိုနီ နိုင်ငံများကိုတိုက် ခိုက်သိမ်းဆီးလိုက်ကြသည်မှာ ထိုအရင်းရှင်နိုင်ငံများ၌လူဦးရေ ပြည့်ကြပ်၍ အစားအသောက် လုံလုံလောက်လောက် မရနိုင် သည့်အတွက် ဖြစ်သည်ဟု လူဦးရေပိုလျှံခြင်းကို နယ်ချဲ့စံနစ်၏ အကြောင်းရင်း တခုအဖြစ် ပြောပြလေ့ ရှိကြလေသည်။

ဥပမာ-၁၉၃၁-နှစ်မှာ ဂျပန်က တရုတ်ပိုင် မန်ချူးရီးယား ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းယူရခြင်းမှာ ဂျပန်ပြည်အတွင်း လူဦးရေ အ လွန်အမင်း ပိုလျှံနေသည့်အတွက်... ဖြစ်သည်ဟု နယ်ချဲ့သမား များက ကြွေးကြော်ခဲ့ကြလေသည်။

ဤသို့ ကြွေးကြော်ခဲ့ကြခြင်းမှာ အရင်းရှင်များ၏ နယ် ချဲ့စစ်ပွဲအတွင်း၌ ဂျပန်ဆင်းရဲသား ပစ္စည်းမဲ့ များ စိတ်ရောကိုယ် ပါ စိတ်ရှိလက်ရှိ ဝင်ရောက် အသေခံကြရန်အတွက် ဆင်းရဲသား ကြိုက်လုံးကို ရွေး၍ပြောကြခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

ဂျပန်များ ဆင်းရဲကြရသည်မှာ လူတွေများပြား ပိုလျှံ နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ လူတွေနေထိုင်စရာ မြေကွက်လပ် အ သစ်ကို တိုက်ခိုက် ရယူနိုင်ကြလျှင် ဂျပန်တွေ မဆင်းရဲကြတော့ ဘဲ ချမ်းသာ ကြယ်ဝကာ လာကြရမည်ဟူသော ယူဆချက်တို့ကို ဂျပန်တိုင်း အသိဉာဏ်အတွင်းသို့ ထိုးသွင်း ပေးလိုက် လေသည်။

ဂျပန်သည် မန်ချူးရီးယားကို တိုက်ခိုက် ရခြင်း၏ အ

ကြောင်းရင်းအစစ်မှာအရင်းရှင်အငယ်စားအဖြစ်မှလက်ဝါးကြီး
အုပ် အရင်းရှင် အကြီးစားအဖြစ်သို့ အဆင့်အတန်း မြှင့်တက်
လာသော ဂျပန်အရင်းရှင်စံနစ်၏ နယ်မချဲ့လျှင် မဖြစ်နိုင်တော့
သော အခြေအနေကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

မန်ချူးရီးယားကို နိုင်လိုက်သဖြင့် ဂျပန် ပစ္စည်းမဲ့ လက်
လုပ် လက်စားများမှာ ထမင်းတနပ်တိုး၍ မစားကြရဘဲ ဂျပန်
အရင်းရှင်ကြီးများ ငွေပင် ငွေရင်းပိုင်ဘက်တိုက်ရှင်ကြီးများ လူ
သတ္တာများ၏ သေမင်းဖြစ်သော အဆိပ်လက်နက်များကို ထုတ်
လုပ်သည့် သူဌေးကြီးများနှင့် အခြားအစိုးရ အမှုထမ်း အလယ်
အလပ်တန်းစားများသာ ကောင်းစားကြလေသည်။**

လူဦးရေကြောင့် နယ်ချဲ့ရလျှင် ဟော်လန်သည် အင်္ဂလန်

*မန်ချူးကော (မန်ချူးရီးယား) မှာ ဂျပန်ပြည်၏ စီးပွားရေး
ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် အထူး အထောက်အပံ့ ပေးခဲ့လေသည်။ ဂျပန်ပြည်
၌ ကုန်စည်များ ရောင်းချရန် ဈေးဖြစ်လာလေသည်။ ဂျပန်ကုန်များကို
တရုတ်ပြည်သို့ တင်ပို့ကြရသည်ထက်.... ၃ ဆမျှပို၍ မန်ချူးကောသို့
တင်ပို့ရလေသည်။ မန်ချူးကောသို့ တင်ပို့ခဲ့ရသော ဂျပန်ကုန်မှာ တ
နှစ်ထက်တနှစ် တိုးတက်လာလေသည်။ ၁၉၃၂ ခုနှစ်က မန်ချူးကော
သို့ တင်ပို့သော ဂျပန်မှာ မန်ချူးကောမှ ဂျပန်သို့တင်သော ရာခိုင်
နှုန်းအရ ၈၀၄ ၁၉၃၃ ခုနှစ်မှာ ၆၈၀၅ ၁၉၃၅ ခုနှစ်မှာ ၇၅၄ အ
ထိ တိုးတက်လာလေသည်။ မန်ချူးကော၏ ကုန်ရိုင်းများဖြစ်သော
ဆိုယာပဲ ကျောက်မီးသွေး ကျွန်းသစ် ဂျပန်နှင့် သံများကိုလည်း....
လက်ဝါးကြီးအုပ်နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

ဟင်နရီချိန်ဘာလိန်ရေး အာရှတိုက်ကို လွှမ်းမိုးသော ဂျပန်
စာအုပ် စာမျက်နှာ (၃၆)

ထက် စစ်ပြင်နေမည်ဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းကား ဟော်လန်
၌ စတုရန်းတမိုင်လျှင် ဖျမ်းမျှခြင်းအားဖြင့် လူ ၅၀၀-ခန့်နေထိုင်
ကြရ၍ အင်္ဂလန်၌ ၄၀၀-ခန့်သာနေထိုင်ကြရလေသည်။

လူဦးရား ထူထပ်များပြားသဖြင့် လူတို့၏နေထိုင်ကြရမှု
အဆင့်အတန်း အလွန်တမင်း လျော့ကျခြင်းမှာ နယ်ချဲ့စံနစ်၏
မလွဲမပြောင်းလိုသော ထုံးစံအကြောင်းရင်းတရပ်သာ ဖြစ်ခဲ့လျှင်
အိန္ဒိယပြည်နှင့် ဂျားဗားကျွန်းတို့မှာ နယ်ချဲ့သမားအကြီးစား
ကြီးများ ဖြစ်နေကြပေမည်။ သို့ကြောင့် လူဦးရေ ပိုလျှံခြင်း
အယူအဆမှာ တိုင်းပြည်တိုင်း လူမျိုးတိုင်း၏ အယူအဆ မဟုတ်
ကြဘဲ နယ်ချဲ့စံနစ်လမ်းကြောင်းကိုလိုက်နေကြရသောအရင်းရှင်
ကြီးများ၏ အလိုကျ အယူအဆသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း ထပ်ရှား
လှပေသည်။ *

အံ့မခန်းတိုးတက်လာသော ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအားမှာ
အမြတ်အစွန်းကို အရင်းခံအဖြစ် မူတည်ထားသော ကျဉ်းမြောင်
လှသည့် အရင်းရှင်စံနစ်နယ်နိမိတ်နှင့် မဆန့်အောင် ဖြစ်လာလေ
သည်။ သို့ကြောင့်ပင် ကမ္ဘာ့အနှံ့အပြား စီးပွားရေးပျက်ပြားခြင်း
စက်ရုံလုပ် ကုန်စည်အထွက် ရပ်စဲခြင်း၊ လူတွေတလေကြီးအလုပ်
လက်မဲ့ ဖြစ်ကြရခြင်း၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးကြကာ မဲ့ပြာကျကြ
ရခြင်း၊ လူများ၏ နေထိုင် စားသောက်ကြရမှု အဆင့်အတန်း
လျော့ကျကြရခြင်းတို့ကို အရင်းရှင်စံနစ် စတင်ပေါ်ပေါက်ပြီး
လိုက်နာကျင့်သုံး စကတည်းက တခါမျှမကြုံဘူးအောင် ကြုံတွေ့
ဖြစ်ပျက်ကြရလေသည်။

* ပန်းဒတ်ရေး ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး စာမျက်နှာ (၁၇၉)

(ဂ)ဖောင်စီးရင်းရေငတ်

လက်ရှိ လက်ဝါးကြီး အုပ် အရင်းရှင်စံနစ်၏လုပ်ငန်းမှာ ကမ္ဘာ့မြေဆီ မြေဩဇာများမှ လူ့အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ဖြစ်လာအောင် အလုပ်သမားများအားနှင့် လုပ်ထားရသောလူ သုံး ပစ္စည်းများနှင့် ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအားကို စီးစံနစ်ကျနစွာ ဖျက်ဆီးသုတ်သင်ရေးပင် ဖြစ်လေသည်။

ပထမ၊ကမ္ဘာ့ထွက်ကုန်နှင့်နှိုင်းချိန်ကာ လူသုံးပစ္စည်းထွက် ရာ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်၌ ဖျက်ဆီးသုတ်သင်ခြင်း။

ဒုတိယ၊ကုန်စည်နှင့်တကွ ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအားတို့ကို ကန့်သတ်ခြင်း၊ လုံးဝဖျက်ဆီးခြင်းတို့၌ အစိုးရများက အမတော် ငွေများ ထောက်ပံ့ကြကာကူညီကြခြင်း။

တတိယ၊ဤသို့ ဖျက်စီးကြရာ၌ လုပ်ဆောင်ရေးကုန်စည်

များနှင့် ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအားတို့ကိုသာ ဖျက်ဆီးကြရုံမျှမက ကောက်ပဲသီးနှံများကို မရိတ်သိမ်းကြမီ ထွန်တုံးဖြင့်တိုက်ဖျက် ပစ်ကြခြင်း၊ မီးရှို့ပစ်ကြခြင်း၊ အရင်းရှင်အခြင်းခြင်း သွေးညှိ ၍ ကုန်စည် အထွက်ကန့်သပ်ကြခြင်း၊ စက်ကြံယာများကိုချိုးပဲ့ ပစ်ကြခြင်း၊ သန်းပေါင်းများစွာသောအလုပ်သမားတို့ကိုအလုပ် လက်မဲ့ဖြစ်စေကြခြင်း။

အထက်ပါအချက်များမှာ အရင်းရှင်စံနစ်၏ စံနစ်ကြံ သော ဖျက်စီးပစ်မှုများပင် ဖြစ်လေသည်။

ကုန်စည်အမြောက်အမြား ထွက်လျှင် ဈေး ကျသွား၏။ ဈေးကျသွားလျှင်အမြတ်အစွန်းများများမရတော့။ ထို့ကြောင့် ဈေးမကျဘဲ အမြတ်အစွန်းများများ ရနိုင်အောင် အမြောက်အ မြား ထွက်ပြီးသော ကုန်စည်အချို့အဝက်ကို ဖျက်ဆီးပစ်ကြရ လေသည်။ဤပုံမှာ လက်ရှိအရင်းရှင်စံနစ်၏သွားရာလမ်းကြောင်း ကို အကြမ်းသဘောအားဖြင့် ကြည့်ရှုခြင်း ဖြစ်လေသည်။*

သန်းပေါင်းအသင်္ချေမရေတွက်နိုင်သော လူအပေါင်းမှာ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသည့် ဆင်းရဲဘေးကပ် ဆိုက်နေကြရသည့်အ

* တခါတရံ အရင်းရှင်တို့သည် အမြတ်အစွန်း ပိုမိုရရှိနိုင်ရန် အတွက် မိမိတို့အချင်းချင်း ညှိနှိုင်း တိုင်ပင်ကြပြီးလျှင် ပိုလျှံနေသောရှိ ရင်းစွဲ ပစ္စည်းအချို့အဝက်ကို ဖျက်ဆီးပစ်ကြလေသည်။ ဤသို့ဖျက်ဆီး ခြင်းဖြင့် ကုန်အထွက်နည်းပေးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ကုန်အထွက်နည်း သဖြင့် အရောင်းရတွင်ကာ ကုန်ဈေးတက်၍အမြတ်အစွန်း ပိုမိုရနိုင်ကြ ၏။ (ကိုစိုးရေး၊ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ စာမျက်နှာ ၂၂)။

တွင်း သန်းပေါင်းများစွာသော ကော်ဖီအိမ်များကို မီးလျှိုပစ်
ကြခြင်း၊ တန်ချိန်ပေါင်းများစွာသော ကောက်ပဲသီးနှံ များကို
ပင် လက်တွင်းသို့ သွန်ပစ်ကြခြင်းတို့ဖြင့် အရင်းရှင် စံနစ်သည်
ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးကို တုန်လှုပ်ချောက်ခြားစေခဲ့ ကြလေသည်။

ဤသို့ စားကုန်သောက်ကုန်များကို ဖျက်စီးပြစ်ကြခြင်း
ကိုမှာ စိတ်မမေ့သော အရင်းရှင်တချို့တလေ၏ တဇာတ်ထိုး
တကြောင်းတိုက် အမေ့လုပ်ငန်းဟု မမှတ်သင့်ပေ။

ဤ ကိစ္စများကို ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးရှိ အရင်းရှင် အစိုးရ
အားလုံး တို့က စီးစံနစ်ကြနစွာ ဆောင်ရွက်ပေးကြလေသည်။

အမေရိကန်ပြည်၌ ၁၉၂၀-ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၂၉-ခုနှစ်အတွင်း
လယ်ထွန်းစက်ပေါင်း ၂၄၆၀၀၀-မှ ၈၄၇၀၀၀ အထိ တိုးတက်
သုံးစွဲလာသည်ဟု သိရ၏။

ဤသို့ လယ်ထွန်းစက်များကို တိုင်းပြည်အဝှမ်း သုံးစွဲခဲ့ကြ
သဖြင့် တိုင်းပြည်ရှိ လယ်ယာထွက်ကုန်များမှာ ယခင်ကထက်
သုံးလေးဆမျှ တိုးတက်ထွက်မည်ဖြစ်၍ တိုင်းသူပြည်သား အား
လုံးတို့မှာ စားမှုသောက်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ မရှိဟူသော စကား
မကြားဘူးသလို ချောင်လည်စွာနေထိုင်နိုင်ကြပေမည်။ သို့သော်
အမေရိကန် အရင်းရှင် အစိုးရ၏ လုပ်ငန်းများမှာကား လက်ရှိ
စားရမဲ့သောက်ရမဲ့ဖြစ်နေကြသောအလုပ်လက်မဲ့ ၁၄-သန်းရှေ့
မျက်မှောက်မှာပင် စက်ကြိယာကြောင့် ပိုမို ထွက်လာသော
လယ်ယာထွက်ကုန်များကို ဖျက်ဆီးပစ်ကြခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

အောက်ပါဇယား၌ လယ်ယာထွက်ကုန်များကို ဖျက်ဆီး
ခြင်း၊ ကန့်သတ်ခြင်းတို့အတွက် အမေရိကန်အစိုးရက (၁၉၃၃
ခုနှစ်၌)အမတော်ငွေထုတ်ပေးခဲ့ပုံကို ဖော်ပြထားသည်။

ဝါဂွမ်းပင်များကို ထယ်နှင့်ထိုးဖျက်ပစ်ခြင်း၊

ဒေါ်လားသန်းပေါင်း ၁၁၀

၁၉၃၄-ခုနှစ် ဝါဂွမ်းအထွက်လျှော့ပစ်ခြင်း။ ။ ။ ၁၅၀

ဝက်စာလျှော့ပစ်သဖြင့် အရေးတကြီးဝက်များကို

သတ်ပစ်ရခြင်း။ ။ ။ ၃၃

ဝက်စာများကိုလျှော့ပစ်ခြင်း။

။ ။ ၃၅၀

ဂျုံအထွက်လျှော့ပစ်ခြင်း။

။ ။ ၁၀၂

ဆေးအထွက်လျှော့ပစ်ခြင်း။

။ ။ ၂၁

ဒိန်းမတ်ပြည်မှာ နွားနို့ ဒိန်ခဲ ထောပတ်စသည်တို့အတွက်
အထူးကျော်ဇောခဲ့ပေသည်။ သို့သော် လွန်ခဲ့သော (၁၉၃၃)ခုနှစ်ဝင်
ဘာလလောက်က ကြားသိရသည်ကား ဒိန်းမတ်အစိုးရသည် နွား
နို့ လျှော့ပေးရန်အတွက် တနင်္ဂနွေတပတ်လျှင် နွားကောင်ရေ
၅၅၀၀- ကျသတ်ပစ်ခဲ့လေသည်။ နွားများကို စံနစ်ကျကျသတ်ပစ်
နိုင်ရန်အတွက် အစိုးရက အမတော်ငွေများကို ထုတ်ပေးရုံမျှမက
ဒိန်းမတ် ပါလီမန်လွှတ်တော်၌ပင် သားသတ်ရုံများ တိုးတက်
ဆောက်လုပ်ရေးအတွက် ဆွေးနွေးခဲ့ကြလေသည်။

အင်္ဂလန်ပြည်၌လည်း ကျောက်မီးသွေးအထွက်ကန့်သတ်
ရန်အတွက် ကျောက်မီးသွေးတွင်း အက်ဥပဒေတစ်ခုကို အတည်
ပြုခဲ့လေသည်။

၁၉၃၁-ခုနှစ်ဘာလတွင် ဘရာဇီး၌ကျင်းပခဲ့သောကမ္ဘာ
လုံးဆိုင်ရာ ကြေးနီတွင်းပိုင် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ အစည်းအဝေး
က ကမ္ဘာ့ကြေးနီအထွက်ကို ရာခိုင်နှုန်း ၂၆-သို့လျှော့ချပစ်ရန် အ
ဆိုကို အတည်ပြုခဲ့ကြလေသည်။

တောင်အမေရိကတိုက် ဘရာဇီးပြည်နယ်ရှိ အမျိုးသား နေရှင်နယ်ကော်ဖီကောင်စီခေါ် ကော်ဖီလုပ်ငန်းပိုင် အရင်းရှင် ကြီးများ၏ အသင်းကြီးက ၁၉၃၁-ခုနှစ်အတွင်း ကော်ဖီအိမ် ပေါင်း ၁၂-သန်းကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ကြလေသည်။ ၁၉၃၃-ခုနှစ်အတွင်း အမေရိကန်အစိုးရသည် လယ်ယာဌာနက စိုက်ပျိုး ပြီးဝါဂွမ်းများကိုဖျက်ဆီးပစ်ကြရန်အတွက် လယ်တကေလျှင်အ မတော်ငွေဒေါ်လာ ၇-ပြားမှ ၂၀ပြားအထိ လယ်သမားများကို ထုတ်ပေးခဲ့လေသည်။

ဤသို့ အစိုးရကအမတော်ငွေ ထုတ်ပေးခဲ့သည့်အတွက် အမေရိကန်တပြည်လုံးရှိ လယ်ကသန်းပေါင်း ၄၀-အနက် လယ် ကေ ၁၁-သန်းခန့်ကိုဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ခဲ့လေသည်။

လက်ရှိအရင်းရှင်စံနစ်ကား သေအံ့ဆဲဆဲ ကျားနာကြီး ကဲ့သို့ တွေ့သမျှသတ္တဝါများကို ကိုက်ဖျက်သတ်ဖြတ်နေလေပြီ။ နှစ်ပေါင်း၆၀၀၀- ကျော်တိုင်တိုင်မရေမတွက်နိုင်သောလူသတ္တဝါ များ၏ အသက်သွေးခဲများဖြင့် ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့သော ကမ္ဘာ့ ယဉ်ကျေးမှုကြီးကို တန်နက်ထည်းနှင့် ဖျက်ဆီးပစ်တော့မည်။ အရင်းရှင်စံနစ်သည် စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ဖြစ်နေကြသည့် သန်း ပေါင်းများစွာသော လူသတ္တဝါတို့ကို ကမ္ဘာ့မြေဆီသြဇာများ ခံစားခွင့်မပေးကြယုံမျှမက ဗုဒ္ဓဆံအမြောက်ဆံ၊ အဆိပ်ပါသည့် ဓါတ်ငွေ့ များဖြင့် သေကြေ ပျက်စီးကြရမည့် လူကြီးလူငယ် မိန်းမကလေးများ၏ အလောင်းကောင်များပေါ်၌ မိမိအသက် ဆက်လက် တည်တန့်ရန်အတွက် ငယ်မှုပြန်ဆေး အားတိုးဆေး များကိုဖော်စပ်ကြရန် ကြံစည်နေကြပေသည်။

ယနေ့အရင်းရှင်များသည် လူသတ္တဝါများကို အသက် ဆက်ပေးမည့် စားကုန် သောက်ကုန်များကိုမီးလောင်တိုက်သွင်း နေကြပေပြီ။ နက်ဖြန်သော်ကား လူသတ္တဝါများကို အရှင် လတ်လတ်မှီးလောင်တိုက်သွင်းကြတော့အံ့။

(ဃ) ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲနေသော အရင်းရှင်စံနစ်

၁၈၀၀ ပြည့်နှစ်နှင့် ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ် အတွင်း ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအားကို အပြင်းအထန်မြှင့်တင်ပေးခဲ့ခြင်းဖြင့် အရင်းရှင်စံနစ်သည် လူသတ္တဝါများ၏ ကောင်းကျိုးကို ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်အခါက အရင်းရှင်စံနစ်သည် ရှေ့သို့မြှင့်တက်နေဆဲဖြစ်လေသည်။ အလုပ်သမားများကိုလည်း စက်ကြံယာများ၏ တန်ခိုးအာနိသင် အကျိုးကျေးဇူးစသည်တို့ကို သွန်သင်ပြသပေးခဲ့ကြလေသည်။

သို့ရာတွင် ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်မှ ကျော်လွန်၍ လာသောအခါ စက်ကြံယာများ အံ့မခန်းအောင် တိုးတက် ထွန်းကားလာလေသဖြင့် အရင်းရှင်များသည် ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအား အလွန်တမင်း တိုးတက် လာခြင်းကြောင့် အမြတ်အစွန်းများများမရနိုင်တော့ဟု ယုံကြည်ကြကာ လက်တွင်းရှိ စက်ကြံယာများကို ရှုံ့ရှာမုန်းတီး လာကြလေတော့သည်။ စက်ကြံယာများသည် အရင်း

ရှင်စံနစ်ကို မြေမြုပ်သုတ်သင်ကြတော့မည်ဟု သိရှိလာကြသဖြင့် စက်ကြံယာများသည် လူသတ္တဝါများကို ဝါးမျိုနေကြပြီဖြစ်ကြောင်း ကြွေးကြော်လာကြလေသည်။

အလုပ်သမားများသည် အရင်းရှင်စံနစ် လက်အောက်၌ မည်မျှ နင်းပြားအဖြစ်သို့ ကျရောက်နေကာမူ ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအား၏ အကျိုးကျေးဇူးများကို မြင်နေကြလေသည်။ လက်ရှိ စက်ကြံယာများကို လူနည်းစုလက်တဆုပ်စာမျှသော အရင်းရှင်တို့၏ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာအတွက်သာ အသုံးမပြုဘဲ ထိုလူနည်းစုအရင်းရှင်များလက်ထဲမှ ဆွဲယူကြကာ လူသတ္တဝါအားလုံးအကျိုးအတွက် အသုံးပြုမည်ဆိုက စက်ကြံယာများသည် ယခုကမ္ဘာကြီးကို လောကဓရဘဝမှ လောကနိဗ္ဗာန်ဘဝသို့ ရောက်အောင်သွားနိုင်သည်ကို အလုပ်သမားများက ကောင်းစွာသိနားလည်ပြီး ဖြစ်ကြလေပြီ။

အရင်းရှင်များ ကိုယ်တိုင် စက်ကြံယာ ထွန်းကားမှုကို အပြင်းအထန်ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်နေဆဲ ယခုအချိန်အခါ၌ မိမိတို့၏ ပင်ကိုဉာဏ်အစွမ်းအစဖြင့် လူသတ္တဝါ အပေါင်း၏ အကျိုးကို ဆောင်လိုသော လောကဓါတ်ဆရာများမှာ အနှောက်အယှက်အဖျက်အဆီး အမျိုးမျိုးတို့နှင့် ရင်ဆိုင်နေကြရသည်မှာ ယနေ့ကမ္ဘာ၌ နေ့စဉ်မြင်တွေ့နေကြရသော အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်လေသည်။

ခါတုပေဒဆရာ၊ ရူပပေဒဆရာ၊ လောကဓါတ်ဆရာများမှာ လူသတ္တဝါများအမြန်ဆုံးသေကြေပျက်စီးနိုင်မည့် ဗုံးဆီအမြောင့်ဆီ၊ အဆိပ်ခါတ်ငွေ့ စသည့်သေမင်းတမန်များကို ကောင်းသည့်ထက်ကောင်းအောင်၊ ထက်မြက် သည်ထက်၊ ထက်မြက်အောင်

ဖန်ဆင်းပေးရန် အတွက် အရင်းရှင်များ၏ ကြေးစားအဖြစ်သို့ လျှောကျ နေကြရလေသည်။*

တဖန် စက်ကြိယာသစ်ထွင်သူတယောက်သည် ယခင်က လူတထောင်လုပ်မှ ပြီးစီးသော အလုပ်ကို လူတရာတည်းနှင့်ပြီး နိုင်သောစက်ကြိယာသစ်တခုကိုတည်ထွင်သည်ဆိုကြပါစို့။ -။

အရင်းရှင်စံနစ် လက်အောက်၌ သူတည်ထွင်လိုက်သော စက်မှာ ကမ္ဘာကြီး၏ စည်းစိမ်ကို တိုးတက်အောင်မလည်နိုင်ရုံမျှ မက လူသတ္တဝါကိုးရာကို အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်စေ၊ ငတ်မှုတ်မှုတ်ဆင်းရဲ ကြပ်တည်းစေပေလိမ့်မည်။

နောက်တဖန်စက်ကြိယာအသစ်အဆန်းပေါ်တိုင်း လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးများက ထိုစက်ကြိယာများကို အပိုင်ဝယ်ယူကြလေသည်။ ဤသို့ ဝယ်ယူကြသည်မှာ အသုံးပြု ကြဘို့မဟုတ်ဘဲဖျက်ဆီးပစ်ကြဘို့ဖြစ်လေသည်။ စက်ကြိယာများ အသစ်အဆန်းပေါ်တိုင်း အရင်းရှင်များမှာ ထိုစက်ကြိယာသစ်များကို ဝယ်ယူဖျက်ဆီးပစ်ကြလေသည်။ အကြောင်းသော်ကား စက်ကြိယာအသစ်ပေါ်လာခြင်းဖြင့်ငွေအမြောက်အများအကုန် အကျခံကာ တည်ဆောက် ထားရသော လက်ရှိ စက်ကြိယာ အသုံးမဝင် ခေတ်မမှီတော့မည်ဖြစ်သောကြောင့်ပေတည်း။

အမေရိကမှအိုဝင်ဆိုသော လောကဝါတ်ဆရာတယောက်သည် ဖန်ဘူးဖန်ခွက်ထုတ်လုပ်သည့်စက်ကြိယာသစ်တခုကို တည်

*အရင်းရှင်များ၏ကြေးစား၊လောကဝါတ်ဆရာများ၏ စွမ်းရည်ကြောင့် ယခင်က ရိုးရိုးသေနတ်မှ ယခုအခါတမိနစ်တွင် အချက် ၅၀၀ထွက်သောသေနတ် ဖြစ်လာလေသည်။

ထွင်ဆောက်လုပ်လိုက်၏။ ထိုသူတည်ထွင်ဆောက်လုပ်လိုက်သော စက်ကြိယာသစ်ကို ဂျာမနီပြည်မှ ဖန်ဘူး ဖန်ခွက် စက်ရုံပိုင်ရှင် လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးကအဘိုးမြောက်မြားစွာဖြင့် ဝယ်ယူလိုက်ပြီးလျှင် ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်လေသည်။

လွန်ခဲ့သော ၁၉၃၃ ခုနှစ်အတွင်းဟစ်တလာကြီးစိုးသော ဖက်ဆစ်ဂျာမနီပြည်၌ ဆေးလိပ်လိပ်သည့် စက်ကြိယာသစ်များ ကိုအသုံးမပြုစေဘဲ အလျှင် စက်ဟောင်း များကိုသာ ပြန်လည် အသုံးပြုစေရန်အတွက် အက်ဥပဒေထုတ်၍ပင် ကြပ်မတ်ပိတ်ပင်ခဲ့ လေသည်။

ယခုအခါ လူသတ္တဝါအားလုံး၏ရှေ့မှောက်၌ လမ်းနှစ် သွယ်ပေါ်လျက်ရှိလေပြီ။

ပထမလမ်းကား ကုန်လုပ်ကြိယာစွမ်းအားကို ချိုးဖျက်ခြင်း၊ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူအမျိုးမျိုး သွေးကွဲကြကာ ဆက်ဆံမှုဝေး သထက် ဝေးသွားခြင်း၊ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ကပ်အ မျိုးမျိုးစိုက်ကြကာ ဘေးအမျိုးမျိုး ဆင်းရဲခြင်း အသွယ်သွယ် တို့ဖြင့် သေကြေပျက်စီးကြခြင်းတို့ဖြင့် ကမ္ဘာ့ယဉ်ကျေးမှုကြီးကို အမြစ်မှလှန်လှော့ဖို့ဖျက်ကြကာ လူရိုင်းခေတ်သို့ ပြန်လည်သွား နေသောခရီး၊ ဤခရီးသို့ အရင်းရှင်စံနစ်က ပို့ဆောင်နေလေ သည်။

ဒုတိယလမ်းကား ကုန်လုပ်ကြိယာစွမ်းအားကိုလူသတ္တဝါ အကျိုးအားလုံးအတွက် အသုံးပြုခြင်း၊ ဆင်းရဲမှု၊ မိုက်မဲတွေဝေမှု၊လူ့ အဆင့်အတန်းခွဲခြားမှုနှင့်ရောဂါတူပြောမှုတို့ကိုအမြစ်ဖြတ် ခြင်း၊လောကဝါတ်ပညာနှင့်တကွ လူ့ယဉ်ကျေးမှုများကို လူတ် လပ်စွာ ထွန်းကားစေခြင်းတို့ဖြင့် လောကနိဗ္ဗာန်ခေတ်သို့ သွား

နေကြသော ခရီး၊ ဤခရီးသို့ ဘုံစံနစ်က ပို့ဆောင် ပေးနေ
လေသည်။

ဤလမ်းနှစ်သွယ်အနက် မည်သည့်လမ်းကို လိုက်ကြမည်
နည်း။ ဤမေးခွန်းအတွက် လူသတ္တဝါတိုင်းထံမှအဖြေကို စောင့်
မျှော်လျက်ရှိနေလေသည်။

(င) အလုပ်လက်မဲ့ပြဿနာ

လက်ရှိ လက်ဝါးကြီးအုပ်နေရှင်စံနစ်လက်အောက်၌ အ
လုပ်လက်မဲ့ပြဿနာမှာ ကြောက်မက်ဘွယ် မကောင်းဆိုးဝါး
သဘောကောင်ကြီးအသွင်ဖြင့် လူများအတွင်းသို့ သက်ဆင်းလေ
ကာ အိုးအိမ်တည်ထောင်အံ့ဆဲဖြစ်ကြသော အရွယ်ရောက်သူ လူ
ငယ်တိုင်းကို တုန်လှုပ်ချောက်ချားစေခဲ့လေပြီ။

ယနေ့လူငယ်များ၏ရှေ့ ရှေးမှာ မတွေ့စုံလောက်အောင်
တိမ်ခိုးမြူမှောင်များဖြင့် ပိတ်ဖုံးလျက်ရှိနေတော့သည်။ ကျောင်း
သား အဖြစ်နှင့်နေရစဉ်က မျက်မှန်းရမ်းဆွဲရသော လူများ၏
အဖြစ်မှာ ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းသဖွယ် အလွန်သာယာ ပြေပြစ်နှစ်
သက်ဘွယ်၊ ကြေနှပ်ဘွယ်တို့နှင့် ပြည့်နေသလောက် လက်တွေ့လူ
ဘောင်မှာ သာယာပြေပြစ်ခြင်း အလျှင်းကင်းလျက် ဘေးအ

ပေါင်း ဆင်းရဲခြင်းအပေါင်းတို့ ပတ်ဝိုင်းနေသောခရီးကြမ်းကြီး သဘာယ် ဖြစ်နေသည်ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံ ခံစားကြရလေသည်။

ပုဂံသစ်စ ပန်းကလေးများကဲ့သို့ လူမျိုး၏ ဂုဏ်ယူစရာ သန်မာထွားကြွင်းဆဲဖြစ်သော အသက်-၂၀၊ ၂၁-နှစ်ရွယ် လူငယ် ကလေးများမှာ မိမိတို့တဝမ်းတခါး လှကြရုံအတွက်ကိုမျှ လုပ် စရာ အလုပ်မရှိကြဘဲ ဗလာသက်သက် အချိန်ကိုဖြုန်းတီးနေကြ ရသည်မှာ သည်းမခံနိုင်လောက်သောလက်ရှိနေရုံစံနစ်၏အပြစ် ကြီးပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကုန်စည်များကို ခဏအတောအတွင်း လိုသလောက် အ မြောက်အမြား ထွက်နိုင်သော ကုန်လုပ်ကြံယာ စွမ်းအားဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော စက်ရုံကြီးများမှာ အသင့်ပင်တည်ရှိနေ ကြ၏။ လောကဓာတ်အတတ်ဖြင့် စီမံထားသော စက်ရုံကြီးများ မှာအသင့်ပင်တည်ရှိနေကြ၏။ လောကဓာတ်အတတ်ဖြင့်စီမံထား သော စက်ရုံတွင် ကုန်စည်လုပ်ရန်အတွက် ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်း အ မြောက် အမြားကမ္ဘာ့မြေဆီမှထုတ်ယူနိုင်၏။ ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်း များကို စက်ရုံထွက် ကုန်ချောများအဖြစ်သို့ရောက်အောင် လုပ် မည့် အလုပ်သမားများလည်းအသင့်ရှိကြ၏။ စက်ရုံထွက်ပစ္စည်း များကို သုံးစွဲမည့် စားရမဲ့၊ သောက်ရမဲ့ ဖြစ်နေကြသော လူ သတ္တဝါတွေမှာလည်း မရေတွက်နိုင်အောင်ရှိကြ၏။

ယခုအခါ အလုပ်လက်မဲ့၊ စားရမဲ့ -သောက်ရမဲ့၊ ဝတ်ရ မဲ့ ဖြစ်နေကြသော အလုပ်သမားများသည် စက်ရုံကြီးများတွင် ကုန်ရိုင်းများကို ကုန်ချောအဖြစ်သို့ လုပ်ဆောင်ကြကာ ထိုကုန် ချောများကို လူများသို့ ဝေငှပေးလိုက်လျှင်ကား လူတိုင်းမပူရ မပင်ရဘဲ အေးချမ်းသာယာစွာနေနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

သို့သော် မျက်မြင် တွေ့နေကြရသော အရင်းရှင် စံနစ်၏ လုပ်ငန်းမှာ ဤသဘောနှင့် တိုက်ရိုက်ဆန့်ကျင်၍ နေလေသည်။ ကုန်လုပ် ကြံယာစွမ်းအား တိုးတက်လာသည့်အလျောက် ကုန် ရိုင်းများနှင့် ကုန်ချောများ အဆမတန် ပေါများလာပါက အ မြတ်ကို အခြေခံထားကြသော စံနစ်မှာ ဆက်လက် တည်တံ့နိုင် တော့မည် မဟုတ်တော့သဖြင့် အမြတ်ကိုသာမူထားကြသော အ ရင်းရှင် စံနစ်သည် ကုန်ရိုင်းရော ကုန်ကြမ်းပါ အားလုံး အထွက် နည်းသထက်နည်းအောင် စက်ရုံကြီးများကိုပိတ်ပစ်ကြကာ ကုန် စိမ်း ကုန်ကြမ်းများကို ဖျက်စီးပစ်ကြ၍ အလုပ် သမားများကို လည်း အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်စေကြပြီးလျှင် လူသတ္တဝါ အားလုံးတို့ လည်း တနေ့တခြား မဲ့သထက်မဲ့၊ ဆင်းရဲသထက်ဆင်းရဲ ငတ်မွတ် သထက် ငတ်မွတ်၊ သေကြေပျက်စီး စေခဲ့ကြလေသည်။

နေရှင်စံနစ်ကြောင့် သန်သန်စွမ်းစွမ်းလုပ်နိုင် ကိုင်နိုင်ကြ လျက် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေကြရသူပေါင်းမှာ တကမ္ဘာလုံး၌ ကြည့်လိုက်လျှင် သန်းပေါင်း ၅၀-ကျော်မျှ ရှိနေ သလေသည်။

(Bxcluding Peasant Prole Tariat)

နေရှင်နိုင်ငံကြီးများ ဖြစ်ကြသော အမေရိကန်၊ ဂျာမနီ နှင့် အင်္ဂလန်တို့တွင် အဟုပ်လက်မဲ့ သန်းပေါင်း ၁၄-သန်း၊ ၈- သန်းနှင့် ၂-သန်းစီ အသီးသီးရှိကြလေသည်။

ကမ္ဘာ့ မြေပြင်ပေါ်သို့ နေရှင်စံနစ် ပေါ်ပေါက်လာ၍ ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအား တိုးတက်လာသည်နှင့်အမျှ အလုပ်သ မားများမှာသည်း လူပိုများအဖြစ် စက်ရုံများမှ နှင်ထုတ်ခံကြရ ခြင်းကိုခံခဲ့ကြရလေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုအလုပ်သမားများမှာကုန် ဈေးကောင်းလျှင် အလုပ်ပြန်ရရှိကြ၍ ကုန်ဈေး မကောင်းလျှင်

အလုပ်လက်မဲ့အဖြစ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိကြရန်ဖြစ်လေသည်။*

ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီး၍ ခန့်ရှင်စံနစ်မှာလည်း ရှိုင်လဲပြိုကွဲလု မတတ် ပျက်စီးယုတ်လာသောအခါတွင်ကား အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ် ကြရမှုမှာ အမြဲဖြစ်လာရလေသည်။ ထိုအချိန်ကစ၍ အလုပ်လက် မဲ့များမှာ အမြဲအလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်လာကြရပြီးလျှင် အရင်းရှင် စံနစ်ကလည်း မည်သို့မျှအလုပ်မပေးနိုင်တော့ချေ။

ထိုအခါ ဘုံနိုင်ငံတည်တောင်ရေးအယူအဆကိုကြိုက်နှစ် သက်ခဲ့၊ သဘောကျခဲ့၊ တည်ထွင်ခဲ့သော အိမ်ဂျယ်လ် ပြောပြ သကဲ့သို့ မြောက်မြားစွာသော ပစ္စည်းမဲ့အလုပ်သမားများမှာ ခန့် ရှင် စံနစ်အတွက် အသုံးမဝင်တော့သော လူပိုလူလျှံ အလုပ်လက် မဲ့များ အဖြစ်သို့ ရောက်ကြကာ အစာငတ်မွတ်ခြင်းမှ သို့မဟုတ် တော်လှန်ပုန်ကန်ခြင်း နှစ်ခု တခုခုကိုရွေးချယ်ကြရ ပေတော့မည် မှာ မလွဲနိုင်တော့ပေ။★

.....
*အလုပ်လက်မဲ့ လူပိုများမှာခန့်ရှင်များ၏ အရင်းအနှီး စုစောင်း ရေးအတွက် လှေခါးထစ်အဖြစ် အသုံးချခြင်းခံကြရ၍ ခန့်ရှင်စံနစ်အရ ပစ္စည်းလုပ်ငန်းတွင် အထူး အရေးကြီးလာပေ သည်။ အလုပ်လက်မဲ့ များမှာ ခန့်ရှင် တို့အတွက် အရန်သင် ထားရသောအလုပ်သမားတပ်အပိုဖြစ်နေပြီးလျှင် ခန့်ရှင်တို့ကိုယ် တိုင် ကျွေးမွေးထားကြရသော အလုပ်လက်ရှိအလုပ်သမားများ နှင့်ပခြား အရင်းရှင်တို့ကို အကျိုးရှိစေလေသည်။ ကားလ်မတ် ရေးအရင်းစာအုပ် ပထမတွဲ စာမျက်နှာ ၆၈၆။

★ ‘အိန်ဂျယ်လ်ရေး အင်္ဂလန်ပြည် အလုပ်သမားများအခြေ အနေ’ စာအုပ်မှ....

အလုပ်သမားများ၏ တော်လှန် ပုန်ကန်မှုကို အရင်းရှင် များ အကြောက်ဆုံး ဖြစ်ကြလေသည်။ ကားလ်မတ်စ်ပြောသကဲ့ သို့ အလုပ်သမားများ၏ ရာဇဝင်အကြောင်းပြ တာဝန်မှာ လက်ရှိခန့်ရှင်စံနစ်ကို အစတုန်း၊ မြေမြုပ်သင်္ဂြိုဟ်ပစ်ရန်ပင် ဖြစ် လေသည်။ ကမ္ဘာမြေပြင်၏ ခြောက်ပုံတပုံရှိ အလုပ်သမားများ မှာကား မိမိလံတာဝန်ကို မလစ်မလပ်ကြစေဘဲ ထမ်းဆောင်ပြီး ကြ လေပြီ။ သူတို့၏ကြိုးပမ်းမှုတို့ကြောင့် ဘုံနိုင်ငံ တည်ထောင် ရေး စံနစ်အရ တည်ထောင်ထားသော ဆိုဗီယက် ရုရှားပြည် ကြီးကို ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားများ တွေ့မြင် နေကြရလေပြီ။

ရုရှားအလုပ်သမားများကို ခြေရာခံကြကာအခြား ခန့်ရှင် တိုင်းပြည်များရှိ အလုပ်သမားကလည်း မိမိတို့ကို အလွန်အမင်း ဖိနှိပ်ညှဉ်းပမ်းနေကြသော သွေးစုတ်ကောင် ခန့်ရှင်များကို ပုန် ကန်တော်လှန်ကြမည်ကို၎င်း၊ မြေမြုပ်သင်္ဂြိုဟ်ကြမည်ကို၎င်း၊ ထို ခန့်ရှင်များက အထူးစိုးရိမ်ချောက်ချား တုန်လှုပ်ထိန်းလန့်လျက်ရှိ နေကြပေသည်။ ထိုကဲ့သို့သော အကြောင်းရပ်များကို ကောင်းစွာ သိနားလည်နေကြသော ခန့်ရှင်များသည် မိမိတို့အလုပ်သမား များကို အနုနည်းအကြမ်းနည်း နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဖိနှိပ်ညှဉ်းပန်းကြ လေသည်။

ဂျာမဏီနှင့် အီတလီ၌ ဖက်ဆစ်စံနစ်လက်သီးကို ဖုံးကွယ်ထား သော ဒီမိုကရေစီ ကတိပါလက်အိပ်ကို အဆုံးတိုင်ချွတ်ပစ်လိုက်၍ အာဏာနှင့်အတိအလင်း လွန်လွန်ကျွံကျွံ နှိပ်ကွပ်လျက်ရှိနေ လေသည်။

အမေရိကန်ပြည်နှင့်အင်္ဂလန်ပြည်များ၌ကား အကြမ်းနည်း ကို အရမ်းကာရော ဒလကြမ်းမသုံးကြသေးဘဲ ဆူပူလှုပ်ရှားနေ

သော အလုပ်လက်မဲ့များအပေါ် ပျားရည်နှင့်ဝမ်းချသည့် နည်း
စံနစ်များကို အသုံးပြုနေကြလေသည်။

ပျားရည်နှင့်ဝမ်းချသည့်စံနစ်မှာ ဓနရှင်များ၏အမြတ်အစွန်း
ကို မည်သို့မျှ မထိခိုက်နိုင်အောင် အလုပ်များအတွင်း၌ အလုပ်
လက်မဲ့များကို အစိုးရက ကြပ်မတ်ခိုင်းစေကြကာ အသက်ဆက်
နိုင်ရုံ အခကြေးငွေပေးကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ အင်္ဂလန်၌ အစိုးရ
က ထောက်ပံ့သော အခကြေးငွေမှာ ပြိတီသျှ ဆေးအသင်းကြီးက
သတ်မှတ်ထားသော အနည်းဆုံး ကျန်းကျန်းမာမာနှင့် အသက်
ရှည်နေနိုင်အောင် ကုန်ကျမည့်နေထိုင်မှုစရိတ်ထက်ပင် နည်းပါး
လေသည်။*

လူသတ္တုများ၏တိုးတက်မှုကို မဆောင်ရွက်နိုင်တော့သော
ဓနရှင်စံနစ်မှာ အလုပ်လက်မဲ့များ၏ အချိန်နှင့် အလုပ်စွမ်းအား
ကို လူသတ္တုအားလုံးတို့ကို ကောင်းကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် အလုပ်
များ၌မရွေးဘဲ အလုပ်ဟူ၍ မယ်မယ်ရရ မခေါ်နိုင်သော အချိန်
ကုန် လူပုန်းကိစ္စများတွင် အလကား ဖြုန်းတီးပစ်ကြလေသည်။

အင်္ဂလန်ပြည်၌ ဓနရှင်စံနစ်၏ အထောက်အပံ့ကို ခံနေရသော
အလုပ်လက်မဲ့တယောက်က သူလုပ်ရသော အလုပ်အကြောင်းကို

.....
*ကိုးလ်ရေးဗြိတိသျှကျွန်း အခြေအနေစာအုပ်မှ စာမျက်နှာ
၁၉၈-၌ ဓနရှင်များ၏ အမြတ်အစွန်းကို မထိခိုက်သော အလုပ်
ဆိုသည်မှာ အသုံးမဝင်အရေးမရောက် လမ်းပျားပေါက်လုပ်ကြ
ခြင်း၊ ချိုင့်ဝှမ်းများကို ဖြေဖို့ကြခြင်း၊ တောထွင်ကြခြင်း၊ ဥယျာဉ်
ပြုစုကြခြင်းစသည့် အလုပ်များဖြစ်သည်။

ပြောပြဘူးလေသည်။ သူလုပ်ရသောအလုပ်မှာ ပန်းရံအလုပ်ဖြစ်
လေသည်။ နည်းပြဆရာက အုတ် နှစ်ချပ်သုံးချပ်ကိုစီ၍ အင်္ဂတေ
ထည့်၍ပြလျှင် သူသည် ဆရာပြသည့်အတိုင်း အုတ်များနှင့်အင်္ဂ
တေများကို အုတ်တံတိုင်းလေးဖြစ်သည်အထိ တချပ်ပြီးတချပ်
ထည့်ကာ အင်္ဂတေလောင်း၍ စီသွားရလေသည်။ အုတ်တံတိုင်း
ကလေးဖြစ်လာသောအခါ ဖျက်ပစ်လိုက်ပြီး ယခင်နည်းအတိုင်း
တဖန် အုတ်ချပ်ကလေးများကိုစီ၍ အင်္ဂတေများကိုထည့်ကာ တံ
တုင်းကလေးဖြစ်လာအောင် စီတန်းရပြန်လေသည်။ ဤလုပ်ငန်း
ကို သူသည် ၁၂ နှစ်တိုင်တိုင် သင်ယူလုပ်ကိုင်ရလေသည်။

မိမိတို့၏ရိသမျှအင်အားတို့ကို အကျိုးမဲ့သောအလုပ်တို့တွင်
အလကား ဖြုန်းတီးပစ်ကြရပြီး မပြောပလောက်သော စရိတ် အ
ထောက်အပံ့ကလေးမျှဖြင့် အလုပ်သမားများမှာ ငတ်မွတ်ခေါင်း
ပါးခြင်းသို့ မရောက်ကြသည့်တိုင်အောင် အစာ ဝတ်လင်လင်မစား
ကြရသဖြင့် မကျန်းမမာ အားအင်ချို့တဲ့လာကြကာ မျှော်မှန်း
ချက် ပျောက်ကင်းကြရသော အဖြစ်ရောက်ရကာ မိမိတို့ကံ
စီမံသမျှနှင့်မျက်စိမှိတ် တင်းတိမ်ရောင်ရဲကြရခြင်း ဖြစ်လာကြရ
လေသည်။

အစိုးရသည် အလုပ်လက်မဲ့များအား အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်
သော အလုပ်များတွင် အသုံးမချနိုင်တော့ပြီလော။ လူသုံးပစ္စည်း
များလုပ်သည့် စက်ရုံများကိုတည်ဆောက်ကြကျာ အလုပ်လက်မဲ့
များကို မခိုင်းစေနိုင်ကြသလော။

မည်သည့်ဓနရှင်အစိုးရမဆို ဤလုပ်ငန်းမျိုးကို မထွင်ရဲကြ
ပေ။ အကြောင်းသော်ကား အစိုးရပိုင် စက်ရုံများမှ ထွက်သော
စားကုန်သောက်ကုန်များ၊ အထည်အလိပ်များ စသည့် လူအသုံး

အဆောင်ပစ္စည်းများမှာ ခန့်ရှင်များပိုင်သော စက်ရုံထွက်ကုန်များနှင့် ဈေးတွင် ပြိုင်ဆိုင်ရပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ကုန်စည်အားလုံး၏ဈေးမှာ လျော့ကျသွားမည်ဖြစ်သဖြင့် ခန့်ရှင်များမှာ အရှုံးအဖတ်တင်ကြကာ မိမိတို့စက်ရုံကြီးများကို ပိတ်ပစ်ပြီးကြပြီးလျှင် အလုပ်သမားများကို အလုပ်မှထုတ်ပစ်ရပေလိမ့်မည်။ အစိုးရ စက်ရုံများတွင် အလုပ်သမားတယောက်တိုးလျှင် ခန့်ရှင်များ စက်ရုံတွင် အလုပ်သမားတယောက် လျော့သွားရလေသည်။ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်လာခဲ့သူတို့တိုင်း ခန့်ရှင်ကြီးများစက်ရုံတွင် အလုပ်သမားတယောက် အမြဲထုတ်ပစ်ရ၍ လျော့သွားရသည့်အလျှောက်မှာ အစဉ်ဖြစ်နေပေသည်။

ဤနည်းဖြင့် အရင်းရှင်စံနစ် ပျက်စီးတိမ်ကောသွားအောင် ဘယ်ခန့်ရှင်အစိုးရသည် ဆောင်ရွက်ရမည်နည်း။

လက်ဝါးကြီးအုပ် ခန့်ရှင်စံနစ်လက်အောက်တွင် အလုပ်သမားများမှာ ယခင်ကထက် ပိုမိုအပင်ပန်းခံကြကာ အလုပ်သပ်ကြရသော်လည်း စိတ်ချလက်ချ အလုပ်ကိုလုပ်ကြသည် မရှိကြဘဲ အလုပ်လက်မဲ့ ဘေးဆိုးကြီးကို အမြဲမပြတ် စိုးရိမ်နေကြရလေသည်။

၁၉၂၉-ခုနှစ် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးပျက်မှုကြီး မတိုင်မီမှာပင် အလုပ်သမားတယောက် လုပ်သဖြင့်ရသော ဖျမ်းမျှကြေးကုန်စည်မှာ ၃၃-ရာခိုင်နှုန်းမျှဖြင့်တက်လာသော်လည်း အလုပ်သမားများမှာ ၇၃၆၀၀၀-မှ ၇၇၆၀၀၀-သို့ လျော့ကျလာခဲ့ကြရလေသည်။

၁၉၂၉-ခုနှစ်မှ ၁၉၃၂-ခုအတွင်း အမေရိကန်ပြည်တွင် လူ ၁၂ သန်းမှာအလုပ်သက်မဲ့ဖြစ်နေကြစဉ် အလုပ်သမားတယောက်သည် တနာရီလျှင် ၁၂-ရာခိုင်နှုန်းမျှတိုး၍ အကွပ်လုပ်ရလေသည်။

ကုန်အရောင်းအဝယ်ဈေးများကျလုလု အပြင်းအထန် ပြိုင်

ဆိုင်ကြသောအခါ လက်ဝါးကြီးအုပ် ခန့်ရှင်အဖွဲ့ဝင်များ အမြတ်အစွန်း ကျန်နိုင်ကြအောင် ကုန်စည်ထုတ်လုပ်ကြရာတွင် စရိတ်သက်သာနိုင်သမျှ သက်သာကြစေဘို့ လုပ်လေလေ ဖြစ်ကြလေသည်။ ကုန်စည်ထုတ်လုပ်ရာတွင် စရိတ်သက်သာအောင်လုပ်နည်းမှာ အလုပ်သမားများကို အချိန်ပိုခိုင်းကြခြင်း၊ အခကြေးငွေလျော့ပေးကြခြင်း အချို့ အလုပ်သမားများကို ထုတ်ပစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကြလေသည်။

ပါလီမန် လွှတ်တော် အစည်းအဝေးတခု၌ ဗြိတိသျှနန်းရင်းဝန်ဟောင်း ဘော်လီဗုတ်က အလုပ်လက်မဲ့ အရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာလုပ်ကြမည်နည်းဟု ငြီးငြူခဲ့၏။ ဤငြီးငြူသံမှာ အကြံကုန်ကာ ဂယောင်ချောက်ချား ဖြစ်နေသော ခန့်ရှင်စံနစ်ကြီး၏ ငြီးငြူသံပင် ဖြစ်လေသည်။

ခန့်ရှင်ကြီးများ၏ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြေရှင်းရေးကိုသာမက အခြေအနေအတိုင်း မဖြေရှင်းနိုင်ကြသောအခါ ခန့်ရှင်စံနစ်ဒဏ်ကို ခံနေကြရသော အလုပ်လက်မဲ့များကို အသုံးမဝင်တော့သည့် လူပိုလူလျှံများဟု ယူဆလာကြကာ ကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြင့် ဤလူပြည်မှ မောင်းထုတ်ပစ်ကြရန် ကြံလာကြလေသည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ် ခန့်ရှင်စံနစ်သည် ကုန်လုပ် ကြိုယာစွမ်းအား တိုးတက်လာခြင်းကို နှောင်ကြီးနှင် တည်းသကဲ့သို့ ပိတ်ပင်ချုပ်ချယ်လာလေသည်။ လူသုံးပစ္စည်းလုပ်ရာ ကြိုယာတန်ဆာပလာများဖြစ်သော လယ်ယာ စက်ရုံစသည်များ စုပေါင်းလာခြင်းနှင့် လူသုံးပစ္စည်းများကို လူအများ ပေါင်းစည်း၍ လုပ်ကြခြင်းတို့မှာ အချိန်တန်လာလျှင် မိမိတို့ကိုယ်ကို ချုပ်ချယ်ထားသော ခန့်ရှင်စံနစ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်လာကြလေသည်။ ကြက်

ကလေး ထွက်ရန် ကြက်ဥအခွံသည် ပေါက်ကွဲ ပေးရသကဲ့သို့ နေရှင်စံနစ်သည်လည်း ကဲ့ပေါက် ပျက်စီးသွားရလေသည်။ ထိုအခါ နေရှင်စံနစ်ကို သေမင်း ခေတ်သံကြားရလေမည်။ သွေးစုတ်ခဲသူ များမှာ သွေးစုတ်ခံကြရလေသည်ဟု ဘုရားရှင် တည်ထောင်ရေး အယူအဆ ဆရာကြီး ကားလ်မတ်စ်က ရေးသားထားခဲ့ဘူးရာ... ယခုအခါ နေရှင်စံနစ်နှင့် ကုန်လုပ် ကြံယာ စွမ်းအား နေရှင်စံနစ် နှင့် အလုပ်လမားများ အကြီးအကျယ် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်နေကြသည်ကို လက်တွေ့ကြုံနေကြရလေပြီ။

နေရှင်စံနစ်ပြုလဲကာ ယခင်က ဆင်းရဲ သားများကို ငတ် မှတ်မဲ့တောသည့်တိုင်အောင် သွေးစုတ်ညှင်းပမ်းခဲ့ကြသော နေရှင် ကြီးများ သွေးစုတ်ခံကြရမည့် အချိန်မှာ မကြာမီတင် ဆိုက်ရေဝံ လာပေတော့မည်။

နေရှင်စံနစ် နယ်ချဲ့စံနစ်

ဖက်ဆစ်စံနစ်

ယနေ့ ကမ္ဘာ့လောက ကြီး၌ နေရှင်စံနစ် နယ်ချဲ့စံနစ် ဖက်ဆစ်စံနစ်များကြောင့် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား အားလုံးကိုမူ ကြိမ်မီးအိုးခံကြရသကဲ့သို့ပူလောင်ပြင်းပြ ဆင်းရဲဒုက္ခ ဆိုက်ရေဝံ နေကြရသည်ကို အထက်က ဖော်ပြခဲ့၏။

ဤစံနစ်များသည် လူ့ဘောင် အတွင်းသို့ မည်သို့ သက်ဆင်းပေါ်ပေါက် လာခဲ့လေသနည်း။ ဤစံနစ်များ၏ အခြေခံ သဘောနှင့် လုပ်ငန်းတို့သည် အဘယ်နည်း။ နေရှင်စံနစ်၏ သွားရာခရီးသည် ဘယ်ကမ်း ဘယ်လမ်း၌ အဆုံးသတ်မည်နည်း။

လူယဉ်ခေတ် ထွန်းကားလာသည့် အချိန်ကစ၍ လူရိုင်း ခေတ်မှကဲ့သို့ မိမိတို့သဘောအလျောက် ရောက်ရာအရပ်၌ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း နေထိုင် စားသောက်ကြခြင်းဖြင့် အသက်မွေးမြူခြင်း မပြုကြတော့ဘဲ လူအများ စုဝေးကြိုကား အသိုက်အဝန်း

နှင့် တဦးကတဦးကို ကူညီ၍ တဦးအကျိုးကို တဦးဆောင်ရွက်
ဖြင့်ဖြင့် စံနစ်ကျနစွာ နေထိုင်လာကြလေသည်။

လူယဉ်ခေတ် ထွန်းကားစအချိန်မှစ၍ ယခုအချိန်အထိ
နှစ်ပေါင်း (၆၀၀၀) ထောင်ကျော်မျှအတွင်း လူများ၏ နေထိုင်
မှုစံနစ်များမှာ အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲလာလေသည်။ ပထမအလို
လို ခူးဆွတ် စားသောက် ရသော ခေတ်စံနစ်မှ သည်ကျွန်ုပ်
ခေတ်စံနစ် မြေပိုင်ရှင် ခေတ်စံနစ် နေရှင်ခေတ်စံနစ်သို့တိုင်အောင်
လူတွေမှာ စံနစ်အမျိုးမျိုး လက်အောက်၌ နေထိုင်ခဲ့ကြရလေ
သည်။ ဤသို့ လူတို့နေထိုင်မှု စံနစ်အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲ ခဲ့သည်
မှာ လူများ၏ အသိဉာဏ် တိုးတက်မှု ဆုတ်ယုတ်မှုများနှင့် မဆိုင်
ပေ။ လူသုံး ပစ္စည်း များကို လုပ် ဆောင် ပုံ လုပ် ဆောင် နည်း
ပြောင်းလဲလာသည့် အလျှောက်သာ လူတို့၏ နေထိုင်မှု စံနစ်သည်
လည်း ပြောင်းလဲ၍ လာရလေသည်။

နေရှင်စီးပွားရေးအတွက်ဝေဘန်ကချက်ဟူသောစာအုပ်၌ ဘု
နိုင်ငံတည်ထောင်ရေး အယူအဆ ဆရာကြီး ကားလ် မတ် စ် က
အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထား၏။

လူသုံးပစ္စည်းများကို ပေါင်းစပ် လုပ်ဆောင်ကြရာလူများ
သည် အချင်းချင်း ရောနှော ဆက်ဆံလာကြရလေသည်။ ဤဆက်
ဆံမှုမှာ အရေးပါသောလည်း လူများ၏ ဆန္ဒကြောင့် ဖြစ်ပေါ်
လာခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဤလူသုံး ပစ္စည်းများ လုပ်နည်းအရ လူ
များ၏ ဆက်ဆံမှု စံနစ်သည် လူများ၏ ကုန်လုပ် ကြိယာစွမ်းအား
အခြေအနေနှင့် အပြန်အလှန် ဆက်သွယ်၍ နေလေသည်။ ဤ
ဆက်သွယ်မှုများသည် လိုရင်းအချုပ်အားဖြင့် လူနေမှုစံနစ်၏
စီးပွားရေးအခြေခံ အုတ်မြစ်ပေါ်၌ လူများ၏ ပေါင်းသင်းဆက်

ဆံရေး နိုင်ငံရေး အယူဝါဒရေး ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ရေးများ အ
ကြုံးဝင်သော လူအိမ် အဆောက်အဦးကြီးကို တည်ထောင်ကြရ
လေသည်။

ယခုခေတ် လူများ၏ နေထိုင်မှုစံနစ်မှာ နေရှင်စံနစ်ဖြစ်
လေသည်။ မြေပိုင်ရှင်စံနစ် အမိဝမ်းတွင်းမှ နေရှင်စံနစ် ပေါက်
ပွားလာခဲ့ရာ ပထမ နေရာ အရပ် သည်ကား အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်၊
ဂျာမနီစသည့် တိုင်းကြီးများတည်ရာ အနောက်နိုင်ငံဖြစ် လေ
သည်။ အနောက်နိုင်ငံများမှ နေရှင်စံနစ် စတင်ပေါ်ပေါက်လာ
ရသည်မှာ ထိုနေရာအရပ်ရှိ ကုန်လုပ် ကြိယာ စွမ်းအားသည် မြေ
ပိုင်ရှင်စံနစ်အရ အသုံးမပြုနိုင်လောက်အောင် ကြီးမား တိုးတက်
လာသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ တနည်းအားဖြင့်.... လက်မှု
ကြိယာများတိမ်ကော၍ စက်မှုကြိယာများ အလျင်အမြန် ထွန်း
ကားလာသောကြောင့်ပင်ဖြစ်လေသည်။

အနောက်နိုင်ငံများ၌ အရင်းရှင်စံနစ်စတင်ပေါ်ပေါက်ချိန်
မှာ အရှေ့ဘက်ကမ္ဘာတခြမ်းရှိ အိန္ဒိယပြည်၊ ဗမာပြည်၊ တရုတ်
ပြည် စသည်တို့မှာ မြေပိုင်ရှင်စံနစ်လက်အောက်၌ အိပ်မောကျ
လျက် ရှိနေကြပေသေးသည်။ သို့ရာတွင် ယနေ့လက်ရှိအခြေအနေ
အရသော် တရုတ်ပြည်သည် အရှေ့ အာရှ၌ တိုးတက်သော တရုတ်
ပြည်သူ့ သမ္မတနိုင်ငံအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိပြီးဖြစ်သဖြင့် အရှေ့ အာရှ
နိုင်ငံများကသာမက တကမ္ဘာလုံးကပါ မျက်ခြေပြတ်မခံအောင်
ကြည့်ရှုနေကြရပေသည်။ ခေါင်းဆောင်တနိုင်ငံအဖြစ်ဖြင့်လည်း
အလင်းရောင်ပေးလျက်နေပေသည်။

သို့သော် အချိန်ကြာညောင်းလာသည်နှင့်အမျှ ဓရှင်စံနစ်
သည်လည်း အနောက်နိုင်ငံများ၌သာမနေတော့ဘဲ ကူးစက်တတ်

သော ရောဂါပိုးကဲ့သို့ အကြွိအကြားမကျန် ကမ္ဘာအနှံ့အပြား ကူးစက်လာလေသည်။ ယခုအချိန်မှာ ဓနရှင်စံနစ်သည် သံကွန် ခြာနှင့် အုပ်သကဲ့သို့ ကမ္ဘာကြီးတခုလုံးကို လွှမ်းမိုးနေလေပြီ။ ဓန ရှင်စံနစ်သည် ကမ္ဘာကြီးတခုလုံးကို စက်ကြိယာများဖြင့်ပြည့်နှက် နေလေပြီ။

ဗမာပြည်သည်လည်း ဗြိတိသျှတို့၏ လက်ဝါးကြီးအုပ်ခန ရှင်စံနစ်ဖြစ်သော နယ်ချဲ့စံနစ်လက်အောက်သို့ ၁၈၈၆-ခုနှစ်တွင် လုံးဝရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

ဓနရှင်စံနစ် (က) လူသုံးပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ

လူတတန်းစားက အခြားလူတန်းစားအပေါ် အနိုင်ကျင့် ကာ ညှဉ်းပမ်းသွေးစုတ်ကြခြင်းမှာ ဓနရှင်စံနစ်၏ အခြေခံအုတ် မြစ်ဖြစ်လေသည်။

ဓနရှင်စံနစ်လက်အောက်၌ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ စား သောက်ရေးအတွက် လူအသက်သွေးခဲဟုဆိုလောက်သော လူသုံး ပစ္စည်း လုပ်ကိုင်ပေါ်ထွက်ရာ လယ်ယာကိုင်ကျွန်း၊ သတ္တုတွင်း စက်ရုံ အလုပ်ရုံကြီးများကို၎င်း၊ လူနှင့် ကုန်စည်တင်ဆောင်ရာ မီးရထား၊ မီးသင်္ဘော၊ လေယာဉ်ပျံ စသည်တို့ကို၎င်း၊ အရင်း ငွေကြေးများစုဝေးရာ ဘဏ်တိုက်ကြီးများကို၎င်း၊ လက်တဆုတ် မျှသော လူနည်းစုကသာ ပိုင်ဆိုင်ကြလေသည်။

ဓနရှင်များသည် မိမိတို့ပိုင်ဆိုင်သောစက်ရုံများက လူသုံး ပစ္စည်း အမျိုးမျိုးတို့ကို လုပ်ဆောင်ကြရာ၌ လူအများ၏ကောင်း ကျိုး ချမ်းသာမှုတို့ကို အရင်းခံမထားကြဘဲ ထိုလူသုံးပစ္စည်းများ

ကို ရောင်းသဖြင့် ရရှိမည့်အမြတ်အစွန်းကိုသာ အရင်းခံထားကြလေသည်။

လူသုံးပစ္စည်းများကို ထုတ်လုပ်သော ကြိယာတန်ဆာပလာများဖြစ်သည့်အင်္ဂလိပ်စကားအရ(Mill)နှင့်(Factory)တို့ကို မြန်မာစကားဖြင့် အတိအကျ ခွဲခြားရေးသားကြသည်ကို မတွေ့ရဘဲ စက်ရုံဟူ၍သာ ရောထွေးရေးသားကြသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ဤအင်္ဂလိပ်စကားလုံး ၂-လုံး အတိအကျခွဲခြားရေးမှတ်ရန် ယခုအခါလိုလားပေပြီ။

(Mill) နှင့် (Factory)မှာ တခုနှင့်တခု မတူချေ။ (Mill)မှာ သစ်သားအသီးအနှံစသည့် မြေထွက်အပင်များကို ကုန်ချော တစိတ်တဒေသဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်၍ ပြီးလျှင်ပြီးခြင်းတောက်လျှောက်အသုံးချသော ကုန်ချောများကို မလုပ်နိုင်ပေ။ (Factory)ကသာ ကုန်ချောအစစ်ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ပေသည်။

ယခုစာအုပ်တွင် စာရေးသူသည် (Mill) စက်ရုံဟူ၍ ၎င်း၊ [ဥပမာ ဆန်စက်၊ သစ်စက်၊ ဝါဂွမ်းစက်] (Factory)ကို အလုပ်ရုံ [ဥပမာ စွပ်ကြယ်အလုပ်ရုံ၊ ဘိနပ်အလုပ်ရုံ] ဟူ၍၎င်း ခွဲခြားသုံးစွဲလိုက်ပေသည်။

တရားဥပဒေ အသုံးအနှုန်းတွင်(Mili)နှင့်(Factory)နှစ်ခုလုံးကို(Factory)ဟူ၍ပင် ရောနှောခေါ်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဥပမာBurma Factories Aet xxv 1934 တွင်(Factory)ဟူသော ဆိုထားသော်လည်း(Mill)များပါ အကြုံးဝင်နေပေသည်။

အမြတ်အစွန်းရမည့် မြော်လင့်ချက် တခုတည်းကြောင့်သာ နေရှင်များပိုင်ဆိုင်သော စက်ရုံကြီးများမှာ မီးခိုးတလူလူနှင့် အလုပ်များနေကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အရင်းရှင်စံနစ် လွှမ်းမိုးသော ခေတ်တွင် အကြင်နာကိုယ်ချင်းစာ တရားများထက် အမြတ်အစွမ်းရမှု တရားသည်သာ လူအချင်းချင်း ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးကို ချယ်လှယ်နေလေသည်။

နေရှင်များသည်အမြတ်ရလျှင် လူသုံးပစ္စည်းများကိုထုတ်လုပ်မည်။ အမြတ်မရလျှင် မထုတ်လုပ်ကြဘဲ မိမိတို့စက်ရုံများကို ပိတ်ပစ်လိုက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် အမြတ်ရမှုသည်သာ လူသုံးပစ္စည်း များများ ထွက်ရန်အတွက် သံလိုက်ဓာတ်သဘာဝဖြစ်နေပေသည်။ အရင်းရှင်များမှာ အမြတ်များများ ရမည့် လူသုံးပစ္စည်းများကလွဲ၍ မည်သည့်ပစ္စည်းကိုမှ လုပ်ကိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ မည်သည့်အရင်းရှင်မဆို အမြတ်မရမည့်လူသုံးပစ္စည်းကို လုပ်ကိုင်မိက အရှုံးသာအဖတ်တင်၍ မိမိပိုင် စက်ရုံကိုလည်း လက်လွှတ်ရပြီးလျှင် နေရှင်အဖြစ်မှ လျှောကျရ ပေလိမ့်မည်။

တနည်းအားဖြင့် ဆိုသော် နေရှင်များသည် မည်သည့်ပစ္စည်းကို လုပ်သင့်၍ မည်သည့်ပစ္စည်းကိုမလုပ်သင့်စသည်တို့ကို အမြတ်ရမှုမှတ်ကျောက်ပေါ်တင်ပြီး စမ်းသပ်ချင့်ချိန်၍ ကြည့်ကြလေသည်။ နေရှင်များသည် ဈေးအရဆုံး ရောင်း၍ အတင့်ဆုံးသော ပစ္စည်းများကို လုပ်၍ ဈေးမရဘဲရောင်း၍ အတင့်နည်းသော ပစ္စည်းများကိုမလုပ်ကြဘဲ နေကြပေမည်။ သို့ဖြစ်လျှင် လူ

များ အလိုဆုံးပစ္စည်းကိုသာလုပ်၍လူများမလိုသောပစ္စည်းများကို မလုပ်သော ခန့်ရှင်စံနစ်အရ ပစ္စည်းလုပ်နည်းသည်အကောင်းဆုံး မဟုတ်ပါလော။ မဟုတ်ပေ။ ကုန်ပစ္စည်းတခုကို အရောင်းရ တွင်တိုင်း လူများအလိုရှိဆုံး ပစ္စည်းဟုမဆိုနိုင်ပေ။

အပျော်သုံး၊ အပိုသုံး ပစ္စည်းများ ဖြစ်သည့် ရေးမွေးပေါင်ဒါ အလှရည်၊ ကလေးကစားစရာ အရုပ်စသည်တို့မှာ ဝယ်အား ရှိသူ၊ ကြေးငွေကြွယ်ဝသူ လူနည်းစု အလယ်အလတ်တန်း ဝားများနှင့် ခန့်ရှင်များက အမြောက်အမြား ဝယ်ယူကြသဖြင့် ရောင်းရအတွင်ဆုံးကုန်ပစ္စည်းများဖြစ်ကြသော်လည်း လူအများ ဆုံးအတွက် အသုံးအဝင်ဆုံး၊ အလိုဆုံးပစ္စည်းများဖြစ်သည့် စားကုန်၊ သောက်ကုန်၊ အထည်အလိပ်စသည်တို့မှာ ဆင်းရဲမဲ့တေနေကြသူ ပစ္စည်းမဲ့များက မဝယ်ယူနိုင်ကြသဖြင့် ရောင်း၍မတွင်ဆုံးကုန်ပစ္စည်းများ ဖြစ်နေကြလေသည်။

သို့ကြောင့်ပင် ခန့်ရှင်များသည် လူတွေအရေးတကြီးလိုနေကြသော စားကုန်သောက်ကုန်အထည်အလိပ်တို့ကို လုပ်မည့်အစား ဆင်းရဲငတ်မွတ်ခေါင်းပါးကြခြင်း ကပ် ဆိုက်ရောက်စေကြခြင်းကို ခံနေကြရပေသည်။ ထိုဘေးဆိုးနှင့် ရင်ဆိုင်နေကြရသော လူအပေါင်း၏ရှေ့မှာ ခန့်ရှင်များ၏ သားငယ်များကစားကြရန် ကျွဲကော်ရုပ်များနှင့်၊ ခန့်ရှင်များ၏ ဇနီးများနှင့် သမီးတို့ အလှပြင်နိုင်ကြရန် နံ့သာတောင့် ပေါင်ဒါတို့ကို လုပ်ကိုင် နေကြလေသည်။

ရံဖန်များစွာ ခန့်ရှင်များသည် စားကုန်သောက်ကုန်များကို အမြောက်အမြား လုပ်ကိုင်မိကြ၍ပိုက်ဆံကြွယ်ဝသူ များကလည်းအလိုမရှိ၊ ဆင်းရဲသားများကလည်း ပိုက်ဆံမရှိကြသဖြင့်

မဝယ်နိုင်ဖြစ်ကြလေသည်။ ထိုသို့မဝယ်နိုင်ကြသဖြင့် အမြတ်မရနိုင်တော့သော ထိုစားကုန်သောက်ကုန်အပိုအလျှံ များကို ဖျက်ဆီး ပစ်ကြရလေသည်။ ဤကား ခန့်ရှင်စံနစ်အရ ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ခြင်း၏ အကြီးဆုံး ချို့ယွင်းချက်ပင်ဖြစ်လေသည်။

အမြတ်ရမှုကိုသာ အရင်းခံထားကြသော အရင်းရှင်စံနစ်အရ ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဖြစ်နေကြသော လူအပေါင်းတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ကုစားနိုင်ကြမည် မဟုတ်ရုံမျှမက ပိုမိုဆိုးရွား လာပေလိမ့်မည်။

အမြတ်ကိုသာ အရင်းခံထားကြသော ခန့်ရှင် စံနစ်အရ ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်း၌ အခြားချို့ယွင်းချက်ကြီး တခုမှာ စက်ကြိယာစွမ်းအားကို အစွမ်းကုန် အသုံးပြုလိုက်က လူသုံးပစ္စည်းများမှာ အဆမတန် အမြောက်အမြား ထွက်လာပေမည်။ ရောင်းကုန်အထွက်များလျှင် ဈေးကျမြဲဖြစ်သဖြင့် ခန့်ရှင်များမှာ အမြတ်ရကြတော့မည်မဟုတ်ကြတော့ပေ။

အမေရိကန်ပြည်၌ အရောင်းအဝယ်အကောင်းဆုံး အချိန် ဖြစ်သည့် ၁၉၂၉-ခုနှစ်မတိုင်မီ အတွင်းမှာပင်ကုန်လုပ်ကြိယာစွမ်းအားကို ရာခိုင်နှုန်း-၈၀ သာအသုံးပြုခဲ့၍ အရောင်းအဝယ်အလွန်ညံ့ဖျင်းနေလေတော့ ယခုအချိန်မှာ ရာခိုင်နှုန်း-၁၉ မှ ၅၀-အတွင်းသာ အသုံးပြုနေကြသည်။ သို့ကြောင့်ပင် လူပေါင်း ၁၄-သန်း ကျော်ခန့်တို့မှာ မိမိတို့ လုပ်ကိုင်နေကြသော စက်ရုံများ၊ အလုပ်ရပ်စံသွားကြသဖြင့်အလုပ်လက်မဲ့ အဖြစ် စားရမဲ့သောက်ရမဲ့ အဖြစ်ဖြင့် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းကို ခံစားနေကြရ လေသည်။

ခန့်ရှင်စံနစ်အရ ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှုငန်း လုပ်၏ မသမာမှု

ကြောင့် ပိတ်ထားကြရသော စက်ရုံကြီးများနှင့် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေကြရသူများကိုသာ ပြန်လည်အသုံးပြုရမည် ဆိုက ယခု နေရှင်စံနစ်ကြောင့် အလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကြရသော လူအပေါင်းတို့အဖို့ နေစရာအိမ်၊ စားစရာအစာ၊ ဝတ်စရာအဝတ်တို့ကို အမြောက်အမြား လုပ်ဆောင်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

လူအား စက်အားများကို အားပေးမရှိအလကားဖြုန်းတီး၍ ပစ်ကြခြင်းအလုပ်မှာ အရင်းရှင်စံနစ်၏ မလုပ်မဖြစ်၊ မလွဲမရှောင်သာသော လုပ်ငန်းတရပ်ပင်ဖြစ်လေသည်။

အရင်းရှင်စံနစ်အရ လူသုံးပစ္စည်းထုတ်လုပ်ကြပုံများမှာ သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် မတရားမှု၊ မညီမျှမှုတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးနေလေသည်။ နေရှင်စံနစ်လက်အောက်တွင်သိန်းသန်းမကသော အလုပ်သမားများမှာ ငွေကြေးကြွယ်ဝသူတို့၏ အလိုကိုဖြည့်စွမ်းကြရန် အတွက် နဖူးမှချွေးခြေမကျသည်တိုင်အောင် နေကုန်နေခမ်း ပင်ပမ်းကျွေးစွာ အလုပ်လုပ်ကြရသော်လည်း မိမိတို့ဝမ်းစာ ဖူလုံကြရန်အတွက် အဝတ်အစား ကုန်ပစ္စည်းများကို တဦးတယောက်မျှ လုပ်နိုင်ခွင့်မရကြချေ။ သာ၍ဆိုးဝါးသည် မှာကား သန်းပေါင်းများစွာသော အလုပ်သမားများမှာ သန့်သန့်မာမာ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်ကြပါလျက် လုပ်စရာအလုပ်ကိုမရှိမရကြတော့ပေ။

ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအား တိုးတက်လာလေလေ နေရှင်စံနစ်အရ ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်း၏ချို့ယွင်းချက်များမှာ ပေါ်လွင်ထင်ရှား လာလေလေဖြစ်တော့သည်။

ကုန်လုပ်ကြံယာများကို နေရှင်လူနည်းစု လက်တွင်း၌မထား၍ အမြတ်အစွန်းရရှိမှုအတွက်သာ ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ပုံနှင့်

အသုံးချရန်ကိုသာ အရင်းခံထားသော ဘုံစံနစ်အရပစ္စည်းထုတ်လုပ်ပုံ နှစ်မျိုးကိုနှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင် အရင်းရှင်စံနစ်၏ချို့ယွင်းချက်တို့ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ထင်ရှားလာပေလိမ့်မည်။

ဘုံစံနစ်အရ တည်ထောင်ထားသော ဆိုဗီယက်ရှုရှားပြည်၏ ထွက်ကုန်အရည်အတွက်နှင့်အရင်းရှင်နိုင်ငံများဖြစ်ကြသော အမေရိကန် အင်္ဂလန်တို့၏ ထွက်ကုန် အရည်အတွက်များကိုနှိုင်းယှဉ်၍ ကြည့်ကြစို့။ ၁၉၂၉-ခုမှ ၁၉၃၂-ခုနှစ်အတွင်း ဆိုဗီယက်ရှုရှားပြည်၌ လူသုံးပစ္စည်းအတွက်မှာ ၁၉၂၉-ခုနှစ်ထက် ရာခိုင်နှုန်း ၆၉-မှ ၂၄၀-အထိ တိုးတက်လာသော်လည်း အမေရိကန်ပြည်၌ ၅၅-မှ ၅၈-သို့၎င်း အင်္ဂလန်၌ ၉၉-မှ ၈၉-သို့၎င်း ဂျပန်ပြည်၌ ၈၆ မှ ၆၆-သို့၎င်း အသီးသီးလျော့ကျသွားကြလေသည်။

သို့ကြောင့် အရင်းရှင်နိုင်ငံများ၌ လူအပေါင်း ဆင်းရဲကြရသည်မှာ လူသုံးပစ္စည်းများဖြစ်သော စားကုန် သောက်ကုန် အထည်အလိပ်များကို လုပ်နိုင်ရည် မရှိကြ၍ မဟုတ်ကြဘဲ လူတွေကို ချုပ်ချယ်ထားသော စီးပွားရေး စံနစ်ကြောင့်သာ ဖြစ်လေသည်။ အရင်းရှင်စံနစ်အရ ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်းသည်ကုန်လုပ်ကြံယာ စွမ်းအား အချို့တဝက်ကို လုံးဝအသုံးမပြုကြဘဲ အသုံးပြုသမျှကိုလည်း လူအပေါင်းတို့ အရေးတကြီး လိုသော လူသုံးပစ္စည်းများကို မလုပ်ကြဘဲ အခြား အပျော်သုံး အလေသုံး ပစ္စည်းများကိုသာ လုပ်ဆောင်ကြလေသည်။

အကယ်၍ လူသုံးပစ္စည်း လုပ်ဆောင်ရေး၌ အမြတ်အစွန်းကို အရင်းခံထားခြင်း မရှိကြဘဲ၊ လူတိုင်းလိုသလောက် အသုံးချနိုင်မှုကို အရင်းခံထားကြကာ ကုန်လုပ်ကြံယာ စွမ်းအားကို ရာခိုင်နှုန်း ပြည့်အသုံးပြုခဲ့ကြသော် လူတို့၏ နေထိုင်ရေးသည် မည်

မျှ ပြောင်းလဲလာမည်နည်း။

အမေရိကန်ပြည် ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအား စုံစမ်းရေးအဖွဲ့၏ စုံစမ်းချက်အရဆိုလျှင်လူလေးယောက်ရှိသောတအိမ်ထောင်လျှင် တနှစ်ဝင်ငွေဒေါ်လာ ၄၄၀၀ (မြန်မာငွေ ၁၂၂၀၀၀)မျှ ရရှိလေသည်။*

ယခုအခါ မလိုဘဲ အကြောင်းမဲ့သက်သက် လူများ စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဆင်းရဲငတ်မွတ်မဲ့တေနေကြခြင်းမှာ အရင်းရှင်စံနစ်၏ မတရားသော ပစ္စည်းထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်းကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

အရင်းရှင်စံနစ် လက်အောက်တွင် လူအပေါင်းမှာ မိမိတို့ထမင်းတလတ်ကို ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း စားနိုင်ကြရန်ကိုပင် စိတ်အေး လက်အေး မနေကြနိုင်ကြဘဲ၊ မိမိတို့ကို အသက်ဆက်ပေးကြသော အလုပ်ကလေးများ နှေ့ပြုတ်မည်လော၊ ညှဉ်းမည်လော စသည်ဖြင့် အမြဲပူပန်ကြောင့်ကျ စိတ်ဆင်းရဲကြခြင်း သို့ရောက်ရှိကြရလေသည်။ လယ်သမားသည် မိမိပိုင် လယ်ကွက်ကလေးကို ကြွေးကျကာ သိမ်းယူသွားမည့်နေ့ကို တွေး၍၎င်း၊ ကုန်စည်ဈေးဆိုင်ရှင်ကလေးသည် မိမိဆိုင်ရှုံး၍ ဆုံးပါးပျက်စီးသွားရမည့်နေ့ကို တွေး၍၎င်း၊ အလုပ်သမားသည် အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်ရမည့်နေ့ကို တွေး၍၎င်း မိမိတို့ထမင်းဝကြရေးအတွက် အမြဲစိတ်ပူပန် နေကြရခြင်းသို့... ရောက်ရှိနေကြရလေသည်။ အ

* နောက်ဆုံး ငွေလယ်လွယ်ခြင်းစံနစ်အရ မြန်မာသုံးငွေတကျပ်မှာ အင်္ဂလိပ်သုံး တသျှစ်လင်ဒြောက်ပဲနီနှင့် ညီမျှ၍ အမေရိကန်သုံး တဒေါ်လာ၏သုံးပုံတပုံနှင့်ညီမျှလေသည်။

ဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိမိတို့မျက်စေ့ ရှေ့မှောက်မှာပင် အခြား လယ်သမားများ လယ်များ ယာများ လက်လွှတ်သွားကြရသော ဖြစ်ပုံအခြား ဈေးဆိုင်ရှင်ကလေးများ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်သွားကြရပုံ များကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ကြုံနေရသောကြောင့်ပင်ဖြစ်လေသည်။

ယနေ့ အရင်းရှင်စံနစ်သည် လူအပေါင်းကို ဝမ်းဝဝ မစားကြရရုံ အဝတ်ကောင်းကောင်းမဝတ်ကြရရုံမျှသာ ညှဉ်းဆဲထားကြလေသည်။ နက်ဖန်သော်ကား လူအပေါင်းကို ထမင်းမဝတ်အောင် အဝတ် မဝတ်ကြရအောင် လုပ်ကြံတော့မည်သာ မက သားသတ်ရုံများသို့ ကျွဲနွား တိရစ္ဆာန် များကို အတင်းမောင်းနှင်၍ပို့ကြသကဲ့သို့ပင်လူအများကိုလည်း စစ်မြေပြင် စခန်းသို့ မရောက်မနေ မောင်းနှင်ကြပေတော့မည်။

(ခ) လူသုံးပစ္စည်းဖြန့်ဝေပုံ

လူသုံးပစ္စည်းများကို ထုတ်လုပ်ခြင်း၏ အရင်းခံအကြောင်းရင်းမှာ အသုံးချကြသည့်ဖြစ်လေသည်။ ရေနံကိုတူးခြင်းမှာ ရေနံကို သူ့နေရာနှင့်သူအသုံးချသို့ဖြစ်၏။ ဆံစပါးစိုက်ပျိုးခြင်းမှာ ဆံစပါးကို သူ့နေရာနှင့်သူ အသုံးချသို့ဖြစ်၏။ မော်တော်ကားကို လုပ်ခြင်းမှာ လူအများနှင့်တကွ ကုန်စည်များကို သယ်ဆောင်တင်ပို့နိုင်ရန်ဖြစ်၏။

ဤသို့ လူသုံးပစ္စည်းများကို လုပ်ဆောင်ပြီးသော အခါ ထိုပစ္စည်းများကို အသုံးချရန်အတွက် လူများကို ဖြန့်ဝေပေးရမည်။ အရင်းရှင်စံနစ်အရ လူသုံး ပစ္စည်းများကို မည်သို့ဖြန့်ဝေပေးလေသနည်း။

ပစ္စည်းဖြန့်ဝေရာ၌ အသက်သားဆုံး အသင့်လျော်ဆုံးနည်းမှာ ပစ္စည်းများကို အနည်းအများအလျောက် အိမ်တိုင်ရာရောက် တိုက်ရိုက်ပို့၍ ဝေငှခြင်းထက် လူများကို သူတို့၏ဝင်ငွေအဖြစ် ကြေးငွေများကို ကျသင့်သလောက်ပေး၍ ထိုငွေများဖြင့် သူတို့လိုသော ပစ္စည်းကို ဝယ်ခြမ်းကြစေခြင်းဖြင့် သွယ်ဝိုက်၍ တင်ပို့နည်းဖြင့်ဖြစ်လေသည်။

တနည်းအားဖြင့် လူတယောက်ကို လူသုံးပစ္စည်း မည်မျှမည်မျှ ပေးမည်ဟူသော ဖြေရှင်းနည်းနှင့်အတူတူပင် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် အရင်းရှင်စံနစ်အရလူသုံးပစ္စည်းဖြန့်ဝေရန်ကို သိလိုလျှင် အရင်းရှင်စံနစ်အောက်ရှိလူများ မည်သို့ဝင်ငွေရကြသည့် အကြောင်းကိုသိကြရပေမည်။

အရင်းရှင်စံနစ်လက်အောက်၌ ဝင်ငွေနှစ်မျိုးနှစ်စားနှင့် ဝင်ငွေရသူလူနှစ်မျိုးနှစ်စားသာရှိလေသည်။

ပထမအမျိုးအစားမှာ လုပ်ကြသည့် သူတို့၏ လုပ်ရည်အစွမ်းအလျောက် ဝင်ငွေရကြသော အလုပ်သမားများ ပါဝင်လေသည်။ အလုပ်သမားများ၏ဝင်ငွေကိုအလေခပုတ်ပြတ်ကြေးစသည်ဖြင့် ခေါ်၍ အလေခပုတ်ပြတ်ကြေး ရသူများကို နေ့စားလခစား ပုတ်ပြတ်ကြေးစားစသည်ဖြင့် ခေါ်၍ခေါ်လေသည်။ အလုပ်မှာလည်း အမျိုးမျိုးကွဲပြားလေသည်။ အချို့မှာ အားကိုအစွမ်းကုန်ထုတ်၍ အပြင်းလုပ်ရသောအလုပ်မျိုးဖြစ်၍အချို့မှာ အားကုန်ထွက်၍လုပ်ရသောအလုပ်နှင့်စာလျှင် ပိုမိုသက်သာသော အလုပ်မျိုး(ဥပမာ)လယ်ယာများ၌သူရင်းငှားအလုပ်မျိုးဖြစ်လေသည်။ အချို့မှာ အရည်အချင်းလိုက်၍ လုပ်ရသော

အလုပ်မျိုး (ဥပမာ) ဆံဆက်တွင်စက်ပြင်ဆရာအလုပ်မျိုး ဖြစ်၍ အချို့မှာအရည်အချင်းနှင့်မသက်ဆိုင်သော အလုပ်မျိုး(ဥပမာ) ဆံစက်တွင် စပါးသယ်သောကူလီအလုပ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

ဒုတိယ အမျိုးအစားမှာ မည်သို့မျှ အလုပ်မလုပ်ရဘဲ လူသုံး ပစ္စည်း လုပ်သော စက်ကြိယာတန်ဆာပလာများ(လယ်ယာစက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံ၊ အတ္တုတွင်း စသည်များ)ကို ပိုင်ဆိုင်သဖြင့်သာ ဝင်ငွေရရှိနေသူများကို ဆိုလိုသည်။

လူတယောက်မှာ စွပ်ကျယ်တထည်ကို ပိုင်ဆိုင်သဖြင့် ဝင်ငွေ မရသော်လည်း စွပ်ကျယ်လုပ်သော အလုပ်ကို လုံးဝဖြစ်စေ အချို့ အဝတ်ဖြစ်စေ ပိုင်ဆိုင်လျှင် ဝင်ငွေရလာလေသည်။

ထို့အတူ လယ်ပိုင်ရှင်သည် လယ်ကိုပိုင်ဆိုင်သဖြင့် ဝင်ငွေရသကဲ့သို့ ရေနံတွင်းစားသည် ရေနံတွင်းကိုပိုင်သဖြင့် ဝင်ငွေရလေသည်။

သူတို့ကို ဤသို့ ဝင်ငွေများ ပေးထားကြခြင်းမှာ သူတို့ ပိုင်ဆိုင်သော ကုန်လုပ်ကြိယာများကို အသုံးချနိုင်ခွင့်ပေးရန် အတွက်ဖြစ်လေသည်။ အကြောင်းသော်ကား ကုန်လုပ်ကြိယာများမှာ သူတို့ပိုင် ရှုပ်အင်္ကျီလုံချီများကဲ့သို့ သူတို့၏ ပုဂ္ဂလိကပိုင်ပစ္စည်းများဖြစ်ကြသောကြောင့်ပင်တည်း။ အင်္ကျီလုံချီများကို သူတို့သုံးချင်မှ သုံးသကဲ့သို့ ကုန်လုပ်ကြိယာများကိုလည်း သူတို့အသုံးပြုလိုမှ အသုံးပြုနိုင်ခွင့် ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ သူတို့မသုံးလိုသဖြင့် ပိတ်ထားကြရသော စက်ရုံများ၊ အလုပ်ရုံများ၊ သတ္တုတွင်းများကို အခါများစွာ တွေ့မြင်နိုင်လေသည်။ ဤသို့ လူသတ္တုများ၏ အသက်သွေးခဲဖြစ်သော ကုန်လုပ်ကြိယာများကို တရားသဖြင့် ပိတ်ထားနိုင်ကြရန် အတွက်ကိုလည်း အရင်းရှင်

အစိုးရများက တရားဥပဒေများကို တည်ထွင်ပေးထားကြလေသည်။

ကုန်လုပ်ကြိယာ ပိုင်သူများ သို့မဟုတ် အရင်းရှင်များ၏ ဝင်ငွေဆိုသည်မှာလဲ။

အရင်းရှင်များ၏ ဝင်ငွေဆိုသည်မှာ သူတို့ပိုင် ကုန်လုပ်ကြိယာများမှထွက်သော လူသုံးပစ္စည်းများကို ရောင်းကုန်ပြုလုပ်ကြကာ ဈေးကွက်၌တင်၍ ရောင်းသဖြင့်ရရှိသော အမြတ်ငွေပင် ဖြစ်လေသည်။

အချို့ အရင်းရှင်များမှာ အမြတ်ငွေကို ရာခိုင်နှုန်းပြည့် မရကြချေ။ အကြောင်းမှာ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ကုန်လုပ်ကြိယာများကို မိမိတို့ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ အလုပ်သမားများကိုကြည့်ကြပ်မလုပ်ကြဘဲ အခြားသူများကို ငှားရမ်းလိုက်ကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့မှာ ငှားရမ်းခကိုသာ ရရှိကြလေသည်။ ငှားရမ်းလိုက်ကြသဖြင့် ရရှိသော အခကြေးငွေမှာ ကိုယ်တိုင်ကြည့်ကြပ်လုပ်ကိုင်သဖြင့် ရရှိမည့်အမြတ်အစွန်း၏ အချို့အဝက်သာဖြစ်၍ ကျန်အချို့အဝက်မှာ ကုန်လုပ်ကြိယာကို ငှားရမ်းသူက ယူသွားလေသည်။

မြန်မာပြည်၌ နေ့စဉ်ကြုံတွေ့နေကြရသော လယ်ယာလုပ်ငန်းကိုပြန်၍ ကြည့်ကြစို့။ လယ်မြေကေ မြောက်များစွာကိုပိုင်ဆိုင်သောသူများသည် သူပိုင်ဆိုင်သောလယ်မြေများကို အခြားသူများကို ကေ(၅၀)စီ တရာစီစသည်ဖြင့် ငှားရမ်းလုပ်ကိုင်သွင်းလျှင်နိုင်သလောက် အငှားချထားလိုက်၏။ လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးများထံမှ ငှားယူသောသူများသည် လယ်ကိုလုပ်ကိုင်မည့်သူ စာရင်းငှားများဖြင့် ကြည့်ကြပ်လုပ်ကိုင်ကြ၏။ ထိုလယ်များမှ

ရသောအမြတ်ငွေကို ပထမ လယ်ငှားလိုက်သော လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးက အားလုံးမရဘဲ လယ်ငှားသူနှင့် ထိုအမြတ်ကိုခွဲဝေ၍ ယူရလေသည်။

ကုန်ကြိယာများကိုမပိုင်သူများမှာ မိမိတို့ကိုမသေရုံတမယ်သာ ဝင်ငွေပေးထား၍ အရင်းရှင်များကမူ အလွန်အမင်း အဆမတန် အမြတ်အစွန်း(ဝင်ငွေ)ယူကြသည်ကိုကြည့်၍သာ နေကြရလေသည်။အကြောင်းသော်ကား အရင်းကြီးများ၏ တဦးတည်းကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများဖြစ်သော ကုန်လုပ်ကြိယာများကိုသာ အသုံးချခွင့်မရက မိမိတို့အသက် ဆက်လက်တည်တန့်ဘို့ပင် ခဲယင်းနေကြသောကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အရင်းရှင်များ၏ဝင်ငွေကို အခြားတနည်းနှင့်ကြည့်ရလျှင် ကုန်လုပ်ကြိယာများအားလုံးမှထွက်သော ထွက်ကုန်၏တန်ဖိုးနှင့် အလုပ်သမား(ကုန်လုပ်ကြိယာမပိုင်သူ)တို့သုံးစွဲသောကုန်၏တန်ဖိုး နှစ်ခုတို့၏ခြားနားခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

အားလုံး ထွက်ကုန်တန်ဖိုးမှ အလုပ်သမား သုံးကုန်တန်ဖိုးတို့ကိုနှုတ်လျှင် အရင်းရှင်များ၏ဝင်ငွေကို ရပည်ဖြစ်၏။ အလုပ်သမားများသုံးစွဲရသော ကုန်ပစ္စည်းများမှာလည်း လုံလုံလောက်လောက်မဟုတ်ကြဘဲ အသက်မသေကြရုံတမယ် နေနိုင်ထိုင်နိုင်ကြဘိသဖြစ်လေသည်။ ကုန်သဘောနှင့် မကြည့်ကြဘဲ ငွေကြေးသဘောနှင့်ကြည့်ရလျှင် အလုပ်သမားများ ရရှိသော အခကြေးငွေများမှာ လူတန်းစေ့စေ့ လူချင်းတူတူသူချင်းမျှမျှနေထိုင်စားသောက်နိုင်အောင်မဟုတ်ကြဘဲ အရင်းရှင်များ၏ အမြတ်ကြေးငွေအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနိုင်ကြရန် အသက်ရှင်နေနိုင်ကြရုံမျှသာ ဖြစ်ကြလေသည်။

ယခုအခါ အရင်းရှင်နိုင်ငံများတွင် အရင်းရှင်နှင့် အလုပ်သမားများ၏ဝင်ငွေမှာ အလွန်အမင်း ကွာခြားနေ၏။ အလုပ်သမားတယောက်လျှင် ဝင်ငွေတကျပ်ရရှိမှု အရင်းရှင်တဦး၏ ဝင်ငွေမှာ လေးထောင်မှလေးသောင်းအထိ ရရှိပေလိမ့်မည်။ အရင်းတို့နှင့် အလုပ်သမားများ၏ ဝင်ငွေများမှာ ဤမျှ ခြားနားနေလျှင် လူသုံးပစ္စည်းများကို ဖြန့်ဝေကြပုံကို မည်သို့ ထိခိုက်စေလေသနည်း။

အလွယ်တကူ ရှင်းလင်းနားလည်နိုင်အောင် ငွေကြေးသဘောနှင့်ပြသသည်ထက် ကုန်စည်သဘောနှင့်ပြသမှုဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ငွေကြေးသဘောနှင့်ကြည့်လျှင် အရင်းရှင်စံနစ်၏ ပြကတေ့သဘောကို မြင်နိုင်ဘို့ခဲယင်းပေလိမ့်မည်။ လူတယောက်မှာ ဝင်ငွေတထောင်ရရှိ၍ အခြားတယောက်မှာ ငွေတကျပ်သာရရှိပုံကို မြင်ရလျှင် အရင်းရှင်သည် မည်မျှမညီမျှ မတရားသည်ကို သိနိုင်ကြမည်ဖြစ်သော်လည်း လူသုံးပစ္စည်းများကို အထွက်နည်းသထက်နည်းအောင်လုပ်နေကြပုံ နောက်ဆုံး ဖျက်ဆီးပစ်နေကြပုံတို့ကို သိနိုင်ခဲ့ပေမည်။အရင်းရှင်နှင့် အလုပ်သမားတို့ တဦးနှင့်တဦး ဝင်ငွေ မည်မျှခြားနားစေကာမူ ကုန်ဝယ်အားမှာမူ အတူတူပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆင်ရလေသည်။ ဥပမာ- ကုန်ဝယ်အားနှင့် ချိန်၍ ကြည့်လျှင် လူတထောင်ကို ငွေတကျပ်စီပေးခြင်းနှင့် လူတယောက်ကို ငွေထထောင်စလုံးပေးလိုက်ခြင်းမှာ မည်သို့မျှ မထူးခြားပေ။ ကုန်ဝယ်အားမှာ ငွေတထောင်ထက် တိုးခြင်းလျော့ခြင်း မရှိပေ။

ယခု ကုန်စည်သဘောနှင့်ကြည့်ကြစို့ ၊လူတယောက်သည် အခြားလူတယောက်သုံးစွဲသည့် ကုန်ပစ္စည်းအရေအတွက် အကြိမ်ပေါင်းတထောင်ကို တယောက်တည်းမသုံးစွဲနိုင်ပေ။တချိန်တည်း

ထွင် အခြားလူတယောက်ကထမင်းတန်စားလျှင် ထမင်းအနပ်
တထောင်ကိုစားဘို့ကို မဆိုထားနှင့် ထမင်းနှစ်နပ်ကိုပင် မစားနိုင်
ပေ။ သို့အတူ လူတယောက်သည် မည်မျှပင် ချမ်းသာကြွယ်ဝသည်
ဖြစ်စေ၊ တချိန်တည်း တပြိုင်တည်း ဘိနပ်တရံ ထက်ပို၍၎င်း၊ လုံ
ချည်တထည်ထက် ပို၍၎င်း အသုံးမပြုနိုင်ကြပေ။

အရင်းရှင်စံနစ်သည် လယ်ယာစက်ရုံအလုပ်ရုံ သတ္တုတွင်း
စသည်တို့မှ ထွက်ကုန်ပစ္စည်းဟူသမျှ ကုန်စည်အားလုံးတို့ကို ဝယ်
ချမ်းနိုင်ရန်အတွက် ငွေကြေးများကို အမြတ်အစွန်း အခကြေးငွေ
များစသည့် ဝင်ငွေများအဖြစ်ဖြင့် လူများကိုဖြန့်ဝေ၍ ပေးကြ
ခြင်းမှာ ငြင်းဆိုဘွယ်ရာ မရှိပေ။

သို့သော် ကုန်ဝယ်အား (ငွေကြေး) တို့ကို လူများသို့
ဖြန့်ဝေပေးကြရာ၌ အလွန်မညီမျှသော အချိုး အစားအတိုင်း
ဖြန့်ဝေထားသဖြင့် ထွက်သမျှ ကုန်စည်အားလုံးတို့ကို မဝယ်ချမ်း
နိုင်ကြဘဲ ဖြစ်နေကြရလေသည်။ မြေများစွာသော လူအပေါင်း
တို့မှာ ဝင်ငွေအလွန်လွန် နည်းစွာရရှိကြလေသဖြင့် မိမိတို့လိုသမျှ
ကုန်စည်အားလုံးတို့ကို မဝယ်ချမ်းနိုင်ကြချေ။ အနည်းငယ်သော
လူတို့မှာကား ဝင်ငွေအမြောက်အမြား အဆမတန်ရရှိကြသဖြင့်
ငွေများမှ မိမိတို့သုံးစွဲလိုသည်ထက်ပင် ပိုလျှံ၍နေကြလေသည်။

ဆင်းရဲသားများကလည်းအသုံးလိုလျက် မဝယ်မချမ်းနိုင်
ကြချေ။ ပိုက်ဆံကြွယ်ဝချမ်းသာသူများကလည်း မိမိတို့အတွက်
အသုံးမဝင်သောပစ္စည်းများကို မဝယ်လိုကြချေ။ ထိုအခါ ကုန်
စည်များမှာ ဈေးတင်၍ရောင်းချကြသော်လည်း ဝယ်သူမရှိဖြစ်
ကြကာ ကုန်ပိုကုန်လျှံ တွေဖြစ်လာကြလေသည်။

အရင်းရှင်စံနစ်လက်အောက်၌ လူသုံးပစ္စည်းပိုလျှံခြင်း

ဆိုသည်မှာ လူတိုင်းတိုင်း လိုသမျှသုံးစွဲပြီးကြ၍ ပိုလျှံနေသော
ပစ္စည်းများမဟုတ်ကြဘဲ လူတိုင်းလူတိုင်း သုံးစွဲကြချင်ပုံလျက်
မဝယ်မချမ်းနိုင်ကြသဖြင့် မသုံးစွဲကြရသောကြောင့် ပိုလျှံနေကြ
ရသော ပစ္စည်းများဖြစ်ကြလေသည်။

ရှမ်းလင်းလွယ်ကူအောင် ဥပမာအားဖြင့် ပြရလျှင် ငါး
ကျပ်တန် ကုတင်တရာကိုဖြန့်ဝေရန်အတွက် ကုတင်အစား ငွေငါး
ရာကို ဖြန့်ဝေလိုက်ပြီဆိုကြပါစို့။ ထိုသို့ ငွေငါးရာကိုဖြန့်ဝေရာ၌
လူတယောက်မှာ ငွေလေးရာရရှိ၍ လူငါးဆယ်မှာ ငွေနှစ်ကျပ်စီ
သာရရှိကြလျှင် ငွေလေးရာရရှိသောလူမှာ ကုတင်ရှစ်ဆယ်စလုံး
ကို ဘယ်မည်မဟုတ်ချေ။ နှစ်ကျပ်စီသာရရှိကြသော လူငါးဆယ်
တို့မှာလည်း ငါးကျပ်တန်ကုတင်များကို မဝယ်ယူနိုင်ကြချေ။ ထို
အခါ ကုတင်အမြောက်အမြားဝယ်မည့်သူ မရှိကြဘဲ ကုန်ပိုကုန်
လျှံများ ဖြစ်လာကြရပေလိမ့်မည်။

ဝယ်ယူမည့်သူမရှိတော့သဖြင့် ပိုလျှံနေကြသောကုန်စည်
များကို အရင်းရှင်များသည် စားရမဲ့သောက်ရမဲ့ ဝတ်ရမဲ့ဖြစ်နေ
ကြသောပစ္စည်းမဲ့ဆင်းရဲသားများကို ကြည်ကြည်ယူယူ ထက်
ထက်သန်သန် လိုလားစွာပေးကမ်း စွန့်ကြဲလိုက်ကြပါသလော၊
မဟုတ်ပါ။ ထိုကုန်ပိုကုန်လျှံများကို မီးတင်ရှို့လိုက်ကြပါသည်။
ပင်လယ်ထဲသို့ သွန်ပစ်လိုက်ကြပါသည်။

ထို့နောက်အရင်းရှင်များသည် ကုန်စည်များကိုမရောင်း
ကြရသဖြင့် ဖျက်ဆီးပစ်ကြရသည့်အတူတူ နောက်ထပ် ကုန်စည်
များကို မထုတ်လုပ်ကြတော့ဘဲ စက်ရုံများကို ပိတ်ပစ်လိုက်ကြ
ပြန်လေသည်။ စက်ရုံအလုပ်ရုံကြီးများကို ပိတ်ပစ်လိုက်ကြသော
အခါ ထိုစက်ရုံအလုပ်ရုံကြီးများတွင် အလုပ်လုပ်ကြကာ အသက်

မွေးနေ့ကြရရှာသော အလုပ်သမားများမှာ အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ် သွားကြရလေသည်။

အလွန်ကမောက်ကမ အမြီးအမောက်မတွဲသော အရင်း ရှင်စံနစ်အရ ဝင်ငွေဖြန့်ဝေပုံမှာ “ဖောင်စီးယင်း ရေငတ်” ဆိုသော မြန်မာစကားပုံကဲ့သို့ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော လူ့ဘောင်အဖွဲ့ အစည်းကြီးအတွင်းကုန်းကောက်စရာမရှိကြလောက်အောင် ချွန်ခြုံ ကျသည့်အထိ မွဲပြာကျကြရခြင်း၏ အဖြေမှန်အကြောင်းအရင်း များကို တိုးတက်သောအသိဉာဏ်များဖြင့် ရှာဖွေတွေးဆလိုက် လျှင် အရင်းမှင်စံနစ်ကိုသာ အမှန်အတိုင်း တွေ့မြင်ရပေလိမ့်မည်။

(ဂ) အသွင်ပြောင်းလာသော

အရင်းရှင်စံနစ်

အရင်းရှင်တဦး၏ဝင်ငွေမှာ အလုပ်သမား တယောက်၏ ဝင်ငွေထက် အဆပေါင်းရာထောင်မက ပိုမိုများပြားသည်ဟု အထက်ကဆိုခဲ့၏။ အရင်းရှင်များသည် ဤမျှငွေအမြောက်အမြားကို မည်သို့ အသုံးပြုကြလေသနည်း။

ငွေအသုံးချနည်းကို ကောင်းစွာနားလည်ကြသော ယခု ခေတ်အရင်းရှင်များသည် ရှေးအခါကကုဋေ ၈၀-ကြွယ်ဝသော သူဌေးသားကဲ့သို့ အပျော်အပါး အသောက်အစား တို့၌လည်း မဖြုန်းတီး၊ ငွေကိုမည်ကဲ့သို့လုပ်ရမှန်းမသိသဖြင့် အိုးကြီးအိုးငယ် များနှင့်ထည့်၍ မြေ၌မြှုပ်ထားမလား။ မိမိအထွက်လုံလောက် ရုံထက်ပို၍လည်း လူသုံးပစ္စည်းများကိုမဝယ်ကြချေ။

သို့သော် ဝင်ငွေတိုးတက်ရရှိနိုင်မည့် ကုန်လုပ်ကြံယာများ (လယ်ယာစက်ရုံ အလုပ်ရုံစသည်များ)ကို ဝယ်ယူကြ၏။ ထို့ကြောင့် အရင်းရှင်ကြီးများ၏လက်တွင်း၌ ကုန်လုပ်ကြံယာများမှာ အမြဲတိုးပွားလျက်ရှိကြလေသည်။

လွန်ခဲ့သည့်အခန်းမှကုတင်ဥပမာကို ပြန်လည်၍ကြည့်ကြဦးစို့။ ငွေ (၄၀၀) ကျပ် ဝင်ငွေရှိသူသည် ၅၀ တန်ကုတင် (၈၀) ကိုဝယ်ယူမည့်အစား ထိုငွေ(၄၀၀)ကျပ်ဖြင့်မတည်ကာ ကုတင်လုပ်သည့်အလုပ်ရုံတခုကို တည်ထောင်မည်ဖြစ်လေသည်။

ထိုအခါ အရောင်းအဝယ် ငွေအားကို အမှီပြုနေရသော ပစ္စည်းလုပ်ငန်းမှာလည်း အရောင်းရနည်းသော လူသုံးပစ္စည်းကို နည်းနည်းသာ လုပ်၍ အရောင်းရ တွင်သော ကုန်လုပ်ကြံယာများကို တွင်တွင်ကြီးလုပ်ကိုင်လာကြလေသည်။

အရင်းရှင်များသည် မိမိတို့၏ဝယ်နိုင်ရည်ဖြစ်သော ငွေများဖြင့် ကုန်လုပ်ကြံယာများကို ဝယ်ယူလိုက်သဖြင့် အရင်းရှင်စံနစ်၏ ချို့ယွင်းချက်များသည် ပြေပျောက်သွားပြီဟုထင်စရာ အကြောင်းရှိလေသည်။

ဤသို့ကားမဟုတ်ပေ။ အရင်းရှင်များသည် မိမိတို့ဝင်ငွေကို ကုန်လုပ် ကြံယာများဝယ်ယူကြခြင်း၊ တည်ဆောက်ကြခြင်း၌ အသုံးပြုလိုက် ကြသဖြင့် အရင်းရှင် စံနစ်ကို ပြုပြင်ခြင်းမဟုတ်ကြရုံမျှမက အရှင်းရှင်စံနစ်၏ရှိရင်းစွဲချို့ယွင်းချက်များကို ပြင်၍ မရနိုင်အောင် ကြီးမား လာစေကြလေသည်။ (ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းများမှာလည်း မည်သူမျှ ပြုပြင်၍ မရဘောမရှောင်မလွဲ ဆိုက်ရောက်လာရသည့်အရင်းရှင်စံနစ်၏ ခရီးစဉ်လမ်းကြောင်း ဖြစ်လေသည်။)

အရင်းရှင်စံနစ်ကို မည်သို့အားဖြင့် ပိုမို ဆိုးဝါးလာစေလေသနည်း။

ကုန်စည်များကို ထုတ်လုပ်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှန်များမှာသုံးစွဲကြသို့ဖြစ်လေသည်။ ထို့အတူကုန်လုပ်ကြံယာများကို တည်ဆောက်ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှန်မှာ လူသုံးပစ္စည်းကုန်စည်များ လုပ်သို့ ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် အရင်းရှင်စံနစ်လက်အောက်၌ နောက်ထပ်တိုးလာသော ကုန်လုပ်ကြံယာများမှာလည်း အရင်းရှင် လူနည်းစုကသာအမြတ်အစွန်းများကို ရရှိပြန်ပေလိမ့်မည်။ ထိုရရှိသော အမြတ်အစွန်းများဖြင့် အရင်းရှင်တို့သည် ကုန်လုပ်ကြံယာ အသစ်များကို ဝယ်ယူကြပေလိမ့်မည်။ တဖန်ထိုကုန်လုပ်ကြံယာများကိုလည်း အရင်းရှင်များကသာ ပိုင်ဆိုင်ကြည်ဖြဦးမစ်၍ အရင်းရှင်တို့သည် နောက်ထပ် တိုးလာသမျှ ကုန်လုပ် ကြံယာများကို ကုန်လုပ် ကြံယာသစ်များ တိုးသထက် တိုးလာရန်အတွက်သာ အသုံးချပေလိမ့်မည်။ အရင်းရှင်များအတွက် ကုန်လုပ်ကြံယာနှင့် အမြတ်အစွန်းသည် တခုကတခုကို အပြန်အလှန် ကောင်းကျိုး ပြုလျက် ရှိကြပေသည်။ ကုန်လုပ်ကြံယာသည် အမြတ်ကိုလုပ်ပေး၍၊ အမြတ်ကလည်းတဖန် ကုန်လုပ်ကြံယာကို လုပ်ပေးပြန်လေသည်။

ဤသို့အရင်းရှင်လူနည်းစု၏လက်ထဲတွင် ကုန်လုပ်ကြံယာများ တဖြည်းဖြည်းတိုးပွားလာခြင်းကို အရင်းရှင်များ၏ အရင်းတိုးပွားမှု စီးပွားရေးစံနစ်ဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ် ကုန်လုပ်ကြံယာများပင် ဖြစ်ကြလေသည်။

အထက်က အမြတ်ရမှုအတွက်သာ အရင်းရှင်များသည် လူသုံးပစ္စည်းများကို လုပ်ကိုင်ကြသည်ဟု ဆိုခဲ့၏။ ဤသို့အရင်း

ရှင်များသည်အမြတ်ကို အရင်းခံထားကြရသည်မှာရရှိသော အမြတ်အစွန်းဖြင့် အရင်းတိုးပွားမှုစီးပွားရေးစံနှစ် သို့မဟုတ်ကုန်လုပ်ကြံယာများကိုပိုမိုပိုင်ဆိုင်လို၍သာ ဖြစ်ကြပေသည်။

အရင်းရှင်စံနှစ်ကိုအပိုင်းပိုင်းအကန့်ကန့် သတ်၍သတ်၍ ခွဲခြား ကြည့်ကြသူများက အရင်းရှင်စံနှစ်အရ ပစ္စည်းလုပ်ငန်း၏ အရင်းခံ ရည်ရွယ်ချက်မှာ လူသုံးပစ္စည်းများအတွက် များနိုင်သမျှများရန်အတွက် ငွေအများဆုံးရရန်သာဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြလေသည်။ အလွယ်နှင့်ရေးရလျှင် အရင်းရှင်များသည် လူအများလိုသမျှပစ္စည်းများကို အလွယ်တကူလုံလုံလောက်လောက် ရနိုင်ကြသည်။ မရနိုင်ကြသည်တို့ကိုအရေးမစိုက်ကြ၊ အရေးမထားကြ မိမိတို့အမြတ်ကြေးငွေ ဘယ်လိုနည်းနှင့် အများဆုံးရနိုင်ကြမည်ကိုသာ အရေးတကြီးအရေးပြုကြလေသည်။ ဥပမာသော်ကား မော်တော်ကားများကို အစင်းဘယ်နှစ်ထောင် ထုတ်လုပ်နိုင်မည်ကို အရေးတကြီးထား၍ မစဉ်းစားကြဘဲ၊ မော်တော်ကားများကိုလုပ်သဖြင့် အမြတ်ကြေးငွေ ဘယ်နှစ်သိန်းရ၊ ရမည်ကို အရေးတကြီး တွက်ကိန်းချ၍ ကြည့်ကြလေသည်။ မော်တော်ကားလုပ်ကိုင်ခြင်းကိုအရင်းခံထားကြ၊ မော်တော်ကားကို ရောင်းချ၍ ရမည့် အမြတ်အစွန်းကိုသာ အရင်းခံထားကြလေသည်။ အရင်းရှင်များ၏ အမြင်ကမူ မော်တော်ကားမှာ အရင်းရှင် များကို အမြတ်အစွန်း ရစေနိုင်မည့် တန်ဆာပံလာ ကလေးမျှသာ ဖြစ်လေသည်။

အရင်းရှင်စံနှစ်သည်အမြတ်အစွန်းကိုရှာဖွေ၏။ အမြတ်အစွန်းဖြင့်နောက်ထပ်အမြတ်အစွန်းပြန်လည်ရရှိနိုင်ရန် ကုန်လုပ်ကြံယာသစ်များဖြင့် အမြတ်အစွန်းကို ထပ်၍ထပ်၍ ရှာဖွေကြ

ပြန်လေသည်။ ရရှိထားသောအမြတ်အစွန်းဖြင့် ကုန်လုပ်ကြံယာသစ်များကို ပြန်၍ လုပ်ကြံပြန် လေသည်။ ကုန်လုပ်ကြံယာသစ်များဖြင့်အမြတ်အစွန်းကို ထပ်ကာထပ်ကာတိုးကာတိုးကာရှာဖွေပြန်လေသည်။ လက်ဝယ်ရရှိထားသော အမြတ်အစွန်းများဖြင့် ကုန်လုပ်ကြံယာသစ်များကို တဆင့်တက်၍ ဝယ်ယူကြံပြန်လေသည်။ ဤသို့ဖြင့်အရင်းရှင်စံနှစ်သည် အဆုံးအဆမရှိသော လမ်းခရီးကို မရပ်မနားအဟုန်ပြင်းစွာ ပြေးသွားလျက်ရှိနေလေတော့သည်။ ထို့ကြောင့်နောက်သတ္တုချကြည့်လျှင် အရင်းရှင်စံနှစ်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကုန်လုပ်ကြံယာအသစ်များကို တိုးပွားစေမှုပင် ဖြစ်လေသည်။

ကုန်လုပ်ယာများ အဆင့်ဆင့် တိုးပွားလာရာကြ၌ ကုန်လုပ်ကြံယာများ၏ စွမ်းအားမှာ တခုနှင့်တခုမတူကြချေ။ အသစ်သစ် လုပ်သမျှသော ကုန်လုပ်ကြံယာများမှာ ယခင်ကုန်လုပ်ကြံယာများထက်စွမ်းအားအရာတွင်များစွာကြီးမားကောင်းမွန်လာကြလေသည်။ ကုန်လုပ်ကြံယာ စွမ်းအား ကြီးမားကောင်းမွန်လာသဖြင့် ယခင်စက်ဟောင်းများနှင့် လူ(၁၀၀) လုပ်ရသော အလုပ်ကို ယခုသစ်စက်နှင့် လူ(၅၀)ခန့် လုပ်လိုက်လျှင် ပြီးစီးနိုင်မည် ဖြစ်လေသည်။ စက်အသစ်ကို သုံးသည်အတွက် အလုပ်သမား (၅၀)ကို အခကြေးငွေ မပေးကြရတော့သဖြင့် အရင်းရှင်များမှာ ပိုမို၍ မြတ်စွန်းလာကြလေသည်။

၁၉၂၂-ခုနှစ်တွင်ဘီအိုစီကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း ရေနံတူးဖော်စုံတယူရန် နည်းသစ် လျှပ်စစ် စက်သစ်များဖြင့် စံနှစ်သစ်ထွင်၍ စတင် အသုံးပြုလိုက်ကြလေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ အလုပ်သမားဦးရေ တဖြည်းဖြည်း လျော့သွားလေတော့သည်။ လျှပ်စစ်အားကိုအ

သုံးမပြုခင်က ရေနံတွင်း တတွင်းကို လူပေါင်း (၅၀) ယောက် ခန့် အလုပ်လုပ်ကိုင်ကြရ၏။ လျှပ်စစ်အားကို အသုံးပြုလိုက်ကြသောအခါ ရေနံတွင်းတတွင်းကို လူပေါင်း (၁၂)ယောက်ခန့်ဖြင့် လုပ်ကိုင်ပြီးစီးနိုင်လေတော့သည်။

၁၉၂၃-ခုနှစ်၌ ရေနံချောင်းမြို့နယ် တနယ်တည်း မှာပင် တွင်းပေါင်း (၇၀၀)ကျော်၌ လျှပ်စစ်စက်များဖြင့် ရေနံတူးဖော် စုတ်ယူရန် စံနစ်သစ်ကို အသုံးပြုကြ၏။ အထက်က ပြခဲ့သော လူ လျော့နည်းအရ တွက်ကြည့်လျှင် ရေနံချောင်းမြို့နယ် တနယ် တည်း၌ပင် အလုပ်သမားပေါင်း နှစ်ထောင်ကျော်ကို လျော့၍ အလုပ်လုပ်သွားနိုင်ပေသည်။

ရေနံချောင်းမြို့မှ... အခြားရေနံထွက်ရာ.... အရပ်များ၌ ၁၉၂၇-ခုနှစ်၌ နည်းသစ် လျှပ်စစ်ရေနံ တူးဖော်ခြင်း၊ စံနစ်သစ် ဖြင့် ရေနံတူးဖော် စုတ်ယူရန် လျှပ်စစ်အားကို သွယ်ပို့နိုင်ခဲ့လေ သည်။ မြိတိန် နီးယားဝေါဟာရ အဘိဓာန် အဖွင့် စာအုပ်၏ ကောက်နုတ်ချက်အရ လွန်ခဲ့သည့် (၁၅)နှစ်ကျော်ခန့်က ဘီအိုစီ ကုမ္ပဏီတခုတည်းက လူပေါင်းလေးထောင်ကျော် ငှါးရမ်း လုပ် ကိုင်ခဲ့ရဘူးလေသည်။

ယခုအခါ ဘီအိုစီကုမ္ပဏီ၌ တွင်းတူးဌာန ရေနံချက်ဌာန စသည်ဌာနများ အားလုံးမှာမှ လူပေါင်း တသောင်း ခြောက် ထောင်လောက်သာ ငှါးရမ်း လုပ်ကိုင်နေနိုင်ပေပြီ။ ဤတွက် ကိန်းအရ တွက်ချက်ကြည့်ရသော် ယခုအခါ ရေနံလုပ်ငန်း တခု တည်း၌ပင် လူပေါင်းအနည်းဆုံး သုံးသောင်းခန့် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေကြမည်ကို သိနိုင်ပေသည်။

သံလျှင် ရေနံချက်ရာစက်ရုံများ၌လည်းအထက်နည်းတူအခါ

ကာလအလိုက်နည်းသစ် စက်သစ်လျှပ်စစ်စက်သစ်များကို အသုံး ပြုခဲ့သည်မှာ ရေနံမြေကွက်များနှင့်တချိန်တည်းလောပင်ဖြစ်ပေ သည်။ ၁၉၂၃-ခုနှစ်လေခိုက် သံလျှင် ရေနံချက်ရာ အရပ်၌ ဆီချက် စက်ပေါင်း ၂၀-ကျော်ရှိခဲ့ပေသည်။ ရေနံဆီချက်စက်တခု၌လူပေါင်း ၂၅-ယောက်ကျော် အသုံးပြုကြရ၏။ ယခုအခါ ရေနံဆီချက် ရာ အလုပ်ရုံဟူသမျှ ဆီချက်စက် နှစ်ခုတည်းနှင့် ချက်လုပ်နေ ပြီး နောက်ဆုံး အသုံးပြုနေသည့် ဆီချက်စက်တခု၌ လူပေါင်း ၁၂-ယောက်ခန့်သာ လုပ်လုပ်ကိုင်ပေရသည်။ ၁၉၂၈-ခုနှစ်တွင် သံ လျှင်ရေနံချက်ရာ ဌာန၌လူပေါင်း (၇၅၀၀) ကျော်ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ခဲ့ဘူးလေသည်။ ၁၉၃၈-ခုနှစ်၌ အလုပ်သမားပေါင်း (၄၃၀၀) ခန့်သာကျန်လေတော့သည်။

သံလျှင်ဆီချက်ရာဌာန၌ ဟိုစဉ်ကအသုံးပြုခဲ့သော ဆီချက် စက်ကလေးများသည် တနေ့လျှင်ဆီစင်တခုကို အများဆုံး ဆီဂါ လုံပေါင်း တသောင်းကျော်ခန့်သာ ချက်လုပ်နိုင်ပေသည်။ ယခု အသုံးပြုနေသည့် ဆီချက်စင်ကြီးများသည် တနေ့လျှင် ဂါလုံ ပေါင်း တသိန်းငါးသောင်းခန့် ချက်လုပ်နေပေပြီ။

၁၉၃၀-ပြည့်နှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၃၁-ရက်နေ့မှာ ရေနံချောင်း မြို့ ဘီအိုစီ ကုမ္ပဏီက လူပေါင်း(၉၂၀၉)ယောက်ငှါးရမ်းလုပ်ကိုင် ခဲ့ရလေသည်။ ၁၉၃၈-ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ၃-ရက်နေ့တွင်ရေနံချောင်း မြို့ ဘီအိုစီကုမ္ပဏီ၌ လူပေါင်း(၅၆၈၆)ယောက်သာ ကျန်ပေ တော့သည်။ *

.....
* ၁၉၃၉ ခုနှစ် အဓိကရုဏ်းစုံစမ်းရေးကော်မတီ အစီရင်ခံ စာ စာချုပ်စာမျက်နှာ ၁၀၂ မှ ကေ့ကုတ်နှုတ်ဖော်ပြချက်။

၁၈၁၃-ခုနှစ်နှင့်၁၈၆၈-ခုနှစ်အတွင်း၌စက်ရုံပေါင်း အရေအတွက် အားဖြင့် (၃၃၈) ရုံထက်မနည်း (အင်္ဂလန်ပြည်၌) ကွယ်ပျောက် သွားခဲ့သည်ကိုကျွန်ုပ်တို့တွေ့မြင်ရပေသည်။တနည်းအားဖြင့် ဆိုသော် ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအား ပိုမိုကြီးမားသောစက်ကြံယာများ မြောက်မြားစွာလူဦးရေအရေအတွက်အားဖြင့်တဖြည်းဖြည်းနည်းပါးနေသောအရင်းရှင်များ၏ လက်တွင်းသို့ စုပေါင်းရောက်ရှိ သွားပေပြီ။ စက်ယက္ကန်းများလည်း အရေအတွက်အားဖြင့်(၂၀၆၆၃)လျော့ကျခဲ့သော်လည်း အထည်အလိပ် ထွက်ကုန်မှာ တိုး၍ပင်လာခဲ့လေသည်။ တိုးတက် ကောင်းမွန်သော စက်ယက္ကန်းများကိုအသုံးပြုလာသဖြင့် ကုန်အထွက်များလားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

စက်ယက္ကန်း ဝင်ရိုးတန်များ အရေအတွက် အားဖြင့် (၁၆၁၂၇၄၁)သို့ တိုးတက်ခဲ့သော်လည်း အလုပ်သမားဦးရေမှာ (၅၀၅၀၅)ယောက် လျော့ပေါ့သွားပေပြီ။ ဝါဂွမ်းရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်း မကောင်းသဖြင့် အလုပ်သမားများခံနေကြရသော အခိုက်အတန့် ကြပ်တည်းမှုမှာလည်း တိုးတက်သောစက်ကြံယာများကို အစဉ်သဖြင့်အသုံးပြုနေသောကြောင့် အခိုက်အတန့်ကြပ်တည်းမှုမှ ထာဝစဉ်ကြပ်တည်းမှုသို့ ကူးပြောင်း လာရချေပြီ။ *

ထို့ကြောင့် အရင်းရှင်စနစ်လွှမ်းမိုးသော ခေတ်ကာလ၌ ကုန်လုပ်ကြံယာ စွမ်းအား တိုးတက်လာလေလေ အရင်းရှင်များမှာသာ အမြတ်အစွန်းများလည်း များသည်ထက် များလာပေ

* ကားလ်မတ်စ်ရေး အရင်းအနှီးစာအုပ်ပထမတွဲ စာမျက်နှာ (၄၆၅)မှ။

မည်။ ဤသို့ဖြစ်၍ အလုပ်သမားများအတွက်မှာမူ ပထမအကြောင်းငွေ အလျော့ခံကြရမည်။ နောက် ဒုတိယအလုပ်ပြုတ်ကြရမည်။ နောက် တတိယ စားကြရမဲ့ သောက်ကြရမဲ့ များဖြင့် အသက်သေကြေပျက်စီး ကြရခြင်း အဖြစ်များသို့ တိုင်အောင် ဆင်းရဲရောက်ကြရပေလိမ့်မည်။

ဤသို့သော နည်းအားဖြင့် အရင်းရှင်များသာ တဖြည်းဖြည်း ကောင်းစားသွားကြ၍ အလုပ်သမားဆင်းရဲသားများမှာ တနေ့တခြား ငတ်မွတ်ကြပ်တည်း ခင်းရဲသွားကြရခြင်းကို အရင်းရှင် စနစ်သည် မကုစားနိုင်တော့ချေ။ အကြောင်းမူကား အလွန်အမင်း မညီမျှသောငွေသည် အရင်းရှင်များကို ကုန်လုပ်ကြံယာတိုးပွားစေ၍ အလုပ်သမားများကို ထမင်း ငတ်စေ ကြလေသည်။

အရင်းရှင်များအတွင်းမှာလည်း အမြတ်အစွန်းအခဝမညီမျှကြသဖြင့် မည်သည့်အခါမှ အချင်းချင်းမတုံ့ကြချေ။ ကုန်လုပ်ကြံယာများ ပိုင်ဆိုင်သူသည် အမြတ်အစွန်းများများ ရသဖြင့် နောက်တပ်ကုန်လုပ်ကြံယာများဝယ်နိုင်လေသည်။ ကုန်လုပ်ကြံယာနည်းနည်းသာ ပိုင်ဆိုင်သူသည် အမြတ်အစွန်း နည်းနည်းသာ ရလေသဖြင့် နောက်ထပ်ကုန်လုပ်ကြံယာနည်းနည်းသာ ဝယ်နိုင်လေတော့သည်။

မြွေသည်ဖားကိုမျို၍ အသက်မွေး သကဲ့သို့အရင်းရှင်ကြီးများသည်လည်း အငယ်စားကိုဝါးမျိုကြခြင်းဖြင့် အသက်မွေးကြလေသည်။

ကုန်လုပ်ကြံယာများပိုင်ဆိုင်သော အရင်းရှင်အကြီးစားများမှာ ကုန်စည်များများလုပ်၍ ဈေး၌ ခပ်ပေါ့ပေါ့ရောင်း (၉)

ချီနိုင်လေသည်။ ကုန်လုပ်ကြိယာ နည်းနည်းသာ ပိုင်ဆိုင်သော အရင်းရှင်အငယ်စားများမှာ ကုန်စည် နည်းနည်းသာ ထုတ်လုပ် နိုင်ကြသဖြင့် အရင်းရှင်အကြီးစားများကဲ့သို့ဈေးပေါပေါထား၍ မရောင်းနိုင်ကြချေ။ အရင်းရှင်အကြီးစား၏ ကုန်စည်များနှင့် အပြိုင်အဆိုင် မရောင်းနိုင်ကြချေ။ အကယ်၍ဇွတ်မျက်စိမှိတ်ကြကာ ရောင်းလျှင်လည်း အရှုံးသာ အဖတ်တင်ကြချေမည်။ မရောင်းဘဲထားကြလျှင်လည်းကုန်စည်များမှာ ကုန်လျော့ငွေရံများ အတွင်းသာ အိပ်နေကြလေတော့မည်။ သို့ဖြစ်သဖြင့် ကုန်စည်များအပေါ် ကုန်ကျထားကြရသောငွေရင်းမှာ ပြန်မလာနိုင်ကြတော့ချေ။ ထိုအခါ အရင်းရှင် အငယ်စားများမှာ ကြွေးပတ်ပတ်လည် ဝိုင်းကြကာ မိမိပိုင်ကုန်လုပ်ကြိယာများကို အရင်းရှင်အကြီးစားလက်သို့ ရောင်းချလိုက်ကြရတော့သည်။ ကြွေးတင်လျှင် ကျန်ဖြစ်သည်ဟူသော မြန်မာကားပုံတခုအတိုင်းပင်ဖြစ်ကြရလေသည်။ အရင်းရှင်အငယ်စားများမှာ ကြွေးတင်လာကြလျှင် ကျန်အဖြစ်သို့ တိုင်အောင်ချက်ခြင်းမရောက်ကြသေးသော်လည်း အရင်းရှင်အငယ်စားအဖြစ်ပြန်လည်မရောက်နိုင်ကြတော့ပေ။ အရင်းရှင်အငယ်စားအဖြစ်မှလျှော့ကျကြရလေတော့သည်။ အရင်းရှင်အကြီးစားမြေသည် အရင်းရှင်အငယ်စားဘားသူငယ်ကို မညာမတာ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်စွာဝါးမျှလိုက်လေသည်။ *

* ဤသို့အရင်းရှင်အကြီးစားများက ဈေးအပြိုင်လျှော့ချရောင်းကြခြင်းမှာ အရင်းရှင်ကြီးများနှင့်အရင်းရှင်ကလေးတို့တိုက်ပွဲ၌ အရင်းရှင်ကြီး၏အမြောက်ဆံပင်ဖြစ်သည်ဟု ဘုဝါဒဆရာကြီးကားလ်မတ်စ်က ပြောပြခဲ့ဘူးလေသည်။

မြန်မာပြည်၌ အရင်းရှင်အကြီးစားများက အရင်းရှင်အငယ်စားများကို ဝါးမျှပုံ အဖြစ်အပျက်များကို မကြာခဏ တွေ့ကြုံခဲ့ကြရဘူးလေသည်။

ဘီအိုစီ အရင်းရှင်အကြီးစားသည်တွင်းစားအရင်းရှင်အငယ်စားများကိုဝါးမျှခဲ့ကြ၏။ ဦးချစ်လှိုင်တို့ကြီးမှူးတည်ထောင်သော သီလဝါရေနံစက် ပျက်စီးသွားခဲ့ကြရခြင်းမှာလည်း ဘီအိုစီ အရင်းရှင်ကြီးများ၏ ဝါးမျှမှုကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ရေနံမြေ၌ ဘီအိုစီမှအပတည်ရှိနေကြသော ကုလားပိုင်ရေနံစက်များမှာ ဘီအိုစီထမင်းစားပုံမှာ ဘိတ်ကျသော ထမင်းကျန်ဟင်းကျန်နှင့် အသက်ရှင်နေကြရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဘီအိုစီကလည်း သူတို့ကိုအပြိုင်အဆိုင် ချမည့်သူများမဟုတ် သူတို့ကိုကာပြန်မည့်သူများမဟုတ်ကြသဖြင့် ခွင့်လွှတ်ထားကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လွန်ခဲ့သည့် ၁၉၁၀-ပြည့်နှင့် ၁၉၁၁-ခုနှစ်မှ ၁၉၂၀-ခုလောက်အတွင်း မော်လမြိုင်ရှိ တလိုင်းသူဌေး ဦးနုအောက်ပိုင် မီးသင်းဘောများနှင့် ဧရာဝတီဖလိုတီလာကုမ္ပဏီပိုင် မီးသင်းဘောများသည် ခရီးသည်များကိုအပြိုင်အဆိုင် တင်ပို့ ကြဘူးလေသည်။ ပိုက်ဆံတမတ် ပေးရသည့်ခရီးကို တလိုင်းသူဌေးက တမတ်နှင့်ပို့လျှင် ဧရာဝတီကသုံးပဲနှင့်ပို့၏။ ထိုအခါ တလိုင်းသူဌေးက ခရီးစရိတ်တမူးသို့လျှော့ချလိုက်၏။ တလိုင်းသူဌေးက လျှော့ချလိုက်လျှင်ဧရာဝတီကတပ်နှင့်ပို့ တော့လေသည်။ တလိုင်းသူဌေးက အလကားပို့ တော့သည်။ ဧရာဝတီက အလကား ပို့ရုံတင် မဟုတ်သေးပေ မိမိသင်းဘောကိုစီးသူများသို့ ပုဝါတပိုင်စီ ပေးလေတော့သည်။ ဤသို့ ပြိုင်ဆိုင်မှုကြာလာသော အခါ

အရင်းနည်းသော တလိုင်းသဋ္ဌေးမှာစကော့တလန်ပြည်၌ အရင်း
 ငွေ သန်းပေါင်းမြောက်မြားစွာဖြင့်မတည်၍ထားသော ရော့ဝတီ
 ကုမ္ပဏီကို အရှုံးပေးလိုက်ရလေတော့သည်။ မိမိပိုင်သင်းဘော
 များကိုလည်း ရော့ဝတီ ကုမ္ပဏီလက်သို့ အပ်လိုက်ရလေတော့
 သည်။ ထို့ပြင်ကိုယ် လယ်ကိုယ်လုပ်ကာ အသက်မွေးနေကြသော
 မြန်မာလယ်သမားကလေးများမှာလည်း အရင်းရှင်စံနှစ်ကြောင့်
 ပင် ကိုယ်ပိုင်လယ်ကလေးများကို အရင်းရှင်လယ်ပိုင်ကြီးလက်သို့
 ဝကွက်၍အပ်လိုက်ကြရလေသည်။ ဤသို့ ကိုယ်ပိုင်လယ်ကလေး
 များကို လက်လွှတ်သွားကြရသော လယ်သမားများမှာ ကိုယ်
 တိုင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် အသက်မွေးနိုင်ကြတော့သဖြင့် အခြား
 လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးများထံ အစစသုရင်းငှား အဖြစ်၎င်း၊ မြို့ကို
 တက်ရောက်၍ အလုပ်ရုံကြီးများ၌အစစ အလုပ်သမားအဖြစ်
 ၎င်း အသက်မွေးကြရတော့သည်။

ဤနည်းဖြင့် အရင်းရှင်ကြီးများသည် အလုပ်သမားလယ်
 သမားများနှင့်တကွ အရင်းရှင်ကလေးများ၏ လည်ချောင်း
 သွေးများဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်အား၊ ဥာဏ်အားထွားကြိုင်း သန်မာ
 ရင့်ကျက်မှုများကို ဖြစ်စေကြလေသည်။

အရင်းရှင်ကလေးများ၊ လယ်ပိုင်ရှင်ကလေးများ ပျက်
 စီး တိမ်မြုပ်၍သွားကြရသည့်အလျောက် လူသုံးပစ္စည်းကိုထုတ်
 လုပ်သော ကုန်လုပ်ကြံယာများမှာ လက်တဆုပ်မျှသောအရင်း
 ရှင် လူနည်းစု၏လက်ထဲသို့ စုပုံ ဝင်ရောက် လာကြလေသည်။

ကိုယ်ပိုင် ကုန်လုပ်ကြံယာများ ဆုံးရှုံးကြကာ ပစ္စည်းမဲ့
 အလုပ်သမားဖြစ်လာကြသူ ဦးရေ တဖြည်းဖြည်းများပြား လာ
 သလောက် ကုန်လုပ်ကြံယာများသထက် များစွာ ပိုင်ဆိုင်သော

လူဦးရေမှာလည်း တဖြည်းဖြည်းနည်းလာလေသည်။

နောက်တဖန် အဆမတန် စွမ်းအား ကြီးမား လာသည့်
 ကုန်ထုတ်လုပ်ကြံယာများကိုပိုင်ဆိုင်ကြသော အရင်းရှင်ကြီးများ
 မှာလည်း ကုန်စည်အမျိုးမျိုးကို လုပ်ဆောင်ကြရာ၌ အမြတ်အ
 များဆုံးကို ရနိုင်ကြရန်အတွက် မိမိတို့သင့်တော်သူ အချင်းချင်း
 နှင့် အသင်းအပင်းများ ဖွဲ့စည်းကြကာ မိမိတို့ကဲ့သို့ပင် ဖွဲ့စည်း
 တည်ထောင်သော အခြားအရင်းရှင်ကြီးများ၏ အသင်းအပင်း
 သည်များသော်၎င်း၊ အရင်းရှင်ကလေးများ အားလုံးနှင့်သော်
 ၎င်း အပြိုင်အဆိုင်ချကြလေသည်။

ဤသို့အားဖြင့် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ အသင်းအဖွဲ့မျိုးကို
 ထရပ်စ်ပူးလ်ဆင်ဒိကိတ် စသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ် ကြလေသည်။*

ဥပမာ ကျောက်မီးသွေး အမြားအပြား ထွက်သောတိုင်း
 ပြည်တပြည်၌ ယခင်ကတသီးတခြားကျောက်မီးသွေးလုပ်ငန်းကို
 လုပ်လာသော.... အရင်းရှင်များသည် အချင်းချင်းညှိနှိုင်း၍....
 ကျောက်မီးသွေး သူဌေးများ၏ အသင်းအဖွဲ့ကြီးတဖွဲ့ကို တည်
 ထောင်လိုက်ကြပြီးလျှင် ကျောက်မီးသွေး အရောင်းအဝယ် တခု
 လုံးကို လက်ဝါးကြီး အုပ်လိုက်ကြလေသည်။ ကျောက်မီးသွေး
 နှင့်ပတ်သက်လာလျှင် ဤအဖွဲ့ကြီးက ထင်သလို ချယ်လှယ်နိုင်

.....
 ကုလား မြန်မာစသည့် အရင်းရှင် အငယ်စားများကို သတ်
 ရန်တည်ထောင်လိုက်ကြသော ဘူလင်ဂျာပူလ်မှာ ဖေါ်ပြပါအရင်းရှင်
 ကြီးများ၏ အဖွဲ့အစည်းမျိုးပင်.... ဖြစ်လေသည်။ မြန်မာပြည်ထွက်
 ကောက်ပဲသီးနှံများကို သူတို့ကလက်ဝါးကြီးအုပ်ထားကြ၍ ဈေး အ
 တက်အကျကိုလည်း သူတို့စိတ်ကြိုက်အတိုင်းပင်ချယ်လှယ်၍နေကြလေ
 သည်။

၏။ ကျောက်မီးသွေး အတွက်များမှု အထွက်နည်းမှု၊ ဈေးတက်မှု၊ ဈေးကျမှုတို့မှာ.... သူတို့လက်ထဲတွင် လုံးဝ ရှိနေ လေသည်။ ကျောက်မီးသွေး လုပ်ငန်းအားလုံးမှာ သူတို့တစ်ဦး လက်ထဲမှာ ရှိနေသဖြင့် သူတို့တိုင်းပြည်မှာဖြင့်သူတို့ကိုပိုင်မည်သူ မရှိကြတော့ပေ။

ဤသို့ အရင်းရှင်ကြီးများ၏ အသင်းအဖွဲ့ကြီးများ ပေါ်ပေါက်သော ခေတ်မှ အရင်းရှင်စံနစ်ကို လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်ဟု ခေါ်လေသည်။*

အမေရိကန်ပြည်မှ ယူနိုက်တက်စတိတ် စတီလ်ကော်ပိုရေးရှင်းမှာ ၁၉၀၁ ခုနှစ်က တည်ထောင်၍ ဒေါ်လာသန်းပေါင်း ၁၃၇၀-ရှိလေသည်။ အလုပ်သမားပေါင်း ၁၆၀၀၀ အလုပ်နေကြလေသည်။

အမေရိကန်ပြည်၌ သန်းပေါင်းများစွာ ကြွယ်ဝချမ်းသာ

* ဂျာမဏီနှင့်....အင်္ဂလန်ရှိ လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးအချို့ကိုဖော်ပြရလျှင် ဂျာမဏီပြည်၌ ဂျာမန်စတီလ် (၁၉၂၆ ခုနှစ်က တည်ထောင်၍အရင်းငွေပေါင် ၇၂ သန်းရှိသည်။) ဂျာမန်ဒိုင်စတီလ် (၁၉၂၅ ခုနှစ်က တည်ထောင်၍ အရင်းငွေပေါင်သန်း ၅၀ ရှိလေသည်။) စသည်တို့ဖြစ်၍ အင်္ဂလန်ပြည်၌ အင်္ဂလိပ်ယံကယ် မီကယ်အင်ဒပ်စတရီ (၁၉၂၁ ခုနှစ်မှာ တည်ထောင်၍ အရင်းငွေပေါင် ၆၀ သန်းရှိလေသည်။) (ယူနီလီဗာ ၁၉၂၉ ခုနှစ်က တည်ထောင်၍ အရင်းငွေပေါင်သန်း ၂၀၀ ရာရှိလေသည်။) ဗစ်တာအမီးစထရောင်း (၁၉၂၅ ခုနှစ်က တည်ထောင်၍ အရင်းငွေ သန်းပေါင် ၇၀ သန်းရှိလေသည်။) စသည်တို့ဖြစ်ကြလေသည်။

သော မော်ဂင်ဆိုသူ သူဌေးကြီး ခေါင်းဆောင်သည့် သံမဏိ လုပ်ငန်း အသင်းကြီး (ထရပ်စ်) မှာ အရင်းငွေပေါင်း ပေါင် ၅၀၀ မြန်မာငွေသန်းပေါင်း ၆၆၀၀-ခန့် မှ တည်ထား၍ သံမဏိ အလုပ်ရုံကြီး ၁၄၇-ရုံနှင့် မိုင်ပေါင်း ခုနစ်သောင်းမျှရှည်လျားသော မီးရထား လမ်းများကို ပိုင်ဆိုင်လေသည်။ အမေရိကန်ပြည်မှ သံမဏိ ကုန်စည်တက်ကို ဤအသင်းကြီး ပိုင်အလုပ်ရုံကြီးများက လုပ်ကိုင်ကြလေသည်။

ခရာဇ်သက္ကရာဇ် ၁၉၀၀-ပြည့်ကျော်ကျော်လောက် အတွင်း ကမ္ဘာကြီးတခုလုံး၏ အရင်းငွေတက်မှာ အသက်ပါ သံမဏိ လုပ်ငန်း အသင်းကြီးကဲ့သို့သော အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးများ၏ လက်သို့ ရှိနေကြပေသည်။

အမေရိကန်ပြည်၌ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် အသင်းကြီးများက လူသုံးပစ္စည်းလုပ်ငန်းများကို အောက်ပါအချိုးအစားအတိုင်း ပိုင်ဆိုင်ကြလေသည်။

အသည်အလိပ်လုပ်ငန်း	ရာခိုင်နှုန်း	၅၁
ဖန်မှန်လုပ်ငန်း	။	၅၄
စက္ကူလုပ်ငန်း	။	၆၅
စားကုန်သောက်ကုန်လုပ်ငန်း	။	၆၂
သံမဏိ လုပ်ငန်း	။	၈၄

ဆိုဗီယက် ယူနီယံက တကမ္ဘာလုံးမှ ထွက်သော ရေနံလုပ်ငန်းတက်ကိုလည်း အမေရိကန်ပြည်မှ စတင်းဒတ်အိပြင်လ် အသင်းကြီးနှင့် အင်္ဂလန်ပြည်မှ ရွိုင်ရယ်ဒတ်ချ်ရှ်အသင်းကြီးနှစ်ခု၏ လက်သို့ ရှိနေလေသည်။

ခရာဇ်သက္ကရာဇ် ၁၉၀၀-ပြည့်ကို ကျော်လွန် လာခဲ့သည့်အ

ချိန်ကစ၍ အရင်းရှင်များ တဦးနှင့်တဦးပြိုင်ဆိုင်သော အရင်းရှင် စံနစ်ဟောင်းသည် ကုန်လွန်ခဲ့၍ အရင်းရှင်ကြီးများ၏ အဖွဲ့ကြီးများ တဖွဲ့နှင့်တဖွဲ့ ပြိုင်ဆိုင်ကြသော လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် စံနစ်သစ်သည် ပေါ်ထွက်လာခဲ့ရပြန်လေသည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စံနစ်လွှမ်းမိုးသော ခေတ်တွင် အရင်းရှင်ဦးရေမှာ အလွန်တမင်းနည်းပါးသွား၍ ပစ္စည်းမဲ့အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားဦးရေမှာမရေမတွက်နိုင်အောင်မြားပြားလာသည့်အပြင် အရင်းရှင်တို့ ရရှိသောဝင်ငွေနှင့် ဆင်းရဲသားများ ရရှိသော ဝင်ငွေအချိုးအစားအဆမတန်အောင် ကွာခြားနေသဖြင့်တနေ့တခြားကုန်လုပ်ကြိယာစွမ်းအားကြီးမားကောင်းမွန်လာသော လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးများ၏ စက်ရုံကြီးများမှ ထွက်ကုန်ပစ္စည်းများမှာ အရင်းရှင် နိုင်ငံများမှလည်း ဈေးမရ၊ ငယ်ယူမည့်သူမရှိဖြစ်နေကြလေသည်။ ထိုအခါ အရင်းရှင်များသည် မိမိတို့တိုင်းပြည်များမှအပ အခြားအရင်းရှင်စံနစ် မထွန်းကားကြသေးသော တိုင်းပြည်များသို့ ပိုလျှံနေသော ကုန်စည်များကိုတင်ပို့ ရောင်းချကြရလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် အရင်းရှင်စံနစ် မထွန်းကား ကြသေးသော၊ ခေတ်မမှီကြသေးသော တိုင်းပြည်များမှာ အရင်းရှင်များ၏ကုန်စည်များကိုရောင်းချကြရာ ဈေးကွက်များအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲရောက်ရှိ သွားကြလေသည်။

သို့သော် ဈေးကွက်များသို့လည်း အခြားအရင်းရှင်နိုင်ငံကြီးများမှ အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးများက ကုန်စည်များ ဝင်ရောက်လာကြကာ ယှဉ်ပြိုင်ရောင်းချကြခြင်းများ ပြုကြလေသဖြင့် ပထမ ရောက်ရှိလာသူ အရင်းရှင်ကြီးများမှာ ထိုဈေးကွက်တိုင်းပြည်

များကို မိမိတို့လက်အောက်ခံ ထိုင်းပြည်များ အဖြစ်သို့ ရောက်အောင် မတရားတိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ကြလေသည်။

ဤကားနယ်ချဲ့စံနစ် ပထမ စတင်ပေါ်ပေါက်လာခြင်း၏ အကြောင်းရင်းအမှန်ပေတည်း။ (လာမည့်အခန်း၌ နယ်ချဲ့စံနစ်အကြောင်း အကျယ်ချဲ့၍ရေးရပါမည်)။

အရင်းရှင်စံနစ် လွှမ်းမိုးသော ခေတ်တွင်း၌ လူသုံးပစ္စည်းများ လုပ်ဆောင်ကြသော လယ်ယာ၊ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံ၊ သတ္တုတူး စသည့် ကုန်လုပ်ကြိယာစွမ်းအားသည် လူနည်းစုအရင်းရှင်များ၏ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး အရင်းရှင်အငယ်စားခေတ်မှသည် အရင်းရှင်အကြီးစားခေတ်၊ လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်ခေတ်၊ နယ်ချဲ့ခေတ်များသို့ အချိန်အခါ အားလျော်စွာ ပြောင်းလဲ လာရမည်မှာ လူတဦးတယောက်အလိုအလျောက် ပြုပြင်ချင်တိုင်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲ၍မရသော တခေတ်မှတခေတ်သို့ မရှောင်မလွှဲသာ ကူးပြောင်းလာရမည့် အရင်းရှင်စံနစ်၏ ခရီးစဉ် တရားပေတည်း။

နယ်ချဲ့စံနစ်မှာ လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စံနစ်ပင် ဖြစ်ပေသည်ဟု ဆိုဗီယက်ယူနီယံ ဆင်းရဲသား အရေးတော်ပုံကြီး၏ ခေါင်းဆောင် လီနင်က ရေးသား ခဲ့သည်မှာ မည်မျှမှန်ကန်ကြောင်းအထက်တွင်ရေးသားခဲ့သမျှကိုဘတ်ရသော စာဘတ်သူတိုင်းပင် သဘောပေါက် နားလည်နိုင်ပေလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ယူဆမိပါကြောင်း။

လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ် လွှမ်းမိုးသော ခေတ်တွင်း၌ အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးများသည် အချင်းချင်း အလွယ်တကူ ငွေအလဲအလှယ် ကူးပြောင်း လုပ်နိုင်ကြရန်အတွက် ဘဏ်တိုက်

ကြီးများကို ဖွင့်လှစ်ထားကြလေသည်။

အရင်းရှင်အဖွဲ့တခုသည် အခြား အရင်းရှင်အဖွဲ့တခုကို (ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်း ကုန်လုပ်ကြိယာ စသည်တို့ကို ဝယ်ယူသည့် အတွက်) ငွေအမြောက်အမြား ပေးစရာရှိကြသော်လည်း မိမိတို့ လက်ထဲ၌ငွေအလွယ်တကူမရှိကြသောအခါ ဘဏ်များမှအတိုးနှင့် ချေးယူကြရကာ ပေးကြရလေသည်။ တဖန်အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီး များ၌ငွေများ ပိုလျှံနေသည့်အခါ ထိုငွေပိုငွေလျှံများကို ဘဏ် များမှာ အပ်နှံထားကြလျှင် ထိုငွေများ အပေါ် အတိုးရကြ လေသည်။ ထို့ကြောင့်အရင်းရှင်များအတွက် ဘဏ်တိုက်များမှာ ငွေလိုလျှင်ချေးယူ၍ ငွေပိုလျှင် အတိုး ရရှိသည့် အပ်ထားရာဌာန များဖြစ်ကြပေသည်။

တဖန်ထပ်၍ ရှင်းလင်းကြအုံးစို့။

တခါတရံအထွက်နည်း၍၎င်း၊ အထူးအသုံးလိုလာ၍၎င်း ရေနံ၊ ကျောက်မီးသွေး၊ သံမဏိစသည့် ကုန်အမျိုးအမည်တခုခု၏ ကုန်ဈေးမှာ အထူးကောင်းမွန်၍ လာတတ်လေရာ ထိုကုန်စည် များကိုလက်ဝါးကြီးအုပ်ထားကြသော အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးများ အကွင်းသို့အမြတ်ငွေများ လှိုမ့်ဝင်၍ လာတတ်လေသည်။ ထို အချိန်မှာ ကုန်လုပ်ကြိယာ အသစ် ဝယ်ရန်သော်၎င်း၊ ကုန်စိမ်း ကုန်ကြမ်းများကိုဝယ်ယူရန်သော်၎င်းအခါမကျသေးဟုဆိုကြစို့ ငွေများကို မီးခံသေတ္တာတွင်း သွင်း၍ အလုပ်ပိတ်ထားကြခြင်းမှာ အမြတ်ကို အရင်းခံထားကြသော အရင်းရှင်များ၏ ကိုယ်ကျင့် တရားနှင့်ဆန့်ကျင်၍ နေကြလေရာ အတိုးရကြမည့် ဘဏ်တိုက် များသို့ ထိုအမြတ်အစွန်းငွေများကို လွှဲအပ်လိုက်ကြလေသည်။

ဘဏ်တိုက်များသို့လည်း မိမိတို့တာရှည်ထည့်သွင်းထား

နိုင်ရေးအတွက် အမြတ်အစွန်းရရှိသို့ လိုပေသည်။ အရင်းရှင် များ၏ ငွေပိုငွေလျှံများကို အတိုးပေး၍ ယူထားကြပြီးလျှင် ထိုအတိုးနှုန်းအတိုင်း အခြားအရင်းရှင်များကို ချေးငှါးကြပြန်မူ မိမိတို့အတွက် အမြတ်မကျန် ကြတော့ချေ။ အမြတ်ကျန်စရာ လမ်းလည်း မမြင်တော့ချေ။ သို့ကြောင့်ငွေလက်ခံလျှင် အတိုး နည်းနည်းနှင့်လက်ခံ၍ ပြန်လည် ချေးငှါးသောအခါ အတိုး များများနှင့် ချေးငှါးကြလေသည်။ ဥပမာငွေတရာကို အတိုး တနှစ်(၅%) ကျပ်နှင့်လက်ခံခဲ့လျှင်ငွေတရာတနှစ်အတိုး(၆-၇) နှင့် ပြန်လည်ချေးငှါးရလေသည်။ ထိုနည်းအတိုင်း လက်ခံချေး ငှါးရန်အတွက်ဘဏ်၌ အရင်းငွေ အခြေခံများလိုလာလေသည်။

သို့ကြောင့် ဘဏ်တိုက် များမှာ မိမိတို့ အရင်းငွေများ သထက်များအောင်စုဆောင်းရာ၌ အရင်းရှင်ကြီးများထံမှ ငွေ များသာမက လူလတ်တန်းစားများ ဖြစ်ကြသည့် စာရေးစာချီ များ၊ ကျောင်းဆရာများ၊ စက်ဆရာများ၊ ကုန်သည်ပွဲစားများ လယ်ပိုင်ရှင်ကလေးများထံမှ ငွေများကို ဘဏ်သို့အပ်နှံ ကြရန် လက်ခံကြလေသည်။

ဤသို့အားဖြင့် လူလတ်တန်းစားများ စုဆောင်း ထား သည့်ချေးနည်းစာများကို အရင်းရှင်ကြီးများ အလိုကျ သုံးစွဲ ကြရန်အတွက်ဘဏ်တိုက်ကြီးများက စီစဉ်ပေးကြလေသည်။

ဘဏ်များမှာ မိမိတို့ အရင်း ငွေများ လည် လေလေ တနည်းအားဖြင့် အစဉ်ငွေလက်ခံနေ၍ အစဉ် ငွေထုတ်ချေးနေရ လေလေ ကြီးပွားတိုးတက်၍ ဩဇာကျယ်ပြန့်လေလေ ဖြစ်ကြ တော့သည်။

သို့ရာတွင်ငွေထုတ်ချေးရာ၌ ငွေချေးသူ အရင်းရှင်များ

သည်အချိန်တန်လျှင်ချေးယူသောငွေကို အတိုးအရင်းနှင့်ပြန်ဆပ်
နိုင်မည် မဆပ်နိုင်မည်ကို ဘဏ်များက အထူးအလေးပြုကြရလေ
သည်။ အခါများစွာဘဏ်များသည်အရင်းရှင်အဖွဲ့များ၏အတွင်း
ရေးများကိုပင် ဝင်ရောက်လွှမ်းမိုးကြိုးကိုင်လာကြလေသည်။

အကယ်၍ အရင်းရှင် အဖွဲ့များသည် အစုဝင်နိုင်သော
လိမ္မတ်ကုမ္ပဏီများ ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဘဏ်တိုက်များသည် ထိုကုန်
သတ်အစုဝင်သူများသို့ အစုအမြောက်အမြားထည့်ဝင်ကြစေကာ
အများအစုဝင် လုပ်ငန်းကို ကြိုးကိုင် ကြပြန်လေသည်။ တခြား
တနည်းမှာ အရင်းရှင်အဖွဲ့များကို ငွေချေးငှားခြင်းဖြင့် အသက်
ပေးကြကာသွယ်ဝိုက်၍ ချုပ်ချယ်ကြလေသည်။ ကြိုးကိုင်ကြပြန်
လေသည်။

တဖန်အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးများကလည်း ဘဏ်တိုက်များကို
ချုပ်ချယ်လွှမ်းမိုးကြလေသည်။ မိမိတို့ အမြတ်ငွေများကို ဘဏ်
တွင်အပ်နှံ၍ထားကြလေရာ အကယ်၍ ဘဏ်များမှာ ၎င်းတို့
ချေးငှားလိုက်သောငွေများပြန်မရ၍ ပျက်စီးသွားမည်ဆိုက မိမိ
တို့(အရင်းရှင်) အပ်နှံထားကြသောငွေများမှာ အတိုးမရကြဘဲ
အရင်းပါ ဆုံးရှုံးရပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ဆုံးရှုံးလျှင် မိမိတို့အရင်း
ရှင်ကြီးများ၏အဖွဲ့များ ကြာရှည်တည်တံ့နိုင်ရန်ပင် ခဲယဉ်းလာ
ပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးများသည် မိမိတို့လူများ
ကို ဘဏ်အုပ်ချုပ်ရေးလုပ်ငန်းအတွင်း၌ ထည့်သွင်းထားကြလေ
သည်။ ဤသို့မိမိတို့လူများထည့်သွင်းထားကြခြင်းအားဖြင့်မိမိတို့
အပ်နှံထားကြသော ငွေများ မပျောက်ပျက်ခြင်းနှင့် မိမိတို့လို
သောအခါ အလွယ်တကူ လိုသလောက် ချေးငှားခြင်းဟူသော

အကျိုးနှစ်မျိုးကို ခံစားကြရလေသည်။

အရင်းရှင်အကြီးစားကအရင်းရှင်အငယ်စားကိုမျှ၍၎င်း
အရင်းရှင်စံနစ် ပေါ်ပေါက်လာသည့်ရှေ့နည်းအတိုင်း ဘဏ်အ
ကြီးစားများက ဘဏ်အငယ်စားများကို မျှ၍၎င်း၊ ဘဏ်အငယ်
စားများက မိမိတို့အချင်းချင်းပေါင်းစည်း၍၎င်း ဘဏ်အကြီး
စားစံနစ်ပေါ်ပေါက်လာကြရပေသည်။

ဤသို့စုပေါင်း၍၎င်း၊ ဝါးမျှ၍၎င်း၊ ကြီးကျယ်လာသော
ဘဏ်အဖွဲ့ကြီးများမှာ အထူး တန်ခိုးကြီးမားလာကြလေသည်။
တိုင်းပြည်တခု၏ ငွေအရင်းအနှီးများမှာ သူတို့လက်ထဲတည်းတွင်း၌
အကုန်လုံးလိုလိုရောက်ရှိနေကြ၍ ကုန်လုပ်ကြံယာများ ကုန်ချော
လုပ်ကြရန် ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်း များကိုလည်း သူတို့ကပင်လုံးဝ
လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားကြ လေသည်။ အတုချုပ်အားဖြင့် တိုင်း
ပြည်တခုလုံး၏အသက်မှာ သူတို့လက်ထဲကရေလို ဖြစ်နေပေတော့
သည်။

နယ်ချဲ့စံနစ်ဖြင့် ကျယ်ပြန့်သော အင်ပါယာကြီးများကို
တည်ထောင် လိုက်ကြသော အခါ၌ကား အင်ပါယာအတွင်းရှိ
ကျွန်နိုင်ငံများမှ များစွာသော လူသတ္တဝါများမှာ ထိုလက်ဝါး
ကြီးအုပ်ဘဏ်ကြီးများက ပြုတ်လိပြုတ် ဖုတ်လိဖုတ် လုပ်သမျှကို
ခံကြရလေသည်။

လက်တဆုတ်စာမျှသော အရင်းရှင်လူနည်းစုများမှာ လူ
သုံးပစ္စည်းအားလုံးကိုလည်း သူတို့ပိုင်၍ ဘဏ်တိုက်ကြီးများ၌
လည်း သူတို့ပင်ချယ်လှယ်၍နေကြလေသည်။

ထိုအခါဘဏ်လုပ်ငန်းနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး လုပ်
ငန်းများမှာ တခုနှင့်တခု ခွဲခြား၍မရနိုင်အောင် ပေါင်းစပ်ရော

နှော၍ လာကြလေသည်။ ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ စက်ရုံအလုပ်ရုံကလေးများ ပေါင်းစပ်စုဝေးလာကြကာ စွမ်းအား အလွန်ကြီးကျယ်သော စက်ရုံသစ်ကြီးများ အလုပ်ရုံသစ်ကြီးများ ပေါ်ပေါက်လာကြခြင်းဖြင့် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်သည် ငွေအမြောက်အမြားစုဝေးရာ ဘဏ်နှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများကို ရောနှောပေါင်းစပ်၍ လာကြလေသည်ဟု လိနင်က ဟောပြောရေးသားထားခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်နယ်ချဲ့စံနစ်သည် လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စံနစ်ဖြစ်သကဲ့သို့ လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စံနစ်မှာလည်း ဘဏ်စံနစ်ပင်ဖြစ်ပြန်လေသည်။ အရင်းရှင်စံနစ်မှာ လက်ဝါးကြီးအုပ်ဘဏ်စံနစ်မှာ လွှမ်းမိုးသောခေတ်တွင်း၌ ပေါ်ပေါက်လာသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

ဘဏ်စံနစ် လွှမ်းမိုးသောခေတ်တွင်း၌ လူသတ္တဝါအသင်္ချေ၏ အသက်စည်းစိမ်အိုးအိမ်များကိုဘဏ်များက မည်သို့ချုပ်ချယ်လွှမ်းမိုးထားကြပုံများကို အသေအခြာ လေ့လာသိရှိနိုင်အောင် အင်္ဂလန်ပြည် ဘဏ်ကြီး၏ အကြောင်းကို အောက်၌ ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပေကြောင်း။ *

အင်္ဂလန်ပြည်နှင့်တကွ ဗြိတိသျှအင်ပါယာကြီးတစ်ခုလုံးကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားသော အင်္ဂလန်ပြည်ဘဏ်ကြီးမှာ လန်ဒန်

ဖော့ပြပါ အင်္ဂလန်ပြည်ဘဏ် (Bank of England) အကြောင်းကို ၁၉၃၀-ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်နေ့ထုတ် ထရီပျန်းဂျာနယ်၌ ဖွဲ့နွဲ့အော်ဂင်ဆိုသူ၏ ဆောင်းပါးမှ ကောက်နုတ်၍ ရေးသားပါသည်။

မြို့တော် တွင်း၌ တည်ရှိ၍ အခြား ကုမ္ပဏီကြီး ငယ်များကဲ့သို့ပင် အမြတ် အစွန်း ရရှိမှု အတွက် အရင်းရှင်ကြီးများ အစုတစ်စုတည်ထောင်ထားကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ အင်္ဂလန်ပြည်၌ အစိုးရကိုယ်တိုင်တည်ထောင်သော အစိုးရဘဏ်မရှိသေးသဖြင့် ဤဘဏ်ကြီးကပင် အင်္ဂလန်ပြည်သူပြည်သားများသုံးစွဲကော ငွေစက္ကူများကို အစိုးရငွေကြေးဘက်ဌာနနှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍ ထုတ်လုပ်ရလေသည်။

၎င်းပြင် အင်္ဂလန်ပြည်နှင့်တကွ ဗြိတိသျှ အင်ပါယာ အတွင်းရှိအရင်းရှင်အဖွဲ့အစည်း ကြီးငယ်ဟူသမျှကို ငွေများထုတ်ချေးရာဌာနဖြစ်လေသည်။ ဤချေးငှားသော ငွေများဖြင့်ပင် အင်္ဂလိပ် အရင်းရှင်များမှာ မိမိတို့အတွက် အမြတ်အစွန်းများကို ရှာဖွေကြရ၍ ချေးငှားထားသောငွေများအတွက် ကျသင့်သော အတိုးငွေများကို ဘဏ်ကြီးသို့ပေးနေကြရလေသည်။

ငွေချေးငှားရာ၌ အတိုး မည်၍မည်မျှထားရမည်ကို ဘဏ်ကြီးက ဆုံးဖြတ်၍ သတ်မှတ်ပေးလေသည်။

အတိုးနှုန်းကြီးလျှင် အရင်းရှင်ကြီးများသည် ထွက်ကိန်းမကိုက်ကြသဖြင့် ငွေမချေးကြချေ။ ငွေမချေးကြလျှင် ကုန်စည်များကို ပိတ်လိုက်ကြကာ မလုပ်နိုင်ကြဘဲ မိမိတို့ စက်ရုံအလုပ်ရုံကြီးများရှိ အလုပ်သမားများကိုလည်း မောင်းထုတ်လိုက်ကြလေသည်။ သို့မဟုတ် မိမိတို့အတွက် အမြတ်များများ ကျန်နိုင်အောင် အလုပ်သမားများ၏ အခကြေးငွေများကို ဖြတ်ပစ်ကြလေသည်။

တဖန် ထိုအတိုးနှုန်း နည်းလျှင်လည်း အရင်းရှင်များသည် ငွေများများချေးယူနိုင်၍ မိမိတို့ ကုန်စည်လုပ်ငန်းကို ချဲ့

ထွင်ကြကာ အလုပ်သမား များများကို အလုပ် ပေးနိုင် ကြလေသည်။

အင်္ဂလန်ပြည်၏ စီးပွားဖွံ့ဖြိုးမှုကို ဖန်တီး ကြသော အကြောင်းအမျိုးမျိုး၌ အင်္ဂလန်ပြည် ဘဏ်ကြီး၏ ငွေချေးငှားပုံ စံနစ်မှာ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်ပေသည်။

ငွေစက္ကူ ထုတ်ဝေရေးနှင့် ငွေချေးငှားရေး နှစ်ခု သူတို့ လက်တွင်း၍ နေကြသဖြင့် အင်္ဂလန်ပြည် ဘဏ် ဒါရိုက်တာကြီးများမှာ တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ခုလုံး အင်ပါယာကြီး တစ်ခုလုံး၏ စီးပွားရေး အာဏာရှင်ကြီးများ ဖြစ်နေကြ ပေသည်။ လူတိုင်း တယောက်၏ အလုပ်ရမှု၊ မရမှု၊ သူ၏အခကြေးငွေမည်မျှမည်မျှ နှင့် သူသုံးစွဲသော ပစ္စည်းကုန်ဘိုး အနည်းအများ စသည်တို့ကို ထိုဘဏ်ဒါရိုက်တာကြီးများက ပြုပြင်နေကြလေသည်။ အချုပ်ရေးရလျှင် ဤဘဏ်တိုက်ရှင်ကြီးများမှာ လူများကို ထမင်းစား ရအောင်လည်း ဖန်တီးနိုင်ကြလေသည်။

သို့ရာတွင်ဘဏ်ကြီးကို အုပ်ချုပ်ရာ၌ သူတို့၏တိုက်ကိန်းသည် လူများ၏ ချမ်းသာမှု၊ ဆင်းရဲမှု၊ ထမင်းဝမှု၊ ထမင်းငတ်မှု များကို အရင်းခံမထားကြချေ။ သူတို့မည်သို့မည်ပူ အမြတ်အစွန်း အများဆုံး ရနိုင်မည်ကိုသာ အရင်းခံ ထား ကြလေသည်။

ဘဏ်ဒါရိုက်တာကြီးများသည် အရင်းရှင် အဖွဲ့များကို ငွေချေးကြရုံ မျှမက မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အဖွဲ့များ၏ အတွင်းရေးများကို ဝင်ရောက် ချယ်လှယ်ကြလေသည်။ အကယ်၍ အခြားအရင်းရှင်များသည် ဆင်းရဲသားများကို သွေးစုတ်ကြရာ၌ နည်းမမှန်သဖြင့် ပျက်စီး ဆုံးပါး ကြသောအခါ ဘဏ်ကြီးများက

ထိုအရင်းရှင်များ၏ လုပ်ငန်းများကို ယူငင် သိမ်းပိုက် ကြကာ သူကိုယ်တိုင် ဆင်းရဲသား များကို သွေးစုတ် လေတော့သည်။ ၁၉၃၂-ခုနှစ်၌ ရှုိုင်ရယ်လ်မေစတီလ်ပက်ကက် (Royal Mail Steam Packet) နှင့် အဲလ်ဒါဒမ်စတာရှပ်ပီး (Edl- eer Dempster Shipping) မီးသင်္ဘော အဖွဲ့အစည်းကြီးများသည် ပျက်စီးဆုံးရှုံး သွားကြသောအခါ ဘဏ်ကြီးများက ၁၉၃၅-ခုနှစ်တွင် ထိုအဖွဲ့ အစည်းကြီးများကို အသစ်ပြန်လည် ထူထောင်လိုက် ကြလေသည်။ အသစ် ပြန်လည် ထူထောင်သော ကုမ္ပဏီများတွင် ဒါရိုက်တာ များကို ဘဏ် ဌာန ချုပ်မှူး ဖြစ်သော (Montagu Norman) မောင်တေဂူနာ့မန်က တိုက်ရိုက်ခန့်ထားလေသည်။

အစိုးရနှင့် ဘဏ်တိုက်ရှင်ကြီးတို့ ဆက်သွယ် ကြပုံများမှာလည်း ဤသို့ဖြစ်ကြလေသည်။

၁၉၃၅-ခုနှစ်တွင် အစိုးရက မီးရထား အဖွဲ့အစည်းကြီးများကို အတိုးနည်းနည်းနှင့် ငွေထုတ်ချေးရန် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်မှ ဥပဒေနှစ်ရပ်ကို အတည်ပြုခဲ့ပေသည်။

ထိုဥပဒေများအရ အယ်လ်ပီတီဘီ (L.P.T.B.) [ဂျီဒဗလ်ယူအာရ် (G.W.R.) နှင့် အယ်လ်အယ်န်အီးအာရ် (L.N.E.R.) မီးရထားအဖွဲ့ကြီး သုံးခုသည် အစိုးရထံမှ ငွေများကို ချေးယူခဲ့ကြလေသည်။ ၁၉၃၆ခုနှစ် ကုန်ဆုံးလျှင် ထိုအဖွဲ့ကြီး သုံးခုက ချေးငှား ထားသော ငွေများမှာ ပေါင် ပေါင်း (၁၂၂၈၇၅၃) ဖြစ်လေသည်။ ဤအဖွဲ့ကြီးများသို့ ငွေထုတ်ပေးရသော လန်ဒန် ဓါတ်ရထား သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အဖွဲ့ (The London Electric Transport Finance

Corporati) တွင် ဒါရိုက်တာ လေးယောက် ရှိလေသည်။ လေးယောက်အနက် သုံးယောက်မှာ အင်္ဂလန်ပြည် ဒါရိုက်တာများဖြစ်ကြ၍ ကျန်တယောက်မှာ ဘဏ်ကြီး၏ ငွေထိန်းမှူး ကေ အို ပက်ပီယက် (K. O. peppiatt) ဖြစ်လေသည်။

ဘဏ်ဒါရိုက်တာကြီးများ ဤသို့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၌ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျင်ရောက်ချယ်လှယ်ကြခြင်းဖြင့် ဆင်းရဲသားများကို စံနစ်ကျကျသွေးစိုက်နိုင်ကြလေသည်။ လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စံနစ်ကို ပိုမို၍အားအင်ကြီးစေ၏။ အမြတ်အစွန်း ပိုမိုရရှိစေ၏။

အရင်းရှင်အဖွဲ့အစည်းတိုင်း၌ ဘဏ်တိုက်များမှကိုယ်စားလှယ် အနည်းဆုံး တယောက်ကျစီ ပါဝင်၍ထားကြ လေသည်။

လော့ဟင်ဒလေး(Lord hyndley)မှာဘဏ်ကြီး၌ဒါရိုက်တာ တယောက်ဖြစ်၍ ပါဝင်လုပ်ရင်းအင်စိုစီးစီးယေး တက်ကော်လီယာရီခေတ် ဝေလနယ်တောင်ပိုင်းတွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သော ကျောက်မီးသွေး လုပ်ငန်း အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီး၏ ဒါရိုက်တာချုပ်လည်း ဖြစ်လေသည်။

ဗဟိုဓာတ်အားပေးရေးအဖွဲ့မှ ဒါရိုက်တာရှစ်ယောက်အနက် နှစ်ယောက်မှာ အင်္ဂလန်ပြည်ဘဏ်ကြီးမှ ဒါရိုက်တာများ ဖြစ်ကြလေသည်။ ဤဓာတ်အားပေးရေး အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးမှာ ဓာတ်အားပေးလုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးကို လက်ဝါးကြီးအုပ်ကာအင်္ဂလန်ပြည် တပြည်လုံးကို ၎င်းပိုင် ဓာတ်အားပေးရုံ ၄၂၉-ရုံမှ နေ၍ ဓာတ်အားပေးလျက်ရှိလေသည်။

အာရ်ဒီကစ်ဆွန်း (R.D. Kit son)ဆိုသော ဘဏ်ကြီး

မှ ဒါရိုက်တာတယောက်မှာဖိုမော်တာအဖွဲ့ကြီး(Ford Motor Co Ltd)တွင် ညွှန်ကြားရေးမှူး ဖြစ်လေသည်။ ဤအဖွဲ့ကြီးမှာ အရင်းငွေပေါင်း ပေါင် ၉-သန်းမတည်၍ အမေရိကန်ဖိုအဖွဲ့မှ ခွဲကာ ဥရောပတိုက်လုံး (တိုင်းပြည်ပေါင်း ၁၆-ခု)အတွက် တာဝန်ယူထားလေသည်။

မြန်မာပြည်၌တိုက်ခွဲ ဖွင့်လှစ်ထားသော သူရိယ အသက်အာမခံကုမ္ပဏီဘဏ်ကြီး၏ အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့တွင် ဒါရိုက်တာနှစ်ယောက် ပါဝင်လေသည်။

အင်္ဂလန်ပြည် ဘဏ်ကြီးမှာ အင်္ဂလန်တစ်ခုလုံးသာမဟုတ် ဗြိတိသျှအင်ပါယာ တစ်ခုလုံး၏ စီးပွားရေးကိုကြီးကြပ်လျက်ရှိနေပေသည်။

အိန္ဒိယပြည်မှ ဘဏ်တိုက်များ၊ ကုန်သည်အသင်းများ၊ လဘက်ခြောက် ကုမ္ပဏီများ၊ တရုတ်ပြည်နှင့် ဩစတေးလီယားမှ ဘဏ်တိုက်များ၊ တရုတ်ပြည်မှ အရောင်းအဝယ် လုပ်ငန်းကြီးများ အီရန်မှ အင်္ဂလိအိုင်ရေနီးယံအိဂျစ်လ် ရောင်းဝယ်ရေး ကုမ္ပဏီတောင်အာဖရိကတိုက်မှ ရွှေတွင်းလုပ်ငန်းကုမ္ပဏီများ၊ တောင်အာဖရိကတိုက်မှ မီးရထားကုမ္ပဏီများ၊ အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ၊ ကနေဒါပြည်မှ ကနေဒီယံ ဖစ်မိတ်ရေးလ်ဝဲး (Canadian Pacific Railway) ခေတ်မီရထားသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးကုမ္ပဏီ ဟုဒ်ဆန်းဘေးကုမ္ပဏီ (Budson Bay Co) စသည့်အင်ပါယာအတွင်းရှိနိုင်ငံအသီးသီးမှလက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးများမှ အင်္ဂလန်ပြည်ဘဏ်ကြီးနှင့် အမြဲဆက်သွယ်နေကြရပြီးလျှင် မိမိတို့၏ ကိုယ်စားလှယ် များကိုလည်း ဘဏ်အုပ်ချုပ်ရေးဘုတ်အဖွဲ့သို့ စေလွှတ်ထားကြလေသည်။

ကမ္ဘာနှင့် အဝှမ်း ထင်ပေါ်ကြော်ကြားနေသော အရင်းရှင် အဖွဲ့ကြီးများ၊ ဘဏ်တိုက်ကြီးများ၊ မီးရထား-မီးသင်းဘောကုမ္ပဏီကြီးများ၊ အသက်အာမခံအဖွဲ့များ စသည်တို့မှာ အင်္ဂလန်ပြည် ဘဏ်ကြီး၏ ဩဇာလွှမ်းမိုးခြင်းကို အနည်းနှင့်အများ ခံကြရလေသည်။

ဤမျှ အစအဆုံးမရှိအောင် ကြီးကျယ်ပြန့်ပွား အုပ်စီးထားသော ဘဏ်ကြီးကိုကြီးကိုင်နေသော ဘဏ်ဒါရိုက်တာများမှာ ၂၄-ယောက်မျှသာဖြစ်လေသည်။

ဤဘဏ်ဒါရိုက်တာ ၂၄-ယောက်၏လက်ထဲ၌ သိန်းသန်းအသင်္ချေမရေတွက်နိုင်သောလူသတ္တာများ၏ အသက်နှင့်စည်းစိမ်တည်ရှိနေသည်မှာ ပြော၍ပင်မယုံနိုင်စရာ ဖြစ်နေပေသည်။

လူသုံးပစ္စည်း စားကုန်သောက်ကုန်များ၊ ဈေးကြီးခြင်း၊ အလုပ်လက်မဲ့ များသထက် များလာခြင်းစသည်တို့မှာ ဆင်းရဲသားများအတွက် ကပ်ဆိုက်ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်ကြီးများအတွက်မူ ကောက်၍ မကုန်နိုင်လောက်အောင် ရွှေမိုးငွေမိုး ရွာခြင်းပင်ဖြစ်လေတော့သည်။

ဆင်းရဲသားများကလမ်းပမ်းကောင်းကောင်းဖောက်လုပ်ပေးဘို့ စာသင်ကျောင်းများ၊ ဆေးရုံများ ပိုမိုတည်ဆောက်ဖွင့်လှစ် ပေးဘို့ပြောလျှင် ငွေမရှိ၍ ဝမ်းနည်းပါသည်ဟု အစိုးရက ပြန်ဖြေလေ့ရှိကြလေသည်။

အလုပ်သမားများက လုပ်ခတိုးတက်ပေးဘို့၊ အလုပ် လုပ်ချိန် လျော့ပေးဘို့၊ အလုပ်လက်မဲ့များစောင့်ရှောက်ပေးဘို့ပြောပြကြလျှင်လည်း ငွေမရှိ၍ ဝမ်းနည်းပါသည်ဟုပင် အစိုးရကပြန်ဖြေကြားကြလေ့ရှိပေသည်။

ငွေကား မရှိမဟုတ်။ သုံးမကုန်၊ စားမကုန်အောင်ပင် ရှိနေကြလေသည်။

သို့သော်....ထိုငွေများကို ကိုယ်ကျိုးရှာကြရန် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ လက်တွင်းသို့ ရောက်ရှိနေကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် လူသတ္တာအားလုံးကို ဆင်းရဲရောက်သထက်ရောက်အောင် လုပ်ပေးနေကြသော လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်ကြီးများနှင့်တကွ ဤအရင်းရှင်ကြီးများလက်ကိုင်တုတ်ဖြစ်သော အစိုးရကို အမြန်တော်လှန်ပုန်ကန် သုတ်သင်ကြရန်မှာ အရေးကြီးသထက်ကြီးလာလေပြီ။

ဤအရင်းရှင်နှင့် အရင်းရှင်များ၏ကိုယ်စား အစိုးရအဖွဲ့များကို အဆိုးတိုင်မြေမြုပ် သုတ်သင်နိုင်ကြဘို့မှာ အလုပ်သမားတောင်သူလယ်သမား၊ ပစ္စည်းမဲ့ဆင်းရဲသားများ၏ သွေးစည်းညီညွတ်ရေး အပေါ်၌ လုံးလုံးလျားလျား တည်ရှိ နေပေသည်။ ပစ္စည်းမဲ့ ဆင်းရဲသားများကို နိုင်ငံရေးရှေ့ဆောင်မှု ပေးနိုင်ရန်မှာ လူတန်းစားစိတ်ထား မှန်ကန်သည့်ပစ္စည်းမဲ့များ အတွင်းမှ ဦးဆောင်လမ်းညွှန် အဖွဲ့အစည်းတရပ် ရှိအပ် လိုအပ်ပေသေးသည်။

ယခုအခါ ကမ္ဘာ့အခြေအနေအရ လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင် စံနစ် အားနည်း၍ ကျဆုံးဘို့ အချိန် ဆိုက်ရောက်နေပြီး အလုပ်သမား၊ တောင်သူလယ်သမား၊ ပစ္စည်းမဲ့များ အာဏာရရှိကြဘို့မှာ လင်းရောင်ခြည်ကိုကျော်လွန်၍ အလင်းရောင် ဆောင်နေသည့်အချိန်သို့ ဆိုက်ရောက်လာကြပေပြီ။

နယ်ချဲ့စံနစ်

(က) နယ်ချဲ့စံနစ်ဆိုတာဘာလဲ

အထက်က အရင်းရှင်စံနစ်စတင် ပေါ်ပေါက်ချိန်စမှစ၍ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်၊ ဘဏ်အရင်းရှင်စံနစ်၊ နယ်ချဲ့ အရင်းရှင်စံနစ်တို့ လွှမ်းမိုးသော ယခုအချိန်အထိ အသွင်ပြောင်း လဲလာသော အရင်းရှင်စံနစ်၏အဆင့်ဆင့် ခရီးစဉ်များကို ရေး သား ခဲ့လေသည်။

ဤသို့ ရေးသားခဲ့သဖြင့် အရင်းရှင်စံနစ်သည် ကမ္ဘာပေါ် ရှိ တိုင်းပြည်ကြီးတိုင်း၌ တချိန်တည်းတပြိုင်တည်း၊ တညီတညာ တည်း ကြီးမားကျယ်ပြန့်လာသည်ဟု ထင်စရာရှိပေသည်။ စင်စစ် အားဖြင့်ကား ဤသို့မဟုတ်ပေ။

ယနေ့ကမ္ဘာရှိတိုင်းပြည်များ၏အခြေအနေကိုကြည့်လျှင် ထင်ရှားလာပေမည်။ အာရှတိုက်နှင့် အာဖရိကတိုက်ရှိ အချို့အ

ရပ်များ၌ လူတို့၏နေထိုင်မှုစံနစ်များမှာ အရင်းရှင်စံနစ် မဟုတ် သေးချေ။ ပဒေသာပင်ခေတ်၊ ကျေးပိုင်ကျွန်ပိုင်ခေတ်၊ လယ်ပိုင် ရှင် ခေတ်တို့မှာ အရပ်ကိုလိုက်၍ ယခုထက်တိုင် တည်ဆဲဖြစ်နေ ပေသည်။ အိန္ဒိယပြည်၊ တရုတ်ပြည်ကမ်းရိုးစသည့် အရပ်များ၌ ကား လယ်ပိုင်ရှင်ခေတ် ပျောက်ကွယ်တိမ်မြုပ်ပြီး၍ အရင်းရှင် စံနစ် ဝင်ရောက်လွှမ်းမိုးခဲ့ကာလဖြစ်ပေသည်။

ထို့ပြင် အရင်းရှင်စံနစ် အခြေတည်ပြီးသော နိုင်ငံကြီး များမှာပင် တိုင်းပြည်တခုနှင့်တခု၏ အရင်းရှင်စံနစ် ကြီးမား ကျယ်ပြန့် လာပုံခြင်းမတူကြချေ။ အင်္ဂလန်ပြည်မှာ အရင်းရှင် စံနစ်စတင် ထွန်းကားရာအရပ်ဖြစ်၍ အရင်းရှင်စံနစ် ကြီးမား ကျယ်ပြန့်လာခြင်းမှာလည်း အခြားတိုင်းပြည်များထက် အလျင် အဦးကျလေသည်။ ၁၉၀၀-ပြည့်နှစ်မတိုင်မီအတွင်းအင်္ဂလန်တိုင်း ပြည်တခုသာ ကုန်စည်များကို အခြားတိုင်းပြည်များသို့ တင်ပို့ ရောင်းချနိုင်လောက်အောင် အားအင်နှင့်ပြည့်စုံလေသည်။ ထို့ ကြောင့်ပင် အင်္ဂလိပ်အရင်းရှင်ကြီးများ စတင်နယ်ချဲ့သည့်ခေတ် က သူတို့ကို ပိုင်ဆိုင်မည့်တိုင်းပြည်နိုင်ငံများမှာ မရှိသလောက် ဖြစ်နေသဖြင့် အလွန်လွယ်ကူစွာပင် ‘ဈေးနာ’ တိုင်းပြည်များသို့ ကိုက်ခိုက်သိမ်းယူနိုင်ခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်က အင်္ဂလန်ပြည်မှာ လုပ်သည်ဟူသော အမှတ်တံဆိပ်ပါသည့် ကုန်စည်များမှာ အာရှ ကိုက်အာဖရိကတိုက်များနှင့်အမေရိကတို့၌လွှမ်းမိုးနေလေသည်။

သို့သော် ဂျာမနီ၊ ပြင်သစ်စသည့်အခြားနိုင်ငံများ၌လည်း အရင်းရှင်စံနစ်သည် အလျင်အမြန်တိုးတက်လာပြီးလျှင် အင်္ဂလန် ရောက်နေသော အရင်းရှင်ခေတ်ကိုမှီလာကြလေသည်။ ထို့အတူ ဂျပန်မှာလည်း နှစ်အနည်းငယ်အတွင်း အင်္ဂလန်၊ ဂျာမနီ၊ ပြင်

သစ် စသည့် အနောက်တိုင်းအရင်းရှင်နိုင်ငံများနှင့် ရင်ဘောင်
တန်းလိုက်နိုင်အောင် ကြိုးစားကြလေသည်။

အရင်းရှင်နိုင်ငံများမှာ တဦးနှင့်တဦး သေရေး ရင်ရေး
တမျှ အပြိုင်အဆိုင်အနိုင်ကျင့်နေကြသောခေတ်၌ ဖြေးဖြေးဆေး
ဆေး တိုးတက်နေလျှင် သူများနောက်ကွယ်ကချည့် နေကြရပေ
မည်။ သို့ဖြင့်သဖြင့် လျှင်မြန်နိုင်သမျှလျှင်မြန်အောင် တိုးတက်
လာစေကြရပေမည်။

အပြေးပြိုင်ကြရာအလျင်ပြေးနှင့်၍ အတော်ရောက်နေသူ
ကိုမှီလိုလျှင် နောက်မှလူမှာ ရှေ့ လူတက်ပိုမိုလျှင်မြန်စွာအင်အား
စိုက်ထုတ်ကာ ပြေးလွှားရသကဲ့သို့ ရှေ့ကသွားနှင့်ပြီး ဖြစ်ကြ
သော အင်္ဂလန်ပြည်၏အရင်းရှင်စံနစ် အဆင့်အတန်းသို့ မှီနိုင်ရန်
အတွက် ဂျာမနီ၊ ပြင်သစ်တို့၏အရင်းရှင်စံနစ်များမှာ ခြေလှမ်း
ကြကြ လှမ်းကြရလေသည်။ ထို့အတူ နောက်ပိုက်ဆုံး တက်လာ
သော ဂျပန်မှာထည်း အင်္ဂလန်၊ ဂျာမနီ၊ ပြင်သစ်တို့ကိုလိုက်၍
မှီရန် ၎င်းတို့ထက်ခြေလှမ်းကြရပေမည်။

ဥပမာ အင်္ဂလန်အရင်းရှင်စံနစ်သည် လက်ဝါးကြီး အုပ်
ရင်းရှင် စံနစ်ခေတ်သို့ ရောက်အောင် အနှစ်တရာ ကြာလျှင် ဂျာ
မနီ၊ ပြင်သစ် အရင်းရှင်စံနစ်တို့မှာ အနှစ် ၅၀-သာကြာ၍ ဂျပန်
အရင်းရှင်စံနစ်သည် အနှစ်အစိတ်သာ ကြာပေလိမ့်မည်။

ဤကား တိုင်းပြည်တခုနှင့်တခု အနှေးအမြန်မညီမျှသော
အရင်းရှင်စံနစ်၏ တိုးတက်မှု တရားပေတည်း။

တဆင့်မှ တဆင့် တိုးတက် ပြောင်းလဲလာသော အရင်း
ရှင် တိုင်းပြည်များမှာ အဆင့်တဆင့်သို့ ရောက်လျှင် မရှောင်မလွှဲ
သာအောင် နယ်ချဲ့စံနစ်ကို အသုံးပြုကြရ လေသည်။ ထိုအဆင့်

သည်ကား လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်၏ အဆင့်ပင် ဖြစ်
လေသည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်လွှမ်းမိုးသောတိုင်းပြည်
တပြည်မှာ ဘာကြောင့် နယ်ချဲ့စံနစ်ကို အသုံးမပြုဘဲ မနေနိုင်
အောင် ဖြစ်ရသည်ကိုစိစစ်ကြည့်ကြစို့။

အရင်းရှင်စံနစ်အရ လူသုံးပစ္စည်းဖြန့်ဝေ နည်းကြောင့်
အရင်းရှင် လူနည်းစုတို့၏ဝင်ငွေနှင့် ဆင်းရဲသားများမှာ အဆမ
တန်အောင် ကွာခြားနေကြသဖြင့် ဆင်းရဲသား များမှာ မိမိတို့
အလွန်အသုံးလိုသော စားကုန် သောက်ကုန်တို့ကိုပင် လောက်
အောင် မဝယ်ချမ်းနိုင်ကြကြောင်းကို အထက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့နား
လည်ခဲ့ကြပြီ။ တဖန် အရင်းရှင်လူနည်းစုတို့သည် သုံးမကုန် စား
မကုန်အောင် ရရှိထားကြသော မိမိတို့၏ ငွေများဖြင့် ပိုမို၍ စွမ်း
အား ကောင်းမွန်သောကုန်လုပ်ကြံယာများကိုဝယ်ယူတည်ဆောက်
ကြကာ အလျင်ကထက် ကုန်စည်အမြောက်အမြားထုတ်လုပ်ကြ
သည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့သိခဲ့ကြရပေပြီ။

ဝင်ငွေ အလွန်တမင်း နည်းပါးလှသဖြင့် လိုအပ်သမျှ
လောက်ငအောင် မဝယ်နိုင်ကြသော ပစ္စည်းမဲ့ ဆင်းရဲသားများ
မှာ နောက်စက်ကြံယာအသစ်တိုးတိုင်း တိုးတက် မြားပြား လာ
သော ကုန်စည်များကို မည်သို့လျှင်ဝယ်နိုင်ကြပါအံ့နည်း။ တိုင်း
သူပြည်သားများ၏ ဝယ်အားထက် ပိုမိုမြားပြားနေသော ကုန်
စည်များ ကုန်ပိုကုန်လျှ များကို အရင်းရှင်များသည် မည်သို့အ
သုံး ချမည်နည်း။ မီးရှို့ပစ်ကြမည်လော၊ ပင်လယ်ထဲ မြှုပ်ပစ်
ကြမည်လော။

ထိုအချိန်အခါတွင် ကားမီးရှို့ ပစ်ကြဘို့၊ ပင်လယ်ထဲ

မြပ်ပစ်ကြသို့ မလိုအပ်သေးချေ။ ကုန်လုပ် ကြိယာစွမ်းအား မ
ကောင်းသေးသဖြင့် လူသုံးပစ္စည်းများကိုလိုသလောက် သုံးစွဲနိုင်
သော တိုင်းပြည်များမှာ ဤ ကုန်ပိုကုန်လျှံ များ အတွက် အ
ကောင်းဆုံး 'ဈေးနာ' များဖြစ်လာကြလေသည်။ အရင်းရှင်များ
သည် ပြည်ထွင်း၌ မရောင်းချကြရသော ကုန်စည်များကို ပြည်
ပသို့ ထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

၎င်းပြင် မိမိတို့ကဲ့သို့ပင် ကုန်လုပ်ကြိယာစွမ်းအားအနည်း
နှင့်အများ တိုးတက်ပြီးဖြစ်ကြသော တိုင်းပြည် များမှာလည်း
အရင်းရှင်တိုင်းပြည်တခု၏ 'ဈေးနာ' ဖြစ်နိုင်လေသည်။

ဥပမာ.... အင်္ဂလန်ပြည် လန်ကတ်ရှိုင်းယားမှာ အကည်
အလိပ်များကို ဝါဂွမ်း မထွက်သော အိတ်လီပြည်သို့ တင်ပို့
ရောင်းချနိုင်လေသည်။ သို့သော်.... အိတ်လီကလည်း ထိုအထည်
အလိပ်များကို ဝယ်ယူရန်အတွက်.... မိမိလုပ်သော ဖိယက်မော်
တော်ကားများကို အင်္ဂလန်သို့ ပြန်လည် တင်ပို့ ရပေလိမ့်မည်။
အထည်အလိပ်ကိုပင် လောက်အောင် မဝယ်နိုင်ရှာကြသော....
အင်္ဂလိပ်ဆင်းရဲသားများမှာ အဘယ်မှာဖိယက်မော်တော်ကား
ကြီးများကို ဝယ်ယူ စီးနိုင် ကြပါမည်နည်း။ ထိုအခါ အင်္ဂလန်
ပြည်သည် သုံးစွဲသူမရှိသော ဖိယက်မော်တော်ကားများကို ဝယ်
ယူမည့်အစား မိမိတို့ပို့ သော အတည်အလိပ်များကို အိတ်လီက
ဝယ်ယူနိုင်အောင် ဘဏ်များတွင်ပိုလျှံ နေသော ငွေများကိုအိတ်
လီသို့ ထုတ်ချေးလေသည်။

အင်္ဂလန်က ထုတ်ချေး လိုက်သည့် ငွေဖြင့် အိတ်လီမှာ
မိမိ၏ ကုန်စည်လုပ်ငန်းကို ခွဲထွင်နိုင်သော်လည်း.... အိတ်လီဆင်
ရဲသားများ ဝယ်ယူမစီးနိုင်ကြသော ဖိယက်မော်တော်ကားများ

ကို အခြားတိုင်းပြည်များသို့ တင်ပို့ ရောင်းချကြရန်အတွက်ဈေး
နာများကို အပြင်းအထန် ရှာဖွေရပြန်လေသည်။

ထို့ကြောင့် အရင်းရှင်များသည် မိမိတို့၏ ကုန်ပို ကုန်
လျှံများ ငွေပိုငွေလျှံများကို အခြား အရင်းရှင် နိုင်ငံများသို့
တင်ပို့ကြခြင်းထက် အရင်းရှင်စံနစ် မလွှမ်းမိုးသေးသောတိုင်း
ပြည်နိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ ရောင်းချ ကြရခြင်းက ပိုမိုအကျိုးများ
သည်ကို သိရှိလာကြလေသည်။ အရင်းရှင်စံနစ် မလွှမ်းမိုးသေး
သော နိုင်ငံများ၌ လူသုံးပစ္စည်း အမြောက်အမြား မလုပ်ကိုင်
နိုင်ကြသေးခြင်းမှာ အရင်းရှင် နိုင်ငံကြီးများအတွက် အထူး
ကောင်းမွန်သော အခွင့်အရေးပင် ဖြစ်ပေသည်။

အရင်းရှင် နိုင်ငံကြီးများသည် ထိုနိုင်ငံများကို မိမိတို့ထံ
ကုန်စည်များနှင့်တကွ ကုန်လုပ် ကြိယာ များကို ဝယ်ယူကြရန်
ငွေအမြောက်အမြား ချေးငှားကြဖြစ်လေသည်။ ဝယ်ယူလိုက်
ကြသော ကုန်လုပ် ကြိယာများဖြင့် တိုင်းပြည် ကို စီးပွား
ရေး ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက် လာအောင် လုပ်ကိုင်နေကြသည့် အ
တွင်း ဖောက်သည် နိုင်ငံကြီးများထံမှ ချေးငှားထားသည့် ငွေ
များကို ပြန်ပေးဘို့ မလိုပေ။ ထိုအခါ အရင်းရှင် နိုင်ငံများသည်
ကြေးရှင်နိုင်ငံများဖြစ်လာ၍ အရင်းရှင်စံနစ်မလွှမ်းမိုးသေးသော
တိုင်းပြည်များမှာ ကြေးယူနိုင်ငံများဖြစ်လာကြလေတော့သည်။

ဤသို့ ကုန်ပို ငွေများကိုအခြား အားမကောင်းကြသေး
သော တိုင်းပြည်နိုင်ငံများသို့ ထုတ်ရောင်းခွင့် ရကြသဖြင့် အရင်း
ရှင်နိုင်ငံများ၌ နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်းလို ကပ်ဆိုက်နေသော ကုန်ဈေး
များအဆမတန် လျော့ကျခြင်းများမှ အတော်အတန် သတ်သာ
စေလေသည်။

ခေတ်မှီသော တိုင်းပြည် နိုင်ငံများကို တင်ပို့ရောင်းချသော အခါမှာလည်း လသုံးပစ္စည်းထက် ကုန်လုပ်ကြံယာများကို အမြောက်အမြား တင်ပို့ကြလေသည်။ ဤသို့သော နည်းအားဖြင့် အရင်းရှင် နိုင်ငံများသည် အရင်းရှင်စံနစ် မလွှမ်းမိုးသေးသော အခြားတိုင်းပြည် နိုင်ငံများကို အရင်းရှင်နိုင်ငံအဖြစ် သို့မရောက်ရောက်အောင် မြေတောင် မြှောက်ပေးကြလေသည်။

ဤသို့မြေတောင် မြှောက်ပေးနေကြစဉ်မြဲစား နိုင်ငံများလက်၌ ရောက်ရှိနေသောငွေများကို မဆုံးပါးရန်နှင့် အရင်းမရနိုင်သေးသည့်တိုင်အောင် အတိုးမှန်မှန် ရနိုင်စေဘို့ မြဲစားနိုင်ငံများသို့သိမ်းပိုက်ကြလေသည်။ ကြေးတင်လျှင်ကျွန်ုပ်တို့ဆိုသော စကားပုံမှာ နယ်ချဲ့စံနစ် လွှမ်းမိုးသော ခေတ်နှင့် အထူးဆီလျော်နေပေသည်။ (ဗြိတိသျှ အင်ပါယာပိုင်းတွင် စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ခြင်းခံနေကြရသော အခန်းနှင့်ယှဉ်၍ ကြည့်ပါ။)

ကျွန်ုပ်တို့ မျက်စေ့အောက်မှာပင် အရင်းရှင်စံနစ်သည် အရင်းရှင် တဦးနှင့်တဦး လွယ်လပ်စွာ ပြိုင်ဆိုင်ကြသော စံနစ်မှ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်သို့ တဖြည်းဖြည်း အသွင်ပြောင်းလာသည်ကို တွေ့ကြုံကြရလေသည်။ ဤသို့ အရင်းရှင် နိုင်ငံကြီးများတွင် စီးပွားရေး အဆောက်အဦး အသွင်ပြောင်းလဲလာသည့်အလျောက်.... ကမ္ဘာတခုလုံးရှိ ခေတ်နောက်ကျနေသော အရပ်များမှာ ထိုအရင်းရှင် နိုင်ငံကြီးများ၏ ယူငင် သိမ်းပိုက်ခြင်းကို ခံကြရလေသည်။

ဒေသတခုကို လက်ဝါးကြီး အုပ်ရာ၌စီးပွားရေးလက်ဝါးကြီးအုပ်မှုနောက်သို့နိုင်ငံရေး လက်ဝါးကြီးအုပ်မှုသည်ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာလေသည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်များသည် နိုင်ငံနှင့်ချီ၍ကြီးကျယ်လာသော လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်နိုင်ငံများအပြင် သို့ရောက်ရှိ၍ လာကြပြီးလျှင် အခြားလက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် နိုင်ငံများနှင့် အင်ပါယာထွင်ရေး ဈေးသစ်နာသစ် ရှာဖွေရေး တို့တွင် အကြီးအကျယ် ပြိုင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ကြလေသည်။ ဤခေတ်ဤအခါသည် ကားလက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်လွှမ်းမိုးသောခေတ် တနည်းအားဖြင့် နယ်ချဲ့စံနစ် လွှမ်းမိုးသော ခေတ်ပေတည်း။

ဤသို့ အရင်းရှင် နိုင်ငံများသည် မိမိတို့ထံပိုလျှံ နေသော ကုန်လုပ်ကြံယာများနှင့် ကုန်စည်ပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူမည့်ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအား မတိုးတက်သေးသော နိုင်ငံများသို့ ငွေအရင်းအနှီး တင်ပို့ခြင်းဖြင့် မိမိတို့တိုင်းပြည်၌ အကြပ်အတည်း တွေ့ကြုံနေကြရသော အခက်အခဲများမှ ကျော်လွန်နိုင်သည်ဟု ပြောခဲ့လေသည်။ သို့သော်....အရင်းရှင်နိုင်ငံများသည် အစဉ်အမြဲကုန်ဈေးကျမှု စီးပွားရေး အခက်အခဲများမှ ကျော်လွန်ခြင်း မပြုနိုင်ကြပေ။*

.....
* အရင်းရှင်နိုင်ငံတခုမှ လက်အောက်ခံနိုင်ငံတခုကို ငွေချေးငှားခြင်း အရင်းအနှီး တင်ပို့ခြင်း (Export of capital) ဟု ခေါ်လေ့ရှိကြသည်။ သို့သော်.... ဤအခေါ်အဝေါ်မှာ တကယ်ဖြစ်ပျက်နေကြပုံများနှင့် မတိုက်ဆိုင်ကြချေ။ တကယ် ဖြစ်ပျက်နေကြပုံများကို ဥပမာပြရလျှင် တောင့်အမေရိကတိုက်သည် အင်္ဂလန်မှ ငွေ (၁၀)သန်းချေးယူကာ မီးရထားလမ်းကို တည်ဆောက်သည့် ဆိုပါစို့။ မီးရထားလမ်းအတွက်.... သီမကရိယာများကို အင်္ဂလန်ပြည်ရှိ သံမဏိလုပ်ငန်း အဖွဲ့ကြီးများထံမှ ဝယ်ယူရလေသည်။ ဤသို့မဟုတ်

အကြောင်းသော်ကားအရင်းရှင်ကြီးများ၏ လက်အောက်ခံကြွေးယူနိုင်ငံများမှာ ချေးငှါးထားကြသော ငွေအရင်းကို ပြန်ပေးနိုင်သောစွာ အတိုးကိုပင်နှစ်စဉ်မှန်မှန် မပေးနိုင်ကြသဖြင့် အတိုးပေးကြရန် အတွက် သတ်သတ်ငွေထပ်၍ပင် ချေးငှါးကြရလေသည်။

ဤသို့ငွေများချေးငှါးကြသည့်နည်းမှာ မည်မျှရယ်ဘယ်ကောင်းနေသည်ကို အရင်းရှင်ကြီးများသည် တဖြည်းဖြည်းရိပ်မိလာကြသော်လည်းငွေပိုငွေလျှံများကိုအသုံးမချကြဘဲ တောင်ပုံရာပုံစုထားမည့်အစားအကျိုးအနည်းနှင့် အများမရဘဲမနေသော ငွေချေးလုပ်ငန်းနှင့်တကွ ထိုလုပ်ငန်းကိုမှီ၍ ခံစားကြရမည့် အခြား အကျိုးကျေးဇူးများကြောင့်သာ ကြွေးယူနိုင်ငံများသို့ ငွေများကိုဆက်လက်ချေးငှါးနေကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကုန်လုပ်ကြံယာများဝယ်ယူရန်အတွက် ငွေချေးငှါးလိုက်

.....
ကြဘဲ တောင်အမေရိကတိုက်သည် သံမဏိကြံယာများကို ပြင်သစ်ပြည်မှ ဝယ်ယူလိုက်လျှင် အင်္ဂလန်ပြည်က လိုသောငွေ (၁၀) သန်းကို ချေးလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ အင်္ဂလန်မှ ငွေချေးလျှင် အင်္ဂလိပ်သံမဏိလုပ်ငန်း အဖွဲ့ကြီးများထံတွင်မဝယ်ဘဲ မနေကြရချေ။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂလန်သို့ ချေးယူသော ငွေ (၁၀) သန်း ကိုတောင်အမေရိကတိုက်ကိုတင်ပို့မည့်အစားငွေ (၁၀) သန်း တန်ဘိုးရှိသောမီးရထားဆောက်လုပ်ရန် သံမဏိကြံယာများကိုသာ တင်ပို့ကြရလေသည်။ အရင်းအနှီးတင်ပို့ခြင်းဟူသာ ဆိုရသော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် အရင်းနှီးငွေအစစ်ကို တင်ပို့ခြင်းမဟုတ်ကြဘဲ ကြွေးယူသည့် တိုင်းပြည်ကလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများကို ချေးငှါးသည့် အရင်းအနှီးငွေတန်းဘိုးနှင့် ချိန်၍တင်ပို့ကြခြင်းဖြစ်ကြလေသည်။

ရသော နိုင်ငံများကို မိမိတို့လက်အောက်သို့ သွတ်သွင်းသိမ်းပိုက်ထားကြခြင်းဖြင့် အရင်းရှင်နိုင်ငံကြီးများမှာ အလွန်တူးကဲသော အကျိုးတခုကိုခံစားကြရလေသည်။

ထိုအကျိုးကား မိမိတို့လက်အောက်ခံကြွေးယူနိုင်ငံများမှ ထွက်သော ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများကို လက်ဝါးကြီးအုပ်နိုင်ကြခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ၌ တိုင်းရင်းသား အလုပ်သမားများကို အခကြေးငွေ အနည်းငယ်နှင့် ခိုင်းစေနိုင်ကြခြင်း၊ ကုန်ချောလုပ်ကိုင်ကြရန်အတွက် ကုန်စိမ်း ကုန်ကြမ်းများကို လက်ဝါးကြီး အုပ်ထားနိုင်ခြင်းတို့အတွက် ထိုနိုင်ငံများ၌ တည်ထောင်ထားကြသော အရင်းရှင်ကြီး များ၏စက်ရုံ အလုပ်ရုံကြီးများမှာ ငွေအမြောက်အမြား မြတ်စွန်းနိုင်ကြလေသည်။*

လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ် လွှမ်းမိုးသော တိုင်းပြည်နိုင်ငံများအတွက် မိမိတို့တွင်ပိုလျှံ နေသော ကုန်စည်များနှင့် အရင်းအနှီး ငွေများကို လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ကြခြင်းဖြင့်သာ အကျိုးခံစားကြရသည် မဟုတ်သေး။ ထိုနိုင်ငံများရှိကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများကို မိမိတို့လိုရာ အသုံးပြုနိုင်ကြရန် အတွက် လက်ဝါးကြီးအုပ်ထား ကြခြင်းဖြင့် ကုန်စည်လုပ်ဆောင်ရာ၌ စရိတ်သက်သာစေပြီးလျှင် အမြတ်အစွန်းများကိုလည်း အမြောက်အမြား ရရှိနိုင်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်း များများပိုင်သော အင်

.....
မြန်မာပြည်၌ ဘီအိစီကုမ္ပဏီတခုတည်းကပင် နှစ်စဉ်မြန်မာငွေ ၆-ကုဋေ ၇သန်း [ပေါင် ၅ သန်း] မျှ မြတ်စွန်းနေသည်ကို ကြည့်ပါ။

အင်ပါယာနိုင်ငံတစ်ခု၏ အစွမ်းပကား အင်အား မည်မျှ လောက်ရှိသည်ကို ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်း အနည်းအများ ပိုင်ဆိုင်မှု အရေအတွက် ဇယားချိန်ဖြင့်ကြည့်ရှု၍ သိနိုင်ပေသည်။

Royal Institute of International Affairs ထုတ်လုပ်သော ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းနှင့် လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ ဟူသောစာအုပ်၌ အင်ပါယာနိုင်ငံများ၏ အင်အားကို တွက်ပြ ထားလေသည်။

ကုန်စည်လုပ်ဆောင်ကြရာ၌ အရေးကြီးသော ကုန်စိမ်း ကုန်ကြမ်းအမျိုးအစား ၃၄-မျိုးအနက် မြိတ်သျှအင်ပါယာမှာ ၂၅-မျိုးပိုင်၍၊ ဂျာမနီမှာ ၈-မျိုး၊ အီတလီမှာ ၁၂-မျိုးနှင့် ဂျပန် မှာ ၁၅-မျိုး အသီးသီးပိုင်ဆိုင်ကြလေသည်။

မြိတ်သျှအင်ပါယာမပိုင်သော ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်း ၉-မျိုးအ နက်၊ မရှိလျှင်မဖြစ်နိုင်လောက်အောင်အရေးကြီးသောပေါ်တက် ပိုးချည်နှင့် ဂျုံလျှော် ၃-မျိုး ကိုသာ အခြားအင်ပါယာ နိုင်ငံ များမှဝယ်ယူရလေသည်။

ဂျာမနီပြည်မှာ ၃၄-မျိုး အနက် ကျောက်မီးသွေးနှင့် ပေါ်တက်တို့ကိုသာ အခြားနိုင်ငံ များသို့ တင်ပို့ ရောင်းချနိုင် လောက်အောင် အများအပြားပိုင်ဆိုင်လေသည်။ အီတလီပြည် မှာခဲမှတပါး ပထမတန်း အရေးကြီးသော သတ္တုများဖြစ်သည့် ကြေး၊ သံဖြူနှင့်ဖလ်မှန်လုပ်ရာ၌အသုံးပြုရသော မင်ဂနီတို့နှင့်တကွ ရေနံ ကြက်ပေါင်စေး ဝါဂွမ်းသစ်သားတို့ကိုမပိုင်ကြချေ။ အမေ ပါယာနိုင်ငံများမှာ တံခိုးကြီးကြ၍ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းနည်းနည်း သာပိုင်ဆိုင်ကြသော အင်ပါယာ နိုင်ငံ များမှာ တန်ခိုးငယ်ကြရ လေသည်။ *

ရိကန်နှင့် ပြင်သစ်အင်ပါယာမှာ အဘိုးတန် ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်း ပိုင်ဆိုင်မှု၌မြိတ်သျှအင်ပါယာနှင့်ရိုးစွဲလိုက်နိုင်လေသည်။

အဘိုးတန် ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများ ထွက်သော လက် အောက်ခံ နိုင်ငံများကို ပိုင်ဆိုင်ကြသော အရင်းရှင်နိုင်ငံကြီးများ ကိုလက်ရှိနိုင်ငံ (Haves) ဟုခေါ်၍ ကဲ့သို့သောလက်အောက်ခံ နိုင်ငံများကို မပိုင်ဆိုင်သော သို့မဟုတ် အနည်း အကျဉ်း မဖြစ် လောက်ကိုသာပိုင်ဆိုင်သော အရင်းရှင်နိုင်ငံများကို လက်မဲ့နိုင်ငံ များ (Haves Nots) ဟု ခေါ်ကြလေသည်။

အရင်းရှင် နိုင်ငံများ၏ အသက်ဟု ခေါ်လောက်သော ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများအတွက် လက်မဲ့နိုင်ငံများမှာ လက်ရှိနိုင်ငံ များကိုမျက်စောင်းတထိုးထိုးဖြစ်နေ၍ အခါအခွင့်ကိုစောင့်ကာ စစ်တပြင်ပြင် ဖြစ်နေကြခြင်းမှာ ယခုခေတ်၌ လူတိုင်းတွေ့ကြုံ နေကြရသော နေ့စဉ်အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်နေပေတော့သည်။

ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများအတွက် လက်ရှိနိုင်ငံများကိုမျက် စောင်းထိုးကြကာ စစ်ပြင်ဆင် နေကြသော လက်မဲ့နိုင်ငံများ ကြောင့် အကယ်၍ကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်ခဲ့လျှင် လက်ရှိနိုင်ငံများမှာ အမြတ်ထက် အရှုံးဘက်ကများနေကြသဖြင့် စစ်မဖြစ်ကြဘဲနှင့် ကြေနပ် အေးချမ်းသွားကြရလေသည်။ အေးချမ်းသွားနိုင်အောင် လက်ရှိ နိုင်ငံများကလည်း လက်မဲ့နိုင်ငံများကို ချော့၍နေကြရ လေသည်။

လက်ရှိ နိုင်ငံအစိုးရများ၏ ပါးစပ်ဖြစ်သော နိုင်ငံရေး သမားကြီးများနှင့် ပညာရှိကြီး များသည် အေးချမ်းငြိမ်သက် သောနည်းဖြင့် ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများကိုခွဲဝေနိုင်ကြမည့် နည်း အမျိုးမျိုးတို့ကို စူးစမ်းရှာဖွေကြရလေသည်။

၁၉၁၄-ခုနှစ် ကမ္ဘာစစ်ကြီးမဖြစ်ပွားမီကလေး၌ လက်ရှိ နိုင်ငံတစ်ခုဖြစ်သော အင်္ဂလန်သည် မိမိ၏ဩဇာခံ ပေါ်တူကီပိုင် သော လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများကိုဂျာမနီသို့ လွှဲပြောင်းပေးမည့် အစီအစဉ်ဖြင့် ဂျာမနီကိုချော့ဘူးလေသည်။ သို့သော် ထိုအစီ အစဉ်မှာ မအောင်မြင်ဘဲ ကမ္ဘာ စစ်ကြီး ပေါ်ပေါက်လာရ လေသည်။

ယခုတဖန် ၁၉၁၄-ခု၊ ကမ္ဘာစစ်ကြီးထက် ဆိုးရွားမည့် ကမ္ဘာစစ်ကြီးတစ်ခု ပေါ်ပေါက် လာတော့မည့် အခြေအနေဖြစ် နေ လေရာ လက်ရှိ နိုင်ငံများမှ နိုင် င်ရေး သ မား ကြီး များ ပညာ ရှိ ကြီးများနှင့် ခရစ်ယန် ဂိုဏ်း ချုပ် ဘုန်း တော် ကြီးများမှာ လက်မဲ့ နိုင်ငံများ၏အဖြစ်ဆိုးများကို သနားတော် မူကြလေသည်။ လက်မဲ့နိုင်ငံများ ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်း ထွက်ကြ သော လက်အောက်ခံနိုင်ငံများကို မပိုင်ကြရသည်မှာ ဖောက်ား ဟုပြောလာကြလေသည်။ ဂျာမနီ၊ အီတလီ၊ ဂျပန်တို့၏အမြောက် သေနတ်၊ ဗုံးများသည် ထိုလူ အပေါင်းကို သနားစိတ်ပေါက် လာအောင် လုပ်ကိုင်လိုက်ကြလေသည်။

သူတို့၏ တရားမမှုတရားမမှုယူဆချက်များ အတော်အတန် စရာ ကောင်းလှပေသည်။ နယ်ချဲ့သွေးစုတ်သမားကြီးများ လက် အောက်၌လက်အောက်ခံကိုလိုနီကျွန်းနိုင်ငံများမှာလူ့ ဘုံတစ်ခု၌ ကြံ ကြရသမျှဆင်းရဲမှု အမျိုးမျိုး တို့ကိုအတိုင်းမသိစားနိုင်နေကြရ ခြင်းများ၏မျက်ရည်နှင့်သွေးပေါင်းစပ်ခြင်းဖြင့်ပေါ် ပေါက်လာ ကြသော ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများကိုလက်မဲ့နိုင်ငံများက မပိုင်ဆိုင် ကြခြင်းများသည် မတရားဟု ယူဆကြလေသည်။

မှတ်သားထားစရာ ကောင်းသော “တရားမမှုတရားမမှု” ယူဆချက် များပင်ဖြစ်လေသည်။

သူတို့လက်မဲ့ နိုင်ငံများကို သနားသည့် သနားခြင်းမျိုး မှာ ရောမခေတ်ကခရစ်ယံများခြင်သော အကျွေးခံနေကြရသည့် ပုံကိုကြည့်ကြကာ ခရစ်ယံများကိုကား မသနားဘဲ ခရစ်ယံများကို မစားကြရသည့် ခြင်သော များကိုသာ သနားနေသည့် ကလေး တယောက်၏သနားခြင်းမျိုးနှင့် မည်သို့မျှမခြားနားချေ။

လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများ အရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အင်္ဂလန် ၌ကျင်းပခဲ့သော အစည်းအဝေးကြီး တခု၌ အာဖရိက လူမျိုး များ၏ ကိုယ်စားလှယ် ကြီး ဖြစ် သော မစ္စတာ အာနိုးဝဒ် (Mr, Arnold Ward)၏ပြောပြချက်မှာ အထူးကောင်းမွန် လှပေသည်။

သူကပြောပြသည်မှာ....
“ယခုအစည်းအဝေးမှာ ဥရောပနိုင်ငံများ၏အလိုကိုဖြည့် ရန်အတွက်သာ အရေးတကြီး ထားနေကြသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်ပါသည်။ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများရှိ တိုင်းရင်းသားများ ကိုကား ထည့်သွင်း စဉ်းစားကြခြင်းမပြုကြပါ။ လက်နက်ကိုင် အရင်းရှင် နိုင်ငံကြီးများသည် အချင်းချင်းအေးငြိမ်းရေးအတွက် ကုန်စိမ်း ကုန်ကြမ်းများ အရေး၊ ကျွန်ုပ်နိုင်ငံများကို တလက်မှ တလက်သို့ ပြောင်းပေးရေးစသည်တို့ကို ဆွေးနွေးကြသည့်အခါ ကျွန်ုပ်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိနေကြရသော လက်အောက်ခံနိုင်ငံများမှ တိုင်းရင်းသားများကို လုံးဝ မေ့ လျော့ထားကြပါသည်။ သူတို့ နေထိုင်ကြသော နိုင်ငံများ ပြောင်းလွှဲရေး သူတို့ကိုယ်တိုင် လုပ် ထားကြရသော ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများ ရောင်းဝယ်ရေး တို့၌

သူတို့ကိုစွက်ဖက်ခွင့်မပေးကြပါ။ အစည်းအစေးသို့ တက်ရောက်
 ကြသူမည်သူကမျှ ဤနိုင်ငံများမှ တိုင်းရင်းသားများကို တိုင်ပင်
 သင့်သည်ဟု အကြံပေးကြသည်ကို မတွေ့ရပါ။ ကျွန်နိုင်ငံများမှ
 လူမဲ့များမှာ သူတို့နိုင်ငံများကို မအုပ်ချုပ်နိုင်ကြောင်း သက်သေ
 ပြနိုင်မည်သားဟု ယခု အစည်းအဝေးသို့ ရောက်ရှိ နေကြသော
 ဆာအာသာဆော်လတာ (Sir Authur Salter) ကို မေး
 လိုပါသည်။ ပြိတိသျှအရင်းရှင်များအကျိုးရှိအောင် သူတို့မအုပ်
 ချုပ်နိုင်ဟုဆိုလျှင် လုံးဝမှန်ကြောင်း ကျွန်တော်ဝန်ခံပါသည်။
 အကယ်၍ လူမဲ့များကို မအုပ်ချုပ်နိုင်ဟုဆိုလျှင်ကား လုံးဝမှား
 သည်ဟု ကျွန်တော်ပြောရပါသည်။ ဟု ပြောဆိုသွားလေသည်။

လက်မဲ့နိုင်ငံများကို သနားကြသူများက ကုန်စိမ်းကုန်
 ကြမ်းထွက်ရာ အရပ်ဖြစ်သောလက်အောက်ခံနိုင်ငံများကို အေး
 ငြိမ်းသောနည်း၊ တရားသော နည်းတို့ဖြင့်ခွဲဝေကြရန် ကြံစည်ကြ
 သည်မှာ ခိုးတိုက်၍ရသော ပစ္စည်းများကိုခွဲဝေကြရာ၌ သူခိုးများ
 မှာတရားလမ်းကျကျ ရိုးသားစွာခွဲဝေကြလိမ့်မည်ဟူသော ယူဆ
 ချက်မျိုးဖြင့် ကြံစည်ကြခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ထိုသို့ကြံစည်ကြသူများ
 ကိုသာသနားသောကောင်းပေတော့သည်။

ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများ အရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အမြင်
 မှန်မြင်နိုင်ကြရန်အတွက် နယ်ချဲ့စံနစ်သည် ဘာကြောင့် လက်
 အောက်ခံနိုင်ငံများကိုသိမ်းပိုက်ကြရပုံများကို စံနစ်ကျကျဝေဘန်
 သုံးသပ်၍ စစ်ဆေးကြည့်ကြစို့။

နယ်ချဲ့သမားများက မိမိတို့ အခြားနိုင်ငံများကို သိမ်း
 ပိုက်ကြရသည်မှာ ထိုနိုင်ငံ များကို ယဉ်ကျေးအောင် လုပ်လို
 သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်ဟူသော ဆင်ခြေမှာ ရယ်စရာကောင်း

လောက်အောင် ရှော်လှသဖြင့် ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်း မပြုလို
 တော့ပေ။ (သူတို့အပြောအတိုင်းသာဆိုလျှင် အီတလီပြည်
 သည် ဗုံးဆံအမြောက်ဆံ၊ ဓါတ်ငွေ့ အဆိပ်ငွေ့ တို့ဖြင့် အဘိသိ
 နီယာလူမျိုးများကို ခေတ်သစ် ယဉ်ကျေးမှုများ၊ သင်ကြားပြသ
 ပေးနေကြသလော) နယ်ချဲ့သမား များ၏ အခြားအရေးကြီး
 သောဆင်ခြေများ အကြောင်းပြချက်များကို စဉ်းစားကြအံ့စို့။

ခေတ်နောက်ပြန် ဆွဲသမားများနှင့် တကွ အထူးသဖြင့်
 ဖက်ဆစ်နိုင်ငံများ၌ ခေတ်စားနေသော ဆင်ခြေမှာ လူမျိုးရေး
 သွေးစည်းမှုပင်ဖြစ်ပေသည်။ လူပျိုးရေး သွေးစည်းမှုမှာ လူမဲ့
 များကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ် လွှမ်းမိုးချုပ်ထားကြရန် အမြဲကျန်အဖြစ်
 ပြုလုပ်ထားကြရန် လူဖြူများ၏ တာဝန်။ လူမဲ့မျိုးထက် လူဖြူ
 များက အစစအရာရာသာလွန်အောင် ဘုရားသခင်က တမင်ဖန်
 ဆင်းထားခဲ့သည်ဟူသော အယူသည်းမှုဖြစ်ပေသည်။

လူဖြူမျိုးမှာ အုပ်ချုပ်သော လူမျိုးများ ဖြစ်ကြသည်။
 လူဖြူမျိုးများကသာ ကမ္ဘာကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ခြင်း မပြုလုပ်ခဲ့
 လျှင် ကမ္ဘာပျက်မည်ဟု ယူဆကြလေသည်။ ကမ္ဘာကြီးတိုးတက်
 အောင် လူဖြူများကသာ တတ်နိုင်သည်စသည်ဖြင့် ဟောလေ။
 ဟောထရှိသော ဂျာမနီအာဏာရှင်ဟစ်တလာ၏ စကားများကို
 ကြည့်ပါ။

လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်နိုင်ငံတခုဖြစ်သောလာဂျပ်နစ်
 လူဝါမျိုးသည် အခြား တိုင်းပြည်များကို ကျွန်လုပ် အုပ်ချုပ်လာ
 သောအခါ လူဖြူများကသာ ကမ္ဘာကို အုပ်ချုပ်ရမည်ဟူသော
 ဝါဒမှာ ရေဖြစ်သွားလေ တော့သည်။

၎င်းပြင် နယ်ချဲ့သမားများ၏ အခြား ဆင်ခြေတခုမှာ

အရင်းရှင်နိုင်ငံများ၌ လူဦးရေပိုလျှံနေကြသောကြောင့် နယ်ချဲ့ကြရသည်ဟူသော ဆင်ခြေပင်ဖြစ်ပေသည်။ ဤဆင်ခြေမှာမည်မျှခိုင်လုံခြင်း မရှိသည်ကို ဤစာအုပ်၌ အပိုင်း (၁) အခန်း (၂) စုံလင်စွာဖော်ပြပြီး ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

တစိတ်တဒေသအားဖြင့် မှန်ကန်သော အခြားအကြောင်းပြချက်တစ်ခုမှာ အရင်းရှင် နိုင်ငံ များသည် ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများအတွက် လက်အောက်ခံနိုင်ငံများကို သိမ်းပိုက်ကြရပါသည်ဟူသော အကြောင်းပြချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ တခါကဂျာမနီပြည်နာဇီဝါဒပြန့်ပွားရေးမှူးဖြစ်သောဂိုဘဲလ်စ် (Goebbels) သည်အောက်ပါအတိုင်းအပြင်းအထန်ကြိမ်းဝါးခဲ့လေသည်။

“ကျွန်ုပ်တို့ ဂျာမနီပြည်မှာ ဆင်းရဲသားများသော နိုင်ငံဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ လက်အောက်ခံနိုင်ငံမရှိ၊ ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများလည်းမရှိ၊ သို့သော်...အခြားနိုင်ငံများကို ပြောလိုက်သည်။ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက ဆုံးရှုံးခဲ့သော ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများကို ပြန်ပေးကြရန် အချိန်ရောက်လာတော့မည်။ ဤတောင်းဆိုချက်မှာ ကမ္ဘာကို တွန့်လှုပ်ချောက်ခြားစေမည့် တောင်းဆိုချက်ဖြစ်သည်။ တနေ့တွင်ဗုံးဆဲပေါက်ကွဲတော့မည်”

ကုန်စိမ်း ကုန်ကြမ်း ရလို့မဟူသော အကြောင်းပြချက်သည် အောက်ခံနိုင်ငံများကို သွေးစုပ်သဏ္ဌာန် အပြည့်အစုံကို ဖုံးကွယ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ (နောက်၌ ရှင်းလင်းပြအံ့)။

နောက်ဆုံးအကြောင်းပြချက်မှာကား နယ်ချဲ့ကြရသည်မှာ စီးပွားရေးနှင့်မဆိုင်ဘဲ ဂုဏ်လိုချင်စိတ်ပကသနလိုချင်စိတ်

များနှင့် လုံးဝသက်ဆိုင်သည်ဟူသော အကြောင်းပြချက်ပင်ဖြစ်လေသည်။

လိုရင်းအချုပ်သော်ကား.... မည်သူက မည်သို့ပင် အကြောင်းပြကြသည်ဖြစ်စေ နယ်ချဲ့စံနစ်၏ သဘောမူမှန်ကိုကား နယ်ချဲ့စံနစ်၏ ဒါဏ်ကို လက်တွေ့ခံစားနေကြရသော ကျွန်ုပ်နိုင်ငံများမှ တိုင်းရင်းသားများကသာ အသိဆုံးဖြစ်ပေသည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်ကြီးများ၊ ဘဏ်တိုက်ရှင်ကြီးများသည် လက်နက်စွဲကိုင်ကြကာ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများကို သိမ်းယူရာ၌ အရေမရ အဖတ်မရသော ဂုဏ်နှင့်ကြွားဝါမှုအကျိုးများကို မြှော်ကိုး၍မဟုတ်၊ အတု လိုက်အခဲလိုက် ကို ငဲ့တွယ်၍ ရသော အကျိုးများကို မြှော်ကိုးကြ၍ ဖြစ်ကြလေသည်။

အောက်ပါဇယားများမှာ ဗြိတိသျှအင်ပါယာကြီး တခုလုံးကို ဆိပ်ကမ်းခွန် သံကြိုးဖြင့် ဝိုင်းပတ်လိုက်သော အော့တဝါအစည်းအဝေး (Ottawa Confrence)* မတိုင်မီ အင်္ဂလန်နှင့် အမေရိကန်တို့က အခြားနိုင်ငံများသို့ တင်ပို့သော ကုန်စည်တန်ဖိုးကို ဘော်ပြသော ဇယားပင် ဖြစ်လေသည်။

အမေရိကန်နှင့် အင်္ဂလန်တို့၏ထွက်ကုန်စာရင်း [၁၉၃၀] ★

* ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသည့်နောက် အခန်း၌ကြည့်ပါ။

★ ပန်းဒပ်ရေး “ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး” မှရသည်။

တိုင်းပြည်များ

အင်္ဂလန်
ထွက်ကုန်တန်ဖိုး
(သောင်းဂဏန်း)

အမေရိက
ထွက်ကုန်တန်ဖိုး
(သောင်းဂဏန်း)

အင်္ဂလန်
ထွက်ကုန်
အပေအ
မေရိကန်

ထွက်ကုန်၏ရာခိုင်နှုန်း

အိန္ဒိယ	၅၂၉၄၄	၉၀၃၉	၁၇
အိုင်ယာလန်	၃၄၄၉၇	၂၇၄၅	၈
သြစတြေးလီးယား	၃၁၆၇၈	၁၅၁၉၈	၄၈
ပြင်သစ်	၂၆၆၉၀	၄၄၇၉၂	၁၅၀
ကနေဒါ	၂၉၁၃၈	၁၃၁၈၁၉	၄၅၃
ဂျာမဏီ	၂၆၈၀၉	၅၅၆၅၂	၂၀၇
တောင်အာဖရိက	၂၆၄၆၂	၇၆၁၆	၂၉
အာဂျင်တိုင်း	၂၅၂၃၄	၂၅၉၇၂	၁၀၃
နယ်သာလင်း(ဟော်လံ)	၁၈၈၆၀	၂၀၉၈၃	၁၁၁
နယူးဇီလန်	၁၇၈၆၇	၅၉၆၅	၃၃
ဘယ်လ်ဂျီယံ	၁၅၀၃၅	၁၇၂၀၀	၁၁၅
အီတလီ	၁၃၈၃၅	၂၀၀၈၆	၁၄၆
နော်ဝေ	၁၂၉၃၁	၄၀၅၆	၃၁
မလေးကျွန်းစု	၁၀၄၇၅	၁၉၂၀	၁၈
ဒိန်းမတ်	၁၀၂၄၉	၈၀၄၉	၇၉
ဆွီဒင်	၁၀၀၆၈	၈၉၈၄	၉၀
အီဂျစ်	၉၈၀၈	၁၇၈၁	၁၈
စပိန်	၉၃၃၅	၁၁၅၀၁	၁၂၄
တရုတ်ပြည်	၈၅၇၄	၁၇၉၂၁	၂၀၉
ဂျပန်	၈၂၂၉	၃၂၉၈၄	၄၀၀
ဘရင်ဇီးလ်	၇၉၇၀	၁၀၇၆၂	၁၃၄
ဆိုဗီယက်ရသျှား	၆၇၇၂	၂၂၂၇၂	၃၃၀
နိုက်ဂျီးရီးယား	၆၄၈၀	၇၈၆	၁၂
ချီလီ	၅၉၆၃	၉၂၇၅	၁၅၅

[မှတ်ချက်....ကုန်စည်ဆိုရာ၌ စားကုန်သောက်ကုန်သာမဟုတ်ကုန်လုပ်ကြွယ်ကုန်ပါ ဆိုလိုကြောင်းသတိချပ်ပါ။]

အထက်ပါဇယားတွင် အမေရိကနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ကနေဒါပြည်နှင့် အင်္ဂလန်ပြည်နှင့် ကပ်လျက်ရှိသော အိုင်ယာလန်တို့ကို ချန်လှပ်၍ တိုင်းပြည်နှစ်ခု၏ ကုန်တို့ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လျှင်....

မြီတိသျှ ကုန်များမှာ.... အိန္ဒိယ၊ သြစတြေးလီးယား၊ တောင်အာဖရိက၊ နယူးဇီလန်၊ အီဂျစ်၊ မလေးကျွန်းစု၊ နိုက်ဂျီးရီးယား၊ စကင်ဒီနေးဗီးယား နိုင်ငံများဖြစ်ကြသော ဆွီဒင်၊ နော်ဝေ၊ ဒိန်းမတ်တို့ကိုလွှမ်းမိုးလျက်ရှိနေကြ၍....

အမေရိကန်ကုန်စည်များမှာ ပြင်သစ်၊ ဂျာမဏီ၊ ဘယ်လ်ဂျီယံ၊ အီတလီ၊ ဟော်လန်၊ စပိန်၊ တရုတ်ပြည်၊ ဂျပန်၊ ဘရင်ဇီးလ်၊ ချီလီ၊ အားဂျင်တီးနားနှင့် ဆိုဗီယက်ရသျှားတို့ကို လွှမ်းမိုးလျက်ရှိနေလေသည်။

ထို့ကြောင့် အမေရိကန် ကုန်စည်များသည် မြီတိသျှ ကုန်စည်များကို အခြားနိုင်ငံကြီးများ၌ ဝင်ရောက်ပြိုင်ဆိုင်အနိုင်ရသော်လည်း မြီတိသျှ အင်ပါယာထွင် ပါဝင်သော နိုင်ငံများ၌ ကား အကြီးအကျယ် အရှုံးပေးနေကြရလေသည်။

အထက်ပါဇယားအရ ဒေသလေးခု၌ အမေရိကန်ကုန်စည်သည်ကား မြီတိသျှကုန်စည်၏ ရာခိုင်နှုန်း(၂၀)ထက်မကျော်သေးပေ။ ထိုဒေသများသည်ကား မြီတိသျှ အင်ပါယာ လက်အောက်ခံ မြီသျှကိုလိုနီ နိုင်ငံများ စစ်မဖြစ်ကြသော အိန္ဒိယ၊ အီဂျစ်၊ နိုက်ဂျီးရီးယားနှင့် မလေးကျွန်းစုတို့ဖြစ်ကြပေသည်။ ကိုလိုနီနိုင်ငံများကို ပိုင်ဆိုင်သော အရင်းရှင်ကြီးများသည် မည်မျှအ

ကျိုးခံစားကြရမည်ကို သိရှိနိုင်ပြီ မဟုတ်ပါလော။

ဆိုင်ကမ်းခွန်များဖြင့် သတ်မှတ်ခြင်းမရှိဘဲ မည်သူမဆို ဝင်ရောက် ရောင်းဝယ်နိုင်သော အာဖရိကအလယ်ပိုင်းရှိ ကိုလိုနီ နိုင်ငံများကိုကြည့်ကြဦးလော။

	အင်္ဂလိပ်ပိုင် နိုက်ဂျီးရီးယား	၁၉၃၃-ခု
	ဝင်ကုန်ရာခိုင်နှုန်း	ထွက်ကုန်ရာခိုင်နှုန်း
အင်္ဂလန်	၆၇	၃၇
ဂျာမနီ	၈	၁၆
အီတလီ	၃	၄

	ဘယ်ဂျီယံ ကွန်ဂို	၁၉၃၂-ခု
	ဝင်ကုန်ရာခိုင်နှုန်း	ထွက်ကုန်ရာခိုင်နှုန်း
ဘယ်လ်ဂျီယံ	၄၆	၇၆
အင်္ဂလန်	၁၁	၀.၉
ဂျာမနီ	၇	၁၆
အီတလီ	၈	၁

ပြင်သစ်ပိုင်အနောက်အာဖရိက ၁၉၃၀ ပြည့်

	ဝင်ကုန်ရာခိုင်နှုန်း
ပြင်သစ်	၄၇.၃
အင်္ဂလန်	၁၅.၈
ဂျာမနီ	၇၆

အထက်ပါဇယားများကိုကြည့်ပါ။ ကွန်ဂိုဘေးဆင်းထရီ တီစ် (The Congo Basin Treatie) အင်္ဂလိပ်ရင့်ချဲ ကွန်ဘဲရှင်း (Anglo French Convention) စသော စာချုပ်စာတမ်းများဖြင့် (အနောက်နိုင်ငံများအသုံးအနှုန်းအတိုင်း)

တံခါးမရှိခါးမရှိစည်းမျဉ်းကို (Open Door Policy) သတ်မှတ်၍မည်သည့် တိုင်းပြည်မဆို ချုပ်ချယ်ချက်မရှိ စိတ်တိုင်းကျ ရောင်းဝယ်ခွင့်ပေးထားသော ကိုလိုနီနိုင်ငံများ၌ပင် အင်္ဂလိပ်ပိုင် ဆိုင်သော နိုက်ဂျီးရီးယား၌အင်္ဂလိပ်များသာ အရောင်းအဝယ် နိုင်ဆုံးဖြစ်၍ ဘယ်လ်ဂျီယံပိုင် ကွန်ဂိုနှင့် ပြင်သစ်ပိုင်အနောက် အာဖရိကတို့၌ ဘယ်လ်ဂျီယံနှင့် ပြင်သစ်တိုင်းပြည်များသာ အသီးသီးအရောင်းအဝယ်နိုင်ဆုံး ဖြစ်နေကြပေသည်။

သို့သော် ကိုလိုနီနိုင်ငံများမှာပိုင်ရှင် အရင်းရှင်နိုင်ငံကြီး များအတွက် အခွင့်အရေး ပိုမိုရရှိသော ဈေးနာများသာလော မဟုတ်ပေ။ ကိုလိုနီနိုင်ငံများကို ပိုင်ဆိုင်သော အင်ပါယာကြီး များမှာ အောက်ပါအကျိုးကျေးဇူးများကိုခံစားကြရလေသည်။

၁။ အခွင့်အရေး ပိုမိုရရှိသော ဈေးနာများကို လွှမ်းမိုး နိုင်ခြင်း။

၂။ ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်း များကို လက်ဝါးကြီး အုပ်နိုင် ကြခြင်း။

၃။ ပိုလျှံ နေသောအရင်းအနှီးငွေများကိုတင်ပို့နိုင်ခြင်း

၄။ ကိုလိုနီနိုင်ငံများမှ အလုပ်သမားများကို ဈေးပေါ ပေါနှင့်မလုပ်မနေရအောင် ခိုင်းစေနိုင်ကြခြင်း။

ဤအကျိုးကျေးဇူးလေးခုမှာတစ်ခုနှင့်တစ်ခုမရအောင်ပေါင်းယှက် ဆက်သွယ်နေ၍ ဤအကျိုးကျေးဇူးများကိုအရင်းရှင်နိုင်ငံများခံ စားနေကြရသည်မှာလည်း အချက်နှစ်ချက်ကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။

၎င်းတို့ကား (၁) ကိုလိုနီ နိုင်ငံများကို မိမိတို့ လက် အောက်ခံနိုင်ငံအဖြစ် အုပ်ချုပ် ထားကြခြင်းနှင့် (၂) မိမိတို့၏ တရားသဖြင့် အုပ်ချုပ် လွှမ်းမိုးမှုကို အရှည်တည်တန့်နိုင်အောင်

စစ်တပ်ထားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ “အိန္ဒိယပြည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ခါးနှင့်သိမ်းပိုက်ခဲ့၍ ယခုလည်း ခါးနှင့်အုပ်ချုပ်ရမည်” ဟုအတိ အလင်း ဖွင့်ဟ ပြောဆိုခဲ့သော ဆာဝီလလျ် ရှိုင်းဆံဟစ် (Sir Willian J yson Hicks) ဆိုသော နယ်ချဲ့ သမားကြီး၏စကားကိုကြည့်လော့။

အင်ပါယာရှင်ကြီးများက ကိုလိုနီနိုင်ငံများကို အုပ်ချုပ် ကြရာ၌ သာနာညီမျှမှု သဘောတရားမျှတသော သဘောတရားရှိ စိုးစဉ်းမျှမရှိကြပေ။ သူတို့သည် သူတို့အတွက်သာ တရားသော၊ သူတို့ အကျိုးအတွက်သာ လုပ်ထားသော တရားဥပဒေစည်းမျဉ်း များဖြင့် လယ်သမားများကို လယ်ယာမဲ့စေ၍ အလွန်မတရား သော အခွန် အမျိုးမျိုးတို့ကို ပေးဆောင်စေကြပြီးလျှင် လယ် သမားများ နှုတ်ကချွေးခြေမကျအောင် အသက်ထွက်လုမတတ် လုပ်ထားသော ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများအလကားနည်းနည်းနှင့်ရ အောင်ဈေးနှိမ်၍ ဝယ်ယူကြလေသည်။ ကိုလိုနီနိုင်ငံများသို့ တင် ပို့ရောင်းချသော ကုန်စည်များ၏ ဈေးနှုန်းများကိုကား အဆ မတန်မြင့်တင်ထားကြလေသည်။ အချုပ်အစားဖြင့်လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများမှ ကုန်စည်နည်းနည်းနှင့် လဲယူခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများမှ တိုင်းရင်းသားများမှာ ဤမျှမတရား သော ကုန်စည်လဲလှယ်မှုကို ကြည့်နေကြရသည်မှာ သူတို့ခေါင်း ပေါ်တွင် လွှမ်းမိုးထားသောခါးကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ဤသို့ ကုန်စည်များကို မတရား လဲလှယ်ခြင်းဖြင့် အမြတ်ကြေးငွေ အ မြောက်အမြား ရရှိကြသည့်ပြင် အရင်းအနှီးငွေများ ချေးငှား ကြခြင်းဖြင့်လည်း ထိုငွေများအပေါ်မှ အတိုးငွေကို တိုက်ရိုက် ရရှိနေကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် အိတလီ၊ ဂျာမနီ၊ ဂျပန်စသည့် လက်မဲ့ နိုင်ငံများကကိုလိုနီနိုင်ငံများ လိုချင်ကြလေသည်။ ဤသို့လိုချင် ကြခြင်းမှာကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းရရှိမည့် အကျိုးကျေးဇူးတခုတည်း ကိုသာမြှောက်ကိုး၍မဟုတ်ပေ။ အထက်ပေါ်ပြပါ အကျိုးကျေးဇူး များအားလုံးကို ခံစားချင်ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ကြလေသည်။ လက်မဲ့ နိုင်ငံ များကို ကုန်စိမ်း ကုန်ကြမ်းများ လိုသလောက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဝယ်ချမ်းနိုင်ပါသည်ဟု လက်ရှိနိုင်ငံများက ပြောဆိုနေကြခြင်းမှာ မည်သို့လျှင်အရာရောက်ပါမည်နည်း။

လွတ်လွတ်လပ်လပ် လိုသလိုဝယ်ချမ်းနိုင်သည်ဟု ဆိုသော် လည်း လက်မဲ့နိုင်ငံများမှာ ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများကို လက်ဝါး ကြီးအုပ် အရင်းရှင်များက သတ်မှတ်ပေးသော ဈေးနှုန်းအတိုင်း ဝယ်ယူကြရ၍ ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်းများကိုလုပ်သော လယ်သမား များကိုပေးကြရသည့် ဈေးနှုန်းအတိုင်း ဝယ်ယူခွင့် မရကြပေ။ ဥပမာဂျာမနီသည် မြန်မာပြည်မှ ဆံကို ဝယ်ယူသည်ဆိုလျှင် ဆံ စပါးများကိုဈေးအနည်းဆုံး နှိမ်ချဝယ်ယူထားသော “ဘူလင်ဂျင် ပူးလ်” လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်ကြီးများထံမှ သူတို့တင်ထား သောဈေးနှုန်းအတိုင်း ဝယ်ယူကြရပေလိမ့်မည်။ တနည်းအားဖြင့် “ဘူလင်ဂျာပူးလ်” သည် မြန်မာ ဆင်းရဲသား လယ်သမားများ ထံမှ ဆံစပါးများကို ဈေးအချို့ဆုံးနှင့် ဝယ်ယူပြီးလျှင် ဂျာမနီ ကိုဈေးအကြီးဆုံးနှင့် ရောင်းချလေသည်။

နောက်တဖန် အိတလီသည် သံဖြူကို ဝယ်ယူလိုလျှင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရဖွဲ့စည်းထားသော အင်တာနေရှင်နယ်တင်းမိုနိုပိုလီ (International Tin Monopoly) က သတ်မှတ်ပေးသော ဈေးနှုန်းအတိုင်း ဝယ်ယူရမည်ဖြစ်၍ ကြက်ပေါင်စေ့ကို

လိချင်လျှင် အင်္ဂလိပ်နှင့် ဒတ်ချ်တို့၏ငွေအား အမြောက်အမြား ပါဝင်သောအင်တာနေရှင်နယ်ရက်ဘာရက်ဂူလေးရှင်းကော်မတီ (International Rubber Regulation Committee)

က သတ်မှတ်ပေးသော ဈေးနှုန်းအတိုင်း ဝယ်ယူရပေလိမ့်မည်။

နယ်ချဲ့စံနစ်သည် လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စံနစ်ပင်ဖြစ် သည်ဟု လီနင်ကပြောခဲ့လေသည်။ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများကို သိမ်းယူခြင်းမှာ ထိုနိုင်ငံများကိုလက်ဝါးကြီးအုပ်ချုပ်ထားသော ကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်နိုင်ငံတခုနှင့် အခြားလက်ဝါး ကြီးအုပ် အရင်းရှင်နိုင်ငံတခုတို့မှာ ကုန်စိမ်းကုန်ကြမ်း တခုခုကို လက်ဝါးကြီးအုပ်နိုင်ငံအတွက် အထူးစိုင်းပြင် ကျိုးစားကြလေ သည်။ အမေရိကန်နှင့်အပြိုင်ချရန်အတွက် အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သမား ကြီးများသည် ၁၉၀၂-ခုနှစ်၌ အင်ပါယာလုံးဆိုင်ရာ ငါဂွမ်းစိုက် ပျိုးရေးအသင်းကြီးကို တည်ထောင်ကြကာ ငါဂွမ်းစိုက်ပျိုးရေး အတွက် ငွေအမြောက်အမြား စိုက်ထုတ်ပေးခဲ့လေသည်။ အာဖရိ ကတိုက် အက်ဆိုးယားနယ် ရေကာတာကြီးနှင့် အိန္ဒိယပြည် ဆင်းနယ်ရေကာတာများကို တည်ဆောက်ခဲ့လေသည်။ ဆူဒန်၊ အိန္ဒိယ၊ ကညာ၊ ယူဂန္ဒာနှင့် အီရက်တို့၌ ငါဂွမ်းအမြောက်အ မြား ထွက်အောင် ကျိုးစားကြလေသည်။ ဤသို့ အမေရိကန်နှင့် အင်္ဂလိပ်တို့သည် ငါဂွမ်းများကိုလက်ဝါးကြီး အုပ်နိုင်ငံအောင် အပြိုင်အဆိုင် စိုက်ပျိုးခဲ့ကြသဖြင့် ၁၉၃၁-ခုနှစ်လောက်ကမ္ဘာ့ ငါဂွမ်းအထွက်မှာ အထူးမြားပြားလာကာ ငါဂွမ်းဈေးမှာလည်း အထူးလျော့ကျသွားလေသည်။ ငါဂွမ်းဈေးပြန်လည်ကောင်းမွန် လာရန်အတွက် အမေရိကန်သည် ငါဂွမ်းများကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့

လေသည်။ အပိုင်း(၁)အခန်း(၃)ကိုပြန်၍ကြည့်ရှုပါ။

အမေရိကန်ပြည်က လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားသော ရေနံ လုပ်ငန်းကိုအပြိုင်ချရန်အတွက် အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့သမားများသည် တူရကီပိုင် အင်ပါယာကိုဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပြီးလျှင် ပါရှားနှင့် အီရက်ရှိ ရေနံတွင်းများကို လက်ဝါးကြီး အုပ်ထားကြလေသည်။ မြန်မာပြည်နှင့် အိန္ဒိယပြည်အာသံနယ်များ၌ ရေနံတူးဖော်ရေး လုပ်ငန်းကို အပြင်းအထန်ချဲ့ထွင်လေသည်။ ရေနံတွင်းအမြောက် အမြားရှိသော မက္ကဆီကိုပြည်သို့ သွားရောက်ကာ ပြည်တွင်းစစ် များကိုလွှဲဆော်ပေးကာ ရေနံတွင်းများကို လက်ဝါးကြီးအုပ် ထားကြလေသည်။

တဖန် အမေရိကန်ကလည်း အင်္ဂလိပ်လက်ဝါးကြီး အုပ် ထားသော ရော်ပါ-ကြက်ပေါင်စေးလုပ်ငန်းကို ယှဉ်ပြိုင်ရန်အ တွက် တောင်အမေရိကတိုက်ရှိ မိမိတို့ကိုလိုနီ နိုင်ငံ များတွင် ကြက်ပေါင်စေး လုပ်ငန်းကို ငွေ သန်းပေါင်းမြောက်မြားစွာ အ ကုန်ခံ၍ ချဲ့ထွင်ခဲ့လေသည်။

ဤသို့လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်နိုင်ငံတခုနှင့်တခုအပြိုင် ချကြရာ၌ ကိုလိုနီနိုင်ငံများကို ပိုင်ဆိုင်ထားကြခြင်းမှာ အထူး အရေးပါအရာရောက်လေသည်။

နောက်ဖေးခန်း၌မီးလောင်နေစဉ် အိမ်ရှေ့ခန်းရှိလူများ
 မှာ မိမိတို့နှင့်မဆိုင်၊ မိမိတို့အနေသားဘဲဟူ၍ကြံမယူဆကြလေ
 နှင့်။ ရေးရင်း ပြောရင်း၊ နေရင်းထိုင်ရင်းပင် မီးသည်တအိမ်လုံး
 ကို ကူးစက်နေလေပြီ။ အေးချမ်းသက်သာစွာနေလိုသူတိုင်းကြမ်း
 ကို ငြိမ်းသတ်ဖို့အတွက် မိမိတို့၏ဘဝန်ဟုစွဲမြဲမှတ်သားကြရပေ
 မည်။ မီးကိုငြိမ်းသတ်ရုံဖြင့် မပြီးသေးပေ။ မီးရှိနေသည့်တရာခံ
 များကိုလည်း ရှာဖွေသုတ်သင်ကြရမည်။ သို့မဟုတ်လျှင် ငြိမ်း
 သတ်ရင်း ထတောက်ရင်းဖြင့် အတောသတ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်
 ပေ။

မီးကိုမည်သို့ငြိမ်းသတ်မည်နည်းမီးရှိသူများသည် မည်
 သူနည်း။ မီးရှိသူကား အခြားမဟုတ်၊ အထက်၌အကျယ်တဝင့်
 ရေးသားခဲ့သော လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်သာ ဖြစ်ပေ
 သည်။ လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စံနစ်အဆင့်အတန်းသို့ရောက်
 လာသော မည်သည့် အရင်းရှင်နိုင်ငံမဆို နယ်မချွဲဘဲ မနေနိုင်
 အောင် ဖြစ်လာသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့နားလည်ခဲ့ပြီ။ လက်ဝါးကြီး
 အုပ် အရင်းရှင်နိုင်ငံများမှာ တနိုင်ငံမှ နှစ်နိုင်ငံ၊ သုံးနိုင်ငံစသည်
 ဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ဦးရေများလာသောအခါ နယ်ချဲ့ကြရာ၌တဦး
 နှင့် တဦး အပြိုင်အဆိုင်လှကြလေသည်။

ယခင်အခါများကမူကား အင်ပါယာများလည်းမပေ၊
 သေး၊ ကမ္ဘာမြေကြီးပေ၊ မှာလည်း တိုက်ခိုက်သိမ်းယူစရာ နိုင်ငံ
 များမှာ အတော်များများမရှိသေးသဖြင့် လက်နက်စွဲကိုင်အမြှုပ်
 အဆိုင် တိုက်ခိုက်ကြရခြင်းကနည်း၍ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ စေ့စပ်
 ညှိနှိုင်းကြကာ လိုသောနိုင်ငံများကို ခွဲဝေယူလိုက်ကြလေသည်။
 ဥပမာအားဖြင့် လွန်ခဲ့သော ၁၈၉၈-ခုနှစ်အတွင်း ပြင်သစ်နှင့်

(ခ) နယ်ချဲ့စံနစ်နှင့် စစ်ပွဲများ

ယခုအချိန်ကမ္ဘာကြီးမှာ မီးလောင်နေသောအိမ်ကြီးနှင့်
 တူလေသည်။ မီးသည် အိမ်ကြီးတခုလုံးကိုလွှမ်းမိုး ဝါးမျိုခြင်း
 မပြုရသေးသော်လည်း အချို့ အပိုင်းများ၌ မီးလောင်၍ကောင်း
 နေပေပြီ။ တရပ်ပြည်၌ အပြစ်ကင်းစင်သောတရပ်အမျိုးသားအ
 မျိုးသမီး ကလေးများ လူငယ်အားလုံးမှာဂျပန်လေယာဉ်ပျံများ
 က ပစ်ချလိုက်သော ဗုံးဆံ၊ အမြောက်ဆံ အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့များ
 အောက်၌ မချိမဆန့် မရှုမလှ သေကြေပျက်စီး ကြရလေသည်။
 စပိန်ပြည်၌လည်း ဂျာမနီ၊ အီတလီတို့၏ရန်များကို ခုခံကာကွယ်
 ကြရင်း သေဆုံးကြရသော စပိန်ပြည်သားများ၏ လည်ခါးချင်း
 သွေးသည် စပိန်ပြည်စစ်မြေပြင်ကိုအနီရောင် လွှမ်းလျက် နေပေ
 တော့သည်။

အင်္ဂလန်တို့သည် အာဖရိကတိုက်ကြီးကို ခွဲဝေသိမ်းပိုက်ကြရာ၌ အာဖရိကတိုက်၌ နယ်တနယ်အပေါ်အဝင်ဖြစ်သော ဖရိဒါနယ်ကို သူပိုင်သင့် ငါပိုင်သင့်စသည်ဖြင့် အငြင်းအခုံဖြစ်ပွားခဲ့ရာ စစ်ဖြစ် မည်လောက် အခြေအနေသို့ပင် တိုင်ခဲ့သော်လည်း နောက်ဆုံး၌ အေးချမ်းသာယာစွာပင် ဖရိဒါနယ်ကိုခွဲစိပ်၍ ယူလိုက်ကြလေ သည်။

သို့သော် ယခုအခါ၌ကား ဤသို့မဟုတ်တော့ပေ။ ကမ္ဘာ ၏ အခြေအနေမှာ အချက် ၂-ချက်တွင်အကောင်းဘက်မှ အဆိုး ဘက်သို့ ပြောင်းလဲ လာလေသည်။

ပထမ လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်နိုင်ငံများ၏ လူဦးရေ နှင့် မရလျှင် မဖြစ်သောလိုလာချက်များမှာ တဟုန်ထိုး တိုးမြင့် တက်လာခဲ့သည်။

ဒုတိယ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်နိုင်ငံများ၏ လိုလား ချက်များကို ဖြည့်စွက်နိုင်မည့်အခွင့်အလမ်း ဦးရေမှာ တဟုန်ထိုး ကျဆင်းလာလေသည်။

ဤအချက်နှစ်ချက်ကြောင့် အရင်းရှင်နိုင်ငံ ကြီးများမှာ တဦးနှင့်တဦး မတိုက်ခိုက်လျှင် မနေနိုင်အောင် ဖန်တည်းလာကြ လေသည်။

ထို့ပြင် အရင်းရှင်စံနစ် မလွှမ်းမိုးသော တိုင်းပြည် နိုင်ငံ များကိုတည်း အလွယ်တကူသက်သာချောင်ချိစွာ မသိမ်းပိုက်နိုင် ကြတော့ပေ။ ထိုတိုင်းပြည်များရှိ တိုင်းရင်းသားများမှာ မျက် စေ့ ပွင့်လင်းလာကြပြီးလျှင် မိမိတို့တိုင်းပြည်ကို အသက်နှင့်လဲ၍ ခုခံလာကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် အရင်းရှင် နိုင်ငံတခုမှာ အခြားအရင်းရှင်

နိုင်ငံတခုနှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရရုံမျှမကသေးဘဲ မိမိလက်အောက် သို့ သွပ်သွင်းရန်ကြံရွယ်ထားသည့် နိုင်ငံမှ တိုင်းရင်းသားများနှင့် လည်း အပြင်းအထန်ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက် ကြရလေသည်။

၁၈၈၀-ပြည့်နှစ်လောက်က ကမ္ဘာနှင့်ယနေ့ကမ္ဘာကိုနှိုင်း ယှဉ်၍ကြည့်ပါ။ ၁၈၈၀-ပြည့်နှစ်လောက်က လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် နိုင်ငံများမှာ နှစ်ခုသာရှိသေးသော်လည်း ယနေ့တွင် ကား ခြောက်ခုထက်မနည်းတော့ပေ။ ယခင်က အင်္ဂလိပ်နှင့် ပြင် သစ် အရင်းရှင်နိုင်ငံသာ နယ်မချဲ့လျှင်မဖြစ်သောအခြေသို့ရောက် ရှိလာကြကာ ကိုလိုနီနိုင်ငံများကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ကြသော် လည်း အခြေအနေအချိန်အခါကြာမြင့်သလောက် ယခုအခါ၌ အမေရိကန်၊ ဂျပန်၊ အီတလီနှင့် ဂျပန်နိုင်ငံများသည် နယ်မချဲ့ လျှင် မဖြစ်နိုင်တော့သည့် အရင်းရှင်နိုင်ငံကြီးလေးခုတိုးတက်လာ ကြလေတော့သည်။

အင်္ဂလိပ်နှင့် ပြင်သစ်တို့မှာ ကိုလိုနီနိုင်ငံအမြောက်အမြား ကို လက်ဝယ်သိမ်းပိုက်ကြပြီး ဖြစ်ကြသော်လည်း တင်းတိမ်အား ရခြင်း မရှိကြသေးပေ။ အကြောင်း သော်ကား ထို နိုင်ငံများရှိ ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအားမှာ ကိုလိုနီနိုင်ငံများကို သိမ်းပိုက်နေကြ စဉ်မှာပင် အလွန်တမင်း လျှင်မြန်စွာ တိုးတက်လာကြလေသည်။ ဤသို့ တိုးတက်လာကြသည့်အလျောက် ကုန်စည် လုပ်ငန်းများ မှာ အထူးကြီးကျယ်လာပြီးလျှင် ကုန်စည်များကို အမြောက်အ မြား လုပ်ကိုင်ကြကာ တင်ပို့ ရောင်းချနိုင်ကြရန်အတွက် ရှိရင်းစွဲ ကိုလိုနီနိုင်ငံမှာ မည်သည့်အခါမျှ မလောက်နိုင်ကြပေ။ ထိုအ တွင်း ဂျပန်၊ အီတလီနှင့် ဂျပန်တို့မှာ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ ကို မပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း ကုန်စည် လုပ်ငန်းမှာ အထူးကြီး

ကျယ်လာသဖြင့် ပိုလျှံနေသောကုန်စည်များကိုသာ ကိုလိုနီနိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ကြခြင်း မပြုကြချေက ထိုနိုင်ငံများရှိ အရင်းရှင်စံနစ်များမှာ ပိုလျှံသောကုန်စည်များပိုနေ၍ ပျက်ဆီးသွားကြမည်ဖြစ်သဖြင့် အင်္ဂလိပ်နှင့်ပြင်သစ်တို့တက် ကိုလိုနီနိုင်ငံများလို လာကြလေတော့သည်။

တဖန် ဖော်ပြပါအချိန်နှစ်ချိန်အတွင်း ကိုလိုနီနိုင်ငံများ၏ အခြေအနေများကို ကြည့်ကြည့်စို့။ ၁၈၈၀-ပြည့်နှစ် လောက်က အာဖရိက၏ မြေပုံမှာအတော်ပင်ရှင်းလင်းနေပေသည်။ အိန္ဒိယကို ချန်လှပ်၍ အာရှတိုက်တခုလုံးနှင့် တောင်အမေရိကတိုက်တတိုက်လုံးမှာ ကုန်လုပ်ကြွယ်ာဖြင့် ကုန်စည် မလုပ်ရသေးသော မြေဆီ ဩဇာ သဘာဝပစ္စည်းများနှင့်ပြည့်စုံ ပြည့်နှက် နေကြသဖြင့် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ မျက်စေ့ကျစရာ ဖြစ်နေကြလေသည်။ ဤအရပ်များမှာ မည်သည့်အရင်းရှင်နိုင်ငံမဆို ၎င်းတို့ လိုသမျှ နယ်ချဲ့နိုင်လောက်အောင် ကျယ်ဝန်းပေသည်ဟု ထင်ခဲ့ကြလေသည်။

သို့သော် ယခုအချိန်အခါ၌ အင်္ဂလိပ်ကြီးစိုးသောအာရှင်တိုင်းနှင့်ပ ခါရာဂွေးအပြင်အရင်းရှင်ပေါက်စများဖြစ်သောတောင်အမေရိကန် သမတ နိုင်ငံကလေးများမှလွဲ၍ တောင်အမေရိကန်တတိုက်လုံးကို အမေရိကန်အရင်းရှင်ကြီးများက လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားကြလေပြီ။

တရပ်ပြည်မှလွဲ၍ အာရှတိုက်တခုလုံးကို အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ဒတ်ချ်အရင်းရှင်ကြီးများက လွှမ်းမိုးထားကြလေပြီ။ နယ်ချဲ့နိုင်ငံများတွင် ဂျပန်နိုင်ငံသည် နောက်ပေါက်အဖြစ်ဖြင့်ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။ ဂျပန်သည် မန်ချူးကိုသိမ်းလိုက်ရုံမျှ

အားမရသေး၍ တရပ်ပြည်ကြီးတခုလုံးကို ကျွန်တော် သွင်းကာ ကိုလိုနီနိုင်ငံကြီးတခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲပစ်ရန်အကြံနှင့် အပြင်းအထန် လက်နက်စွဲကိုင် ပြိုင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေလေပြီ။ အာဖရိကတိုက်၌ကား အံ့ဩလောက်အောင်ပြောင်းလဲချက်များကို တွေ့ရလေသည်။ ယခင်က စိမ်းလန်းစိုပြေ လူဖြူတွေမပေါက်မရောက်သလောက် မပေါက်ရောက်သောဒေသမှာ ယခုအခါ အရင်းရှင်နိုင်ငံကြီးများ၏ ခွဲစိပ်ယူငင်ကြခြင်းကိုခံနေရရှာလေပြီ။ အာဖရိကတိုက် တတိုက်လုံး၌လွတ်လပ်သော၊ တခုတည်းသောတိုင်းပြည်ဖြစ်သည့် အဘီဆီနီယာနိုင်ငံမှာ ကျွန်ုပ်တို့မျက်စေ့ အောက်မှာပင် အီတလီအရင်းရှင်ကြီးများက တိုက်ခိုက်သိမ်းယူ လိုက်ကြလေပြီ။

ထို့ကြောင့် နယ်ချဲ့အရင်းရှင် နိုင်ငံကြီးများမှာ မည်သို့ပင် ကိုလိုနီနိုင်ငံများကို လိုသည်ဖြစ်စေ ကမ္ဘာမြေပြင်တွင် လွတ်လွတ် လပ်လပ် နယ်ချဲ့စရာအရပ်များကား မရှိကြတော့လေပြီ။ လိုချင်လျှင် အခြားအရင်းရှင် နိုင်ငံများလက်ထဲမှ လုယက်ယူငင်ဘို့ပင် ရှိလေတော့သည်။ လုယက်ယူငင်ကြရန်လည်း စီစဉ်နေကြလေပြီ။

ဤအတောအတွင်းသိမ်းပိုက်ပြီး ကိုလိုနီနိုင်ငံများရှိတိုင်းရင်းသားများမှာလည်း အလျင်ကလိုခေါင်း၌ မခံကြတော့ဘဲ အရင်းရှင်ကြီးများ၏ အမြင်အားဖြင့် လူပါးဝလာ ကြလေပြီ။ မိမိတို့တိုင်းပြည်များမှာ ကြွယ်ဝသမျှသဘာဝပစ္စည်းများကို အရင်းရှင် ကြီးများက မတရားသက်သက် သိမ်းယူကြသည်ကို မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်လာကြကာ ကျွန်သဘောက်နိုင်ငံ အဖြစ်မှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် နိုးကြားလာကြပြီးလျှင် ဆူဆူပူပူဖြစ်

လာကြလေပြီ။ အိန္ဒိယပြည်၊ မြန်မာပြည်နှင့် အီဂျစ်တို့၏လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲများမှာ တဖြည်းဖြည်းသဲသဲမဲမဲဖြင့် ပြင်းထန်လာကြလေပြီ။ နယ်ချဲ့သမားများမှာလည်း အလျင်ကလိုငှက်ပျောသီး အခွံနှာစားရသကဲ့သို့ လွယ်လွယ်ကူကူဖြင့် အလုပ်လုပ်၍ မရနိုင်တော့ပြီ။ ဂျပန်သည် တရပ်ပြည်ကိုနယ်ချဲ့ရာ၌ မိမိနှင့်အပြိုင်အဆိုင်ဖြစ်သော အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ အမေရိကန်တို့နှင့်တိုက်ခိုက်ရရုံမျှမကသေးဘဲ တရပ်များက လေ့ခွက်ချည်းဆံ့မည် အလံ့မလဲဘူးဆိုသော ဇွဲဖြင့် သဲသဲမဲမဲခွဲခွဲကာကွယ်နေကြသည်ကို နာခေါင်း ကျည်ပွေ့ တွေ့နေကြရလေပြီ။

နယ်ချဲ့နိုင်ငံကြီးများ၏ ဦးရေသည် အလွန်နည်းပါးကြသေး၍ နယ်ချဲ့စရာအရပ်များများမှာလည်း အတိုင်းမသိကျယ်ပြန့်နေသေးသော ယခင်အခါ၌ပင်လျှင် စစ်ကလေးများမှကမ္ဘာစစ်ကြီးသို့ပင် တိုင်ရောက်လာခဲ့လျှင် နယ်ချဲ့လျှင်ချဲ့၊ နယ်မချဲ့လျှင် ပျက်စီးကြရမည်။ အရင်းရှင်နိုင်ငံကြီးများ၏ ဦးရေများပြားလာ၍ နယ်ချဲ့စရာ နေရာကွက်လပ်ဟူ၍ လုံးဝ မကြွင်းကျန်တော့သော ယခုအချိန်အခါ၌ ကမ္ဘာကြီး၏ ငြိမ်းချမ်းရေးမှာ မည်သို့လျှင် တည်မြဲနိုင်ပါအံ့နည်း။

ဤနယ်ချဲ့ နိုင်ငံကြီးများနှင့် နယ်ချဲ့စံနစ်တို့ကမ္ဘာ၌တည်ရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး၊ ကမ္ဘာလျှားတခုလုံးကို သုဿာန်တစအဖြစ်သို့ ရက်ရက်စက်စက်မညာမတာကြမ်းကြုတ်စွာပို့ဆောင်ပြောင်းလဲပစ်စေမည့် ကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်ဖူးဟူ၍ မည်သူသည် ပြောရဲ တာဝန်ခံရဲပါမည်နည်း။

အရင်းရှင်နိုင်ငံတခုသည် လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်စံနစ်အဆင့်သို့ရောက်လျှင်နယ်ချဲ့ရချေမည်။ နယ်ချဲ့ခဲ့လျှင် စစ်ဖြစ်ရ

တော့မည်။ ဤကားအညာမှ အကြေသို့ မသွေမပေါက် စီးဆင်းတိသကဲ့သို့ မရှောင်လွှဲ မပေါက်ပြန်သော အစဉ်အမြဲ သဘောတရားပေတည်း။

ရောဂါကို ကုစားမည့် ဆေးဆရာသည် ရောဂါ၏ အရင်းအမြစ် စတင်ပေါ်ပေါက်ပုံကို စံနစ်တကျ ရှာဖွေစမ်းသပ်ကြည့်ရှုသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း စစ်ရောဂါဆိုးကြီးကို ကုစားလိုသဖြင့် စစ်၏ ဇစ်မြစ်အရင်းမှ အမှန်ကို စူးရှထက်မြက်သော ဉာဏ်မြင်ဖြင့် အပိုင်းပိုင်း အကန့်ကန့် ခွဲခြား၍ကြည့်ခဲ့ကြပေပြီ။ စစ်ကား အရင်းရှင် စံနစ်အတွင်း၌ အရင်းမြစ် တည်လာကြောင်း ကောင်းစွာ သိခဲ့ကြရလေပြီ။ “အရင်းလဲလျှင် အဖျားထင်းဖြစ်သည်” ဆိုသော မြန်မာစကားပုံအတိုင်း အရင်းရှင်ကို သုတ်သင်လိုက်လျှင် အရင်းရှင်စံနစ်က စေခိုင်း တိုက်ဘွန်းသည့်အတိုင်း လူတွေကောင်းကောင်း မစားကြရ၊ ကောင်းကောင်း မဝတ်ကြရ၊ ကောင်းကောင်း မနေထိုင်ကြရသည့် ဆင်းရဲခြင်း၊ အလုပ်လုပ်ချင်ကြပါလျက် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ကြရခြင်းများနှင့်ဘာလူသဘောအပေါင်းတို့ကို မီးလောင်တိုက်သွင်းမည့် အခက်အလက်ဖြစ်သည့် စစ်များကိုလည်း အရင်းရှင်စံနစ်နှင့်အတူအသက်များပျောက်ကြရတော့အံ့။

အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားများ၏ ရာဇဝင်ကြောင်းပြတာဝန်ကား အမှန်ဆိုက်ရောက်လာလေပြီ။

အရင်းရှင်နိုင်ငံများမှ အလုပ်သမားများ ခေါင်းဆောင်သော ဆင်းရဲသား အပေါင်းတို့သည်၎င်း၊ ကိုလိုနီနိုင်ငံများမှ အလုပ်သမားများ ခေါင်းဆောင်သော ဆင်းရဲသားများသည်၎င်း၊ အသီးသီး မိမိတို့တာဝန်ကို ထမ်းရွက်ကြကာ အရင်းရှင်

အောင် ရှိသလောဟူသော မေးခွန်းကို ပထမဖြေရပေလိမ့်မည်။
 ဟစ်တလာ၊ မူဆိုလီနီ၊ လူ့ဂီဘူလီ၊ မော်စလေစသည်
 ဖက်ဆစ် အာဏာရှင်ကြီးများ၊ ဖက်ဆစ် ခေါင်းဆောင်ကြီးများ
 ၏ ဟောပြော ရေးသားချက် များ၌ ဖက်ဆစ် ဝါဒသည် လူ့
 ဝတ္တရား၊ လူတို့၏ တိုက်ခိုက် တိုးတက်အောင်မြင်မှုများအပေါ်
 တွင် အရင်းတည်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် လူ့ဘောင်
 အဖွဲ့အစည်း၌ အစဉ်အမြဲ ငြိမ်းချမ်းမှုကို ယုံလည်းမယုံ၊ အသုံး
 ကျသည်ဟူ၍လည်းမထင်ဟူ၍၎င်း၊ အင်ပါယာပိုင်ဆိုင်မှု ကြန့်ခွင်
 တိုးတက်မှုသည် ဖက်ဆစ်ဝါဒအရ နိုင်ငံတနိုင်ငံ၏ နှုပျိုသန်စွမ်း
 မှုပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ဖက်ဆစ်စံနစ်၌ အရင်းရှင်စံနစ်နှင့် မပတ်
 သက်သော ပင်ကိုဝါဒ တည်ရှိသလိုလို ရေးသား ဟောပြောကြ
 လေသည်။

သို့သော် စင်စစ်အားဖြင့် ဖက်ဆစ်စံနစ်၌ ဝါဒလည်းမရှိ။
 အရင်းရှင်စံနစ်နှင့် လွတ်ကင်းသောပင်ကိုယ်စံနစ်လည်းမဟုတ်ပေ။
ဖက်ဆစ်စံနစ်ကား ပျက်စီး တိမ်ကော အံ့သော အရင်းရှင်စံနစ်
ဆက်လက် တည်တန့်အောင် အကြမ်းပတမ်းမှုကို နည်းကျကျ
အသုံးပြုသောစံနစ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

အထက်ပါ ဖက်ဆစ်ခေါင်းဆောင်ကြီးများမှာ ကိုယ်တူ
 လုံးဖြစ်နေသော ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို ကြည့်သာရှုသာအောင် ဝါဒ
 အဝတ်အစားများနှင့် တန်ဆာဆင်ပေးကြခြင်းသာဖြစ်ပေသည်။
 တဖန် ဖက်ဆစ်စံနစ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဖက်ဆစ်စံနစ်သည်
 စီးပွားရေးစံနစ် ချို့တဲ့မှုကြောင့် လူတို့၏ နေရေးထိုင်ရေးကြပ်
 တည်းကျဉ်းမြောင်းလာသောအခါ လူလတ်တန်းစားများ (ကုန်
 သည်၊ ပွဲစား၊ ရွှေ့နေ ရွှေ့ရပ်၊ စာရေးစာချီ၊ ကျောင်းဆရာ၊

ဆေးဆရာ၊ လယ်ပိုင်ရှင် ကလေးများ စသည်များ)က လက်ဝါး
 ကြီးအုပ် အရင်းရှင်ကြီးများကို၎င်း၊ စံနစ်ကျကျ ဖွဲ့စည်းထား
 သော အလုပ်သမားအစည်းအရုံးများကို၎င်း၊ အတိုက်အခံပြုကာ
 အာဏာကို သိမ်းပိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု အချို့က ယူဆကြ
 လေသည်။

ဤယူဆချက်ကို ခွဲစိပ်ဝေဘန်ခြင်းဖြင့် ဖက်ဆစ်စံနစ်၏
 အဖြစ်သနစ်မှန်ကို နားလည်အောင်လုပ်ကြစို့။

အရင်းရှင်စံနစ်လက်အောက်၌ လူအတန်းအစား ခွဲခြားမှု
 တည်ရှိ နေလေရာ၊ အရင်းရှင်စံနစ်ကို တော်လှန် ပြောင်းလဲကာ
 ဘုံစံနစ် တည်ထောင်လိုသူတိုင်း လူအတန်းအစား အမျိုးမျိုး၏
 နိုင်ငံရေးအမြင်၊ စိတ်သဘောထား၊ အစွမ်းသတ္တိများကိုသိရှိထား
 ကြရပေမည်။

လူလတ်တန်းစား များ၏ မူလ စိတ်သဘောထားကား
 မည်သို့နည်း။

လူလတ်တန်းစား များမှာ ၎င်းတို့ နေရေးထိုင်ရေးများ
 အတွက် အရင်းရှင်များကို၎င်း၊ ဆင်းရဲသား အလုပ်သမားများ
 ကို၎င်း၊ မိမိအားထားနေကြရလေရာ နိုင်ငံရေး၌လည်း ၎င်းတို့
 သည် တသီးတခြား လွတ်လွတ်လပ်လပ် မဆောင်ရွက်နိုင်ကြပေ။
 တခါတရံအရင်းရှင်ကြီးများနှင့်ပေါင်း၍၊ တခါတရံဆင်းရဲသား
 အလုပ်သမားများနှင့် ပူးပေါင်းကြလေသည်။ လူလတ်တန်းစား
 များသည် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး အကလေးအရွယ်ကပင် အရင်းရှင်
 များနှင့် လက်ပွန်းတတီး နေထိုင်လာကြရလေသဖြင့် အရင်းရှင်
 စိတ်ကူးစိတ်ကန်းများ၊ အရင်းရှင်များ၏ အလေ့အလာ အသုံး
 အနှုန်းများ၊ အမူအရာများဖြင့် ကြီးပြင်း လာကြသောကြောင့်

ကျမ်းစာတော်စာအုပ်အစုအဝေး

စိတ်နေသဘောထားများမှာ အရင်းရှင်အဆင့်သို့သာ မြှော်မှန်း
နေကြသူများသာများကြလေသည်။ ဤသို့သောစိတ်နေသဘော
ထားများဖြင့်ကြီးပြင်းလာကြသော်လည်း ပိုက်စိတ်တိုက်၍ စီးပွား
ရှာလာကြသော လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်ကြောင့် ၎င်း
တို့ရရှိထားကြသောအဆင့်အတန်းမှ သူလတ်တန်းစားအမြောက်
အမြားပင် ပစ္စည်းမဲ့ ဆင်းရဲသားအလုပ်သမားများ အဆင့်အ
တန်းသို့ လျော့ကျ သွားကြရသည်ကို တွေ့ကြုံမြင်ကြားလာကြရ
သောအခါ ယခင်ကအရင်းရှင်များ အသွားအလာ အနေအထိုင်
အလေ့အလာအပြုအမူ အကျင့်အကြံ အသုံးအနှုန်း အယူအဆ
စိတ်သဘောထားမျိုး များနှင့် စိတ်ကူးယဉ် ခွဲကြသမျှ တို့မှာ
တည်တန့် မနေနိုင်ကြတော့ဘဲ တခါတည်း လွင့်ပျောက်သွားကြ
ကာစိတ်အပျက်ကြီး ပျက်သွားကြလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ဈေးနာကောင်းသဖြင့် အရင်းရှင်များ၌
ငွေဝင် လှိုင်နေသောအခါမှာ လူလတ်တန်းစားများသည် အရင်း
ရှင်များနှင့် ပူးပေါင်းကြကာ မှီခို ကပ်ရပ် စားသောက်ကြရ၍
ဈေးနာ ပျက်ပြားလာကာ အရင်းရှင်များ အကြပ်ရိုက်လာသော
အခါ ပစ္စည်းမဲ့ အလုပ်သမားများနှင့်ပူးပေါင်း၍ မိမိတို့၏ထမင်း
အိုးခွဲပစ်သော အရင်းရှင်ကြီးများကို တော်လှန်ပုန်ကြလေသည်။
ထို့ကြောင့် ဘုဝါဒ ဆရာကြီးကားလိမတ်စိက ခေတ်ပြောင်း
တော်လှန်ရေးတရားကို ရေးသားဟောပြောခဲ့ရာ၌ ပစ္စည်းမဲ့အ
လုပ်သမားများသည်အရင်းရှင်စံနစ်ကို တော်လှန်ရာ၌ လူလတ်
တန်းစားများ၏ အကူအညီကို ရအောင်ယူကြရမည်ဟု အမြဲသတိ
ပေးခဲ့ဘူးလေသည်။

ရာဇဝင်ကိုပြန်လှန်၍ ကြည့်လျှင် ၁၈၈၀ ပြည့်မှ ၁၉၀၀

ပြည့်နှစ်များအတွင်း လူလတ်တန်းစားများ၌ပါဝင်သော လူသုံး
ပစ္စည်းလုပ်သော လုပ်ငန်းရှင်ကလေးများ၊ လယ်ပိုင်ရှင်ကလေး
များမှာအရင်းရှင်စံနစ်၏ ဝါးပျိုခြင်းခံခဲ့ကြရသဖြင့် မိမိတို့လွယ်
လွတ်လပ်လပ် အသက်မွေးနိုင်ဖြစ်ကြသည့် အဖြစ်ကို စွန့်လွှတ်
လိုက်ကြရပြီးလျှင် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်ကြီးများ လက်
အောက်၌ ညီညီညင်ညင်နှင့်ပင် မလွတ်လပ်သော အခိုင်းအစေ
အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ကြရလေသည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်ကြောင့် ပေါ်ပေါက်
လာသော လူလတ်တန်းစားအသစ် (မန်နေဂျာ၊ စာရေးစာချီ၊
လခစား၊ အဝယ်တော် ပဲ့စား စသူများ၏ အတန်းအစား) မှာ
ယခင်က လူလတ်တန်းစားအဟောင်း (လူသုံးပစ္စည်းရှင်ကလေး
များ၊ ကုန်သည် ပဲ့စား စသူများပါဝင်သည့် အတန်းအစား)
လောယ်မလွတ်လပ်တော့။ မိမိတို့ကိုယ်တိုင် အသက်မွေးနိုင်သည့်
ကုန်လုပ် ကြံယာကလေးများကိုလည်း လက်လွှတ်ခွဲကြရလေပြီ။
လူလတ်တန်းစား အသစ်၌လည်း လူလတ် အထက် တန်းစား
(ဥပမာ မန်နေဂျာ၊ အိုဗါစီယာများ)နှင့် လူလတ်အောက်တန်း
စား (လခနည်းနည်းသာရ၍ အလုပ်သမားများထက် အနည်း
ငယ်သာအဆင့်အတန်းမြင့်သော စာရေးစာချီများ) ဟူ၍နှစ်မျိုး
ခွဲကြည့်လျှင်....

လူလတ် အောက်တန်းစားများမှာ အခါများစွာပစ္စည်းမဲ့ ဆင်း
ရဲသားအလုပ်သမားများနှင့် ပူးပေါင်းကြသည်ကို တွေ့ရပေ
သည်။ (လူလတ်အောက်တန်းစားများ၏ နိုင်ငံရေး အမြင်မှာ....

ဆင်းရဲသား ကောင်းစားရေး ဖေဖီယံ အယူအဆ၌ အကြံဝင်
လေသည်။*

အတော်အတန် လွတ်လပ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သော လူတန်း
စားအဟောင်းမှ အရင်းရှင်ကြီးများကို မှီခိုကြကာ အသက်မွေး
ကြရသော လူလတ်အတန်းအစားသို့ ပြောင်းလဲကြခြင်းကား၊
လူလတ်တန်းစားမှ ပစ္စည်းမဲ့ အလုပ်သမား အတန်းအစားသို့....
ပြောင်းလဲ ရွှေ့လျော့နေကြသော ခရီးစဉ်တွင် ခရီးထောက်အခု
သာဖြစ်ပေသည်။ ဥပမာ....လယ်ပိုင်ရှင်ကလေး မောင်ဖြူသည်
အရင်းရှင်ကုမ္ပဏီတခုဖြစ်သော စတီးဘရားသား၏ ဈေးနှိပ်ဝယ်
ယူမှုကြောင့် မိမိပိုင်လယ်ကလေးများ ဆုံးပါးသွားလေသဖြင့်....
မိမိလယ်ကို လုပ်ကိုင်ကာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် အသက်မွေးနိုင်
တော့ဘဲ စတီးဘရားသား၏ လခစား အဝယ်တော်ပွဲစားအလုပ်
ကို လုပ်ကိုင်ရလေသည်။ ထိုသို့လုပ်ကိုင်နေစဉ်ပင် စတီးဘရား
သားသည် အမြတ်ငွေများ များသထက် များအောင် ရရှိလိုသ
ဖြင့် မိမိလက်အောက်ခံ လခစားအချို့ကို အလုပ်ဖြုတ်ပစ်လေ
ရာ မောင်ဖြူမှာ အဖြတ်ခံရသော လခစားများ အထဲတွင် ပါ
သွားလေသည်။ ယခုအခါ.... မောင်ဖြူသည် စတီးဘရားသား၌

.....
* ၁၉၃၈ ခုနှစ် မြန်မာပြည် အလုပ်သမားများက စတင်လိုက်
ဧညာဒိဇာတာလအရေးတော်ပုံ၌ စတီးဘရားသား၊ ဘီအိုစီကုမ္ပဏီများမှ
စာရေးများသည် သပိတ်မှောက်ကြခြင်းဖြင့်.... အလုပ်သမားများကို
ကူညီခဲ့ကြသည်ကိုကြည့်ပါ။ သူတို့အတန်းအစား၏ အရင်းခံသဘော
ထားများမှာ....မတည်မငြိမ်မယိမ်းမယိုင်တွေဝေနေကြသဖြင့်.... အ
လုပ်သမားများကဲ့သို့ ဇွဲမကောင်းကြဘဲ မကြာမီပင် သပိတ်ပြန်လွန်ကြ
သည်ကိုလည်းသတိချပ်စေလိုသည်။

အခစား အလုပ်သမား အလုပ်ကို လုပ်နေရလေသည်။ လယ်ပိုင်
ရှင်ကလေးမောင်ဖြူသည်လူလတ်တန်းစားအဟောင်း၌ ပါဝင်၍
လခစား အဝယ်တော်ပွဲစား မောင်ဖြူသည် လူလတ်တန်းစား
အသစ်၌ ပါဝင်ပြီးလျှင် အခစား အလုပ်သမား မောင်ဖြူသည်
ပစ္စည်းမဲ့ အလုပ်သမား လူတန်းစား၌ ပါဝင်လာလေတော့သည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်၏ မညှာမတာရက်စက်
စွာ သွေးစုတ်မှုကြောင့်....လူလတ်တန်းစား အပါအဝင်ဖြစ်သော
ကျောင်းဆရာများသည် စာမတတ်သူ အသင်္ချေအလယ်၌ စာမ
သင်ရ၊ ဆေးဆရာများသည် ရောဂါအမျိုးမျိုး နှိပ်စက်သဖြင့်
သေကြေ ပျက်စီး ကြရသော လူနာအပေါင်းတို့ ရှေ့မှောက်၌
မဆေးမကုလိုက်ကြရ၊ တက္ကသိုလ်ကျောင်းများ၌ စာရိတ်ကြေး
ငွေ အကုန်အကျခံကြကာ တက္ကသိုလ် ပညာများကို နှစ်ရှည်လ
များသင်ယူခဲ့ကြရသောကျောင်းသားများသည်ကျော် သွက်လျှင်
ထမင်းတလုပ်ကို အလင်မိုအောင်ပင် စမားနိုင်ကြ၊ ကုမ္ပဏီများ
တခုနှင့်တခု ပေါင်းစပ်၍၎င်း၊ ကုမ္ပဏီကြီးက ကုမ္ပဏီလေးကို
ဝါးမျိုလိုက်၍၎င်း၊ ယခင် အလုပ် လုပ်နေကြသော စာရေးစာချီ
များသည် အလုပ်ကို ဆက်လက် မလုပ်ကြရ။*

တဖန် ဘဏ်အရင်းရှင်ကြီးများ၏ မျက်ပြလှည့်မှုကြောင့်
လူလတ်တန်းစားများ.... မစားရက် မသောက်ရက် ချွေတာစု
စောင်းထားကြသော.... ခဏကြေးကလေးများကိုလက်ဝါး ကြီး

.....
* ဘလုတ်ဘရားသား ကုမ္ပဏီပျက်စဉ်ကထိုကုမ္ပဏီ၌အလုပ်
လုပ်နေကြသော စာရေးစာချီများသည် အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်သွားကြရ
လေသည်။

အုပ် အရင်းရှင် အဖွဲ့ကြီးက အသုံးချချင်သလို အသုံးချသည်ကို ခံကြရ၏။ အဆုံးအရှုံးခံကြရ၏။*

ဤသို့လက်ဝါးကြီးအုပ်၊ ခန့်ရှင်ကြီးများ ချမ်းသထက် ချမ်းသာလာကြသလောက် လူလတ်တန်းစားများမှာ ဆင်းရဲသထက်ဆင်းရဲလာကြလေသည်။

ဖက်ဆစ် ဝါဒ လွှမ်းမိုးလာ ခါနီး ဂျာမဏီပြည်တွင် (၁၉၃၁-၂-၃) တက္ကသိုလ်ကျောင်းများ၊ အင်ဂျင်နီယာကောလိပ်၊ ဆေးကောလိပ်များမှ ဘွဲ့ရသူပေါင်း ၈၀၀၀-အနက် ၁၀၀၀ သာ အလုပ်ရကြလေသည်။

အင်ဂျင်နီယာ ဘွဲ့ရသူများမှာ အလုပ်မရကြသဖြင့် သာမန်အစား အလုပ်သမား အလုပ်များကို ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ကြလေသည်။ ၁၉၃၁-၃၂-ခုမှာပင် ဆရာဖြစ် သင်ကျောင်းများမှ လက်မှတ်ရပြီး.... ကျောင်းဆရာ ၂-သောင်း ၂-ထောင်အနက်၊ ၉၉၀-သာ အလုပ်ရကြလေသည်။

၁၉၃၂-ခုတွင် ဘွဲ့ရပြီးသူ ကျောင်းသားပေါင်း ၄၅၀၀၀ မှာ အလုပ်အလျှင်း မရကြပေ။

ဟစ်တလာ ကြီးစိုးသောအခါ ဤအလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေကြသော လူ့ အဘိုးတန် ကလေးများမှာ ထမင်း တလုပ်အတွက် မကြာမတင် လယ်လှိုင်းခံရမည့် အလုပ်ဖြစ်သော ရှည်ညိုစစ်သား အလုပ်ကို ခုံခုံမင်မင်ပင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင် အမှုထမ်း ကြလေတော့သည်။

.....
ဤစာအုပ်အပိုင်း ၂ အခန်း ၃ တွင် ဘက်စနစ်အကြောင်းကို ကြည့်ပါ။

ဆင်းရဲသထက်ဆင်းရဲ မှဲ့သထက် မှဲ့လာကြသော လူလတ်တန်းစားများသည် ယခင်အခါ ကောင်းစဉ်ကလို ရေသာခိုကြကာ အိပ်၍မနေနိုင်ကြတော့ဘဲ၊ နိုင်ငံရေးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာကြရပေတော့သည်။ နိုင်ငံရေး လုပ်ကြလျှင်လည်း အရှည်ကို မမြင် မိမိတို့ ခဏပမ်း ကောင်းစားရေး အလုပ်အကိုင်နှင့် ထမင်းကို မှန်မှန်စားရရေး ကလေးများလောက်ကိုသာ ကြည့်ကြကာ တဇွတ်ထိုး မိုက်ကန်းကန်း လုပ်တတ်ကြလေသည်။

အထက်၌ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း လူလတ်တန်းစားများသည် နဂိုအရင်းခံက မိမိဘာသာ မတ်မတ်မရပ်နိုင်၊ လေယူသိမ်းရာဘက်သို့ ယမ်းနွဲ့သော ပပြားပင်ပမာ အမြဲတဘက်သို့ ယမ်းနွဲ့၍ နေတတ်ကြလေသည်။ အရင်းရှင်နှင့် အလုပ်သမားဟူ၍ စစ်တပ်ကြီးနှစ်ခု မျက်နှာချင်းဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်၍ နေကြရာ၌ လူလတ်တန်းစားများသည် အရင်းရှင်အောက်သို့၎င်း၊ အလုပ်သမားများသို့၎င်း၊ ခိုဝင်ပူးပေါင်းတတ်ကြလေသည်။

ခေတ်အမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲလာသော ရာဇဝင်အကြောင်းများကို ကြည့်လျှင် လူလတ်တန်းစားများသည် သီးခြားခေတ်တခု မတည်ဆောက်နိုင်ကြချေ။ ကုန်လုပ် ကြိယာ ပိုင်ဆိုင်သော အရင်းရှင်ကြီးများသည် လူလတ်တန်းစားများကို ကုန်စည် လုပ်ငန်းများ၌ များများ စားစား မလုပ်ပေးနိုင်ကြသော်လည်း အလုပ်သမား အစည်းအရုံး အဖွဲ့များကို ဖျက်ဆီး သုတ်သင် ကြရန် အတွက် လုပ်ငန်းများ (ပုလိပ်သား၊ စစ်သား၊ စုံထောက်) တွင် အလုပ်ပေးကြလေသည်။ ဤသို့သော အလုပ်များ ပေးကြကာ မိမိတို့အောက်သို့ အရောက်မှဲ့၍ သွင်းတတ်ကြလေသည်။

သို့မဟုတ် အလုပ်သမားများသည် ကုန်လုပ်ကြိယာများကို

ဘုံပစ္စည်းလုပ်ကြက လူတိုင်း ချမ်းသာကြွယ်ဝမည့် လူတို့၏ နေမှုထိုင်မှုစံနစ်ကြီးကို အသစ်ပြုပြင်ကြရာဝယ် လူတန်းစား၏ လေ့ကျင့်ပြီး စက်ကြိယာလုပ်ငန်းအရည်အချင်းများကို အများ ချမ်းသာမှုအတွက်အသုံးပြုကြမည်။

ဤလမ်းနှစ်သွယ်ကိုသာ လူလတ်တန်းစားများ ရွေးချယ် ကြပေမည်။ ပထမလမ်းက ဖက်ဆစ်စံနစ်သို့သွားရာလမ်း၊ ဒုတိယ လမ်းက ဘုံစံနစ်သို့သွားရာလမ်းများဖြစ်ကြပေသည်။

ဖက်ဆစ်စံနစ်၊ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် စံနစ်များကား လူလတ်တန်းစားများ၏ ကြီးကျယ်သောရန်သူကြီးများ ဖြစ်ကြ ပေသည်။ လူယောင်ဆောင်ထားသော ဘီလူးဖြစ်ပေသည်။ လူ လတ်တန်းစားများသည် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်နှင့် ပေါင်းကြခြင်းဖြင့်လက်တဆုတ်မျှသော လူအခွင့်အရေးကလေး များရကြသည့်အပ လူအမြောက်အမြားမှာ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီး၏ ညှင်းသမျှ သွေးစုတ်ကြသမျှကို ခံကြရပေ မည်။

အလုပ်သမားများသည် ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေး အယူအဆအတိုင်း တသွေမတိမ်း လိုက်နာကြကာ အရင်းရှင် စံနစ်၏ အညှင်းဆဲကိုခံကြရသမျှသော ဆင်းရဲသားများကို ကြန့် ကြန့်ခိုင်ခိုင် ဦးစီးခေါင်းဆောင်လုပ်၍အရင်းရှင်စံနစ်ကို ဖြိုဖျက် လျှင်ကားလူလတ်တန်းစားများသည် အလုပ်သမားများဘက်သို့ လိုက်ပါကြလေသည်။

သို့မဟုတ်ဤသို့မဟုတ်ဘဲ အလုပ်သမားများသည် ခေတ် ပြောင်းတော်လှန်ရေး အယူအဆအတိုင်းလည်းမလိုက်၊ ခေါင်း ဆောင်ကြရာ၌လည်း ပြောပြောညံ့ညံ့နိုင်နေကြလျှင် မကြေမနပ်

အားမရဖြစ်နေကြသော လူလတ်တန်းစားများနှင့် မိမိတို့အဆင့် အတန်းကို မေ့ပျောက်ဖောက်ဖျက်ဖျက်သွားကြသော အလုပ်သမား များသည်လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင်ကြီးများကိုခေါင်းဆောင် တင်တတ်ကြ လေသည်။ ထိုအခါ ဖက်ဆစ် စံနစ်သည် မလွဲမ ရှောင်သာဘဲ ပေါ်ပေါက်လာရပေ တော့မည်။ ဖက်ဆစ်စံနစ် သည်ပထမ၌ လူလတ်တန်းစား များနှင့် သစ္စာဖောက် အလုပ် သမားများကိုသူတို့အကြိုက်ဖြစ်သည့်လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင် စံနစ်၏ အပြစ်များကို ပြောဆိုကြခြင်းဖြင့် သွေးဆောင်ကြပြီး လျှင် နောက်ဆုံး၌ကားသူတို့ကို လက်ဝါးကြီး အရင်းရှင်စံနစ်၏ လက်ကိုင်တုတ်အဖြစ် အသုံးပြုလိုက်ကြ လေသည်။

ဖက်ဆစ်ပါတီများသည် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် စံနစ်ကို ဖြိုခွဲတိုက်ဖျက်ရန်အတွက် အစိုးရကို တိုက်ခိုက်သိမ်းယူ လိုက်ကြသည်ဟူသော ယူဆချက်မှာလည်း လုံးဝ မှားယွင်းလေ သည်။

ဟစ်တလာ၏နေရှင်နယ်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ (နာဇီပါတီ) အစိုးရအာဏာမရမီ အာဏာရှင် မဖြစ်မီ တည်ထောင်စကစ၍ ဂျာမနီ အရင်းရှင်ကြီးများသာမက အခြားနိုင်ငံများမှ အရင်း ရှင်ကြီးများကပင် ငွေအမြောက်အမြား ထောက်ပံ့၍ ကူညီကြ လေသည်။ ၁၉၂၇ ခုနှစ်၌ ရူဟာစတီလ် ထရပ်စ်ခေါ် (Ruhr Steel Trust) ခေါ်ဂျာမနီပြည်ရူဟာနယ်ရှိ သံမဏိလုပ်ငန်း အရင်းရှင်အဖွဲ့ကြီးက မိမိအမြတ်ထဲမှခွဲ၍ ရွေးကောက်ပွဲ၌ ယှဉ် ပြိုင်ဝင်ရောက်ရာ ကုန်ကျမည့်စရိတ်အတွက် နေရှင်နယ်လစ်ပါတီ ကိုငွေအမြောက်အမြား ထောက်ပံ့ခဲ့လေသည်။

ထိုပါတီကိုကူညီကြသော နိုင်ငံခြားမှအရင်းရှင်ကြီးများ

ဖက်ဆစ်စံနစ်၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလုပ်သမားများ ခံစားရမည်။

ဖက်ဆစ်စံနစ်၏ အကျိုးအမြတ်ကို အလုပ်သမားများ ခံစားရမည်။

၌ရေနံဘုရင်ဒီတာဒင်။ ဖွဲ့မော်တော်ကားကုမ္ပဏီသူဌေး ဆာဟင် နရီဖို့တို့ပင် ပါဝင်ကြလေသည်။ ဤသည်ကို ထောက်ချင့်ကြည့် လျှင်ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို ဖြိုဖျက်ရန်ဆိုသော စကားသည် ယုံတမ်း စကားကဲ့ကိုဖြစ်နေပေသည်။

နောက်တဖန်ဖက်ဆစ်ပါတီသည် အစိုးရအာဏာကိုတိုက် ခိုက်သိမ်းပိုက်ကြရခြင်းမရှိခဲ့ကြပေ။ လက်ဝါးကြီးအုပ်အရင်းရှင် စံနစ်သည် မိမိတို့ အသက်ဆက်ပေးမည့် ဖက်ဆစ်ပါတီများကို အစိုးရအာဏာကို အကြေနှပ်ကြီးကြေနှပ်ကြစွာ ပေးအပ်ခဲ့ကြ လေသည်။ အစိုးရရာဇဝဏ္ဏပေါ်သို့ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်း ရှင်စံနစ်ကပင်လက်ဆွဲကြကာ တင်ပေးခဲ့ကြလေသည်။

အီတလီပြည်၌မူဆိုလို့ နီကိုအာဏာရှင်အဖြစ်ဘုရင်ကပင် တင်မြှောက်ပေးခဲ့၍၊ ဂျာမနီ၌ဟစ်တလာကို အာဏာရှင်အဖြစ် သမတမင်းကပင် ခန့်အပ်ပေသည်။ မူဆိုလို့ နီ အာဏာရှင်ဖြစ် စဉ်က သူ၏ပါတီသည် မထင်မရှားသာဖြစ်၍ ဟာဟစ်တလာ အာဏာရှင်ဖြစ်စဉ် သူ၏ပါတီ ရွေးကောက်ပွဲ၌ အကြီးအကျယ် ရှုံး၍ ကောင်းတုန်းဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ပါတီများ သည် နောက်လိုက်ကောင်းသဖြင့် သူတို့အာဏာရှင်ဖြစ်ကြရသည် မဟုတ်။ လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်များ၏ ကြွေးစားလှမှုကို များဖြစ်ကြသည့် အစွမ်းကြောင့်သာ အာဏာရှင် ဖြစ်ကြရလေ သည်။ အာဏာရှင်ဆိုရာ၌သူတို့ပိုင်သည့် အာဏာသည်အရင်းရှင် ကြီးများအပေါ် သုံးစွဲကြရန်မဟုတ်။ အရင်းရှင်ကြီး များကို သုတ်သင်မည့် အလုပ်သမားများ အပေါ်သုံးစွဲကြမည့် အာဏာ များသာဖြစ်ကြပေသည်။

အချုပ်အားဖြင့် ဖက်ဆစ်စံနစ်ဆိုသည်မှာလက်ဝါးကြီး အုပ် အရင်းရှင်ကြီးများက အထက်မှနေ၍ လုပ်နည်းကိုင်နည်း ညွှန်ပြခြင်း။ ငွေကြေး စရိတ်စက စိုက်တုတ် ပေးကြခြင်းဟူ၍ဖြင့် တည်ထောင်ထားကြသော လူလတ်တန်းစားများနှင့် ဖေါက်ပြန် ရေးသမားများ၏ အစည်းအရုံးကို အစိုးရအာဏာကို သိမ်းယူ ကြကာ အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံနှင့်တကွ ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေးစိတ်ဓါတ် ရင့်သန်နေကြသော အလုပ်သမားအ စည်းအရုံးများကို ဖြိုဖျက် သုတ်သင်ပစ်ကြသည့် စံနစ်ပင် ဖြစ် ပေသည်။

နာဇီပါတီ အစိုးရအာဏာကိုရရှိပြီးနောက်ပရော်ဖင်ရှယ် စူးပရိမ်းအီကော့နောမ်စ်ကောင်စီ(Provincial supreme Econmic Council) ခေါ် တနိုင်ငံ လုံး ကို ခြံ၍ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများကို လက်ဝါးကြီး အုပ်ထားကြသော အစိုးရဌာနတခုကိုခန့်ထားဖွဲ့စည်းခဲ့ရာ အဖွဲ့အစည်း၌ အောက်ပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ပါဝင်ကြလေသည်။

ဟာကရင်ဘွန်ဘိုလင်၊ လက်နက်လုပ်ငန်းဘုရင် ကိုယ်ပိုင် ငွေပေါင် ၆-သန်း။ အရင်းငွေပေါင်းပေါင် ၁၅ သန်း။

ဟာဖရစ်သိုက်ဆဲ၊ သံမဏိ လုပ်ငန်း ဘုရင်၊ ကိုယ်ပိုင်ငွေ ပေါင် ၆-သန်း။ သူတည်ထောင်သော ဂျာမန်စတီလထရပ်စ်၌ အရင်းငွေ ပေါင်သန်းပေါင်း ၅၄၀ သန်း။

ဟာဘွန်ဆီမင်၊ ဓါတ်အားပေးလုပ်ငန်းဘုရင်၊ ကိုယ်ပိုင် ငွေပေါင်း ပေါင် ၆-သန်း ၅-သိန်း။ အရင်းငွေပေါင် ၁၂သန်း ၅-သိန်း။

ပရော်ဖက်ဆာ ကာလ်ဘော့၊ ဒွိုင်းထရပ်စ် သူဌေးကြီး

ကိုယ်ပိုင်ငွေပေါင် ၂-သန်း။ အရင်းငွေပေါင် ၅၅သန်း။

ဒေါက်တာအောင်ပေါက်ကလာ၊ ဂျာမန် စတီလ်ထရပ် သူ
ဌေးကြီး၊ ကိုယ်ပိုင်ငွေပေါင် ၆-သန်း။ အရင်းငွေပေါင်း ပေါင်-
၄၀-သန်း။

ဟအေးဒင်၊ ပိုတက်ရှ်ဆင်ဒီကိုတ်ဒါရိုက်တာကြီး၊ အရင်း
ငွေပေါင် ၁၀-သန်း။

ဟာဘိုရှင်းဂါး၊ မက္ကဆီမီလီယံစတီဝက်စီဒါရိုက်တာ
ကြီး၊ အရင်းငွေပေါင် ၁-သန်း ၅-သိန်း။

ဟာဘွန်ရှ်မိုဒါ၊ ဘဏ်တိုက်ရှင်ကြီး။

ဟာဘွန်ဖင့်က်။ ။

ဟာရိန်ဟတ်။ ။

(ခ) အတိတ်လီပြည်နှင့် ဖက်ဆစ်စံနစ်

အရင်းရှင်စံနစ်ကြီးကျယ် ထွန်းကားလာမှု၌ ဂျာမဏီ
ပြည်မှာ ပထမတန်းစား နိုင်ငံဖြစ်၍ အတိတ်လီပြည်မှာ ဒုတိယ
တန်းစား နိုင်ငံဖြစ်လေသည်။ ဖက်ဆစ်စံနစ်သည် အလုပ်သမား
အရေးတော်ပုံကြီး ပေါ်ပေါက်လာရန် အရိပ်အရောင် ပြနေ
စဉ် အလုပ်သမားများ၏ ခေါင်းဆောင်များ ပြောသည့်နိုင်မှု
အတွက် ပေါ်ပေါက် လာလေသည်ဟု ကျွန်ုပ်တို့နားလည်ပြီး
ဖြစ်ကြသည်။ သို့ဖြစ်လျှင် ပထမတန်း နိုင်ငံဖြစ်သော ဂျာမဏီ
၌ အလုပ်သမားများမှာ ပိုမိုစည်းလုံးကြမိ၍ ၎င်း၊ ပိုမိုနစ်နာခံကြရ
၍ ၎င်း၊ ပိုမို၍ အရေးတော်ပုံ စိတ်ပေါက်ကြမည် မဟုတ်ပါလော။
ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ဘာကြောင့် အတိတ်လီပြည်၌ ဂျာမဏီပြည်ထက်
စော၍ ဖက်ဆစ်စံနစ် ရောက်ရှိလာပါသနည်း။

ဂျာမဏီ အလုပ်သမားများမှာ အတိတ်အလုပ်သမားများထက် အရေးတော်ပုံစိတ် ပေါက်လာကြသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီး၌ ဂျာမဏီ အလုပ်သမား ထရေးတော်ပုံကြီး ပေါ်ပေါက်လာကာ လက်ရှိအစိုးရကို ဖြုတ်ပစ်နိုင်ခဲ့လေသည်။ ဖက်ဆစ်စံနစ်မှာလည်း အလုပ်သမားများ အားကောင်းနေသဖြင့် မတိုးနိုင်ချေ။ သို့သော် အလုပ်သမားများကို ခေါင်းဆောင်သော ဆိုရှယ်လစ်ဒီမိုကရက် (social Democrat) တို့မှာ မိမိတို့ကို အားအကိုးကြီးကိုးထားကြသော အလုပ်သမားများကို မေ့ပျောက်ကြကုန်မိတို့ ကိုယ်ကို အရင်းရှင်ကြီးများထံ ရောင်းစားလိုက်ကြသဖြင့်သာ အရင်းရှင်ကြီးများသည် အားတက်လာကြပြီးလျှင်....နောက်ဆုံး (၁၉၃၃) ခုနှစ်ရှိ ဆိုရှယ်လစ်ဒီမိုကရက်များကို သုတ်သင်ပစ်ကြကာ ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို တည်ဆောက်လိုက်ကြလေသည်။

ပထမ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီး အနိုင်ဘက်က တိုင်းပြည်များ၌ အတိတ်အလုပ်သမား....ဆင်းရဲသားအရေးတော်ပုံ နှင့် အနီးဆုံး အတိတ်အလုပ်သမားများမှာ အရေးတော်ပုံစိတ်အတက်ဆုံးဖြစ်ခဲ့သော်လည်း အလုပ်သမားများမှာ အရေးတော်ပုံကြီးထိထိရောက်ရောက် ပေါ်ပေါက် လာနိုင် လောက်အောင် စိတ်ဓါတ်မရင့်ကျက်ကြသေးပေ။

ထို့ကြောင့်ပင် အရင်းရှင်ကြီးများသည် ဂျာမဏီမှာကဲ့သို့ အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်များကို ဝယ်ယူကြကာ အလုပ်သမားများကို ခေတ္တခဏ ချောနေဘို့မလိုဘဲ အရေးတော်ပုံစိတ် ထက်သန်နေကြသော အလုပ်သမား အစည်းအရုံးများကို

ဒေါက်လျှောက်ဖြိုဖျက်ကြကာ ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို အသုံးပြုနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

အတိတ်အလုပ်သမားပြည်တွင် ၁၉၁၁-ခုနှစ်။ သန်းခေါင်စာရင်းအရ ပစ္စည်းမဲ့ အလုပ်သမားပေါင်း ၁၆၈-သန်းရှိလေရာ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီးတွင် ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေး ဘုဝါဒတရားကို အလုပ်သမားအားလုံးလောက်ပင် ယုံကြည်ကိုးစားလာကြလေသည်။ ထိုဝါဒအတိုင်း အလုပ် လုပ်သော အတိတ်အလုပ်သမားလစ် ပါတီမှာလည်း နယ်ချဲ့စနစ်ကို မကူညီဟူသော ကြွေးကျော်သံဖြင့် ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းသို့ အတိတ်အလုပ်သမားဝင်ရောက်ခြင်းကို အပြင်းအထန်ကန့်ကွက်ခဲ့ရာ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီမှာ အလုပ်သမားများ၏လက်ရုံးရှေ့ဆောင်ကြီး ဖြစ်လာလေသည်။ ။ အသင်းသားဦးရေ ၁၉၁၄-ခု (စစ်ဖြစ်သည့်နှစ်) တွင် ၄၈၀၀၀၀ သာ ရှိသော် လည်း.... ကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီးတွင် ၇၀၀၀၀-အထိ တိုးတက်လာလေသည်။

စစ်ပြန်များ၊ စက်ရုံအလုပ်သမားများ၊ လယ်သမားများနှင့် ကိုယ်ပိုင်လယ်ယာ တောင်သူကလေးများသည် တပြည်လုံး အနှံ့အပြား သပိတ်မှောက်ကြလေသည်။ သပိတ်အင်အား တဖြည်းဖြည်းကြီးမားလာပြီးလျှင် စီးပွားရေးသပိတ်မှ နိုင်ငံရေးသပိတ်သို့ အသွင်ပြောင်းလာလေသည်။ လယ်မဲ့ ယာမဲ့ဖြစ်နေကြသော လယ်သမားများကလည်း လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးများ လက်ထဲမှ မိမိတို့လယ်များကို ပြန်လည် သိမ်းပိုက်ကြလေသည်။

ဆိုရှယ်လစ်ပါတီသည် ၁၉၁၉-ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ၌ကျင်းပသော လွှတ်တော်ရွေးကောက်ပွဲတွင် ဝင်ရောက်အရွေးခံကြရာ နေရာ ၅၀၈-နေရာအနက် ၁၅၆-နေရာရရှိ၍ လွှတ်တော်အတွင်း အားအကောင်းဆုံး ပါတီဖြစ်လာပြီးလျှင် မူဆိုလီနီ၏ ဖက်ဆစ်

ပါတီမှာ တနေရာမှ အရွေးမခံရချေ။ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီအသင်း သားများ ဦးမှာရှာ နှစ်သန်းအထိ တိုးတက်လာ၍ ၎င်းနှင့်ဆက် သွယ်သော အလုပ်သမားအဖွဲ့များမှာ အသင်းသားနှစ်သန်း အ ထိ တိုးတက်လာခဲ့လေသည်။ မြူနီစပါယ်ရွေးကောက်ပွဲ၌လည်း တပြည်လုံးရှိ မြူနီစပါယ်အဖွဲ့ (ကွန်မြူ) အားလုံး၏ သုံးပုံ တ ပုံကို နိုင်အောင်အုပ်စိုး နိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

အလုပ်သမားများ၏ အားမှာ တနေ့တခြားတောင့်တင်း ၍လာကြလေရာ အစိုးရမှာ မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ကြဘဲ လက်ပိုက် ၍သာ ကြည့်နေကြရလေတော့သည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်၌ အလုပ် သမားများသည် စက်ရုံ အလုပ်ရုံကြီးများကို သိမ်းပိုက်ကြလေ ရာ အစိုးရမှာ စစ်သားများ၏ အကူအညီကို မရကြသဖြင့် မည် သို့မျှ မတတ်နိုင်ကြချေ။ အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံ ကြီးပေါ် ပေါက်လာတော့မည်ဟု လူတိုင်းမြော်လင့်နေကြသော်လည်း.... မြော်လင့်ချက်များမှာ ဘယ်တော့မှ မပြည့်ခဲ့တော့ပေ။

အကြောင်းသော်ကား အလုပ်သမားများ၏ ခေါင်း ဆောင်လုပ်သူ တူရကီမှာ ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေးကို သဘော ကျသော လူပြော လူညံ ဖြစ်နေပေသည်။ ခေတ်ပြောင်း တော် လှန်လိုစိတ် ရှိသူများမှာ တူရကီကို ခေါင်းဆောင်ရာထူးမှ ဖြုတ် ချပစ်ရန် ကြိုးစားကြသော်လည်း အခြားခေါင်းဆောင် တဦး ဖြစ်သူ ဆယ်ရတ်တီး၏ ကန့်ကွက်မှုကြောင့် မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။ ခေါင်းဆောင်အချင်းချင်း မညီမညွတ်မှုကြောင့် ၁၉၂၁-ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ၌ ကျင်းပခဲ့ကြသော လီဗေန်နို ကွန်ဂရက်တွင် အလုပ် သမားအသင်းကြီး သုံးစိပ်သုံးမှာ ကွဲပြားသွားကြရာ၌ ဆယ်ရတ် တီမှာ နောက်လိုက်အလုပ်သမားပေါင်း ၉သောင်း ၈-ထောင်

တူရကီမှာ နောက်လိုက် ၁-သောင်းလေးထောင်၊ ကွန်မြူနစ် များ၏ နောက်သို့ ၅-သောင်း ၈-ထောင်မျှ အသီးသီးလိုက်ပါ သွားကြလေသည်။

ထိုအခါ ကွန်မြူနစ်များသည် အီတလီ ကွန်မြူနစ် ပါတီကို တည်ထောင်လိုက်ကြ၍ လက်ရှိစံနှစ်ကိုတော်လှန်ပုန် သုတ်သင်ရန်အတွက် ဆယ်ရတ်တီနှင့်ပူးပေါင်းရန် ကြိုးစားကြ သော်လည်း အချိုးအနှုတ်ဖြစ်ကြရလေသည်။ ဆယ်ရတ်တီသည် ကွန်မြူနစ်များနှင့် ပေါင်းမည့်အစား တူရကီနှင့် ပေါင်းလိုက် သဖြင့် ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေးကြီးမှာ ရေတိမ်နှစ်သွားရ လေသည်။

၂-နှစ် ကြာသောအခါမှ ဆယ်ရတ်တီမှာ မိမိအမှားကို နောင်တရကာ တူရကီကို အသင်းကြီးမှ ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီးလျှင်.... ကွန်မြူများနှင့်....ပေါင်းလာသော်လည်း....အရေးတော်ပုံကြီး အောင်မြင်ရန်အတွက် အခါကုန်လွန်ခဲ့လေပြီ။ ဆယ်ရတ်တီမှာ အလာကောင်းသော်လည်း အခါနှောင်းလေပြီ။ ရက်သတ္တ ၄- ပတ်မျှမကုန်မီဆိုလီနီသည် အစိုးရအာဏာကို သိမ်းပိုက်ရရှိ သွားလေသည်။

ရာမမြို့၌ ကျင်းပသော ကွန်မြူများ၏ အစည်းအဝေး သို့ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ ကွန်မြူနစ် အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ပေးပို့လိုက် သော စာ၌ ဆယ်ရတ်တီနှင့် ပတ်သက်၍ ဤသို့ ရေးသား ထား လေသည်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာအောင် ကြိုးစားပြီးမှ လမ်းမှန် ကိုသိသောသူမှာ အလုပ်သမား ဆင်းရဲများ၏ ခေါင်းဆောင်မ ခေါ်နိုင်ချေ။ အလုပ်သမားများ၏ ဘေးအန္တရာယ်ကို ကြိုတင်

သိကာ.... အခါမလွန်မီ အလုပ်သမားများ၏ ဘေးရန်အန္တရာယ်ကို ကြိုတင်သိမြင်ကာ အခါမလွန်မီ အလုပ်သမား များကို ညွှန်ကြားနိုင်သူသာ အလုပ်သမားဆင်းရဲသား၏ ကောင်းသော ခေါင်းဆောင်အစစ်ပေတည်း”

မြန်မာပြည်၌ နယ်ချဲ့စံနံကို တိုက်ဖျက်ကာ ဘုံစံနစ်ကို တည်ထောင်လိုသူ ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေးသမားတိုင်း အတိတ်လပြည် အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံကြီး ပျက်ဆီးသွားကြရသည်ကို လေ့လာကြကာ.... သင်ခန်းစာယူသင့်ကြပေသည်။

အတိတ်လပြည်တွင် ၁၉၁၉-ခုနှစ် (၂၀) ပြည့်နှစ်များ၌ အလုပ်သမားအရေးတော်ပုံကြီး ထမြောက်အောင်မြင်ပါလျက် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ၏ ခေါင်းဆောင်မှု ညံ့ဖျင်း လှသောကြောင့် အချိုးအနှီးဖြစ်သွားရလေသည်။ “ပါတီ ခေါင်းဆောင်များမှာ “အရေးတော်ပုံကို လှုံ့လုပ်နိုင်၊ အလိုအလျောက် ပေါ်ပေါက်လာရမည်....” ဟူသော အယူလွဲ အယူမှားများကို လက်ကိုင်ထားကြကာ ကျရောက်သည့် ဟာဝန်ကို မယူရဲသဖြင့်အသင့်ဖြစ်နေကြသော အလုပ်သမားများ၏ ဇွဲသတ္တိနှင့် ကိုယ်ကျိုးများကို စွန့်လွှတ်ကြကာ အနှစ်နာခံကြမှုများမှာ အရာမရောက်သော လုပ်ငန်းများ၌ဖြုန်းတီးပစ်ခြင်းခံကြလေသည်။

၁၉၂၀-နှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် မြောက်ပိုင်း အတိတ်လရှိ အလုပ်ရုံကြီးများကို အလုပ်သမားများက ဝင်ရောက်အုပ်စိုးလိုက်ကြကာ အလုပ်သမားစစ်တပ်များ၊ အလုပ်သမားကော်မတီများ ဖွဲ့စည်းလိုက်ကြသည်။ ထိုသို့ ဖွဲ့စည်းကြပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ အုပ်စိုးလုပ်ကိုင်ကြလေသည်။ အစိုးရနှင့်အရင်းရှင်ကြီးများမှာလည်းအလုပ်သမားများဘက်သို့စစ်တပ်များပါသွားကြ

လေသဖြင့် မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်ကြချေ။ အစိုးရအာဏာကိုအလုပ်သမားများကိုယ်တိုင် သိမ်းပိုက်ကြရုံမျှသာ ကျန်တော့သည့်အတွင်း အလုပ်သမား၏ခေါင်းဆောင်များသည်အစိုးရနှင့်စေ့စပ်ကြပြီးလျှင် အစိုးရကလိုက်လျောလိုက်သော အလုပ်သမားအရာခိုင်နှုန်း ၂၀-တိုးမြှင့်ပေးလိုက်ခြင်းကိုလက်ခံကြကာ ကြေအေးလိုက်ကြလေသည်။

ခေါင်းဆောင်ညံ့များသည် အစိုးရကိုယ်တိုင်လိုက်လျောထားရလိုက်အောင် အားကောင်းနေသော အလုပ်သမားများကို ဘာမဟုတ်သော လိုက်လျောမှုကလေးနှင့်ကြေနှပ်ကြကာ အရင်းအရင်းရှင်ကြီးများလက်သို့ဝကွက်၍ အပ်လိုက်ကြလေသည်။

ခေါင်းဆောင်များ၏သစ္စာဖောက်မှုကြောင့် လက်လျော့အရှုံးပေးလိုက်ရသော အလုပ်သမားများမှာ မိမိတို့သိမ်းပိုက်ရရှိ ထားသော စက်ရုံများမှ ထွက်ခွာသွားကြရုံမျှမကသေး နေခံမကြာမီ ဖက်ဆစ်များကအကြမ်းပတမ်း သတ်ဖြတ် သုတ်သင်ကြခြင်းကို မရှုမလှခံကြရလေသည်။

အရင်းရှင်ကြီးများ၏ ဖက်ဆစ်စံနစ်မှာ ထက်လာသော အလုပ်သမားများ၏ရန်ကို ကာကွယ်သော လက်နက် မဟုတ်၊ ခေါင်းဆောင်များ၏သစ္စာဖောက်မှုကြောင့် တပ်လန်၍ ပြေးကြရသော အလုပ်သမားများကို ဂလဲ့စားခြေသည့် လက်နက်သာ ဖြစ်ပေသည်။

မူဆိုကိုနီနှင့် သူ၏ဖက်ဆစ်ပါတီ အကြောင်းကို ထိုးတက်သော အသိများဖြင့် စံနစ်တကျလေ့လာ၍ သုံးသပ်ကြည့်ကြစို့။

မူဆိုလီနီသည်သာရာစားနိုင်ငံရေးသမားလူညာကြီးဖြစ်လေသည်

ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းနယ်ချဲ့စစ်ကိုအတိုက်အခံရေးသားနေသော အဗန်တီ [Avanti]ခေါ် ဆိုရှယ်လစ် သတင်းစာ၌ အယ်ဒီတာ လုပ်နေရာမှ ပြင်သစ်အစိုးရကပေးသောငွေဖြင့် နယ်ချဲ့စစ်ကိုအား ပေးသော ပိုပလိုဒီအိတ်လီယာ [Popolo D' Italin] သတင်းစာကို တည်ထောင်လိုက်လေသည်။ သူ့အတွက် ဝါဒတခုမှ တခုသို့ ပြောင်းလဲခြင်းမှာအင်္ကျီတထည်ချွတ်၍ အခြားတထည် လဲရသည်ထက်ပင်လွယ်ကူလေသည်။ ၁၉၁၉-ခုနှစ်မတ်လတွင် သူသည် ဖက်ဆစ်ပါတီကို စတင်တည်ထောင် လိုက်လေသည်။

၁၉၁၉-ခုနှစ်နှစ် ၁၉၂၀-ပြည့်နှစ် အတွင်း အလုပ်သမား များမှာ အထူးနီးကြားထဲကြွလာကြကာအရေးတော်ပုံစိတ်ထက် သန်နေကြစဉ် သူ၏ဖက်ဆစ်ပါတီမှာ နောက်လိုက်ဟူ၍မရရှိသ လောက်ဖြစ်ပေသည်။ ၁၉၁၉-ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲ၌ သူ၏ပါတီ ဝင် များမှ အမတ်တနေရာမှမရရှိခဲ့ချေ။ ထို့ကြောင့် အလုပ်သ မားများကို သွေးဆောင်လိုသဖြင့်ဖက်ဆစ်ပါတီမှာ လယ်သမား များကို လယ်ပြန်ပေးရမည်။ စက်ရုံများကို အလုပ်သမား များ သာ ပိုင်ရမည်စသည်ဖြင့် ကြွေးကြော်ခဲ့လေသည်။

သို့သော် ထိုအချိန်၌ ဖက်ဆစ်ပါတီမှာ တက်လာသော အလုပ်သမားများကို နှိမ်နင်းနိုင်လောက်အောင် အားမရှိသေး သဖြင့် အရင်းရှင်ကြီးများသည် တဘက်၌ဖက်ဆစ်ပါတီကို မြေ တောင် မြှောက်ပေးနေကြလေသည်။ ထိုအတွင်းတဘက်၌လည်း အရေးတော်ပုံ စိတ်ဓာတ်ခံရင့်သန်နေကြသောအလုပ်သမားများ ကို အချိန်လျော့၍ အလုပ်လုပ်ခိုင်းကြခြင်း၊ အခစားကြေးငွေတိုး ပေးကြခြင်း စသော ပျားရည်ဖြင့် ဝမ်းချပေးနေ ကြလေသည်။

အရင်းရှင်အစိုးရများသည် အလုပ်သမားများကို နှိပ်နင်း

ရန်အတွက် ဂျင်ဒါမရီစော စစ်ပုလိပ်တပ်ကို စစ်ပုလိပ် ၂၀၁ မှ ၆၀၀၀၀-အထိ တိုးမြှင့်လိုက်၍ ရှူဂ်ရယ်ဂတ်ခေါ် အစိုးရကာ ကွယ်ရေး စစ်တပ်တခုကိုလည်း တည်ထောင်ဖွဲ့စည်း လိုက်ကြလေ သည်။ ဖက်ဆစ်တပ်များကိုလည်း အလုပ်သမားများကိုပစ်ခတ် သတ်ဖြတ်ကြရန် လက်နက်များ လိုသလောက် ထုတ်ပေးခဲ့လေ သည်။

၁၉၂၀-ပြည့်နှစ်တွင် အလုပ်သမားများသည် အရင်းရှင်စံ နှစ်ကို သုတ်သင်ဖြိုဖျက်ကြရန် အားအသွန်ကောင်းနေကြစဉ် မိမိ တို့ ခေါင်းကို အမြဲစမ်းကြရကာ အထိတ်တလန့်ဖြစ်နေကြသော အရင်းရှင်ကြီးများသည် ဖက်ဆစ်ပါတီကို ငွေအမြှောက်အမြား ပေး၍ ထောက်ပံ့၍ကူညီကြလေသည်။ အစိုးရစစ်ဘပ်မှစစ်ဗိုလ် များ ကိုယ်ဘိုင် ဂက်ဆစ်အသင်းဝင်များကို တိုက်နည်းခိုက်နည်း လက်နက်သုံးစွဲနည်းများတို့ကို လက်ထပ်သင်ကြားလေ့ ကျင့်ပေး နေကြလေသည်။ အစိုးရ စစ်ဗိုလ်ချုပ်များ အဖွဲ့ကြီးများမှ ပြန် တမ်း တစောင်၌ နယ်ချဲ့စစ်ဗိုလ်များသည် ဖက်ဆစ် အစည်းအရုံး များကို အားပေးကူညီကြမည်ဟုအတိအလင်း အမိန့်ထုတ်ခဲ့လေ သည်။

လက်နက်ဆွဲကိုင်သောဖက်ဆစ်များသည် ခေါင်းဆောင် သူတို့၏ သစ္စာဖောက်မှုကြောင့် အရှုံးကြီး ရှုံးသွားကြရ သော လက်နက်မဲ့ အလုပ်သမားများကိုတော့ရာသင်းချိုင်း ပစ်ခတ်သတ် ဖြတ်ကြရုံမျှမက အလုပ်သမားများ၏အစည်းအရုံးများ၊ အလုပ် သမားများ၏သတင်းစာတို့ကိုများသို့ ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီးကြကာ မီးရှို့ ပစ်ကြလေသည်။

၁၉၂၁-ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလနှင့်မေလအတွင်းအလုပ်သမား (၁၄)

အစည်းအရုံးခေါင်း ၂၄၃-ခုကို ဖက်ဆစ်များက ဖျက်ဆီးပစ်ကြ၍ ဘုံဝါဒသမားပေါင်း ၂၄၃-ယောက်မျှ ဖက်ဆစ်များ၏လက်နက်များဖြင့် သေကြေပျက်စီးကြရလေသည်။

၁၉၂၁-၁၉၂၂-ခုနှစ်များအတွင်း၌ အလုပ်သမားများ၏ အစည်းအရုံး ကြီးများနှင့် အလုပ်သမားများ စုပေါင်းတည်ထောင်ထားကြသော သမဝါယမကုန်စုံဆိုင်ပေါင်း(၅၀၀)မျှ မီးရှို့ခြင်း ခံရ၍ ဘုံဝါဒသမား မြူနီစီပယ်လူကြီးများ ကြီးစိုးလော မြူနီစီပယ်ပေါင်း(၉၀၀)ကျော်ကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ကြလေသည်။

ဖက်ဆစ်များသည် အလုပ်သမားများကို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာနှိမ်နင်းလိုက်သဖြင့် အလုပ်သမားများမှာ နှလံထူနိုင်ကြတော့မည် မဟုတ်ဟုယူဆကြကာ နန်းရင်းဝန်ဂီအိုလစ်တီသည် ၁၉၂၁-ခုနှစ် မေလတွင် ရွေးကောက်ပွဲအသစ်ကို ကျေညာလိုက်လေသည်။ ထိုရွေးကောက်ပွဲ၌ ဖက်ဆစ်များမှာ(၃၅)နေရာသာ ရရှိ၍ ဆိုရှယ်လစ်များနှင့် ကွန်မြူနစ်များမှာ(၁၃၈)နေရာ ရရှိကြသည်ကိုထောက်လျှင် အလုပ်သမားများမှာ နန်းရင်းဝန်ထင်သကဲ့သို့မဟုတ်ဘဲ ခေါင်းဆောင် ကောင်းကောင်းသာ ရလျှင် တပုံတလမ်းလောက်တော့ ထပ်၍နှံ့လိုကြသေးသည်ကိုပြသလိုက်ကြခြင်းပင် ဖြစ်နေပေသည်။

အလုပ်သမားများမှာမိမိတို့၏ဆန္ဒမဲများဖြင့် ဆိုရှယ်လစ်များကို တင်မြှောက်လိုက်ကြသော်လည်း အခါပျက်ကြီးအတွင်း၌မဲဆန္ဒတထောင်အားမှာ ကျည်ဆံ တဆံ လောက်မျှ တန်ခိုးမရှိကြတော့သဖြင့် ဖက်ဆစ်များ၏ ရမ်းကားမှုများကို မကာကွယ်နိုင်ကြပေ။

ထို့ကြောင့်ပင် ဆိုရှယ်လစ်များ၏ လွှတ်တော် ခေါင်းဆောင်တူရကီသည် ဆိုရှယ်လစ်အမတ်များ လွှတ်တော်၌လူဦးရေများပြားနေကြပါလျက်မူဆိုလီနီ၏ဖက်ဆစ်ပါတီနှင့်ပူးပေါင်းကြကာ ညွန့်ပေါင်း အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းကြရန်အတွက် ရွေးကောက်ပွဲအပြီးတွင် အီတလီ ဘုရင်နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံကြကာကြိုးစားခဲ့ကြလေသည်။ သို့သော် ထိုကြိုးစားချက် များမှာ ဖက်ဆစ်ပါတီ၏ တင်းမာမှုကြောင့် မအောင်မြင်ခဲ့ကြချေ။

အစိုးရအဖွဲ့တို့မဖွဲ့နိုင်ကြသောအခါ၌တူရကီသည် တပြည်ထောင်လုံးရှိ အလုပ်သမားများကို သပိတ်အမှောက်ခိုင်းခဲ့ လေသည်။ သို့သော် အလုပ်သမားများမှာ မိမိတို့၏ အသက်နှင့်စည်းစိမ်ကို အရင်းရှင်ကြီးများ လက်သို့ ရောင်းစားခဲ့သော ခေါင်းဆောင်များကို မယုံကြည်ကြတော့သည်က တကြောင်း။ အလျှင်တင်ကူးပြင်ဆင်ဘို့အချိန်မရသည်ကတကြောင်း။ ဤအကြောင်းများကြောင့် သပိတ်ကို ထမြောက်အောင်မြင်စွာ မမှောက်နိုင်ကြတော့ချေ။

ဤသို့မညီမညွတ် စိတ်မပူတပါ သပိတ်မှောက်ကြခြင်းဖြင့် အလုပ်သမားများအတွက် အကျိုးမရှိကြရုံမျှမက၊ ဖက်ဆစ်များကိုအလုပ်သမားများအပေါ် ထင်သလိုသတ်ဖြတ်ဘို့ဆင်ခြေရရှိကြအောင်လုပ်ပေးကြသည်နှင့်တူနေလေတော့သည်။

အလုပ်သမားများ၏ သပိတ်ကိစ္စကြီး ပြုကွဲပျက်စီးသွားလျှင်သွားခြင်း ဖက်ဆစ်များသည် ၎င်းတို့ကို အရင်းရှင်များနှင့် အစိုးရများကပေးထားသောသေနတ်လက်နက်များဖြင့် အပြင်းအထန်သတ်ဖြတ်နှိပ်ကွပ်ကြလေတော့သည်။

ခေါင်းဆောင် များ၏ သစ္စာဖောက်မှုကြောင့် ပြန်မထူ

နိုင်အောင် ဒဏ်ရာရခဲ့သော အလုပ်သမား ကျားနာကြီးသည် ဖက်ဆစ်မြေခွေးများ၏ အမြီးဆွဲ-ခေါင်းလှုပ်ခြင်းဖြင့် အပြင်းအထန် ဝေဒနာခံစားနေရသော အချိန်တွင် အရင်းရှင်ကြီးများသည် ဆင်းရဲသားများကို အနည်းနှင့်အများ လွတ်လပ်ခွင့်ပေးသော ပြည်သူ့ ကိုယ်စားလှယ် လွှတ်တော်နှင့် အုပ်ချုပ်သည့် ဒီမိုကရေစီစံနှစ်ကို ပယ်ဖြုတ်လိုက်ကာ အရင်းရှင်များ ထင်ရာခိုင်းနိုင်သည့် အာဏာရှင်စံနှစ်ကို အစားသွင်းလိုက်ကြလေသည်။

အရင်းရှင်ကြီးများ၏ ကြေးစား လူသတ်သမားကြီးဖြစ်သော ဖက်ဆစ်ခေါင်းဆောင် လူမိုက်ကြီး မူဆိုလီနီမှာလည်း အာဏာရှင်ကြီးဖြစ်လာလေသည်။

ဖက်ဆစ်စံနှစ်သည် ဆန့်ကျင်ဘက် ဂိုဏ်းသားပါတီများ၊ အလုပ်သမားများ၏အစည်းအရုံးများ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်သတင်းစာများကို ကျူပင်ခုတ် ကျူငူတ်မှမကျန်ရအောင် သုတ်သင်လိုက်ကြလေသည်။

ဖက်ဆစ်စံနှစ်လက်အောက်၌ အလုပ်သမားများမှာ နှစ်နာချက် များစွာရှိကြလျက် သပိတ်မှောက်ခွင့်မရကြ၊ ဘုံဝါဒစာပေများ ပြည်တွင်းသို့ပင် တင်သွင်းခွင့် မရကြ။ ကွန်မြူနစ်ပါတီမှာ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ်မလုပ်နိုင်ကြ။ သို့သော် လျှို့ဝှက်စွာ ဖြင့်အခါအခွင့်ကိုစောင့်ကြကာ အလုပ်သမားများကို နှင်းပြားပြုလုပ်ထားသော ဖက်ဆစ်စံနှစ်ကိုတော်လှန်ပုန်ကန်ကြရန် သွေးစည်းနေကြလေသည်။

အီတလီပြည်၌ ဖက်ဆစ်စံနှစ်ပေါ်ပေါက်လာပုံကို လေ့လာရခြင်းအားဖြင့်ကျွန်ုပ်တို့မှာ မည်ကဲ့သို့သောသင်ခန်းစာများ ရရှိ မှတ်သားထားကြရလေသနည်း။

(၁) အလုပ်သမား များ၏ စိတ်ဓါတ် အင်အားသည် ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေးစခန်းသို့ တက်လှမ်းနေကြပါလျက် ပြို့ကွဲ ပျက်စီးသွားကြခြင်းမှာ အရင်းရှင်စံနှစ်ကချိုးဖျက်သော ကြောင့်လည်းမဟုတ်။ ဖက်ဆစ်စံနှစ်က ချိုးဖျက်သောကြောင့်လည်းမဟုတ်။ အလုပ်သမား များကို ခေါင်းဆောင် သူများ မကျွမ်းကျင်မလိမ္မာမှု၊ ပြောညွှတ်မှုများကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

(၂) ဖက်ဆစ်စံနှစ်တန်ခိုးပြနိုင်ကြခြင်းမှာအလုပ်သမားများ အရေးရှုံးနိုင်၍ စိတ်ပျက် လက်လျော့လိုက်ကြပြီးမှ ဖြစ်ပေသည်။ ဖက်ဆစ်စံနှစ်မှာစစ်ပွဲပြီးမှ (စစ်တပ်၊ ပုလိပ်များ၏အကူအညီဖြင့်) လူစွမ်းကောင်းလုပ်ကြကာနောက်ဆုတ်သွားကြသော အလုပ်သမားများကို ဓားရေးပြကြကာ အနိုင်ကျင့်ကြခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

(၃) ဒီမိုကရေစီ ဖက်ဆစ်အာဏာရှင်စံနှစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားရခြင်းမှာ ရုတ်ချင်း ဖြစ်ပေါ်သည့် ပြောင်းလဲမှု မဟုတ်။ ဖက်ဆစ်စံနှစ်မှာ အရင်းရှင်များ၏ လုပ်နေကျ အသွားမျိုးကို ပြောင်းပြန်ပြုလုပ်ကြခြင်း မဟုတ်။ အရင်းရှင်များ၏ အနုနည်းလုပ်ငန်းကို အကြမ်းနည်းလုပ်ငန်းသို့ မူပြောင်းလိုက်ကြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

(ဂ) ဂျာမနီနှင့်ဖက်ဆစ်စံနစ်

ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသည်မှစ၍၁၅-နှစ်ကာလပတ်လုံးအရင်းရှင်နှင့် အလုပ်သမားများသည် အပြင်းအထန် သဲသဲမဲမဲတိုက်ခိုက်လာကြလေသည်။ အလုပ်သမားများသည် ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေးလက်နက်ဖြင့်အရင်းရှင်များကိုဖြိုဖျက်ကြကာ ဘုံစံနစ်ကိုထူထောင်ကြရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ကြသကဲ့သို့ အရင်းရှင်ကြီးများကလည်း အလုပ်သမားများ၏အင်အား ပြိုကွဲပျက်စီးသွားကြရန်အတွက် ခပ်ပြောင်ပြောင် အကြမ်းနည်းဖြင့်တမျိုး၊ ပရိယာယ် အချို့ခံနှင့်တဖုံ ကြိုးစားကြလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် သူတပြန် ကိုတလှည့် နိုင်လိုက်ရှုံးလိုက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်နေခဲ့ကြရာမှ အလုပ်သမားများအရေးနိမ့်သောအလှည့်၌ဖက်ဆစ်စံနစ်သည်ပေါ်ပေါက်လာကာ အပြင်းအထန်နှိပ်ကွပ် လေတော့သည်။

ဤ အရေးတော်ပုံကြီးအတွင်း ထောင်ပေါင်း များစွာသော အလုပ်သမားများမှာ ရန်သူ ကျည်ဆံဖြင့်သေကြပျက်စီးခဲ့ကြရလေသည်။

၁၉၃၃-ခုနှစ်၌ ဖက်ဆစ်စံနစ်သည် ဂျာမနီမြေပြင်တွင် အခြေစိုက်နိုင်ကြခြင်းမှာ သူတို့၏ တိုက်ခိုက် နိုင်စွမ်းခြင်းကြောင့် မဟုတ်ကြဘဲ အလုပ်သမားများ၏ ခေါင်းဆောင်များ ညံ့ဖျင်းပျော့ညံ့မှုနှင့် အလုပ်သမားများက မိမိတို့၏ခေါင်းဆောင်များကို ပုဂ္ဂလခိဋ္ဌာန်ဖြင့် ကြည်ညိုစွဲလန်းမှုများကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် အလုပ်သမားများ သည် မိမိတို့အမှားများကို အမြန်ဆုံးပြင်ဆင်လာကြလေပြီ။ မိမိတို့အပေါ်ဖောက်ဖျက်သွားကြသော ဖောက်ပြန်ရေးခေါင်းဆောင်များကို စွန့်ပစ်ကြ၍ ကွန်မြူနစ်ပါတီသက်အောက်သို့ဝင်ရောက်လာကြပြီးလျှင် ဖက်ဆစ်စံနစ်က အပြင်းအထန် အကြမ်းပတမ်း သတ်ဖြတ်နှိပ်ကွပ်နေကြစဉ်ပင် ခေတ်ပြောင်းအရေးတော်ပုံကြီးအတွက် လုံးပမ်းနေကြပေပြီ။

ဂျာမနီအလုပ်သမားများသည် ဘုံစံနစ်သို့ရောက်အောင် သွားနေကြသော လမ်းခရီး၌ ဟစ်တလာကြီးစိုးမှုမှာဆူးညောင့်ခဲလက်ဘခုသဘွယ် ဖြစ်လာပေတော့မည်။ မကြာမတင် ဆိုက်ဆောက်သာမည့် ဂျာမနီဘု နိုင်ငံကြီးကိုနှောင်းခေတ် ရာဇဝင်သည် စာတင်နေပေတော့မည်။

ဟစ်တလာသမြောက်အောင်မြင်ရန်အတွက်၁၉၃၀-ခုနှစ် (ကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီး)ကပင် မျိုးစေ့ချခဲ့လေသည်။ မျိုးစေ့ချပေးသူမှာ အခြားသူမဟုတ်၊ အလုပ်သမားများ၏ခေါင်းဆောင် ဇေရှသွား ဆိုရှယ်ဒီမိုကရေစီအသင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤအ

ကြောင်းကို ခွဲခြားနားလည်နိုင်ရန်အတွက် ၁၉၁၈-ခုမှ ၁၉၃၃-ခု နှစ်အတွင်း ဂျာမနီပြည်၏ ရာဇဝင်ကို ပြန်ကြည့်သို့ လိုလာပေ သည်။

ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးလျှင်ပြီးချင်း အလုပ်သမားများနှင့် စစ် သားများ၏ အရေးတော်ပုံကြီးပေါ်ပေါက်လာကာ ကမ္ဘာစစ် ကြီးဖြင့် ဂျာမနီသူမျိုး အမြောက်အမြားကို သတ်ဖြတ်ခဲ့သော အစိုးရကို ပြိုဖျက်ပစ်လိုက်လေသည်။

တိုင်းပြည်အနှံ့အပြား ဖွဲ့စည်းထားသော အလုပ်သမား များနှင့် စစ်သားများ အဖွဲ့တို့မှာ တန်ခိုးအကြီးဆုံးဖြစ်လာလေ သည်။ အရင်းရှင်ကြီးများနှင့် စစ်မိုလ်ကြီးများမှာ အလုပ်သမား များ၏ အင်အားကိုမည်သို့မျှ မတွန်းလှန်နိုင်ကြပေ။ အလုပ်သ မားများနှင့် စစ်သားများသည် အစိုးရအာဏာကို သိမ်းပိုက်ကြ ကာ ဘုံစံနစ်တည်တောင်ကြသို့ တချက်သာလိုတော့သည်။

အလုပ်သမားများအရေးတော်ပုံသည် ဤအခြေအနေ အထိ အောင်မြင်ထမြောက်ခဲ့ကြပါလျက် အဘယ်ကြောင့် အ လုပ်သမားများ၏ ရန်သူအကြီးဆုံးဖြစ်သော ဖက်ဆစ်စံနစ်သည် နောက် ၁၅-နှစ်အတွင်း ပေါ်ပေါက်လာရပါသနည်း။

အလုပ်သမားများကို အရင်းရှင်များသို့ ရောင်းစားလိုက် ကြသော ဆိုရှယ်ဒီမိုကရေစီခေါ် အလုပ်သမား ရှေ့ဆောင်အ သင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဆိုရှယ် ဒီမိုကရေစီအသင်းမှာ ကားလ်မတ်စ်နှင့် အိမ် ဂျယ်လ်တို့ လက်ထက်ကပင် တည်ထောင်ပြီးစီးခဲ့၍၊ တည်ထောင် စဉ် ကားလ်မတ်စ်၏ ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေး စည်းမျဉ်း လမ်းကြောင်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။ သို့သော် နောက်

အခါ၌ လူပြော လူညာ ကိုယ်ကျိုးရှာသမားများသည် အသင်း ထဲသို့ဝင်ရောက်ခေါင်းဆောင်လာကြလေရာယခင်စည်းမျဉ်းများ၊ လေကိုပစ်ပယ်ကြကာအရင်းရှင်ကြီးများနှင့် ပူးပေါင်း သွားကြ သည်။

၁၉၁၇-ခုနှစ် ကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်လာသောအခါ ကိုင်စော ဘုရင်နှင့် အင်္ဂါအလင်း အဆက်အသွယ် ယူကြကာအလုပ်သမား များကို သတ်ဖြတ်ကြသည့် စစ်ကိုအားပေးကြသည်။ ထိုအခါ ခေါင်းဆောင်များ ခြေလှမ်းပျက်လာကြသည်ကို မကြေနပ်ကြ သော ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေး စိတ်ရှိသူများသည် စပါတ ကပ်စ်လီနှင့် အင်ဒီပင်ဒင့် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီတို့ကို ၁၉၁၇-ခုနှစ်၌ခွဲ ၍ ထောင်ကြလေသည်။ ၁၉၁၈-ခုနှစ် အလုပ်သမား အရေး တော်ပုံကြီးကို ဤအသင်းနှစ်သင်းက ရှေ့ဆောင်၍ လုပ်ကိုင်ကြ လေသည်။

အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံကြီးအတွင်း ဆိုရှယ်ဒီမိုက ရက်တစ်ပါတီမှာ လက်ရှိညွန့်ပေါင်း အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်နေ ကြလေသည်။

၁၉၁၈-ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၉-ရက်နေ့၌ အလုပ်သမား အ ရေးတော်ပုံကြီးသည် လက်ရှိအစိုးရသို့ ဖြုတ်ချ ပစ်လိုက် ကြ သောအခါ..... ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက် များ သည် အရေးတော်ပုံ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော လိတ်နက်စ် (Liebknecht)နှင့်အင် ဒီပင်ဒင့် အသင်းဝင်များကို အဆက်အသွယ် ပြုလုပ်ကြကာ မိမိ တို့နှင့်အတူ အစိုးရအဖွဲ့သစ်ကို ဖွဲ့စည်းကြရန် စကားကမ်းလှန်းကြ လေသည်။ ဆိုရှယ်လစ်ဒီမိုကရက်များမှာ အရင်းရှင်ကြီးများ၏ ကိုယ်စားလှယ်များ ဖြစ်ကြောင်းကို အသေအချာသိသော လိတ်

နက်စ်သည် သူတို့၏ စကားကမ်းလှမ်းချက်ကို ညင်းပယ်လိုက်လေသည်။ အခြား အလုပ်သမားများ၏ ခေါင်းဆောင်များသည် လိဘ်နက်စ်၏ ခြေလှမ်းအတိုင်း လိုက်ကြမည်ဆိုကာ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များ၊ အလုပ်သမားများ၊ အရေးတော်ကြီးကို ရောင်းစားကြရန် အခွင့်အလမ်း ရရှိကြမည် မဟုတ်ကြပေ။

သို့သော်...အင်ဒီပန့်ဒင့် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ ခေါင်းဆောင်များသည် ညီညွတ်ရေးဟူသော စကားများဖြင့် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များနှင့် ပေါင်းကြကာ ညွန့်ပေါင်း အစိုးရအဖွဲ့ သစ်ကိုဖွဲ့စည်းလိုက်ကြလေသည်။ အရေးတော်ပုံ ခေါင်းဆောင်များနှင့် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များ တဝက်စီပါဝင်သော ညွန့်ပေါင်းအစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့လိုက်ကြခြင်းမှာ အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံကြီးကို မသားချလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပေသည်။

အရင်းရှင်ကြီးများ၏ကြေးစားများဖြစ်ကြသောဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များ အစိုးရအဖွဲ့သစ်၌ ပါဝင်နေကြခြင်းဖြင့် အရင်းရှင်များ၏ အောင်မြင်မှုများမှာ ကြိမ်းသေ၍ နေပေတော့သည်။

အကယ်၍ အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံ ကြီးကိုသာ အောင်မြင်ထမြောက်အောင် လုပ်လိုက် လက်ရှိစံနစ်၏တန်ခိုးအာဏာ အခြေတည်ရာဌာန၊ ပုလိပ်ဌာနများကို သုတ်သင်ပစ်ရမည် လယ်ပိုင်ရှင်များထံမှ လယ်ယာများကို သိမ်းယူရမည်အရင်းရှင်ကြီးများထံမှ ဘဏ်တိုက်ကြီးများ၊ ပစ္စည်းလုပ်ငန်းများ သိမ်းယူရမည်၊ လက်နက်ကိုင် အလုပ်သမား၏ ကာကွယ်ရေး တပ်များကို စံနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းရမည်။

ဤအချက်များကိုလုပ်မိကြမည်ဆိုက ယနေ့ကျမနီပြည်၌ ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို မတွေ့ကြရဘဲ ဘုံစံနစ်ကိုမြင်ကြရပေမည်။

သို့သော် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်အစိုးရသည် အားလုံးပြောင်းပြန် လုပ်ကြလေတော့သည်။ လက်ရှိစံနစ်၏ တန်ခိုးအာဏာတည်ရာဌာနများကို တည်မြဲတည်ရှိစေလေသည်။ စစ်တပ်ဌာနဝန်ကြီးချုပ်၊ ရေကြောင်းတပ် ဌာနဝန်ကြီးချုပ်၊ နိုင်ငံခြားဝန်ကြီးချုပ် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးချုပ် ဌာနများကို အရင်းရှင်ကြီးများအား ခန့်ထားလိုက်ကြ လေသည်။ အလုပ်သမားများကို လက်နက်ပေးအပ်ကြကာ အလုပ်သမားကာကွယ်ရေးကပ်များကို ဖွဲ့စည်းရမည့်အစား အလွန်ဆိုးဝါးသော ဘုရင့်အမှုထမ်း စစ်သားဟောင်းများကိုသာ ခေါင်းဆောင် ဗိုလ်မှူးများအဖြစ် ခန့်ထားကြကာ အရေးတော်ပုံကို အတိုက်အခံလုပ်မည့်စစ်တပ်များကိုဖွဲ့စည်းကြလေသည်။

ဤစစ်တပ်များကပင် အလုပ်သမားများကို ရဲရဲရင့်ရင့် ခေါင်းဆောင် လာခဲ့သော လိဘ်နက်နှင့် ရို့ဆာလူကဆင်ဘာ့စ် (Rosa Luxemburg) တို့ကို သတ်ဖြတ် ပစ်လိုက်ကြလေသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များသည် အလုပ်သမားများကို ဆင်းစားလိုက်ကြ လေသည်။ အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံကြီးကို ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များ၏အကူအညီဖြင့် အောင်မြင် နိုင်လိုက်ကြသော အရင်းရှင်ကြီးများသည် ၎င်းတို့၏အကူအညီနှင့်ပင် ဝိုင်မာသမ္မတအစိုးရ (Weimar Republic) ကိုတည်ထောင်လိုက်ကြလေသည်။

သမ္မတ အစိုးရသစ်၏ သက်တန်း ၁၄-နှစ် (၁၉၁၈-မှ ၁၉၃၂)အတွင်း အလုပ်သမားများကို ဖိနှိပ်ရန်အတွက် အရေးတကြီးဥပဒေများ၊ မာရှယ်လောစစ်ဥပဒေများကို မကြာခဏ

ထုတ်ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

ဤအခြေအနေများမှာ ၁၉၃၃ ခုနှစ်၌ဟစ်တလာခေါင်းဆောင်သော ဖက်ဆစ်များတန်ခိုးကြီးလာကြ၍ ဖန်တီးပေးကြလေသည်။ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များသည် အရင်းရှင်များနှင့် ပေါင်းကြကာ အလုပ်သမားများကို သစ္စာဖောက်ကြခြင်းဖြင့် ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို မျိုးစေ့ချပေးခဲ့ကြလေသည်။

ဟစ်တလာနှင့် သူ၏ နေရှင်နယ်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ၏ အတိတ်အကြောင်းကိုပြန်ကြည့်ကြဦးစို့။ အီတလီပြည်မှာထက်ပင် ဂျာမနီ၌ ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို လက်ရှိအစိုးရနှင့် အထူးသဖြင့်စစ်တပ်ဌာန အာဏာပိုင်များက ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့ကြလေသည်။ အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံကို ဖြိုဖျက်ရန်အတွက် တမင်တည်ထောင်ထားသော အဖွဲ့များ၌ စစ်ဗိုလ်များနှင့် စစ်ဗိုလ်ဟောင်းများအများဆုံးပါဝင်လေသည်။ နောက်အခါဟစ်တလာခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာသော နေရှင်နယ်လစ်ပါတီကို စတင်၍ မွေးပေးသူမှာ ရိတ်ချ်ဆွာခေါ် ဂျာမန်စစ်တပ်ဌာန၌ စစ်ရေးပြဆရာ ဖီဒါဆိုသူပင်ဖြစ်လေသည်။ ဟစ်တလာအား ပရိသတ်ကိုညှာလှိုင်းမှုအတွက် နိုင်ငံရေးပညာအမျိုးမျိုးကို သင်ကြားပေးသူများမှာ စစ်ဗိုလ်များဖြစ်၍ နေရှင်နယ်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီအတွင်းသို့ ဟစ်တလာကို ထိုးသွင်းလိုက်သူမှာလည်း ထိုသူများပင် ဖြစ်ကြလေသည်။ ဟစ်တလာ၏ လေမုန်းတိုင်းတပ်များ (Storm Troops) မှာလည်း ရိတ်ချ်ဆွာစစ်တပ် စည်းမျဉ်းအတိုင်း တည်ထောင်ထားခြင်းဖြစ်၍ စစ်ဗိုလ်များ၊ နေရှင်ကြီးများထံမှ ကိုင်တွယ်ရန် လက်နက်သေနတ်များကို ရရှိသွားကြလေသည်။

သို့သော် နေရှင်နယ်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ (နာဇီပါတီ) မှာ

အလုပ်သမားများ၏ အရေးတော်ပုံကို နှိမ်နင်းကြကာ ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို တည်ထောင်ကြရန်အတွက် ပရိသတ်များ၏ အားကို လိုလာကြလေရာ၊ ကြက်ပေါင်းစေးကဲ့သို့ ဆွဲရာပါလေ့ရှိသော လူလတ်တန်းစားများနှင့် အရင်းရှင်ကြီးများ၏ ကြော့ကွင်းကို မြင်နိုင်လောက်အောင် အပါးမဝကြသေးသော ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေးစိတ်ဓါတ် မရင့်သန်ကြသေးသော အူရိုင်းအလုပ်သမားများကို သွေးဆောင် သိမ်းသွင်းကြရန်အတွက် သူတို့အကြိုက်ဖြစ်သော ပါတီရည်ရွယ်ချက် ၂၅-ချက်ကိုရေးဆွဲ၍ ကျေညာကြလေသည်။

ထိုကျေညာချက်၌ ပရိသတ်များကို ကောင်းကောင်းညှာလှိုင်းရန်အတွက် ပရိသတ်ကြိုက်လုံးဖြစ်သော ဘူဝါဒလေးများအသုံးအနှုန်းများကို ထည့်သွင်း သုံးနှုန်းထားကြလေသည်။ အသင်းအမည်ကိုပင် နေရှင်နယ်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ (အမျိုးသားဘူဝါဒပါတီ) ဟူ၍ဆိုရှယ်လစ်ဘုံ အမည်ကိုထည့်သွင်းမည့်ခေါ်ထားကြလေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဖက်ဆစ်စံနစ်မှာ အလုပ်သမားများ၏ ခေါင်းဆောင်မှု တောင့်တင်းကြံ့ခိုင်နေ၍ ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေး ဝါဒအတိုင်း လုပ်နေကြသမျှ ကာလပတ်လုံး အလုပ်သမားများကို မလှုံ့မ့်နိုင်ကြပေ။ စီးပွားရေးအခြေအနေ ကြပ်တည်းသည်ထက် ကြပ်တည်းလာ၍ ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေးအတွက် အခါကောင်းကြုံနေသည့် အတွင်း ခေါင်းဆောင်များ သွေးကြောင်ကြကာသစ္စာဖောက်ကြမှသာ အလုပ်သမားများမှာ စိတ်ပျက် လက်လျှော့ ကြကာ ဖက်ဆစ်စံနစ်၏ သွေးဆောင်ဖျားယောင်းရာသို့ပါလာကြလေမည်။

၁၉၂၃-ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲ၌ နေရှင်နယ်ဆိုရှယ်လစ်ပါတီ မှာ လူလတ်တန်းစားများမှပေးသည့် မဲတသန်း ၉-သိန်းသာရရှိ ကြ၍ အလုပ်သမားများ၏ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ ပါတီဖြစ်သော ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီမှာ ၆-သန်းရရှိပြီးလျှင် ကွန်မြူနစ် ပါတီမှာမဲ ၃ သန်း ၆ သိန်းရရှိလေသည်။ ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်နှင့် ကွန်မြူနစ်များ ရရှိသောမဲမှာ အလုပ်သမားများ၏မဲများ ဖြစ် ကြလေသည်။

သို့သော် ၁၉၂၉-ခုနှစ်၌ စတင်ဖြစ်ပွားသောကမ္ဘာ့စီးပွား ရေး ပျက်ပြားမှုကြီးမှာ ဂျာမဏီအရင်းရှင်များသည် အလုပ်သ မားများ၏ အခကြေးငွေများကို လျှော့ပစ်ကြ၍ အလုပ်လုပ်ချိန် ကို ပိုမိုတားကြကာ ရူးဗန်ဆိုသူကို အာဏာရှင်တင်မြှောက် ၍ အစိုးရကိုထင်သလို ချုပ်ကိုင်စေကြခြင်းဖြင့် အလုပ် သမားများ မှာ အထူးမကြေနှပ် ဖြစ်နေကြစဉ် အလုပ်သမားများ ခေါင်း ဆောင်ပါတီဖြစ်သော ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်ပါတီသည် အလုပ်သမား များကို ကာကွယ်ပေးရမည့်အစား အာဏာရှင် ဗရူးနင်းအစိုးရ နှင့် ပူးပေါင်းလိုက်ကြသဖြင့် အရေးတော်ပုံ အကွက် အသင့်ပြင် ဆင်ကြပြီးဖြစ်သော အလုပ်သမားများမှာ စိတ်ပျက်လက်လျော့ သွားကြလေသည်။

ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်ပါတီကိုအထူးစိတ်နာကြသော အချို့ အလုပ်သမားများမှာ မိမိတို့ရန်သူအကြီးဆုံးဖြစ်သော အရင်းရှင် ကြီးများ၏ကြေးစား နေရှင် ဆိုရှယ်လစ်ပါတီသို့ ဝင်သွားကြ ခြင်းဖြင့် အလွန်မိုက်မှားနေသောအပြစ်ကြီးကို ကျူးလွန်သွား ကြလေသည်။

ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေး ဝါဒခရီးစဉ်အတိုင်း အစဉ်

တစိုက် သွားနေကြသောကွန်မြူနစ်များမှာမိမိတို့၏နောက်လိုက် အလုပ်သမားများနှင့်ချည်း အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံကို ထ ရန် အားမကောင်းသဖြင့် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များ၏ နောက်လိုက် အလုပ်သမားများ၏ အကူအညီကိုပါရအောင် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက် များနှင့် ပူးပေါင်းရန်အတွက် အခါအခွင့်ပေါ်တိုင်း ကြိုးစားခဲ့ လေသည်။ သို့သော် ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များမှာ ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်လိုစိတ်မရှိဘဲ လက်ရှိ နေရှင်စံနစ်အောက်တွင် အလုပ် သမားများ၏ အခွင့်အရေးများကိုတိုက်ခိုက်ရုံမျှနှင့်ပင် လုံလောက် ပြီဟုယူဆကြသဖြင့် ကွန်မြူနစ်များ၏ ပူးပေါင်းရန် အကြံမှာ မည်သည့်အခါမျှ မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။

ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များသည် တဖြေးဖြေး ဆိုးသထက်ဆိုး အောင် ခြေလှမ်းမှားခဲ့ကြသဖြင့်သာ ဖက်ဆစ်စံနစ်မှာ ဂျာမဏီ တွင် အခြေစိုက်နိုင်ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ ၎င်းတို့၏အမှားမှာ....

ပထမ ဗရူးနင်း အာဏာရှင်အစိုးရကို အတိုက်အခံမ လုပ်ဘဲ ပူးပေါင်းခြင်း။

ဒုတိယ ဟင်ဒင်ဘတ် စစ်ဗိုလ်အားသမတ ဖြစ်အောင် ကူညီခဲ့ခြင်း။ ဟင်ဒင်ဘတ် သမတဖြစ်လျှင် ဟစ်တလာ ကျရမည်ဟုဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များက ယူဆခဲ့သော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် ဟစ်တလာမှာ ဟင်ဒင်ဘတ် ကဲ့သို့သော နေရှင်ကြီး၏ လက်ရုံးဖြစ်လေရာ သူတို့ယူဆချက်မှာ တက်တက်စင်အောင်မှားသည်ကို ဟင်ဒင်ဘတ်က ဟစ်တ လာအား အာဏာရှင် တင်မြှောက်လိုက်ခြင်းဖြင့်ထင်ရှား လေတော့သည်။

တတိယ ဗွန်ပေပင်က ဂျင်မဏီပြည်ပရက်ရှားနယ်ရှိ

ဆိုရှယ် ဒီမိုကရက်အစိုးရကို အကြမ်းပတမ်း ဖြိုဖျက်ပစ်သည်ကို လက်ပိုက်ခါ ကြည့် နေခြင်းတို့ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဗွန်ပေပင်ကို ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်ပါတီက ရပ် ကြည့်ကာ အားပေးအားမြှောက် လုပ်နေသော်လည်း အလုပ်သမားများလည်း ကွန်မြူနစ်ပါတီကိုရှေ့ဆောင်ကာ အပြင်းအတန်ဆူပူကြရုံမျှမက သပိတ်မှောက်လက်နက်ကိုပင်အသုံးပြုကြလေသည်။ အလုပ်သမားများ အားကောင်းမည်စိုးသော အစိုးရသည် ဗွန်ပေပင်ဖြုတ်ချခဲ့ရလေသည်။ ဟစ်တလာ၏ နာဇီပါတီ နှင့်တကွ အလုပ်သမားများကို သစ္စာဖောက်သွားသော ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်ပါတီမှာ အလုပ်သမားသပိတ်များပြီးငြိမ်းသည့်နောက် အထူးအားနည်းသွားကြပြီးလျှင် အလုပ်သမားများကို ရဲရင့်ရင့်ရွှေ့ဆောင်သော ကွန်မြူနစ်ပါတီမှာ အထူးအားကောင်းလာလေသည်။

အလုပ်သမားများအား လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းရန် အတွက် လက်နက်ဖြစ်သော ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်ပါတီကိုလည်း အလုပ်သမားများက အယုံအကြည်မရှိတော့ဘဲ အလုပ်သမားများကို ပြောင်ဖိနှိပ်ရန် လက်နက်ဖြစ်သော နာဇီပါတီ မှာလည်း အထူးအားဆုတ်သွားသောအခါ နေရှင်ကြီးများမှာ ကွန်မြူနစ်ပါတီ တံခိုးကြီးကာ အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံဖြင့် နေရှင်စံနစ်ကို ဖြိုဖျက်ပစ်တော့မည်ဟု အထူးထိပ်လန့်လာကြကာ နေ့မဆိုင်း ညမဆိုင်းပင် အလုပ်သမားများကို အကြမ်းပတမ်းမညာမတာ နှိမ်နင်းပစ်မည့် နာဇီပါတီအား အစိုးရအာဏာကို လွှဲအပ်လိုက်လေတော့သည်-

၁၉၃၃-ခု ဇန်နဝါရီလ ၃၀-ရက်နေ့တွင် သမတဟင်ဒင် ဘတ်သည် ဟစ်တလာအား ချန်ဆယ်လာရာထူးဖြင့် အာဏာရှင်အဖြစ်သို့ တင်မြှောက်လိုက်လေတော့သည်။

ဤနည်းအားဖြင့် အရင်းရှင်ကြီးများသည် ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို အသက်သွင်းပေးလိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဖက်ဆစ်စံနစ်သည် သူ၏ စွမ်းအားကိုပြလေတော့သည်။

နာဇီများသည် မေလ(၂)ရက်နေ့၌ ဂျာမဏီပြည်ရှိ အလုပ်သမားများ အစည်းအရုံးအားလုံးကို သိမ်းယူကြကာ ၎င်းတို့လက်အောက်သွင်းထားလိုက် ကြသေသည်။ အလုပ်သမားများကို ဦးစီးခေါင်းဆောင်လုပ်သော ပါတီအားလုံးပင် နာဇီများ၏ မညာမတာ ရက်ရက်စက်စက် နှိပ်ကွပ်ခြင်းကိုခံကြရလေသည်။ အလုပ်သမားများ၏ ခေါင်းဆောင်များမှာလည်း နာဇီများ၏ အကြမ်းပတမ်း သတ်ဖြတ်ရိုက်နှက်မှုများကြောင့် သေသူသေ၊ ထောင်ကျသူကျနှင့် ဗရိမ်းပတာဖြစ်ကုန်ကြလေ တော့သည်။

ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေးလမ်းကြောင်းအတိုင်းတသွေ မတိမ်းအလုပ်လုပ်နေကြသော ကွန်မြူနစ်ပါတီမှာ နောက်လိုက် အလုပ်သမားများ အားနည်းနေကြသဖြင့် ဟစ်တလာကိုတော်လှန်ပုန်ကန်ရာ၌ ခရီးထင်သလောက်မပေါက်ကြချေ။ သို့ကြောင့်ပင် ကွန်မြူနစ်ပါတီမှာ အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံကြီးကို အချိန် ရွှေ့ထားလိုက်ရပြီးလျှင် မိမိ အားကောင်းလာအောင် ကျိုးစားနေကြရလေသည်။

ယနေ့ဂျာမဏီပြည်၌ ကွန်မြူနစ်ပါတီမှာ ထင်ထင်ပေပေ မလုပ်မကိုင်နိုင်ကြဘဲ လျှို့ဝှက်စွာဖြင့်ပင် အလုပ်သမားများကို သွေးစည်နေကြရလေသည်။ အိန္ဒိယပြည်နှင့်.... မြန်မာပြည်

များတွင် ကွန်မြူနစ်ပါတီများကို မတရားသင်းကျေညာထားသင်း ကျေညာထားလေသည်။ လျှို့ဝှက်စွာ အလုပ်လုပ်နေကြရသော အချို့ကွန်မြူနစ်များကို အစိုးရသိသွားလျှင် ထိုသူများမှာ နာဇီများ၏ သေနတ်ကျည်ဆံများတွင်အသက်ပျောက်ကြလေတော့သည်။ သို့သော် မည်သို့ပင်ကွန်မြူနစ်များကို နှိပ်ကွပ်ဖျက်ဆီးကြသည်ဖြစ်စေ၊ ဖက်ဆစ်စံနစ်၏ ခြိမ်းခြောက်အုပ်စိုးမှုသည် တာရှည်မတည်နိုင်၊ တနေ့ အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံကြီး ပေါ်ပေါက်လာကာ ဟစ်တလာနှင့်တကွ အခြားအရင်းရှင်များ၏ ကြေးစားကြီးများမှာ ဆင်းရဲသားများ၏ ရန်သူတို့သွားရာလမ်းအတိုင်း သွားမြဲသွားကြရမည်မှာ မလွဲနိုင်တော့ချေ။

အလုပ်သမားများ၏ ရာဇဝင်ကြောင်းပြ တာဝန်ကား ခေတ်နောက်ပြန်ဆွဲနေသည့် အရင်းရှင်စံနစ်ကိုအလုပ်သမားများ အရေးတော်ပုံဖြင့် ဖြုတ်ဖျက်ကာ ဘုံစံနစ် ဘုံနိုင်ငံတည်ထောင်ရန်ပင် ဖြစ်သည်ဟု အထက်၌ဆိုခဲ့ပြီ။ ဖက်ဆစ်စံနစ်သည်ကား အလုပ်သမားသည် မိမိတို့တာဝန်ကိုမကြေပြုန်စွာဖြင့် ရာဇဝင်ကဒဏ်ပေးခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်စံနစ်လက်အောက်၌ လူသတ္တာတွေ ခံစားကြရသော ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှာ ဖက်ဆစ်စံနစ်လက်အောက်၌ အဆိုးဝါးဆုံးဖြစ်လာ လေတော့သည်။

ဖက်ဆစ်စံနစ်လက်အောက်၌ အလုပ်သမားများမှာ မိမိတို့အခွင့်အရေးများကို တရားသဖြင့် ခုခံကာကွယ်ကြရန်အတွက်ပင် အသင်းအပင်း ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ အစည်းအဝေးများလုပ်ခြင်း၊

အရင်းရှင်ကြီးများ၏ အပြုအမူကို မကြေနှပ်ကြ၍ကန်ကွက်သည့် သဘောနှင့် သပိတ်မှောက်နိုင်ကြခြင်းတို့ကို မလုပ်နိုင်ကြချေ။ ဖက်ဆစ်စံနစ်မှာ အများသဘောနှင့် အုပ်ချုပ်သော ဒီမိုကရေစီစံနစ်မဟုတ်ဘဲ အရင်းရှင်စံနစ်များအတွက်သာ ထင်သလို အုပ်ချုပ်သော အာဏာရှင်စံနစ်ဖြစ်လေရာအလုပ်သမားများကကိုယ်စားလှယ် တင်မြှောက်ကြကာလွှတ်တော်၌ဆူပူခွင့်မရနိုင်ကြချေ။

အတိုချုပ်ကို ဆိုရလျှင် ဖက်ဆစ်စံနစ်မှာ ပျက်စီးတိမ်ကောအံ့သော အရင်းရှင် စံနစ်သည် အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားများကို မိမိတို့ထင်သလို နှိပ်စက်သွေးစုတ်ကြရန်အတွက် အလုပ်သမားများအပေါ် အစိုးရအာဏာကို ဒလကြမ်းသုံးသော စံနစ်ပင်ဖြစ်လေသည်။

ဖက်ဆစ်စံနစ်သည် အလုပ်သမားများကို အရင်းရှင်ကြီးများက ထင်သလို ခိုင်း၍ မသေရုံအခကို ပေးနိုင်ရန်အတွက် အာဏာနှင့် စီစဉ်ပေးကြပေးသေးသည်။ လူတန်းစားက အခြား လူတန်းစားကို မတရားအတင်း သွေးစုတ်မှုကို တရားဥပဒေနှင့်ညီအောင် လုပ်ပေးကြလေသည်။ အရင်းရှင်များ အသုံးချနိုင်ကြသည်ထက် အလွန်တမင်း ပိုမိုအားကောင်းလာသော ကုန်လုပ်ကြံယာစွမ်းအားကို အရင်းရှင်များ အလိုကျဖျက်ဆီးပေးကြလေသည်။

အလုပ်သမားများမှာ အကြောင်းတွေကို အလွန်နည်းပါးစွာ ရရှိကြသဖြင့် နေရေးထိုင်ရေး စားသောက်ရေးတို့၌ လူနှင့်တူအောင် မနေကြရ၊ အစားအစာ ဝဝလင်လင် မစားကြရသဖြင့် လူသက်တန်စေ့ မနေနိုင်ရှာကြချေ။ အရင်းရှင်ကြီးများမှာ... ဇယားမကိုက်ပုံရလျှင်လည်း မသေကြရုံတမယ်ထား၍ ကြိုစား

ပမ်းစား လုပ်နေကြရသော အလုပ်သမားများကို လက်လွှတ်
လိုက်ကြရသောကြောင့် ဘိုက်ရိုက်ကာ ထမင်းဝတ် စာရင်းဝင်
ကြရလေသည်။ (နောက်ဆုံးစာရင်းအရ ဂျာမဏီပြည်၌ အ
လုပ်လက်မဲ့ ပေါင်း ရှစ်သန်းခန့်ရှိလေသည်။) အကျဉ်းအားဖြင့်
ဖက်ဆစ်စံနစ် လက်အောက်ရှိ အလုပ်သမားများမှာ.... လောက
ဆင်းရဲခဲနေကြရခြင်းပင် ဖြစ်နေကြရလေသည်။

ယခုအချိန်၌ ပျက်စီး တိမ်ကောအံ့သော အရင်းရှင်စံနစ်
သည် ဖက်ဆစ်စံနစ်အသွင်ဖြင့် လူအပေါင်း၏ လွတ်လပ်ရေးကို
ချုပ်ချယ်ကြကာ ကမ္ဘာကြီးတခုလုံးကို လူရိုင်းခေတ်သို့ ရောက်ရှိ
လေအောင် ပို့ဆောင်ပေးနေလေသည်။ အရင်းရှင်စံနစ်သည်
မိမိကြောင့် ဆင်းရဲငတ်မွတ်ကြကာ အတိဒုက္ခရောက်ရှိကြရသော
လူအပေါင်းကို ဓားစားခံပြုလုပ်ကြကာ မိမိအသက် ဆက်လက်
တည်နေရာ အကြောင်းဖြစ်သော ကိုလိုနီနိုင်ငံများ ရရှိမှုအတွက်
နယူးချွစ်စံပွဲများကို ပြင်ဆင်နေကြလေပြီ။ အပြစ်မရှိကြသော
လူအချို့မှာ အရင်းရှင်လူနည်းစုတို့ ကောင်းကျိုးအတွက်.... အ
မြောက်၊ သေနတ်၊ ဗုံးဆဲများ၏ ဒဏ်ကို မချိမဆန့် ခံကြရကာ
သေကြေပျက်စီးကြရဦးမည်။

ဖက်ဆစ်နိုင်ငံများ၌ကား ကြီးစားအာဏာရှင်ကြီးများ
သည် မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားလှသော လူအပေါင်းကို
သတ်ဖြတ်မည် စစ်မက်များကိုပင် အမှန်းတင်ကာ နေကြလေ
သည်။ ထာဝရစစ်တိုက်ခိုက်မှုသည် လူသတ္တာများကို ကြီးမြင့်
စေ၍ ထာဝရချမ်းသာမှုသည် လူသတ္တာများကို ပျက်စီးစေလိုမ့်
မည်ဟု စစ်ကို ချီးကျူးကြသူမှာ ဂျာမန် အရင်းရှင်များ၏ကြေး
စား လူမိုက်ကြီးဟစ်တလာပင် မဟုတ်ပါလော။

အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားအပေါင်း၏ ရန်သူအကြီးဆုံး
ဖြစ်သော ဖက်ဆစ်စံနစ်သည် ယခုအခါ ဂျာမဏီ၊ အီတလီ၌သာ
ပေါ်ပေါက် နေသည်မဟုတ်။ အလုပ်သမား များသည် ခေတ်
ပြောင်းတော်လှန်ရေးလက်နက်ဖြင့် ပျက်စီးတိမ်ကောအံ့သောအ
ရင်းရှင်စံနစ်ကို တိုက်ဖျက်ရန် ကြိုးစားကြ၍ အလုပ်သမားများ
ခေတ္တ အရေးနိမ့်နေကြသည့် အချိန်ကို ကြံခဲကြသော.... အခြား
တိုင်းပြည်တိုင်း၌လည်း ဖက်ဆစ်စံနစ် လွှမ်းမိုးလျက်ရှိနေပေသည်။

ဂျာမဏီ၊ အီတလီ များမှအပ အော်စတြီယား၊ ရုရှမေ
နီးယား၊ ပိုလန်၊ ဖင်လန်၊ ဟန်ဂေရီ၊ ပေါ်တူဂီစသော နိုင်ငံများ
မှာလည်း ဖက်ဆစ်စံနစ် လွှမ်းမိုးသောနိုင်ငံများဖြစ်သွားကြလေ
သည်။

မကြာသေးမီ ကလေးက ကျွန်ုပ်တို့ မျက်စေ့အောက်၌
ပင်ဇက်ကိုဇလိုဗေကီးယားပြည်ကလေးမှာ၎င်း၏ မဟာမိတ်များ
ဖြစ်ကြသောအင်္ဂလန်နှင့် ပြင်သစ်တို့သစ္စာပေးပါက ဟစ်တလာ
လက်သို့ ဝကွက်၍ အပ်လိုက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရချေပြီ။ သို့အတွက်
ဖက်ဆစ်စံနစ် လွှမ်းမိုးသော ပြည်ကလေး အဖြစ်သို့.... ရောက်ရှိ
ပြောင်းလဲသွားရလေပြီ။

နောက်တဖန် စပိန်ပြည်၌လည်း ဂျာမဏီနှင့် အီတလီ
တို့သည် ဖက်ဆစ်စံနစ် တည်ထောင်ကြရန် ရည်ရွယ်ချက်များဖြင့်
ဆင်းရဲသားအစိုးရများကို ပုန်ကန်နေသော ဖရန်ကိုစစ်ဗိုလ်ကို
အပြင်းအထန် အကူအညီ ပေးနေကြလေသည်။ စပိန်အလုပ် သ
မား ဆင်းရဲသားများကလည်း ရရှိသမျှသော လက်နက်များကို
စွဲကိုင်ကြကာ မိမိတို့သွေးများဖြင့် ဆင်းရဲသား အစိုးရကို ကာ
ကွယ်နေကြကေရာ ယခုအချိန်၌ မည်သည့်ဘက်က နိုင်မည်ကိုတနီ

အပ်သေချာ မပြောနိုင်သော်လည်း မည်သူနိုင်သည်ဖြစ်စေ တဦး ဦး၏ အောင်နိုင်မှုသည် ကမ္ဘာ့အခြေကို တမျိုးတမည်ပြောင်းလဲ စေလိမ့်မည်။

အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်၊ ပြင်သစ်နှင့် ဂျပန်တို့၌လည်း အ ရင်းရှင်စံနစ်မှာ ပျက်စီးတိမ်ကောတော့မည့်ခေတ်သို့ ရောက်လာ ခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေး စိတ်ဓါတ်များ ရင့်သန် နေကြသော အလုပ်သမားများကို အကြမ်းပတမ်း နှိပ်ကွပ်ကြ ရန်နှင့် မိမိတို့စံနစ်ကို ဆက်လက်တည်တံ့နိုင်ကြစေရန်အတွက်.... ဒီမိုကရေစီကျ နည်းစံနစ်အစား ဖက်ဆစ်နည်း စံနစ်များကို တစ တစ တိုးတက်သုံးစွဲလာကြသည်ကို တွေ့ရှိနေရပေသည်။

အင်္ဂလန်ပြည် လက်ရှိအမျိုးသားအစိုးရသည် တိုင်းသူ ပြည်သားအတွက် သေရေးရှင်ရေးတမျှ အလွန်အရေးကြီးနေ သော တိုင်းပြည်ရေးရာ ကိစ္စများကိုပင် လွှတ်တော်ကို မတိုင်ပင် ဘဲ ထင်ရာလုပ်ခဲ့လေသည်။ မကြာမီက ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဇက်ကိုဇ လိုဗေကီးယားကိစ္စ၌ တိုင်းပြည်နှင့်ဆန့်ကျင်ကာ ထိုတိုင်းပြည် ကလေးကို ဟစ်တလာလက်သို့....ဝကွက်၍အပ်ခဲ့လေသည်။

၁၉၃၁-ခုနှစ် ဂျပန်သည် မန်ချူးရီးယားကို သိမ်းပိုက် လိုက်ရာ၌ ယခုအစိုးရပင် အတိအလင်း ဖက်ဆစ်စံနစ်နှင့် အနီးဆုံး ဖြစ်သော ဂျပန်ကို အတိအလင်း အားပေး အားမြှောက်လုပ်ခဲ့ လေသည်။

၁၉၃၅-ခုနှစ် အီတလီသည် အဘီစီနီယာကို တိုက်ခိုက် သိမ်းယူရာ၌လည်း ယခုအစိုးရပင် အီတလီကို ဖွဲ့နိုင်ပေးရမည့်အ စား အားပေးကူညီခဲ့လေသည်။ လွန်ခဲ့သော (၁၉၃၉-ဇန်နဝါရီ လ) အတွင်းက နေရှယ်နယ် အစိုးရနိုင်ငံဝန် ဟယ်လီ ဖက်

(Holifox)သည် ဖက်ဆစ်အီတလီသို့ ကိုယ်တိုင်သွားရောက် ကာ မုဆိလီနီနှင့် အဆက်အသွယ် လုပ်ခဲ့လေသည်။

ဗြိတိသျှအင်ပါယာအတွင်း အာဖရိက၊ဘောင်ပိုင်းအမေရိက မြန်မာပြည် အိန္ဒိယပြည်တို့ အလုပ် သမား များ ဆူပူ လှုပ်ရှားကြသည်ကို အတင်းမတရား နှိပ်ကွပ်ကြကာ.... အလုပ် သမားများ၏ ခေါင်းဆောင်များကိုလည်း.... အရမ်းကာယော ဘမ်းဆီးထောင်ချကြလေသည်။

တဖြည်းဖြည်း အတင့်ရဲသထက်ရဲလာ သာဖက်ဆစ်စံနစ် ကို အတိုက်အခံ မပြုကြဘဲ လက်လျော့ အရှုံးပေးနေကြသော အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ် စသည့် အများပြည်သူအလိုကျ နိုင်ငံများနှင့် ပတ်သက်၍ အိန္ဒိယပြည် ကွန်ဂရက် ခေါင်းဆောင် ဂျဝါဟလာ နေရူးက အပူလန်ပြည်၏ ဆုတ်ယုတ်လာသော “ဒီမိုကရေစီ” ခေါ် ဆောင်းပါးတစောင်၌ ဤသို့ရေးသားထားလေသည်။

ဒီမိုကရေစီ လွှမ်းမိုးနေသော နိုင်ငံများရှိ ခေတ်နောက် ပြန်ဆွဲ အစိုးရများသည် ဆုံးရှုံးမှုထက် အောင်မြင်မှုကိုကြံ နှိုင်းရိမ်ကြရလေသည်။ အောင်နိုင်မှုမှာ အခြားမဟုတ် ဖက်ဆစ် စံနစ်အပေါ် ဒီမိုကရေစီ၏ အောင်၌မူဖြစ်၍ ဆုံးရှုံးမှုမှာ ဖက် ဆစ်စံနစ်ကို ဒီမိုကရေစီက အရှုံးပေးခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဒီမိုကရေစီ ပျက်စီးဆုံးရှုံးကာ ဖက်ဆစ်စံနစ် တန်ခိုးကြီးနိုင်မှုကို အထက်ပါ အစိုးရများက အလိုရှိကြလေသည်။ မည်သည့်နည်း နှင့်ဖြစ်စေ၊ ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို ဥရောပတိုက်၌ လွှမ်းမိုးနေအောင် တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားနေကြလေသည်။

အမေရိကန်ပြည်၌ အရင်းစုံနှစ်ကို တည်တန့်စေရန်တွက်
သမ္မတရုတ် (Rodsevelt)သည် (New Deal) ခေါ်သော
ဖက်ဆစ်ဆီဆီ စီးပွားရေးစံနှစ်ကို တည်ထောင်ထားလေသည်။

လက်ရှိ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံများတွင် ဖက်ဆစ်စံနှစ်နှင့် အနီး
ကပ်ဆုံးနိုင်ငံမှာ ဂျပန်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ဂျပန်ပြည်၌ ပြည်သူ့
လွှတ်တော် ရှိသော်လည်း အစိုးရအာဏာအစစ်မှာ... အရင်းရှင်
ကြီးများ၏ ကြေးစားကြီးများဖြစ်ကြသော စစ်ဗိုလ်ကြီးများ
လက်ထဲတွင်လုံးဝတည်ရှိနေ၍တိုင်းပြည်တခုလုံး၏သေရေးရှင်ရေး
ပြဿနာများကို သူတို့သာထင်သလို လုပ်နေကြလေသည်။ တရုတ်
ပြည်ကို နယ်ချဲ့ခြင်းမှာ ဂျပန်ဆင်းရဲသားများ၏ အလိုကျမဟုတ်
ဘဲ လက်တဆုတ်စာမျှသာရှိသော အရင်းရှင်များ၏ ဆန္ဒဖြစ်
လေသည်။

၎င်းပြင် ဂျပန်သည် ဖက်ဆစ်နိုင်ငံများ ဖြစ်ကြသော....
ဂျာမဏီအီတလီတို့နှင့် ရင်းနှီးစွာ ဆက်သွယ်နေကြလေသည်။ မ
ကြင်သေးမီက ဂျပန်နန်းရင်းဝန် ကိုနိုရေး မင်းသားကြီးက တ
ရုတ်ပြည်နှင့်ပတ်သက်၍ ပြောဆိုရာ၌ ဂျာမဏီနှင့် အီတလီတို့
သည် ဂျပန်၏တရုတ်ပြည်အပေါ် ပြုမူပုံကို ကူညီထောက်ပံ့ကြ
သဖြင့် သူတို့ကို ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂျာမ
ဏီ အီတလီတို့နှင့်ပူးပေါင်းကြကာကမ္ဘာသစ်ကို တည်ထောင်
ကြပေအံ့ဟု အတိအလင်း ပြောခဲ့လေသည်။* ဂျပန်နန်းရင်းဝန်

* ၁၉၃၀ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၄ ရက်နေ့ထုတ် ဘုလတင်သတင်း
စာမှ။

ပြောသော ကမ္ဘာသစ်မှာ တခြားမဟုတ်၊ ဖက်ဆစ်စံနှစ်ကို ဆိုလို
ပေသည်။ ဂျပန်နန်းရင်းဝန်သည် ကမ္ဘာသစ်ကို တည်ထောင်
ကြပေအံ့ဟူသော စကားအစား ဖက်ဆစ်စံနှစ်ဖြင့် ကမ္ဘာကို ဖြို
ဖျက်ကြပေအံ့ဟူသော စကားကို သုံးလျှင် ပိုမို၍.... မှန်ကန်သင့်
လျှင်ပေလိမ့်မည်။

(ဆ) ဖက်ဆစ်စံနစ်နှင့် ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေး

ဂျာမဏီနှင့် အီတလီတို့၌ စတင် ပေါ်ပေါက် လာခဲ့သော ဖက်ဆစ်စံနစ်သည် တဖြည်းဖြည်း ကမ္ဘာတလွှားကိုလွှမ်းမိုးလျက်လာနေသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သိခဲ့ကြရပြီး ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို မည်သို့သုတ်သင်ကြမည်နည်း၊ ဖက်ဆစ်စံနစ်နှင့် ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေးကိုကား မည်သို့ ဆက်သွယ်နေကြလေသနည်း။

ဖက်ဆစ်စံနစ်၏ မူလသဘောကို ပြန်၍စစ်ဆေး၍ ကြည့်ကြဦးစို့။ ဖက်ဆစ်စံနစ်ကား အရင်းရှင်စံနစ် ပျက်စီးတိမ်ကောတော့မည့်ခေတ်၊ အရင်းရှင်စံနစ် ဖြိုဖျက်ကြကာ... ဘုံစံနစ်ကို တည်ထောင်မည်ဖြစ်သော ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေး အရေးတော်ပုံကြီးများ ထကြွ ကြ သည့် ခေတ်၌ ပေါ်ပေါက်လာသောစံနစ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ ဤခေတ်၌ အရင်းရှင် စံနစ်သည်

မိမိ ၏ တည်တံ့မှုအတွက်.... ယခင်က အ သုံး ပြု ခဲ့သော နည်းဟောင်း လမ်းဟောင်းများနှင့် မလုံလောက် မသင့်လျော်တော့သဖြင့် အလုပ်သမား အစည်းအရုံးများကို နှိပ်ကွပ်ရန်နှင့် မိမိထင်သလို အရမ်းမဲ့ သွေးစုတ်နိုင်မည့် စီးပွားရေး အဆောက်အဦးကို တည်ဆောက်ရန်အတွက်.... နည်းသစ် လမ်းသစ်များကို အသုံးပြုလာရလေတော့သည်။ ပထမနည်းဟောင်းကား ဒီမိုကရေစီအုပ်ချုပ်နည်းဖြစ်၏။ ဒုတိယနည်းသစ်ကား.... ဖက်ဆစ် အာဏာရှင် အုပ်ချုပ်နည်းဖြစ်လေသည်။

တဖန် ဖက်ဆစ်စံနစ်ကားခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေး အလုပ်သမားအရေးတော်ပုံကြီးများပေါ်ပေါက် လာရန်အတွက် အခြေအနေ ပြည့်စုံလုံလောက်နေသော ဥရောပတိုက်နိုင်ငံများ၌ ပြောညွှတ်နိုင်သောပြုပြင်ရေး သမားများ၏ခေါင်းဆောင် မှုကြောင့် နှောင့်နှေး ကြုံကြာသွားကြရသော အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံကြီးများကို အကြောင်းပြု၍ ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။ ဖက်ဆစ်စံနစ်ကား အလုပ်သမား အရေးတော်ပုံကြီးများကို ခေါင်းဆောင်ကြသော လက်သည်များ မကောင်းကြသဖြင့် ကလေးအရွယ်တည်းဟူသော ဘုံစံနစ်ကို မမွေးဖွားနိုင်ဘဲ သားလျော့ကာ ကျရရှာသော ကလေး အသေကလေးပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

ဖက်ဆစ်စံနစ် အောင်မြင်ထမြောက်သဖြင့် အရင်းရှင်စံနစ်သည် ပိုမိုအားပြည့် လာသလော၊ ပိုမိုအခြေခိုင်မြဲလာသလော ဤသို့ယူဆခဲ့လျှင် ဤယူဆချက်ထက်မှားသော အရာမရှိနိုင်တော့ချေ။ အရင်းရှင်စံနစ်ကြောင့်လူတွေမှာ ဆင်းရဲကြရ၏။ အရင်းရှင်နှင့်ဆင်းရဲသားဟူ၍ လူအဆင့်အတန်း ကွဲပြားလာကြရ၏။ လူအ

သင်္ချေ၏ဆင်းရဲမှု အပေါ်တွင်အခြေတည်ကာ နေရှင်စံနစ်သည် အားကောင်းလာရ၏။ သို့သော် မိမိအားကောင်းရန်အတွက် လူတွေကိုဆင်းရဲအောင် လုပ်သောအရင်းရှင်မှာ လူတွေဆင်းရဲသထက်ဆင်းရဲ မဲ့သထက်မို့လာလေလေ အားအင်ပျက်စီးလာလေလေ ဖြစ်လာကြရလေသည်။ အကြောင်းသော်ကား လူတွေမှာ အလွန်မဲ့လာကြသဖြင့်အရင်းရှင်များ လုပ်သောလူသုံးပစ္စည်းကုန်စည်များကိုမဝယ်နိုင်ကြ၊ မဝယ်နိုင်ကြ၍ကုန်စည်များ မရောင်းကြရသဖြင့် အရင်းရှင်များမှာအမြတ်အစွန်း မရကြချေ။ (အရင်းရှင်စံနစ်အရ လူသုံးပစ္စည်းဖြန့်ဝေကြပုံ အခန်းကိုပြန်၍ကြည့်ပါ။

ဖက်ဆစ်စံနစ်လက်အောက်၌ လူများမှာလူအဖြစ်နှင့် အစွမ်းကုန် ဆင်းရဲကြ၍ နေကြလေရာ၊ အရင်းရှင် စံနစ်မှာလည်း အင်အားအချိန် ဆုံးဖြစ်လာကာ အသက်ထွက်ရန် အချိန်စောင့်နေရင်းအသက်ငင်၍ နေလေတော့သည်။ ယခင်က လူတတန်းစားနှင့် အတန်းစား (အရင်းရှင်နှင့်ဆင်းရဲသား) ပဋိပက္ခဖြစ်မှု၊ ကုန်စည်များကိုလူအမြောက်အမြားကလုပ်မှုနှင့် ရရှိသည့်အကျိုးကိုကုန်မလုပ်သော လူနည်းစုကခံစားမှုပဋိပက္ခတို့မှာ ဓါတ်ပုံငယ်ကိုပုံကြီးချဲ့လိုက်သကဲ့သို့ ဖက်ဆစ်စံနစ်လက်အောက်၌ အရင်းရှင်စံနစ်အရ မပြည့်စုံမီးနိုင်အောင်ကြီးမား၍လာလေသည်။

ကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးသည်မှစ၍ နောက် ၁၅-နှစ်ခန့်အတွင်း အရင်းရှင်စံနစ်သည် ခေတ်ပြောင်းတော်လှန်ရေးကို အတိုက်အခံလုပ်ကာ အရင်းရှင်စံနစ်ကို အထင်ကြီး နေကြသော ဆိုရှယ်ဒီမိုကရေစီကိုလက်ကိုင်ပြုကြကာအလုပ်သမားများနှင့်တကွ အလုပ်သမားအရေးတော်ပုံကြီးကိုတားဆီးကာတွယ်ထားကြလေသည်။

အလုပ်သမား ခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြသော ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များကို ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးများ ပေးကြကာ အစိုးရအတွင်းသို့ တင်သွင်းခဲ့၍ အလုပ်သမားများကိုလည်း အခကြေးငွေတိုးပေးကြခြင်း။ အလုပ်သမားများကိုလျှော်ကြေးငွေပေးကြသည့် ဥပဒေလုပ်ပေးကြခြင်းစသောပျားရည်ဖြင့် ဝမ်းချပေးခဲ့ကြလေသည်။ သို့သော် ဤပျားရည်ဖြင့်ပင် အလုပ်သမားများကို ကြာရှည်ဝမ်းမချနိုင်ကြချေ။ အရင်းရှင်စံနစ်သည် စီးပွားရေး အခြေယိုင်လာလေလေအလုပ်သမားများကို ခပ်နာနာညှင်းရလေလေ ဖြစ်လာလေတော့သည်။ ထိုအခါ အလုပ်သမား ဆင်းရဲသားများမှာ အရင်းရှင်စံနစ်၏ အဖြစ်စံနစ်မှုမှန်ကိုသိလာကြလေသည်။ မိမိတို့၏ ခေါင်းဆောင်များ ဖြစ်ကြသော ဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များကိုလည်း အယုံအကြည် ကင်းမဲ့လာကြကာ အရေးတော်ပုံထကြမူမိမိတို့ လက်ငင်းခံစားနေကြရသော ဒုက္ခကို ဖြေဖျောက်နိုင်ကြမည်ဟု သိရှိလာကြလေသည်။

သို့သော်ရန်သူလက်ချက်ကား ဦးနေနှင့်လေပြီ။ အရင်းရှင်ကြီးများက အလုပ်သမားကို မညာမတာ ဖိသထက်ဖိနေမှုအလုပ်သမားများမှာ စည်းရုံးမှုမရှိ။ အရေးတော်ပုံဖြင့် သူပုန်ထကြရန် အားမကောင်း ဖြစ်နေကြလေသည်။ အမြင်မှန်မြင်လာကြသောအလုပ်သမားများကို သွေးစည်းဘို့အချိန်မရမီပင် ဖက်ဆစ်စံနစ်သည် အလုပ်သမား များကို ဇက်ခွစီး ထားကြလေတော့သည်။

အတည်တကျ မရှိဘဲ ဆွဲရာပါသော လူလတ်ကန်းစားများမှာလည်းဆိုရှယ်ဒီမိုကရက်များ၏ညံ့ဖျင်းမှုကြောင့် အလုပ်သမားများဘက်သို့ ပါမလာကြဘဲ အရင်းရှင်ကြီးများ၏ လိုရာ

သုံးလက်ကိုင်တုတ် ဖြစ်သွားကြလေသည်။

အရင်းရှင် စံနစ်သည် ယခင်ကလို စစ်တပ် အကူအညီ လောက်ဖြင့် မတည်တန့်နိုင်။ ပြည်သူလူထု၏ ထောက်ပံ့မှုများကို လိုလာလေသည်။ သို့သော် လူများကို သွေးဆောင်ရန်အတွက် အရင်းရှင်စံနစ်၏ ပကတိ ပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် မရနိုင်တော့လောက် အောင်ဖြစ်လာလေရာ၊ ဘုဝါဒ အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင် ပြကြရလေသည်။ အရင်းရှင် များကလည်း ဘုဝါဒ ဆိုသော စကားလုံးများကို လူကြိုက်များ လာအောင် တွင်တွင် သုံးကြ လေသည်။

ဂျာမနီအရင်းရှင်ကြီးများက မွေးစားထားသော နေရှင် နယ်လစ်ပါတီမှာ မဲဆန္ဒနှစ်သန်းသာရနေရာမှ နေရှင်နယ်ဆိုရှယ် လစ်ပါတီဟူ၍ ဆိုရှယ်လစ် ဘုဝါဒဟူသော စကားလုံးကလေး များကိုထပ်တိုးလိုက်သောအခါ မဲ ၁၃-သန်းအထိ ရရှိလာလေ တော့သည်။ ရွေးကောက်ပွဲအချိန်တိုင်း ထိုအသင်းက “အရင်းရှင် စံနစ် ပျက်စီးပါစေ”၊ “ဘဏ်များကို ဘုပစ္စည်း လုပ်ရမည်” “အရင်းရှင်ကြီး၏လုပ်ငန်းများကိုဘုပစ္စည်းလုပ်ပစ်ရမည်” ဟု လက်သီးလက်မောင်း တန်းကြကာ တအားကြွေကြော်ကြ လေသည်။

အရင်းရှင်စံနစ်သည်ဒီမိုကရေကိုခုတု်း ပြုလုပ်၍ ဖက်ဆစ် စံနစ်သို့ လှမ်းတက် လာလေသည်။ ဒီမိုကရေစီ အုပ်ချုပ်ရေး နည်းဖြင့် အလုပ်သမား များကို တစတစနှိမ်နင်းလာလေသည်။ ဒီမိုကရေစီကိုဘမ်းပြုကြကာ အလုပ်သမားများနှင့်တကွ ခေါင်း ဆောင်များကို ဆွယ်ယူကြလေသည်။ ဒီမိုကရေစီဖြင့် အလုပ် သမားများကို လမ်းမှားများသို့ ပို့ပြီးကြ၍ ၎င်းတို့မည်သို့မျှ

မတတ်နိုင်လောက်မှ ဒီမိုကရေစီကို စွန့်ပစ်လိုက်ကြကာ၊ နောက် ဖက်ဆစ် အာဏာရှင်စံနစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်သော နည်းကို အသုံးပြု လိုက်ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို ကြောက်၍ ဒီမိုကရေစီကို အားမကိုးလေနှင့်၊ ဖက်ဆစ်စံနစ်ကိုမွေးထုတ်ပေးသူမှာဒီမိုကရေစီ ပင်ဖြစ်ပေသည်။ ဖက်ဆစ်စံနစ်ထက် သာသည်ဟု ဒီမိုကရေစီကို တွယ်တာထားကြသူများမှာ နောက်ဆုံးဒီမိုကရေစီပင် ဖက်ဆစ် များလက်သို့ ထိုးအပ်ပေးလိုက်ခြင်းကို ခံကြရလေသည်။

ဖက်ဆစ်စံနစ် (ပျက်စီး တိမ်ကော အံ့သော အရင်းရှင် စံနစ်)ကို ဖြိုဖျက်ရန်အတွက် အလုပ်သမားများသည် အရင်းရှင် များ၏ သွေးစိုက်ကြခြင်းကိုခံကြရသော ဆင်းရဲသားအားလုံးကို ရှေ့ဆောင် ပေါ်င်းစည်းကြရပေမည်။ အလုပ်သမားများအား ကောင်းလျှင် ယိမ်းယိုင်နေသော လူလတ်တန်းစား များသည် အလုပ်သမားများဘက်သို့ အလိုလိုပြုလဲလာကြပေမည်။

ဆင်းရဲသားအားလုံး စည်းရုံးမိကြလျှင်အခါကို စောင့် ကြကာ အခွင့်အရေးရအောင် ယူတတ်ကြ၏။ အရေးတော်ပုံ၏ ခရီးအဆုံးမှာအရင်းရှင်စံနစ်ကိုအမြစ်ပယ်မကျန်အောင် သုတ်သင် ရေးဖြစ်ရာ ခရီးအဆုံးမရောက်မီလမ်းခုလပ်၌ အရင်းရှင်များက ချော့ကြမည်ကိုပြောပုမသွားရ။ အီတလီအတွင်းရေး အရေး တော်ပုံ အောင်လူဆဲ တဲတဲကလေးသို့ ရောက်ရှိနေမှ အရင်းရှင် များ၏ဆွဲဆောင်ရာသို့ပါသွားကြသော ခေါင်းဆောင်ညံ့ များ ကြောင့် အရေးတော်ပုံကြီးမှာ မရှုမလှ ပျက်စီးမြိုက်သွားရကာ ဖက်ဆစ်စံနစ် ငင်လာသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိခဲ့ကြရပြီး မဟုတ် ပါလော။

အရေးတော်ပုံထမြောက်အောင်မြင်ရန်အတွက် ခေါင်း
ဆောင်ကောင်းကို အထူးအရေးကြီးလှပေသည်။ ခေါင်းဆောင်
များသည် အရင်းရှင်များက ချော့လျှင် ပါသွားသူမျိုးမဟုတ်
ကြရဘဲ၊ ခေတ်ပြောင်း တော်လှန်ရေး လမ်းကြောင်းအတိုင်း
တသွေမတိမ်း လုပ်သူများသာ ဖြစ်ကြရပေမည်။ အီတလီနှင့်
ဂျာမနီ များတို့တွင် ခေါင်းဆောင်များ သစ္စာဖောက်လိုက်ကြ
သဖြင့် အလုပ်သမားများမှာ မည်မျှနစ်နာခဲ့ကြရသည်ကို သတိ
ရကြစေသတည်း။

နိဂုံး

နေရှင်လောကဟူ၍ ... စာအုပ် တအုပ် ဖြစ်ပေါ်လာပုံ
အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြန်လည်၍ ... ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြည့်တိုင်း စာအုပ်
ကို ခြံရံပတ်ဝိုင်းနေကြသော တွေ့ကြုံခဲ့ပြီး အဖြစ်အပျက်ကလေး
များကို ပုလစေ့သိသကဲ့သို့ အစီအရိတ်တန်ကြီး တွေးတော
သတိရမိရာ၌ စာရေးသူ၏ စိတ်တွင် နှစ်သက်ကြေနှပ်ခြင်း တမျိုး
ဖြင့် ကြေနှပ်နှစ်သက်မိပေသည်။

စာအုပ်ရေးသားတိုးက အချိန်မှာ၊ နှင်းတွေတဝေဝေနှင့်
အလွန်ချမ်း၍ ကောင်းသော ပြာသိုဆန်းစဖြစ်၍ စာရေးသူမှာ
လည်း မြင့်မားသော တောင်နံရံကြီး၏ ဟိုမှာဘက်ရှိ သာမန်လူ
တို့အတွက် ... အိမ်မက်ထဲက တိုင်းပြည်ကဲ့သို့ ရောက်ဘူး ပေါက်

ဘူးခြင်း အလျဉ်းမရှိသော လူထူးလူဆန်းတမျိုးတို့ နေထိုင်ရာ ဒေသတွင် အကျဉ်းသမားဘဝနှင့် ဖြစ်လေသည်။ အပြင်ဘက် တွင်ကား ဗိုလ်အောင်ကျော်၏ အသုဘပြီးစ ကျောင်းသား အ ရေးတော်ပုံ မှာ အရှိန်တက်၍ ကောင်းတုံးဖြစ်လေသည်။

မိမိနှင့်တကွ တလေ့ထဲစီး ဖြစ်ကြသော ဘဆွေကြီး၊ သခင်စိုး၊ သခင်ထိန်ဝင်းစသည့် ရဲဘော်များသည် မကွေးတောင် ထောင်မှ အကျဉ်းသမားဘဝဖြင့် အင်းစိန်ထောင်သို့... ရောက်စ လောက်တွင် အပြင်ဘက်မှ ကိုလှရွှေ၊ ကိုသိန်းအောင်၊ ကိုထွန်းရှိန် ကိုစိုးမောင်စသည့် ကျောင်းသားရဲဘော်များ လာရောက်တွေ့ဆုံ ကြသည်။ ။ သူတို့ကိုကြည့်ရသည်မှာ ငြောင်နာနာ ချိန်နဲ့ အအိပ်မမှန် အစားပျက်ဖြစ်ကာ အလွန်ပင်ပမ်း နှမ်းနယ်နေကြ ပုံ ရသည်။

ဟိုအခါက၊ မိမိနှင့် ခေါင်းချင်းဆိုင်ကာ ကျောင်းသား အရေးအတွက် နေ့မအား၊ ညမအား အိပ်အတူ စားအမျှ လုပ် ကိုင် ဆောင်ရွက်လာကြသော ရဲဘော်များမှာ.... ပြင်ဘက်ထွင် ဒုက္ခအမျိုးမျိုးခံကာ အလွန်အလုပ်များနေစဉ် မိမိတို့မှာ ထောင် ထဲထွင် အိပ်ခါစားခါဖြင့်အချိန်ဖြုံးရမည်မှာ အလွန်မသင့်တော် လှသဖြင့်မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်ကာ ရဲဘော်များလုပ် ငန်းကိုအကူအညီမပေးနိုင်စေကာမူအကျဉ်းသမားဘဝတွင်ရသမျှ သောအခွင့်အရေး ကလေးများကို စစ်စစ် စိစစ် အသုံးချကာ တ နည်းတလမ်းအားဖြင့် အကူအညီ ပေးကြမည်ဟု စဉ်းစားမိကြ လေသည်။

o o o

ကျွန်နိုင်ငံရှိ အကျဉ်းထောင်အတွင်း လွတ်လပ်မှုအရောင် မသန်းသော အကျဉ်းသမားဘဝတွင် စာပေရေးသားပြုစုရခြင်း ၌ အနှောက်အယှက် အခက်အခဲအမျိုးမျိုးတို့ကို ကျော်လွှားရ လေသည်။

အကျဉ်းထောင်ဥပဒေအတိုင်းသာ အသားတကျလိုက်နာ နေထိုင်ရမည်ဆိုလျှင် လေကောင်းကောင်းမရသော အခန်းငယ် တွင် ပိတ်လှောင်ထားခြင်းခံရသူလို အသက်ပင်မှန်မှန်ရှူနိုင်စရာ လမ်းမရှိပေ။ ထောင်ထဲတွင် ကိုယ်ကြိုက်ရာစာအုပ်ကို ကြည့်ချင် တိုင်း မကြည့်ရ၊ စာရေးဘို့ဆိုလျှင် စာရွက်၊ ကလောင်တန်၊ မှင် အိုး ကိုပင်မထားရ။ ထို့ကြောင့် အပြင်ဘက်မှ ကြံဖန်ကာသွင်းရ သမျှ စာအုပ်များကို ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ဘတ်ရသည်။ တိတ်တိတ် ပုံး သွင်းယူရသောစာရွက် ကလောင်တန်ဖြင့် ချောင်ကောင်း ကောင်းတွင် ကုတ်၍စာရေးရသည်။

သို့သော် မျက်စေ့နှစ်လုံးပွင့်ချိန်ကစ၍ ညအိပ်ရာဝင်အ ထိ မိနစ်တိုင်း၊ စက္ကန့်တိုင်း မြင်တွေ့နေရသော သံခြေကျင်း တ ချင်ချင်နှင့် ဝဋ်ခံနေကြရသည့် အကျဉ်းသမားများ၊ အနှစ်နှစ် အလလ က မိုးလေဒဏ်ကြောင့် မွဲညစ်ညစ် အဆင်းပျက်နေသာ အုတ်နံရံ ကြီးများ၊ နီညိုညို ဆေးရောင်သုတ်ထားသောအကျဉ်း တိုက်ကြီးများစသည့် စိတ်မချမ်းသာဘွယ်ရာ အမင်္ဂလာသဏ္ဌာန် တို့ကို ဖျောက်ဖျက်ကျော်လွှမ်းကာ စာဘတ်ခြင်း၊ စာရေးခြင်း၊ အတွေးလောက၌ မိမိစိတ်ကိုလွှမ်းထားခြင်းဖြင့် စိတ်ချမ်းသာမှု သုခကို ရရှိခံစားရပေရာ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်ဖြင့်စာရေးရခြင်းပင် လျှင် ပျော်စရာအလုပ်တခုကဲ့သို့ မှတ်ထင်ရလေသည်။

“နေရှင်လောက” စာအုပ်ကို ကျွန်တော်ရေးသည်ဟုဆိုရ

သော်လည်း စာပိုဒ်တိုင်းတွင် သခင်စိုး၏ အယူအဆ အကြံဉာဏ်များ အတော်ပါနေလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုတော် စာရေးရာ၌ ကျွန်တော်နှင့်သခင်စိုးတို့မှာ အမြဲပူးတွဲတိုင်ပင်၍ ရေးကြသည်။ ကျွန်တော် စာတပိုဒ်ရေးပြီးလျှင်သူ့ ကိုပြကာ အကြံဉာဏ်တောင်းသည်။ သူက သူ့ထင်မြင်ချက်ကိုပြောသည်။ ကျွန်တော် ယူဆချက်နှင့် မကိုက်သေးလျှင် တယောက်သဘောကို တယောက ရှင်းခြင်းဖြင့် အယူအဆကိုက်ညီအောင် လုပ်ကြရသည်။ နှစ်ဦးနှစ်စပ် ကြေညာပုံနှစ်သက်မှ နောက်စာပိုဒ်ကိုဆက်၍ ရေးသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ကျွန်တော် စာအုပ်နှင့် သခင်စိုး၏ စာအုပ် ၂-ခုစလုံးမှာ ကျွန်တော်တို့ ၂-ဦး၏ထင်မြင်ယူဆချက်များ စုဆောင်းထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်လေသည်။

စာရေးသားရာ၌ စိတ်ကူးဉာဏ်အမြင်တန်းနေစဉ် ဆက်တိုက်တန်း၍ မရေးသားနိုင်ဘဲ ပြတ်တောင်း ပြတ်တောင်း ရပ်လိုက်၊ ဆက်ရေးလိုက်နှင့် လုပ်ရသည်မှာ စာရေးသူထင် မည်မျှ အရသာယူက်သည်ကို စာရေးဘူးသူတိုင်း ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အခါများစွာ ထောင်မှူးနှင့် ဂျပန်များသည် ရုတ်တရက် အချက်မပေးဘဲ 'တလာစီ' တတ်၏။ * သို့မဟုတ် ထောင်ပိုင်ကြီးသည် အရေးကြီးသော အကြောင်း တခုခုကြောင့် အလျင်တင်ကြို အကြောင်းမကြားဘဲ ထောင်ထဲသို့ဝင်လာတတ်၏။ ဂျပန်

* တလာစီခြင်းဆိုသည်မှာ ထောင်ဝေါ်ဟာရ၊ ထောင်သုံးစကားဖြစ်၍ ထောင်ဥပဒေကခွင့်မပြုသော ပစ္စည်းများကို ဘုန်းဆီးခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဒါတွေ တလာစီနေတယ်ဆိုလျှင် စိတ်ကူး ကောင်းကောင်းနှင့် စာရေး၍ အရသာရှိနေစဉ်မှာပင် ကမန်းကတန်း နီးရာချောင်ကြိုချောင်ကြားတွင် စက္ကူ-မှင်တန်-စာအုပ်အုပ်များကို ဖွတ်လိုက်ကြရ၏။ ထောင်ပိုင်ကြီးထောင်ထဲ ရောက်နေပြီဟု ကြားလိုက်လျှင်လည်း စာရေးကြိယာများကို ခါးထဲညှပ်- လုံချည်ထဲသွင်းလုပ်ခါ လွှတ်ရာသို့ သုတ်ချီတင်ကြရ၏။ တခါတရံ သပ်သပ်ရပ်ရပ် စိတ်ကူးမိထားသော အချက်အလက်ကလေးများမှာ ပြေးရင်း လွှားရင်းနှင့် ဦးနှောက်မှလွင့်ကွက် ကုန်ကြသဖြင့် နောက်တနေရာတွင် အသားတကျ ရေးသားရန် ကလောင် ကိုင်လိုက်သော အခါတွင် ယခင် စိတ်ကူးမိထားသော အချက်အလက်ကလေးများကို ခေါင်းပူအောင် ပြန်၍ တွေးယူသော်လည်း ပေါ်မလာတော့ပေ။

ဤအထဲတွင် ထောင် အရာရှိများနှင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ခဏခဏ ရန်ဖြစ်ရ၏။ ကျွန်တော်တို့လူစုကား စာဘတ်သူကဘတ်၊ စာရေးသူကရေးနှင့် ဇေလူလူနေလိုကြသူချည်းသာ ဖြစ်၏။ သို့သော် ထောင်ဥပဒေအတွင်း၊ ပိုင်နက်အတွင်း ဝင်မိသည်နှင့် တပြိုင်နက် ဇေလူလူနေချင်၍မရ၊ ဇေလူလူနေမိလျှင် အဘက်ဘက်က နှံအနှိမ့်ကိုခံကြရလေသည်။

ထောင်ထဲတွင် အကျဉ်းသမားတဦးမှာ တိုက်ရိုက်သော် ၎င်း၊ သွယ်ဝိုက်၍ မသိမသာသော် ၎င်း အမြဲ အညှင်းခံနေရလေသည်။ ဥပမာ အင်္ဂါနေ့တိုင်း ထောင်ပိုင်လာလျှင် အကျဉ်းသမားများမှာ မိမိတို့နုပတ်ကပ်ပြားများကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ကိုင်ကာ တန်းစီး၍ အချိန်အသေပေးကြရ၏။ ဤအပြုအမူမျိုးမှာ လူ့ဥပဒ်ပိုင်း အကျဉ်းသမားနှင့် အထူးသဖြင့် နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသမားများ

အတွက် ကိုယ်လိပ်ပြာ ကိုယ်ရှက်လောက်အောင် မနှစ်မျှီစရာ အပြုအမူမျိုးဖြစ်ရာ ကျွန်တော်တို့မှာ ဝင်ဝင်ချင်းဆောက်နဲ့ ထွင်း ဆိုသလို ထောင်ဥပဒေကို ခံ၍ပုန်ကန် ကြလေသည်။ ထိုအခါ ထောင်ထဲတွင် ပုန်ကန်သူတို့၏ သွားမြဲလမ်းဖြစ်သော အလုံတိုက် များအတွင်းသို့ ရောက်ကြရလေသည်။

ထောင်အရာရှိများက ထောင်ထဲရောက်စ လူသစ်များ အား ထောင်အကြောင်းပြနည်းမျိုးဖြင့် ကျွန်တော်တို့အားညှင်း ကြည့်ရာ ကျွန်တော်တို့ကလည်းအားကျမခံ ထောင် အရာရှိများ ကို ပြန်လည်၍နည်းပြလိုက်ကြရလေသည်။ အင်္ဂါနေ့တိုင်းတန်း စီရာတွင်လည်း ကျွန်တော်တို့ဝင်၍မစိတ် လုပ်ကြ၏။ ညတိုင်းဂ- နာချီသိုးပျင် ဒို့ဗမာသီချင်းကိုသံပြိုင်ကုန်း၍ဟစ်ကြ၏။ သည်မျှ နှင့် အားမရသေး၍ မျေနပ်တပ်များအလာတွင် ထောင် ခေါင်မိုး တက် အလံနီလွင့်ကာ ထောင်နံရံ အပြင်ဘက်ရှိလမ်းမသို့ရောက် လာသူ အားလုံးကို တရားဟောလိုက်ကြသေး၏။

ထောင်အရာရှိများကလည်း သူတို့တွင်ရှိသမျှ အာဏာကို အစွမ်းကုန်သုံးကာ တိုက်တလ ပိတ်ထားလိုက်၏။ တိုက်ထဲတွင် ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်တို့အား တိုက်ထဲက မလွှတ်မချင်း ထမင်းမစားဟုဆိုကာ အားလုံးညီညီညာညာထမင်းမစားဘဲနေ ကြ၏။ အတန်ကြာ၍ အလျှော့ပေးပုံ မရသေးလျှင် ရေကိုပင် မသောက်ဘဲနေကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် ထောင်အရာရှိ များမှာ သူတို့အား ဤမျှအနှောက်အယှက်ပေးသူများကို သေစေလိုစိတ် ရှိမည် မရှိမည်ကို မသိရသော်လည်း ဦးပိစာရလက်သစ်ကလေး ဧ တွဖြစ်မှုကို မခံနိုင်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား အရှုံးပေးကြရ လေသည်။

ထောင်အရာရှိများနှင့် ကျွန်တော်တို့အပြိုင်အဆိုင်ချကြ ရာတွင် ကျွန်တော်တို့က အမြဲ တပန်းသာနေရသည့် အကြောင်း ကား ကျွန်တော်တို့ကချလျှင် အသက်စွန့်ရသည်အထိ တွက်ကိန်း ထရဲကား ချရ၏။ သို့ကြောင့်ပင် ထောင်ထဲတွင်သုံးလနီးပါးမျှ နေသည့်အတောအတွင်း ကျွန်တော်တို့မှာ ထမင်းမစားဘဲနေရ သည့် ဒုက္ခကို လေးကြိမ်တိုင်တိုင် ပျော်ပျော်ကြီး ခံစားကြရသ လောက် ထောင်မှူးနှစ်ဆက်တိတိ လွင့်ဆောင့် သွားကြရလေ သည်။

ဤသို့ ယမ်းကုန်မီးကုန်ကြဲနေရသော တိုက်ပွဲကလေးများ အတောအတွင်း ကျွန်တော်တို့မှာ စာဘတ်စာရေးအလုပ်ကို အ နားပေးထားကြရလေသည်။ သခင်စိုးနှင့် ကျွန်တော်မှာစာရေး ခြင်း အလုပ်ကို နားလိုက်-ဆက်ရေးလိုက်ဖြင့်အတော်ခရီးပေါက် နေစဉ် တနေ့တွင် ထောင်ပိုင်ကြီး ကိုယ်တိုင် ကျွန်တော် ရေးနေ သော စာရွက်များကို လက်ပူးလက်ကြပ်မိသွားလေတော့သည်။ ကျွန်တော် မရေးရတော့သည်တွင် သခင်စိုးလည်း စာဆက်ရေး ချင်စိတ် မရှိတော့ဘဲ ဂျပဒါများတလာစိတို့အလာတွင် စာချွန် စာတန်းအားလုံးကို ထိုးအပ်လိုက်လေသည်။

ယခု“ခနရှင်လောက” စာအုပ်မှာ ကျွန်တော်စိတ်ကူးကြံ စည်ထားသော စာအုပ်တွင် အပိုင်းတပိုင်းမျှသာဖြစ်၏။ ပထမ ကြံစည်စဉ်ကစာအုပ်ကို ပထမပိုင်း ခနရှင်စံနစ်အကြောင်း၊ ဒုတိ ယပိုင်း ဘုံ စံနစ်အကြောင်း၊ တတိယပိုင်း ဘုံ စံနစ်အရမာပြည် ကို မည်သို့ပြုစုပျိုးထောင်နိုင်သည်။ အကြောင်းဟူ၍ အပိုင်း၃- ပိုင်းခွဲ၍ ရေးမည်ဟုစိတ်ကူးထား၏။ ပထမပိုင်းရေးပြီ၍ ဒုတိယ ပိုင်းကို ၃-၄ ရွက်စရေးထားစဉ် စာရွက်များကို အသိမ်းခံရခြင်း

ဖြစ်၏။ သခင်စိုးစာအုပ်မှာလည်း တပိုင်းတစနှင့်ပင် ထောင်အရာ
ရှိများ လက်ထဲသို့ရောက်သွားရ၏။

ထိုအခါက ကျွန်တော်မှာ သခင်စိုးကိုအတော်အတန်ပွဲ
၏။ ကျွန်တော် စာရွက်များကိုလက်ပူးလက်ကြပ်မိ၍ အသိမ်းခံရ
သည်ကိုကား ထားတော့၊ တလှာစီနေစဉ် လုံလုံခြုံခြုံ ငှက်ထား
လျှင် လွတ်နိုင်ပါလျက် သခင်စိုးက ငှင်း၏စာရွက်စာတမ်းများ
ကို အလွယ်တကူ ထုတ်ပေးလိုက်ခြင်းကိုကျွန်တော်အတော်မကြေ
မနပ် ဖြစ်မိသည်။ ထောင်ထဲတွင် စာတအုပ်စီဖြစ်အောင်မေးမည်
ဟု ကျွန်တော်တို့အားခဲလေကြသည်။ ရသမျှ အချိန်တိုင်း လက်
သမ္ပု နေရာတွင် စာချည်း တုန်းရေးခဲ့ကြသည်။ ရေးခဲ့ကြ၍ အ
တော် အတန်ခရီးပေါက်ခါမှ ထောင်အရာရှိများကဤသို့ အနိုင်
ကျင့်ကာ သိမ်းဆည်းသွားကြသည်ကို အလွန်ခံပြင်းလှ သဖြင့်
ကျွန်တော်တို့မှာ တိုက်ပွဲသစ်တခုကို ပြင်ဆင်ကြရ လေသည်။

ထောင်ထဲတွင် လွတ်လပ်စွာစာရေးစာဖတ်ခွင့်ကို ကျွန်
တော်တို့ကတောင်း၏။ ထောင်အရာရှိများက ထုံးစံအတိုင်း
မလိုက်လျော၊ ထိုအခါတွင် ကျွန်တော်တို့ကသုံးနေကျလက်နက်
ဖြစ်သော အစာအငတ်ခံသည့်လက်နက်ကို စွဲကိုင်ကြ လေသည်။

ဤသို့ ကျွန်တော်တို့တတွေမှာ ထောင်ထဲတွင်ထောင်အ
ရာရှိများနှင့် အပြိုင်အဆိုင်တိုက်ခိုက်၍ ကောင်းစား ဖြစ်သဖြင့်
ပြင်ဘက် ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံ ၏ အပြောင်းအလဲကို ဂရု
မစိုက်နိုင်ကြပေ။ ပြင်ဘက်တွင်ကား အစိုးရနှင့်ကျောင်းသားတို့
စစ်ပြေငြိမ်းစာချုပ်လက်မှတ်ထိုးပြီးစ ဖြစ်လေသည်။

အစာအငတ်ခံ၍ ၂-ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ကျွန်တော်
နှင့် ကိုဘလေ ၂-ဦး ထောင်မှလွတ်မြောက်ကြ၏။ ထောင်ဘူးဝ

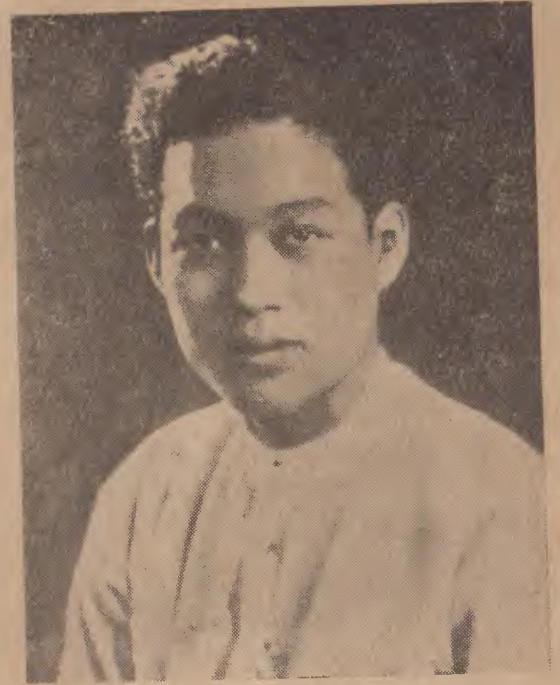
တွင် ထောင်အရာရှိများမှာ မည်သို့စိတ်ဖောက်ပြန်လာသည်မသိ
ယခင်ကဖမ်းဆီးထားသော သခင်စိုးနှင့်ကျွန်တော်တို့၏ စာရွက်
စာတန်းများကို ချောချောချူချူပင် ထုတ်ပေးလိုက်လေသည်။

ယခုအချိန်ကွင်ကား အကျဉ်းသမားဘဝတွင် တွေ့ကြုံခံ
စား ခဲ့ရသော ဒုက္ခနှင့်ရောပြွမ်းနေကြသည့်အဖြစ်အပျက်ကလေး
များမှာ အားလပ်ခွင့်ရတိုင်း တွေးကြည့်လျှင် စိတ်ကြည်နူးစရာ
ကောင်းသော အဖြစ်အပျက်ကလေးများသဖွယ်သာ ဦးနှောက်
တွင် စွဲကျန်နေရစဉ်လေသည်။

ထိုမှတပါး ဒုက္ခအပေါင်းတို့၏ အသီးအပွင့် ဖြစ်သော
စာရွက်စာတမ်းများမှာလည်း “နေရှင်လောက” ဟူသောစာအုပ်
တအုပ်အဖြစ် ရောက်ရှိ နေသည်ကို ကျွန်တော်မြင်တွေ့ ခြင်း၌
ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးအရွယ်ကစ၍ ဒုက္ခပေါင်းကိုကျော်
နင်းကာ ကျွေးမွေးပြုစုလာသော သားငယ်တဦးလူလားမြောက်
လာသည်ကို မြင်တွေ့ရသောဘခင်၏ နှစ်သိမ့်ခြင်း၊ ကြေနပ်ခြင်း
မျိုး နီးနီးဖြင့် ကြေနပ်နှစ်သိမ့်မိပါသတည်း

ရန်ကုန်မြို့။
၂၁-၅-၃၉

ဘဟိန်း

သခင်ဗဟိန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်းချုပ်

(စစ်ကိုင်း ဟန်တင် ရေးသည်)

အရင်းရှင် စံနစ်အကြောင်းစာအုပ် မြန်မာပြည်ကျောင်း
သားအရေးတော်ပုံ အကြောင်းစာအုပ်များရေးခဲ့သူ ဗမာပြည်
ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ကြွေးကြော်သံ ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ် ဦး
စီးစာတည်းချုပ်ဖြစ်ခဲ့သူ၊ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ အရင်းရှင်များကို ရဲရဲ

ရင်ရင့်ရင့်ဆိုင်တိုက်ခဲ့သော ရဲဘော်ဗဟိန်းကား စစ်ကိုင်းခရိုင် အင်းဝမြို့၌ ၁၂၇၉-ခုနှစ် ၀၁ဆိုလဆန်း ၉-ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် အဘပွဲစားကြီး ဦးမှိုင် အမိပွဲကတော် ပေါ်ပေါ်ဦးတို့မှ အရင်းရှင်များနှင့် ရင်ဆိုင်ဘို့ မွေးဖွားလာခဲ့လေသည်။

ငယ်စဉ်အခါက အင်းဝမြို့ မူလတန်းကျောင်းမှ... လေးတန်းအောင်မြင်ခဲ့ပြီး... မန္တလေးမြို့ အမျိုးသား အထက်တန်းကျောင်း၌ အင်္ဂလိပ်မြန်မာ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ အောင်မြင်သည်အထိ က်လက်သင်ယူခဲ့လေသည်။ အထက်တန်းကျောင်းသားအဖြစ်နှင့် နေ့စဉ်ကပင် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲတိုင်း ဆင်နွှဲနိုင်ကြရန် ကျောင်းသားများကို ဦးစီးချုပ်ဆောင်မှု ပေးနိုင်ခဲ့လေသည်။ ကျောင်းသား၏ ချစ်ခင်ကြည်ညိုလေးစားကြခြင်းကို ကောင်းစွာခံယူနိုင်ခဲ့၍ ပေါ်ပေါက်လာသမျှသော ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံများကိုလည်း ချေတန်းမှ မားမား မတ်မတ် ကိုယ်တိုင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

မန္တလေးမြို့ အမျိုးသား အထက်တန်းကျောင်းမှ အင်္ဂလိပ်မြန်မာ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲကို အင်္ဂလိပ်စာ၊ မြန်မာစာ၊ ရာဇဝင်ဘာအာရပ်များ၌ ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ပြီး မန္တလေးမြို့ စိုက်ပျိုးရေးကောလိပ် သိပ္ပံကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့၍ အိုင်အေအထက်တန်းစာမေးပွဲကို မြန်မာတပြည်လုံးတွင် ပထမစွဲပြီး ပါဠိဘာသာဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

မန္တလေးမြို့ စိုက်ပျိုးရေး ကောလိပ်သိပ္ပံကျောင်း၌ အိုင်အေအထက်တန်းများကို သင်ယူနေစဉ် မန္တလေးမြို့ စိုက်ပျိုးရေးကောလိပ်ကျောင်းများ သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းခံခဲ့ရလေသည်။

၁၂၈၀-ခုနှစ်တွင် ရဲဘော် ဗဟိန်းသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ဘီအေ အောက်တန်း၌ သင်ယူနေစဉ် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရွေးတောက်တင်မြှောက်ကြခြင်းကို ခံယူခဲ့ရပြန်လေသည်။

၁၂၉၃-ခုနှစ် အထက်မြန်မာပြည် ရေနံချောင်းမြို့မှ စတင်၍ ရေနံမြေ အလုပ်သမားများသည် လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင်ကုမ္ပဏီများနှင့် ရင်ဆိုင်ကြကာ အလုပ်သမား အခွင့်အရေးများကို အခြေခံထားကြပြီး လူတန်းစား တိုက်ပွဲအသွင်သို့ ကူးပြောင်းကြမည့် အချိန်အရောက်များ သန်းလာကြလေသည်။ ထိုရေနံမြေ အလုပ်သမား သပိတ် ရန်ကုန်သို့ ချီတက်၍ အရေးဆိုအောင်ပွဲ ခံနိုင်ကြစေရန်... ရဲဘော်ဗဟိန်းက ဝင်ရောက် ခေါင်းဆောင်ပါဝင်ခဲ့သဖြင့် အရင်းရှင် နယ်ချဲ့လက်ပါးစေ အစိုးရများ၏ လက်ကိုင်တုတ်များ ဖြစ်ကြသော ပုလိပ်များက မကွေးမြို့ ရေနံမြေအလုပ်သမားများ သပိတ်စခန်းမှ ဖမ်းဆီး၍ အချုပ်ခန်းအတွင်း သွပ်သွင်းပို့ ဆောင်ခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် မကွေးမြို့ ရေနံမြေ အလုပ်သမား သပိတ်တပ်သားများကို အကူအညီပေးရာတွင် တရားပွဲ၌ တရားဟောနေစဉ် မြင်းတပ် လက်နက်ကိုင်များ ဝိုင်းရံ ထားလေရာ... “မြင်းခွါတချက်ပေါက်လျှင် မီးဟုန်းဟုန်း တောက်စေမည်...” ဟု ရဲရဲတောက် စကားပြောခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် ၁၃၀၀-ပြည့် အရေးတော်ပုံ ပေါ်ပေါက်လာကာ တပြည်လုံး မီးတဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်သည့်အထိ ပြန့်ပွားလာခဲ့ရလေသည်။

ထို ၁၃၀၀-ပြည့် အရေးတော်ပုံကြီး ပြီးဆုံးသွားသောအခါ မြန်မာပြည် တပြည်လုံးရှိ ကျောင်းသားသမဂ္ဂများ၏ ညီလာ

ခံသဘင်ကြီး ကျင်းပပြုလုပ်ကြပြီး ကျောင်းသား လွှတ်တော် တရပ်အဖြစ် ခေါ်ဆို တည်ထောင်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုအစည်း အဝေးမှ ရဲဘော်ဗဟိန်းကို ဗမာပြည်လုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသား သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ရွေးကောက် တင်မြှောက်ခဲ့ကြလေသည်။

သို့ရာတွင် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးအခြေအနေ၊ ကမ္ဘာ့စစ်ရေး အခြေအနေများ ပြောင်းလဲလာခဲ့သောကြောင့် ရဲဘော်ဗဟိန်း သည် ဘီအေ အထက်တန်း၌ သင်တန်း ကုန်ဆုံးအောင် သင်ယူ ခဲ့ပြီးသော်လည်း စာမေးပွဲ မဖြေဆိုခဲ့တော့ဘဲ ကျောင်းထွက်၍ အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲဆင်နွှဲနိုင်ရန်တို့ဗမာအစည်း အရုံးသို့.... ဝင်ရောက်လာကာ သခင် အမည် ခံယူပြီး.... အမျိုး သားလွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ ခြေစုံပစ် ဝင်ရောက်လာ ခဲ့လေသည်။

ဥရောပ၌ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး စတင်ဖြစ်ပွားလာသော အခါ မြန်မာပြည်ကို အနိုင်အထက် မတရားသိမ်းပိုက်ယူငင်ထား ခဲ့ကြသော အင်္ဂလိပ် အရင်းရှင် နယ်ချဲ့ သမား များသည် အမျိုး သားလွတ်မြောက်ရေး တိုက်ပွဲကို ဦးဆောင်နေကြသည့် တို့ဗမာ အစည်းအရုံးဝင် သခင်များကို အထူးတလည် မျက်မှန်းညှိုးကြ ကာ ကွန်မြူနစ်များအဖြစ် သတ်မှတ်ကြပြီးလျှင် အရေးပါအ ရာရောက်မည်ဟု ထင်မြင်ယူဆသူ သခင်ဖြစ်ကြသူတိုင်း စစ်ပြီး ခြောက်လဖြင့် ထောင်သွင်း အကျဉ်းချထားလိုက်ကြတော့သည်။

ထိုအချိန်က ရဲဘော် ဗဟိန်းတယောက်ကား မပါဝင်ရ သေးဘဲ ထောင်အပြင်၌ ကျန်ရစ်၍ နေခဲ့ရပေးသေးရာ မြေအော့ တော်လှန်ရေးလုပ်ငန်းများကို ခေါင်းဆောင်၍.... စတင်သော အားဖြင့် ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံ စာဘမ်း၊ မီးဖွားစာစောင်၊

ဗမာတော်လှန်မှု စာတမ်းများ လျှို့ဝှက်ရေးသား ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့ ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မကြာမီပင် အရင်းရှင်နယ်ချဲ့ လက်ပါး စေ အစိုးရများ၏ လက်ကိုင်တုတ် ပုလိပ်အဖွဲ့ဝင်များ လက်တွင်း သို့ ရဲဘော်ဗဟိန်းတယောက် ကျရောက်သွားခဲ့ရပြီး မန္တလေး ထောင်နန်း စံမြန်းခဲ့ရပြန်လေသည်။

ဥရောပ စစ်မီးသည် အရှေ့ အာရှတခွင်သို့ တမုဟုတ်ခြင်း ကူးစက်ပြန့်ပွား လာသောအခါ.... ဖက်ဆစ် ဂျပန် များနှင့်.... ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်သည် မြန်မာတပြည်လုံးကို လက် ရသိမ်းပိုက်လိုက်ကြရာ မန္တလေး ထောင်ကြီးပွင့်လာမှပင် ရဲဘော် ဗဟိန်းလည်း ထောင်မှ လွတ်မြောက် လာခဲ့ရလေသည်။ ထောင် တွင်းသို့ မရောက်ရမီက လက်စဖြစ်သော ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံ စာတမ်းကို အစွဲပြု၍.... ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံ ပါတီဟု အမည် ပြောင်းလိုက်ပြီး ဖက်ဆစ်ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး လုပ်ငန်းများ ဆက် လက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ရလေသည်။

တဘက်မှ အင်္ဂလိပ် အရင်းရှင် နယ်ချဲ့သမားများ ဖိနှိပ် မှုကြောင့် ပြောက်ကွယ်နေခဲ့ရသော ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ကို ပြန်လည်စုစည်း၍ ပျိုးထောင်လာသော သခင်စိုးနှင့်အဆက် အသွယ်ဟူ၍ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်၏ ဖက်ဆစ်ဂျပန် တော်လှန် ရေးလုပ်ငန်းများကို ပူးတွဲ လုပ်ကိုင် ခဲ့လေသည်။ ဖက်ဆစ်ဂျပန် များ မြန်မာပြည်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီး တနှစ်မပြည့်မီပင် ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ချိန်လုံးပြည့် ပါတီခေါင်းဆောင် တဦးအဖြစ်သို့ရောက်ရှိသွားလေသည်။ ဗမာ ပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီသို့ ရောက်ရှိ၍ မကြာမီပင် ရဲဘော်ဗဟိန်း သည် ဗမာ ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ လျှို့ဝှက်ပြောက်ကြား တပ်ဖွဲ့တခု

ကို ဦးစီးခေါင်းဆောင်၍.... အောင်မြင်စွာဖွဲ့စည်း တည်ထောင်ခဲ့လေသည်။ ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ထိုပြောက်ကြားတပ်ဖွဲ့ကို ကိုယ်တိုင်ဦးစီး၍ သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်သန်းဖေတို့နှင့်.... တွဲဘက်ပြီး တောင်ငူဘက်မှနေပြီး ဖက်ဆစ်ဂျပန်များကို တော်လှန်ပုန်ကန်ခဲ့လေသည်။

ဥရောပစစ်မီးသည် ဂျာမဏီ- နာဇီတို့ ဒူးတပ် လက်နက်ချ၍ အရှုံးပေးခဲ့ကြသောကြောင့် အဆုံးသတ်ခဲ့ကြလေပြီ....။ အရှေ့အာရှစစ်ပွဲကား ဂျပန်များက ဆက်လက်ခုခံတိုက်ခိုက်နေသေးသဖြင့် အပြီးဆုံးသို့မရောက်ကြ သေးသော်လည်း မြန်မာပြည်စစ်ချက်နှာစာန်းမှာကား မဟာမိတ်တပ်များနှင့် ဗမာ့အမျိုးသားတပ်မတော်၏ နယ်မြေအတွင်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သော အချိန် ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ နိုင်ငံရေးကြိုးကိုင်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ လေသည်။ နောက် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ကြွေးကြော်သံ ဖြစ်သော “ပြည်သူ့အာဏာဂျာနယ်”ကို စတင်ထုတ်ဝေနိုင်ရန် ရဲဘော်ဗဟိန်းကိုအပ်နှင်း၍ ဦးစီးစာတည်းချုပ်အဖြစ်လည်း ခံယူစေခဲ့ကြလေသည်။

ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီစတင်ဖွဲ့စည်းစဉ်ကလည်း ရဲဘော် သခင်အောင်ဆန်း၊ ရဲဘော် သခင်လှဖေ (ဗိုလ်လကျာ) ရဲဘော် သခင်စိုး၊ ရဲဘော် ကိုသိန်းဖေ၊ ရဲဘော် ဒက္ကားတို့နှင့် အလုပ်ညီမား- တောင်သူလယ်သမား ပစ္စည်းမဲ့ဆင်းရဲသားများ အာဏာသိမ်းပိုက်နိုင်ရေးအတွက် ရှေ့တန်းမှ ပါဝင်ခဲ့လေတည်။

ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် မြန်မာပြည်ကို ဖက်ဆစ်သံဖနှောင့်

အောက်ထားကြကာ အုပ်စီးနေကြသော ဂျပန်လူရိုင်းများကို မောင်းနှင်ထုတ်ကြသို့ အမျိုးသား တပ်ဦးအဖြစ် ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်ခဲ့ကြသော လျှို့ဝှက်ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ချုပ် (ဖ-ဆ-ပ-လ)၌ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်တယောက်အဖြစ်ဖြင့် စတင်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ရုပ်အသွင်အားဖြင့် နုနယ်လှသော်လည်း ကြမ်းတမ်းလှသော အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေး စစ်တလင်းသို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ရသော ပင်ပမ်းမှုဒဏ်များကြောင့် ပြည်သူ့သားကောင်းတယောက်ကို ကျဆုံးစေမည့် ရောဂါများ စွဲကပ်ခြင်းသို့ရောက်ရှိခဲ့ရလေသည်။

ထို့နောက် ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီမှ ဆေးကုရန်အတွက် ခွင့်ယူ၍ မိဘများရှိရာ မန္တလေးသို့ ပြန်၍ မန္တလေးပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး၌ ဆေးဝါးများ ကုသနေစဉ် ၁၃၀၈-ခုနှစ် နတ်လဆုတ် ၁၂-ရက် (၂၀-၁၂-၄၆) သောကြာနေ့ နံနက် ၆-နာရီအချိန် သူလိုလားခဲ့သော အမျိုးသားလွတ်မြောက်ရေးလမ်းစခန်းသို့ မဆိုင်ရောက်ရသေးမီ၊ သူအလွန်ချစ်မြတ်နိုးခဲ့သော အလုပ်သမား တောင်သူလယ်သမား ပစ္စည်းမဲ့ဆင်းရဲသားများ အာဏာမသိမ်းကြရသေးမီ၊ သူမြှော်မှန်းထားခဲ့သည့် မြန်မာဘု နိုင်ငံအဆင့်သို့ မရောက်ရှိရ သေးမီ၊ ထူ၏အသက် ၂၉-နှစ် ၅-လနှင့် ၁၂-ရက်အရောက်မှာပင် သူ၏ လုပ်ငန်းစဉ်အရပ်ရပ်များကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုနိုင်တော့ဘဲ လူအဖြစ်တခန်းရပ်၍ တဇာတ်သိမ်းသွားခဲ့ရလေပြီ။

ရဲဘော် ဗဟိန်းတခန်းရပ်၍ တဇာတ်သိမ်းသွားခြင်းသည် မြန်မာပြည်ရှိ အလုပ်သမား တောင်သူလယ်သမား ပစ္စည်းမဲ့ (၁၇)

ဆင်းရဲသားနှင်းပြားများအတွက်လည်း ကြီးကျယ်သောဆုံးရှုံးမှုတရပ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် သူရေးသားထုတ်ဝေထားခဲ့လောစာအုပ်စာတမ်းများကို လေ့လာဆက်ခံ၍ မြန်မာပြည်၌ အမြစ်တွယ်၍နေရစ်ခဲ့သည့် အရင်းရှင်စံနစ်ဆိုးကို အမြစ်ပါ မကျန်အောင် တော်လှန်ပုန်ကန်ကြခြင်းဖြင့် ကျဆုံးသွားရရှာသော ရဲဘော်ဗဟိန်းကို အလေးအမြတ်ဂုဏ်ပြုကြဘို့ပင် ဖြစ်ပေသည်။

သို့မှသာလျှင် ရဲဘော်ဗဟိန်းကို လေးစားဂုဏ်ပြုရာရောမည်ဖြစ်ကြောင်း ထုတ်တော်ပြသခြင်းဖြင့် အလေးနီပြုကြစို့။

ရဲဘော် ဗဟိန်းနှင့် သူတို့အမြင်

(ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ကြွေးကြော်သံဖြစ်သော ပြည်သူ့အာဏာ ချာနယ်၊ ၁၃၀၉ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း ၈ ရက် (၂၀၊ ၁၁၊ ၄၇) ကြာသပတေးနေ့ထုတ် အတွဲ ၃ အမှတ် ၂၈၊ “ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး၏ သူရဲကောင်း တဦးဖြစ်သော ရဲဘော်ဗဟိန်း ကွယ်လွန် အနိစ္စ ရောက်ခဲ့သည်မှာယနေ့တနှစ်မြောက်လေပြီ”ဟု... ခေါင်းစဉ်တတ်ပြီး တနှစ်စေ့အထိမ်း အမှတ်စာစောင် ခေါင်းကြီး၌ အောက်ပါ အတိုင်းရေးသားထားလေသည်။)

ရဲဘော်ဗဟိန်း ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ တနှစ်စေ့ပြီ...

ငါတို့သည် ရဲဘော်ဗဟိန်းအား အလေးနီပြုပါ၏။

ဤနေ့သည် မသာယာသောနေ့၊ ဤနေ့သည် မင်္ဂလာမရှိသောနေ့၊ ဤနေ့သည် စိတ်နှလုံးမရွှင်ပြုံးနိုင်သည့်နေ့၊ ဤနေ့

သည် ငါတို့၏အချစ်ဆုံးသော ရဲဘော်၊ ငါတို့၏အမြတ်နိုးဆုံးသောရဲဘော်၊ ငါတို့၏ အလေးစားဆုံးခံရသော ခေါင်းဆောင်၊ ငါတို့၏အခင်မင်ဆုံးသောဆရာ၊ ငါတို့၏အရင်းနှီးဆုံးသောမိတ်ဆွေ လူ့ဘောင်လောကမှ စွန့်ခွာ၍ တနှစ်စေ့သောနေ့ပင် ဖြစ်သည်။

ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ၁၉၄၆-ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ ၂၀-ရက်နေ့ နံနက် ၆-နာရီအချိန်တွင် မန္တလေးဆေးရုံကြီး၌ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့လေသည်။

ရဲဘော်ဗဟိန်းကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့သည့် အတွက် ငါတို့တွင်သာမက ဗမာတပြည်လုံး သူ့အကြောင်းကို သိကြသူတိုင်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲ၍ မဆုံးနိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

စစ်ပွဲတွင် ရန်သူနှင့်အပြင်းအထန်တိုက်ခိုက်နေစဉ် မိမိကိုင်ဆောင်သောလက်နက်သည် ချို့ယွင်းပျက်စီးပျောက်ဆုံးသကဲ့သို့ ရဲဘော်ဗဟိန်းဆုံးရှုံး လိုက်ရခြင်းသည် ဗမာပြည်လူထုအဘို့ နယ်ချဲ့စံနစ်ဖြင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေရာတွင် အကောင်းဆုံးသောလက်နက်ကြီးတခု ချို့ယွင်းပျက်စီးပျောက်ဆုံး သကဲ့သို့ပင် ရှိချေတော့သည်။

အကြောင်းမူကား ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် သေတပန်သက်ဆုံး အရိုးကျကျ အရေစုတ်စုတ် မဆုတ်မနစ်သော လုံ့လကြောက်ရွံ့ တွန့်ဆုတ်ခြင်း အလျဉ်းမရှိသောသတ္တိ၊ အတက်ဘက်မှ ထူးချွန်ထက်မြက်သော ပညာရည်တို့ဖြင့် ဗမာပြည်အလုပ်သမား လယ်သမား ဆင်းရဲသားနှင့်ပြားလူထုကြီးတို့ လက်တွင်းသို့ ပြည်သူ့အာဏာ လုံးဝကျဆင်း သက်ရောက် ရရှိရေး အတွက်

မနေမနား အပြင်းအထန် ရှေ့ဆောင် ကြိုးစားခဲ့သူ ဖြစ်သောကြောင့်ပေတည်း။

ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ဗမာပြည်၏အတုအယောင်မဟုတ်သော လုံးဝလွတ်လပ်ရေးအတွက် ကျောင်းသား ဘဝ ကတည်းကပင် နယ်ချဲ့စံနစ်တိုက်ဖျက်ရေးကို တပ်ဦးမှပါဝင်ခဲ့လေသည်။

၁၃၀၀-ပြည့်နှစ်တွင် ကိုဗဟိန်း၏နာမည်သည် ဗမာပြည်တပြည်လုံးတွင် ဟိန်းခဲ့လေသည်။ ဗမာပြည်ကျောင်းသားအားလုံးတို့၏ ခေါင်းဆောင်အဖြစ်နှင့် ရေနံမြေအလုပ်သမားတို့၏ အရေးတွင် သွားရောက် ခေါင်းဆောင်ခဲ့ရာတွင် “မြင်းခွာ တချက်ပေါက်ယင် မီးတချက်တောက်ရမည်”....ဟု ကြိုးဝါးသည့် အတိုင်း ဗမာတပြည်လုံး သပိတ်မီးဟုန်းဟုန်း တောက်ခဲ့ လေသည်။

သူ့အားနယ်ချဲ့သမားက ထောင်သွင်း အကျဉ်းထားခဲ့သည့်တိုင်အောင် ထောင်အမိုးပေါ်မှ တက်၍ သပိတ်မှောက် အလုပ်သမားတို့အား တရားဟောခဲ့သေးသည်။

ထို့နောက် အရင်းရှင် စံနစ်၏ ကောက်ကျစ် ယုတ်မာစဉ်းလဲ မတရား ပိနှိပ်ချုပ်ချယ်သွေးစုတ်ညှင်းပမ်းပုံများကို ဗမာပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့က ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းကြီးသိမြင်ကြကာအရင်းရှင်စံနစ်ဆိုးကို ခြေမှုန်းတိုက်ဖျက်သုတ်သင်မြေမြှုပ်သဂြိုဟ်စေရန် အလိုရှိ၍ “နေရှင်လောက”ဆိုသော စာအုပ်ကို ထောင်တွင်း၌ပင် ပြုစုရေးသားခဲ့လေသည်။

သူသည် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကိုဆင်နွှဲရန် ကျောင်းသားဘဝဖြင့် တင်းတိမ်ရောင်ရဲခြင်း မရှိရကား ကျောင်းမှထွက်ကာ တိုးတက်သောအပိုင်းတွင်ရောက်ရှိနေသော တို့ဗမာအစည်းအရုံး

သို့ ဝင်ရောက်လျက် သခင်အဖြစ်ဖြင့် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

ထိုစဉ်က တို့ဗမာအစည်းအရုံးမှာလည်း အုတ်အရောရော ကျောက်အရောရောဖြစ်နေသည့်အတွက်သခင်ဗဟိန်းသည်အလုပ်သမား၊ လယ်သမားပြည်သူတို့၏ အကျိုးကိုရှေ့ရှုသော တကယ်တမ်း ရွတ်ရွတ်ချွန်ချွန်တိုက်ခိုက်မည့် လက်ရွေးစင်မျှား ပါဝင်ရာ ကွန်မြူနစ်ပါတီကို လျှို့ဝှက်စွာ ကြီးမားလာအောင် ကြိုးစားခဲ့ပေသည်။ အရေးတော်ပုံစာတမ်း၊ မီးပွား၊ ဗမာ့တော်လှန်မှုစသော လျှို့ဝှက်သည့် သတင်းစဉ် စာတမ်းများကိုလည်း လျှို့ဝှက်စွာ ဦးစီးရေးသားရိုက်နှိပ်ဖြန့်ချိခဲ့လေသည်။

သခင်ဘဝဖြင့် ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် အဖမ်းခံရကာ နယ်ချဲ့သမား၏ အကျဉ်းထောင်နံရံများအတွင်းသို့ ရောက်ခဲ့ ရပြန်သည်။ ဗမာပြည်ရှိ ထောင်အနှံ့အပြားတွင် ပြောင်း၍ နေထိုင်ခဲ့ရပြီးနောက် အင်္ဂလိပ်အစိုးရဗမာပြည်မှထွက် ပြေးရသောအခါမှပင် ထောင်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရလေသည်။

ဂျပန်ဖက်ဆစ်ခေတ်အတွင်းသို့ ရောက်လာသည့် အခါတွင်လည်း ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ဗမာတမျိုးသားလုံးအား မိုက်ရိုင်းစွာ နှိပ်စက် စော်ကားကြသည့် ဂျပန်တို့အား ဗမာပြည်မှ မောင်းထုတ်ရန်အတွက် မနေမနားအားစိုက်ကြိုးပမ်းခဲ့လေသည်။ နောက်ဆုံး၌ တောင်ငူနယ်တွင် ကြီးမားသော ပြောက်ကြားတပ်များကိုစည်းရုံးလျက် ဂျပန်တို့ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့လေရာ ဗမာပြည်တွင် ဂျပန်အကျအဆုံး အများဆုံး ပထမစွဲသော နေရာဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

ဂျပန်လူယုတ်မာတို့အား အင်တိုက်အားတိုက် မောင်းနှင်

တိုက်ခိုက်ပြီးနောက်တွင် အင်္ဂလိပ် နယ်ချဲ့ သမားသည် နောက်ပိုင်းမှအလစ်ဝင်၍အုပ်ခံပြန်ရာ ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ပြန်လာသည့် အင်္ဂလိပ် နယ်ချဲ့စနစ်ကို အမြစ်ပါလှန်ရန် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ပြန်လေသည်။

ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ဖရိုဖရဲပြိုကွဲနေသော အလုပ်သမား လူတန်းစားကို ပြန်လည် စည်းရုံးခဲ့သည်။ ဗမာပြည်လုံးဆိုင်ရာ အလုပ်သမားသမဂ္ဂ၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်နှင့်၎င်း၊ ကွန်မြူနစ် ပါတီ၏ ပေါလစ်ဖြူရီ လူကြီး အဖြစ်နှင့်၎င်း၊ ပစ္စည်းမဲ့အရေးကို ရှေ့ဆောင်ဦးစီးခြင်း ပြုခဲ့လေသည်။

အထူးသဖြင့်ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် ပြည်သူလူထု အာဏာရရေးကိုရည်မှန်းကာ တကယ် မှန်ကန်သော ဝေဘန်ချက်များဖြင့် ပြွန်းတီးလျက် မီးရှူးတန်ဆောင်ကဲ့သို့ တိုင်းပြည်ကို အလင်းရောင်ပေးသည့် တခုတည်းသော နိုင်ငံရေး ဂျာနယ် “ပြည်သူ့အာဏာ” ကို စတင်ဦးစီးခေါင်းဆောင်ကာ ပု နိပ်ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့ပေသည်။

ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် အတုအယောင် မဟုတ်သော လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးအတွက် နယ်ချဲ့သမားအား အပြတ်တိုက်ခိုက်ရေး မှာ ဗမာတမျိုးသားလုံး၏ ညီညွတ်ရေးတပ်ပေါင်းစုသာ ဖြစ်ကြောင်းကောင်းစွာ ယုံကြည်ခဲ့ပေသည်။ ဖဆပလကို အုတ်မြစ်ချစဉ်က ရဲဘော်ဗဟိန်းသည် အစွမ်းကုန် အားထုတ်ခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်ကျောင်းသားဘဝကပင် အငတ်ငတ် အပြတ်ပြတ်ဖြင့်ဆင်းရဲဒုက္ခခံလျက် နိုင်ငံရေးတာဝန်ကိုထမ်းဆောင်ခဲ့ရ၍ ပင်ပမ်းနွမ်းနယ်ကာ အားနည်းသော ရောဂါကပ်ရောက်၍ လာရာတွင် ဖဆပလနှင့်ကွန်မြူနစ် ကွဲပြားသောသတင်းကို ကြား

လိုက်သည်နှင့် စိတ်ကိုအထူးထိခိုက်ပြီး ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်ခဲ့
ရပေတော့သည်။

သို့သော် ရဲဘော်ဗဟိန်းရည်မှန်းသော ပန်းတိုင်သို့ကား
မရောက်သေး။ ခရီးတာမှာ ကွာလှမ်းသေး၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့သည် ရဲဘော်ဗဟိန်း၏ သစ္စာကို
စောင့်သိ ဂိုဏ်းသောအားဖြင့်...

နယ်ချဲ့သမား၏ လက်ပါးစေသူလျှို့ဝှက်များက ဗဟုပလနှင့်
ကွန်မြူနစ်ပါတီ ညီညွတ်ရေးမရအောင် ဘယ်လိုပင် အားထုတ်
အားထုတ်ငါတို့သည်ညီညွတ်ရေးကိုမရမနေတည်ဆောက်ပါအံ့။

နယ်ချဲ့သမားကို ရာသက်ပန် သစ္စာစောင့်သိသော အိုင်စီ
အက်စ်တဦး၏ ကြိုးပမ်းမှုဖြင့် တိုင်းပြည်ကို ဘိန်းခွေတိုက်လျက်
အသွင်သဏ္ဌာန်မျှ ဖြစ်သော လွတ်လပ်ရေးကို ထိုးပေးနေသော်
လည်း ငါတို့သည် အမှန်ကိုဖွင့်လှစ်ပြသပြီးလျှင် ပြည်သူလူထု
လက်တွင်းသို့အာဏာရောက်ရှိသည့် တကယ် လွတ်လပ်ရေးအစစ်
အမှန်ကိုရရှိရန် မဆုတ်မနစ်သောလုံ့လ၊ ဇွဲသတ္တိတို့ဖြင့် အပြင်း
အထန် တိုက်ခိုက်ပါအံ့။

ရဲဘော်ဗဟိန်းကွယ်လွန်ပြီး၍ တနှစ်မြောက်သည့် ဤနေ့
တွင် ငါတို့သည် အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ ရဲဘော်ဗဟိန်းအားအလေးနီ
ပြုလိုက်ပါသတည်း။

(အထက်ပါခေါင်းကြီးကို သခင်သန်းမြိုင် ရေးသည်ဟု
ဆိုသည်။)

(ရဲဘော်ဗဟိန်း၏ ဇနီးမခင်ကြီးက
“ကျမချစ်လင်”ခေါင်းစီးတပ်၍ရေးသား
ထားခဲ့သည်ကို ဖြန့်တော်ဖြပါသည်။)

၁၉၃၉-ရှိ ဗမာပြည်တဝှမ်းလုံးရေနံမြေ သပိတ်ကျောင်း
သားသပိတ်တို့မှ ကြီးကျယ်လာသော သခင်များ ခေတ်တချိန်
က ကျမသည် ဆရာဖြစ်သင် ဇကာလိပ်ကျောင်း၌ ဆရာဖြစ်သင်
တန်း တက်နေသူတဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအခါက နိုင်ငံရေးဟူသော
စကားသုံးလုံး၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ မသိနား
မလည်းခဲ့ပါ။ နိုင်ငံရေးသမား သခင်များကို လူဟော့ရမ်း လူ
သောင်းကြမ်းများအနေနှင့် အထင်အမြင်သေးခဲ့သည်။

ဆန်းကြယ်တာကတော့ ဒီအချိန်အခါမှာဘဲ ကျမသည် သခင်ပေါက်စ နိုင်ငံရေးသမားတယောက်နှင့် မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်မိခဲ့ပါသည်။

သူကား.... မည်သူနည်း....။ ၁၉၃၈-ခုနှစ် ရေနံမြေသပိတ် ကျောင်းသား သပိတ်တို့၌ နာမည်ကြီးခဲ့သော.... ထောင်ထွက် ကျောင်းသားခေါင်းဆောင် ကိုဗဟိန်းပင်ဖြစ်ခဲ့၏။

သူသည် ကျမတို့အိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ကျမအဒေါ် ပိုင် တထပ်အိမ်ကလေး၌ သူ့ညီများနှင့် လာရောက် ငှားရမ်း နေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်က သူသည် ကောလိပ် ကျောင်းသားတ ယောက်ဖြစ်နေပေသေးသည်။

သူနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးလာသောအခါမှ သူ၏တည်ငြိမ်၍ မြင့်မြတ်သော စိတ်ယား၊ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော အပြောအ ဆို အမူအရာများကို မြင်ရသဖြင့် ဒီနိုင်ငံရေးလမားကတော့ အ ဆန်းဘဲလို့ အောက်မေ့မိခဲ့သည်။

သူ၏ ရုပ်ရေကား နုည့် ပြောပြောင်း၏။ သို့သော် ပင်နီ ဂျပ်ဖျင်ကြမ်းအပေါ်အင်္ကျီ ပုဆိုး ဒူးဖုံးပုသိမ်ထီးချိုင်းညှပ်ထား သော သူ့ကိုမြင်ရတိုင်း ရင်လေးမိသည်။

တညနေမှာ သူနှင့်ကျမတို့ ဆရာဖြစ်သင်ကျောင်း ညွှန် ခန်း၌ ရှေ့နေရေး ထိုင်ရေးများကို ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ခဲ့ကြ၏။ ဒီအခါတုန်းက ကျမသူငယ်ချင်းများကနှင့်တော့ နိုင်ငံရေးသမား ယူရင် မကြာခင် ပင်နီအင်္ကျီဝတ်ရမှာဘဲလို့ ပြောခဲ့ဆို့ခဲ့ သေး သည်။ ဒီတော့ ကျမကကိုယ် အဝတ်အစားကို ချုပ်ချယ်လို့.... ဘာရမလဲလို့ ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ဒီအကြောင်းကိုသူ့ကို ပြော ပြလိုက်ပါတယ်။ သူလည်း အတော်သဘောကျသော ပြုံးရယ်

ခြင်းဖြင့် နိုင်ငံရေးနှင့်....လှချင်တာဟာ တခြားစီပါလို့....အဖြေ သေးသည့်အတွက် ကျမလည်း အတော်သဘောကျမိပါသည်။

သူ့အပျားဆုံးသုံးသော စကားများမှာ “ကိုယ်ကတော့ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် တသက်ပတ်လုံးကြိုးပမ်းဆောင်ရွက် မှာဘဲ...” ဟူသော စကားများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျမနှင့် ပတ် သက်၍ သူ့ချစ်ဇနီးအနေနှင့် သူ့လုပ်ငန်းများ၌ ကိုယ်ထိ လက် ဖောက် မကူညီနိုင်စေကာမူ သူ့ အလုပ်ကို အနှောင့်အယှက်မပေး လျှင် ကြေနှပ်ပါမည်ဟု ပြောပါသည်။

နိုင်ငံရေး စိတ်ဓါတ်သွင်းပေးခဲ့၏။ ကျမတို့လက် ထပ် ပြီး၍ အိမ်ခွဲနေခဲ့ကြသည်မှာ ၆-လခန့် ရှိခဲ့ကြလေပြီ။ ကျမတို့ အိမ်ခွဲနေကြသည့်နေ့မှစ၍ သူ့ မိတ်ဆွေ ၄-၅-ယောက်မှာ ကျမ တို့နှင့် အတူလာ၍ နေကြသည်။ အိမ်ထောင့် တာဝန်ဖြစ်သော ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးရခြင်း တအိမ်သားများ အားလုံး၏ အဝတ် အစားများကို ဖွတ်လျှော်ပေးရခြင်းတို့ဖြင့် မအားရပေ။

အမောပြေဆေး။ အမောပြေဆေးမှာ အဆန်းမဟုတ် ပါ။ ဘယ်ကပြန်လာလာ အိမ်အဝင်အဝမှ ခင်ရေဟူခေါ်လိုက် သော သူ့အသံနှင့် ကိုယ် မိန်းမတော့ မောနေပြီထင်တယ်။ ကို ဟိန်း ဘာလုပ်ပေးရအုံးမလဲစသည့်.... ကရုဏာနှင့် ပြည်ဝသော စကားပင်ဖြစ်၏။

တညနေမှာ သူ့အိမ်သို့ စောစောပြန်လာသည်။ မိတ်ဆွေ တယောက်က တအိမ်သားလုံး ညစား ကျွေးမည့် အကြောင်း ပြောပြ၏။ ဒီညနေမှာဘဲ သူနှင့်ကျမတို့ ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားနေ့ ဖြစ်တဲ့ မေဒေ့ စီတန်း လှည့်လည်ပွဲသို့ သွားကြ၏။ မေဒေ့တရား ပွဲမှ မေဒေ့ဘယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်လာရပုံကို ရွေးဦးစွာကြားရ၏။

ကြီးမားသော လူထုကြီးကို တွေ့မြင်ရ၏။ အမျိုးသား သီချင်းကို ပထမဦးစွာ ကြားရဘူး၏။ အလုပ်ပန်းခြံမှ ပုဇွန်တောင်လိပ်ကန်ပန်းခြံအထိ စိတ်နှိုးလှည့်လည်ကြ၏။ ထိုအင်အားပြည့် သူနှင့်ကျမလက်ထပ်ခဲ့ရ၏။ လမ်းတလျှောက်လုံး တခဲနက် ဟစ်အော်ကြွေးကြော်ကြသော ဇာတိမာန် ဇာတိသွေး တက်ကြွဘွယ်ရာကောင်းသည့် ကြွေးကြော်သံများကို ကြားရှုသဖြင့် ကျမအဘို့ ဖိန်းကနဲ ရှိန်းကနဲ ဖြစ်သွားမိတော့သည်။

နောက်တနေ့ သတင်းစာများ၌ “မေဒေးလှည့်လည်ပွဲသို့ ပါဝင်သည့် တဦးတည်းသော အမျိုးသမီးမှာ သခင်ဗဟိန်း၏ ဇနီးဖြစ်သည်” ဟု ပါရှိလာလေသည်။ ၎င်းသတင်းကို မိဘတွေတွေ့ရှိ၍ ကျမကို ဆဲရေး ကြိမ်းမောင်းကြတော့၏။

အခါတိုင်း အကြိမ်းအမောင်း ခံခဲ့ရသည့်အခါ မျက်ရည်တဝဲဝဲဖြစ်တတ်တော့ ကျမအဘို့ ဤအကြိမ် မည်သို့မျှ မတုန်လှုပ်တော့ပေ။

အကဲ့ရဲ့ ရှိက အချီးမွန်းရှိ၏။ ချီးမွန်းသည့်သူမှာ အခြားသူမဟုတ်ဘဲ ကျမချစ်လင်ပင်ဖြစ်၏။ လူကြီးမိဘများ အကြိမ်းအမောင်းကို ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်းနှင့် မေဒေးလှည့်လည်ပွဲမှာ လိုက်ပါလာသော တဦးတည်းသော အမျိုးသမီးမှာ ကိုဗဟိန်း ဇနီးဘဲဆိုတာကိုတော့ ဂုဏ်ယူမိတယ်ဟု ပြော၏။

ခင်ရေ....ခင်ဘို့ ကိုဟိန်း လက်ဆောင်တခုတော့.... ဝယ်ခဲ့တယ်ဆိုသော သူ့အသံကို ရေချိုးခန်းမှ အဝတ်လျှော်နေယင်း ကြားရ၏။ ကျမထင်တာကတော့ ကျမကြိုက်တတ်သော အစာများလား၊ ဒါမှမဟုတ်ယင် ကျမနှစ်သက်တတ်သော အဝတ် အစားများလားဟု ထင်မိ၏။ သို့သော်.... သူ့လက်ဆောင်ကား....

ကျမအဘွားနှင့် လုံးဝမသက်ဆိုင်။

လက်ဆောင်ကောင်းမှာ ဆိုဗီယက် အမျိုးသမီးများ၏ တိုင်းရေးပြည်ရေး ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပုံများကိုရေးသားထားသည့် (Soviet Women) ခေတ်ဂျာနယ်တစောင်ဖြစ်၏။ ဂျာနယ်ကိုသူနှင့်ကျမအတူ တွဲတတ်၏။ သူက အချို့ ခနရာများကို အကျယ်ချဲ့၍ ရှင်းလင်းပြ၏။ ဘတ်ပြီးလျှင် သာဘာပြန်ဘို့ပြော၏။ သာဘာပြန်ပြီး စနေနဂါးနီ ဂျာနယ်၌ ထည့်ပေးခဲ့၏။

တဆင့်မျှန်ပြန်ပြီ။ ၁၉၄၁-ခုနှစ် အမျိုးသားအောင်ပွဲနေ့ အထိမ်းအမှတ် တရားပွဲကို ပုဇွန်တောင် မြူနီစီပါယ်ကျောင်း၌ ကျင်းပပြုလုပ်သည်။ ကျမချစ်လင် ကိုဗဟိန်းသည် ကျမကိုအမျိုးသားအောင်ပွဲနေ့တရားပွဲ၌ ဆိုဗီယက် အမျိုးသမီးများ၏ အမျိုးသားရေး ကြိုးပမ်းချက်များကို အဟောခိုင်းခဲ့၏။ သူခိုင်းသည့် အတွက် ကျမလည်း ဟောခဲ့ရ၏။ ကံကောင်းတာတော့ ဒီအခါ ကျမလဲ မဟောတတ် မပြောတတ် ကျမစကားပြောဘို့ အလှည့်လျှမှ အသံချဲ့စက်ပျက်သွား၍ ကျမဟောပြောတဲ့အထဲမှ အဆီအငေါ့မတဲ့သော ဟောပြောချက်များကို ပရိသတ်များရမကြားရပေ။ သို့သော် ကျမချစ်လင်ကား အတော်သဘောကျလျှက် ရှိနေခဲ့သည်။

သခင်မ မခင်ကြီး။ ။ များမကြာမီ မြေနီကုန်း ဒို့ဗမာ အစည်းအရုံးဥက္ကဋ္ဌ သခင်ဟုန်ထံ နှစ်ယောက်အတူသွား၍ ပိုက်ဆံရှစ်ပေးကြကာ တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင်တဦးအဖြစ် သွင်းခဲ့သည်။ ထိုနေ့မှစ၍ သခင်ဗဟိန်း၏ဇနီး သခင်မ မခင်ကြီးဖြစ်လာလေတော့သည်။

၁၉၄၁-ခု ဥရောပတစ်ဝှမ်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီးကြီးကား

အရှိန်ပြင်းစွာတောက်လောင်လျက်ရှိနေလေပြီ။ အရှေ့အာရှမှ လည်း နယ်ချဲ့ဖက်ဆစ်ဂျပန်တို့ ဗမာပြည်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာ ကြရန် ခြေလှမ်းတပြင်ပြင်ရှိနေကြချိန်ဖြစ်လေသည်။

ကိုဗဟိန်းနှင့် အဖေတစ်စုမှာ နယ်ချဲ့အန္တရာယ်များကို တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်ကြရန်အတွက် ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံစာတမ်း၊ မီးပွားစာစောင်၊ ဗမာ့တော်လှန်မှု စာတမ်းများကို နေမအား ညမအားအောင်ပင် လျှို့ဝှက်စွာထုတ်ဝေခဲ့ကြလေသည်။ ကျမမှာ သူတို့လုပ်ငန်းများအတွက် ပတ်ဝန်းကျင်မှ အစောင့်အရှောက် အကူအညီပေးခဲ့ရလေသည်။

အင်္ဂလိပ်အစိုးရသည် ဗမာပြည်ရှိ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် ဟူသမျှကို ပိုက်စိပ်တိုက်၍ဖမ်းဆီးနေပေသည်။

ကျမမှာဒီအချိန်က အိမ်နောက်ဖေးရှိစိန်ဗင်ဆင့်ကျောင်း ၌အလုပ်လက်ခံထားပြီးဖြစ်လေသည်။ နေ့ခင်းအချိန်များ၌ သူ လည်း သူ့လုပ်ငန်းရှိရာသို့သွား၍ ကျမလဲ ကျောင်းတက်နေခဲ့ရ လေသည်။

ငှက်ဆိုးထိုးသံ။ ။ တနေ့သောနံနက်ခင်း၌ သူ့ မိတ်ဆွေ များလာမေးလျှင် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ရှိကြောင်း ပြောရန် မှာခဲ့ပြီး ထွက်သွားလေသည်။ ည ၆-နာရီထိုးသော်လည်း သူ ကားမပေါ်လာပေ။

ည ၁၁-နာရီအချိန် တံခါးခေါက်သံကြားရ၍ ဖွင့်ပေး လိုက်၏။ သူ့ကိုမတွေ့ရ။ ကိုတင်မြ(ယခု အလံနီ)ကိုသာတွေ့ရ၏။ ကိုတင်မြကပင် ကိုဗဟိန်းကို အခုဘဲ လမ်းထိပ်အဝင်မှာ ပုလိပ် တွေက ဖမ်းသွားပြီဟုပြော၏။ ကျမမှာ တုန်လှုပ်သွားလေ၏။

ငှက်ဆိုးထိုးသံကြားလိုက်ရသကဲ့သို့ပင်ဖြစ်၏။ သူ့လုပ်နေ

သောအလုပ်များမှာ တောင်နခမ်းလျှောက်နေသောအလုပ်ဖြစ် ၍ တနေ့ ဒီလမ်းကိုရောက်ရမှာဘဲဆိုတာကို အစကပင် ကြိုတင် ပြောထား၍ ယခုကြားရခြင်းမှာ အဆန်းမဟုတ်။ သို့သော် ထို သတင်းကြားစအချိန်၌ ရုတ်ခြင်း ကြောင်သွားမိ၏။ မျက်စေ့ ပြာသွား၏။ လက်နှစ်ဘက်မှာအလိုလို နားနှစ်ဘက်ကို ပိတ်လိုက် မိ၏။ ဘယ်ခေါ်သွားလဲ၊ ဘယ်လိုအိပ်ရမလဲ၊ ဘယ်လိုစားရမလဲ၊ ဘယ်တော့လွှတ်မှာလဲစသည်ဖြင့် လဲပေါင်းမြောက်မြားစွာသော မေးခွန်းပေါင်း ခေါင်းထဲသို့ အစီအရိပ်ဝင်လာကြတော့၏။

နောက်တနေ့ ပန်းဆိုးတန်းအချုပ်ခန်းသို့ တွေ့ရန်သွား ၏။ တွေ့ရန်မရခဲ့။ ၄-၅ ရက်အကြာမှာ မော်လမြိုင်ထောင်သို့ ပို့လိုက်ပြီဟု ကြားသိရ၏။

မော်လမြိုင်ထောင်သို့ တလအတွင်း ၂-ခေါက်သွား၍ တွေ့ရ၏။ တွေ့တိုင်း တွေ့တိုင်း သူကား အပြုံးမပျက်၊ ကျမကိုပင် အားပေးစကား ပြောဘော်ရသေး၏။ ကျမအဘို့ ဟန်လုပ်၍မှ မပြုံးပြနိုင်၊ သူတစ်ပါးတွေ့ရှေ့မှာ မျက်ရည်မကျမိအောင် မ နည်းအားခဲထားရ၏။

သူ့ထောင်ကျပြီး တလကျော်ကျော်လောက်မှာ ဂျပန်က အင်္ဂလိပ်ကို စစ်ကျေညာလေရာ၊ အရှေ့အာရှစစ်မီးစတင်လောင် လာခဲ့လေတော့သည်။

ကျမတို့အိမ်သားအားလုံး အထက်ဗမာပြည်သို့ ပြောင်း ရွှေ့ခဲ့ကြရ၏။ သူ့ထံမှသာယာဝတီထောင်သို့ရောက်နေကြောင်း နှင့် ကျန်းမာစွာ မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးများနှင့်အတူ ပျော်ပျော် ပါးပါးရှိကြောင်းကို နောက်ဆုံးစာ၌ပါလာ၏။ ထို့နောက်စာ ပေးစာယူ အဆက်ပြတ်သွားခဲ့ရ၏။ နယ်ချဲ့စံနစ်မုန်းသော စိတ်

ထားများ ပိုမိုပြင်းထန် လာခဲ့ရတော့သည်။

လူဆိုးလည်းမဟုတ်၊ သူ့ခိုးမီးမြဲလည်းမဟုတ်၊ တိုင်းသူ ပြည်သားတို့ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း အန္တရာယ်ပြုနေသူမဟုတ် သောကျမချစ်လင်ကို နယ်ချဲ့လူယုတ်မာများသည် မတရားချုပ် ချယ်၍ လူဆိုးများ အတွက်သာဖြစ်သော ထောင်နံရံအတွင်းသို့ သွတ်သွင်းခဲ့ကြ၏။

ကျမတို့ချစ်ခြင်းကိုလည်း ခွဲခဲ့ကြ၏။ နယ်ချဲ့သမားများ ၏ယုတ်မာညစ်ညမ်းမှုများကြောင့်အသဲနာခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ အသက်ရှင်နေသမျှ ငါသည်နယ်ချဲ့စံနစ်ဖြိုခင်းရာ၌ အသုံးချရမည့် လက်နက်ကောင်းတခု ဖြစ်လာပါစေဟု ရည်သန်ခဲ့မိသည်။

၁၉၄၂-ခုနှစ်။ ။ဗမာပြည်မှ အင်္ဂလိပ်တို့ ဆုတ်ခွါထွက် ပြေးသွားကြလေပြီ။ ထောင်မှ လွတ်မြောက် လာသော ကျမ ချစ်လင်နှင့်ပြန်တွေ့ရလေပြီ။တမျိုးသားလုံးဖက်ဆစ်ဂျပန်များ၏ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်မှု၊ မတရားညှဉ်းပမ်းမှု၊ ရက်ရက်စက်စက်နှိပ်စက်မှု များကို အလူးအလိမ့်ခံကြရတော့သည်။

ဖက်ဆစ်စံနစ်သည် နယ်ချဲ့စံနစ်၏ အဖောက်ပြန်ဆုံး အ ဆင့်ဖြစ်သည့်အတိုင်း မတရားသဖြင့် အနိုင်ကျင့်ကြကာ စိုးမိုး အုပ်ချုပ် လာကြတော့သည်။

ဤအကြိမ် ကျမချစ်လင်သည် ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ခွင့်များ အတွက်ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးလုပ်ငန်းများလုပ်ခဲ့သော် သေမင်း နှင့် သစ္စာနှင့် ရတော့မည့်အရေးကို တွေးမိခဲ့၏။ ချစ်လင်အတွက် ပူမိသည်နှင့် နိုင်ငံရေး ဆောင်ရွက်လိုစိတ်များ ပျောက်ပျက်ခဲ့ တော့သည်။ အေးအေးချမ်းချမ်းလုပ်ကိုင်စားလိုစိတ်များ ပေါ် ပေါက်ပါစေဟု ကြိတ်ပြီးဆုတောင်းမိခဲ့၏။

သူကားငြိမ်နေခဲ့ပါသလား၊မငြိမ်နေခဲ့ပါ။ သူကားဂျပန် အစိုးရလက်ထက် နိုင်ငံခြားရေးဌာန၌အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ ပထမ တော့ ကျမဆုတောင်း ပြည့်ဝပြီဟု ဝမ်းမြောက်ခဲ့၏။ သို့သော် ကျမအထင်များမှာ ပါစင်အောင် လွဲခဲ့ရပြန်လေသည်။

တနေ့သောအခါ သူရုံးကအပြန် စာအုပ်တအုပ်ကျမကို ပေးခဲ့၏။ ဖက်ဆစ်ဂျပန်များလက်အောက်၌ အလူးအလိမ့်ခံစား ကြရသည့် တရပ်အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဖက်ဆစ် ဂျပန်များ လက်အောက်မှ တမျိုးသားလုံး လွတ်မြောက်ရေး အတွက် လုံးပမ်း ကြသော တရပ်မျိုးချစ်များကို ဖက်ဆစ်ဂျပန် တို့က နှိပ်စက်ညှဉ်းပမ်းကြပုံများကို ရေးသားထားသောစာအုပ် ဖြစ်လေသည်။

ရေနွေးပူလောင်း၊ နေပူလှမ်း၊လက်သဲခွါ၊ ထုတ်စောက် ထိုးဆွဲပြီးသံလုံးနှင့်ရိုက်၊ စီးကရက်မီးနှင့် မျက်လုံးကိုထိုး၊ ဆံပင် တချောင်းစီ ဆွဲနှုတ်၊ ကျင်စက်နှင့်တို့ စသည်ဖြင့် မဖွယ်မရာ ကြောက်ခမန်းလိလိ အကြောင်းအရာများကိုဘတ်ရှုရ၏။ ဘတ် ယင်းဘတ်ယင်း ရင်ဖိုလာ၏။ သူကား ကျမအနီး၌ ထိုင်နေ၏။ ကြောက်စရာကြီးတွေ မဘတ်ချင်တော့ဘူးဟုစာအုပ်ကိုသူ ပြန်၍ ကောက်ပေးလိုက်၏။ သူက ပြန်၍ ပေးကာ ကြောက်စိတ်တွေ ပျောက်ပြီး အညှင်းဆဲ ခံရသူတွေအတွက် သနားစိတ်ထားပြီး ဆုံးအောင်ဘတ်ပါဟု တိုက်တွန်းပြန်၏။ သူနှင့်အတူ တွဲဘတ် ရ၏။စာအုပ်ဘတ်၍ဆုံးသွားပြီ။ သူဘာပြောသလဲ။

ဗမာပြည်မှာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဖက်ဆစ်တွေရဲ့ ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်မှုကြောင့် အမြောက်အမြားသေဆုံးနေကြရကြောင်း။ အမျိုးသမီး အမြောက်အမြားမှာ ဖက်ဆစ်တို့၏ မတရားစော်

ကားမူများကို ခံနေကြရကြောင်း။ မတရားသောစံနှစ်ကို တိုက်ဖျက်ပစ်နိုင်လျှင် ဒီဘေးမှလွတ်ကင်းမည်။ ဒီမတရားသောစံနှစ်ဆိုးကိုတိုက်ဖျက်မပစ်နိုင်ကြလျှင် ဒီစံနှစ်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရန်လမ်းမရှိကြောင်း။ ဒါကြောင့် တမျိုးသားလုံးအပေါ် ကျရောက်နေသောစံနှစ်ဆိုးကြီးကို တိုက်ဖျက်ပစ်ရန် တာဝန်ဝတ္တရားရှိကြောင်းများကို စိကာပတ်ကုံး ပြောပြလေသည်။

ဖက်ဆစ် လက်အောက်မှာ လုပ်ကိုင်နေရသည့် လုပ်ငန်းများမှာလည်း လျှို့ဝှက်စွာ လုပ်ကိုင်ကြရမည့် အကြောင်း၊ ဒီလိုအမျိုးသားရေး အတွက် ဆောင်ရွက်နေစဉ် ဖက်ဆစ်၏ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံချင်ခံရမည် ဖြစ်ကြောင်း။ ဒီလိုဖက်ဆစ်လက်အောက်မှာ နေကြရ၍ ဖက်ဆစ်တွေလက်ထဲ သေကြရစေကာမူ မကောင်းသော စံနှစ်ဆိုး၏ ပြုမူမှုများကို ခေါင်းငွံခံနေကြရခြင်းထက် တမျိုးသားလုံး လွတ်မြောက်ရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်ကြရလင်း သေသွားကြရခြင်းက မြတ်သေးကြောင်း။ သေတာအဆန်းမဟုတ်၊ သေဘေးကို ပြေးရှောင်၍မလွတ်နိုင်၊ သေတနေ့မှူးတနေ့ လူတိုင်းလူတိုင်းဟာ တနေ့မှာမူချကေနံသေကြရမည့်အကြောင်း။ ဒီတော့တိုင်းပြည်၏ သားကောင်၊ သမီးကောင်းများအနေနှင့် ကျရောက်လာမည့် ဘေးအန္တရာယ်များကို မြင်ကြပြီး ရှောင်တိမ်းနေကြရန် မသင့်ကြောင်းကို ပြောပြနေလေသည်။

သူ့လုပ်ငန်းကားဘွင်းဘွင်းပေါ်ပြီ။ ချစ်ခင်သူနှင့် ကွေကွင်း နေရခြင်းလည်း ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်း ဖြစ်ကြောင်း နားလည်ထားပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း သေအတူရှင်မကွာ၊ ခေါ်ရာကိုလိုက်-ခိုင်းရာကိုလိုက်၊ ဘာမဆိုမတွန့်မဆုတ် လိုက်နာ ဆောင်

ရွက်ပါမည်ဟု ကတိပေးလိုက်၏။ သူ့မျက်နှာကား သိန်းထိပေါက်သထက်ပင် ဝမ်းသာခြင်း၊ အားရရွှင်မြူးခြင်း၊ ပီတိဖြစ်ခြင်းတို့နှင့် ပြည့်ဝလျက် ရှိနေပေသည်။

ကျန်းမာရေး အကြောင်းပြုပြီး ရုံးမှခွင့်တလယူလိုက်၏။ နိုင်ငံရေးသင်တန်းယူရန်အတွက် သူရောကျမပါ သခင်ဗသိန်းတင်ကိုပါ ခေါ်၍ ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ် အင်ဂလုံးရွာကလေးသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြလေသည်။ သခင်စိုးရော အခြားရဲဘော်များပါတွေ့ဆုံကြကာ ရက်ပေါင်း (၂၀)ကျော် သင်တန်းယူကြပြီးရန်ကုန်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြ၏။

မြေအောင်းခွဲပြီ အင်ဂလုံးရွာက ပြန်လာ၍ (၁၅)ရက်ခန့်အကြာ ဖက်ဆစ်ဂျပန် တော်လှန်ရေးအတွက် တောင်ငူခရိုင်သို့ ကိုယ်ပျောက်၍ ထွက်လာခဲ့ကြ၏။ အချိန်မှာ လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေးမရောက်မီ (၈)လကျော်ကပင် ဖြစ်လေသည်။ ကျမတို့ကို ကိုထွန်းလှိုင် မသန်းမြင့်ဟူ တောင်ငူခရိုင်ရဲဘော်များက သိကြ၏။

ကျမအများဆုံးနေထိုင်ရသော ဒေသများမှာ တောင်ငူခရိုင် ဖြူးမြို့နယ်အနီးတဝိုက်ရှိ တောရွာကလေးများ၌ ကုန်သည်ရောင်ဆောင်၍ နေထိုင်ကြရ၏။

သူက ရောက်သည့်နေ့ကစ၍ တော်လှန်ရေးပြီးဆုံးလည်အထိ နေ့မအား ညမအား သင်တန်းပေးခြင်း၊ ပျောက်ကြားစစ်ဆင်ရေး လေ့ကျင့်ခြင်း၊ စည်းရုံးခြင်း၊ သဘောတရားရေးစာတမ်းများရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းတို့ဖြင့်အလုပ်များနေတော့၏။

ဂျပန်လုံစွပ်များ အကြားဝယ် တရွာနှင့်တရွာမိုင်ပေါင်း (၂၀)ကျော် ရဲဘော်များလယ်သမားကြီးများနှင့်အတူခရီးပြင်း

သွားလာလုပ်ကိုင်နေရ၍ သူ့ကျန်းမာရေးမှာ ထိုအချိန်မှစပြီး ချို့ယွင်းလာတော့၏။

ဘန်တောင်ရွာ၌ ကျမတို့တည်းခိုနေသောအိမ်မှာ ရွာအစွန်ဆုံး၌ရှိ၏။ သူကား အိမ်အပေါ်ထပ်၌ “ဖူးဝါးဘက်” ခေါ် စာအုပ်ကိုဘာသာပြန်နေစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းလယ်ပြင်မှ ဆင်(၁၀)စီးခန့်လာနေသည်ကို တွေ့ရ၍ ကျမကို အိမ်ရှင် အဒေါ်ကြီးများ ယာခင်းထဲပဲချောက် ကောက်နေကြသည်ကို သွားရောက် ကူလင်းဆင်နှင့်လာသူများကို စုံစမ်းရန်ခိုင်းသည်။ ကျမလည်း သစ်ခေါက်ဆိုး လုံချိုကိုဝတ်၊ ဖျင်အင်္ကျီအဟောင်းကိုဝတ်၊ ပုဆိုးတထည် ခေါင်းပေါင်း၍....တောင်တလုံး ခါးစောင်းတင်ကာ ယာခင်းဆီသို့ သုတ်ခြေတင်ခဲ့ရလေသည်။

အန္တရာယ်ပေးမည့်သူများ ဖြစ်ခဲ့လျှင် ခေါင်းမှ ပေါင်းထားသော ပုဆိုးကိုချွတ်၍.... ခါပြရန်နှင့် အကြောင်းမထူးက လူခြေရစွာ ပြန်ခဲ့ရန် မှာလိုက်၏။

ရေကြီးစဉ်က တင်ရှိနေသောသစ်များဆွဲကြရန်လာသည့် ဆင်များဖြစ်ကြောင်းသိရ၍ ပြန်ခဲ့ရလေ၏။

ထို့နောက် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးအတွက်သူကား မအိပ်မနေ အပြင်းကြိုးပမ်းရတော့၏။ ကျမမှာဒီအချိန်က ကိုယ်လေးလက်ဝန်ရှိနေ၍ သူ့လုပ်ငန်းများကို ကိုယ်ထံ လက်ရောက် အကူအညီ မပေးနိုင်ခဲ့တော့ပေ။

မတ်ချီလ ၂၇-ရက် တပြည်လုံး လက်နက်ကိုင် ပုန်ကန်ခဲ့ကြပြီ။ သူ့ထံမှကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ရန်၊ စာပေးစာယူ အဆက် ဖြတ်ထားရန်နှင့် သူလည်း ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိကြောင်း စာတစောင်ရောက်လာ၏။

ထိုအခါ ကျမနှင့်အတူ မသန်းဆင့်ခေါ် သခင်သန်းထွန်း၏ ဇနီး ဒေါ်ခင်ကြီးနှင့် သမီးကလေးပါ မုန်းရွာကလေး၌ ပုန်းအောင်းနေကြရ၏။

ကျမတို့ နှစ်ယောက်ကို ဒီမိန်းမ နှစ်ယောက်ဟာ တယေခံကလဲ ကလေးငယ်ကလေးနှင့် တယောက်ကလဲ ကိုယ်ဝန်ကြီးနဲ့ သူတို့လင်တွေလဲ တခါမှ လာတာမမြင်ရ ဘယ်ကမိန်းမတွေလဲဟု အထင်သေး အမြင်သေး ခံခဲ့ကြရသေး၏။

တောင်ငူ ဂျပန်ခံစစ်မှ ပျိုဆင်းလာသော ဂျပန်စစ်တပ်များ ဘေးရန်မှ ကင်းဝေးရန်အတွက် မုန်းနှင့်မနီးမဝေး တောအုပ်တခုတွင်း၌ ခိုအောင်းနေကြစဉ် ပြောက်ကြားတပ် တပ်စိတ်တစိတ် အကူရောက် လာ၏။ ကိုဗဟိန်းက အားလုံး ဖြူးသို့.... ပြောင်းလာကြရန် အခေါ်ခိုင်းကြောင်း သိရ၏။ ထိုနေ့ ညနေမှာပင် ဖြူးသို့ရောက်ရှိကြရ၏။ ကမ္မဋ္ဌာန်းရုပ်နှင့် ကာဘိုင်လွယ်ထားသူတဦး ခရီးဦးကြိုပြုနေပြုနေ၏။ ကျမတို့လာလမ်းမှ ခရီးဦးကြိုပြုနေသူကား.... ကိုဗဟိန်းဖြစ်နေ၏။ သူကား အင်အားကုန်ခမ်း၍.... သွေးမရှိတော့သော အသားအရေအာဟာရပြတ်လပ်နေ၍ အရိုးပေါ် အရေတင်မျှ ပိန်ချိုး၍ နေလျက်ကာဘိုင်သေနပ်ကို ပခုံးချိတ်ပြီး စောင့်နေသော ကိုဗဟိန်းပင်ဖြစ်နေတော့၏။ သူကပင် ကျမတို့ကို နေလို့ ထိုင်လို့ များကောင်းကြရဲ့ လားမေးပေသေးသည်။

ရောဂါစွဲကပ်လေပြီ။ သူ့ရောဂါမှာအစဉ်အမြဲ အိပ်ယာထဲ လဲမနေရသော်လည်း.... (၁၅)ရက်တခါ ပြင်းပြစွာ ရောဂါဝေဒနာ ဖိစီးခြင်းကို ခံစားနေရလေသည်။

ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီး ကျန်းမာရေးအတွက် အနားယူရန် မိတ်ဆွေတိုင်းက သတိပေးကြ၏။ သို့သော်ဤအချိန်ကားအရေးကြီးသေးသည်။ ဤအချိန်မှာ ပစ်ထား၍မဖြစ်သေး စသည်ဖြင့် အိပ်ယာထမှ တိုင်းပြည်အကျိုးကို သည်ပိုးခွဲသေး၏။

တော်လှန်ရေးပြီးသူ့လုပ်ငန်း။ ။ဖဆပလ ဗဟို ဦးစီးအဖွဲ့ဝင်တယောက်အနေဖြင့် ဖဆပလအဖွဲ့ ကိုလည်း တည်ထောင်ခဲ့၏။

ပစ္စည်းမဲ့တို့၏ပါတီဖြစ်သော ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကိုလည်းစံနစ်တကျ စည်းရုံးခဲ့လေသည်။

ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ အလုပ်သမားသမဂ္ဂကိုလည်းကိုယ်ဘိရင်ဘိတည်ထောင်၍ နေ့ရောညပါလုံးပမ်းနေခဲ့ရလေသည်။

နေ့က်ဆုံး မည်သည့်အလုပ်ကိုမှ အရှင်းမလုပ်နိုင်မကိုင်နိုင်ဖြစ်လာသည့်အဆုံးသို့ရောက်လာလေမှပင် မန္တလေးမြို့ရှိ သူ၏မိဘများထံ အနားယူဆေးကုရန်ပြန်ခဲ့ကြရလေတော့သည်။

သူ့ရောဂါကို လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းစေလိုသော စိတ်ဇောဖြင့်မန္တလေးဆေးရုံသို့တက်ရောက်ကုသခဲ့လေသည်။

ဒီအတောအတွင်းမှာဘဲ သူ့စိတ်နှလုံးကိုတုန်လှုပ်ချောက်ခြားစေသည့်သတင်းဆိုးတရပ် ရောက်လာခဲ့၏။ ထိုသတင်းကား ဖဆပလထဲမှဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကိုထုတ်ပစ်လိုက်ကြောင်း၊ ထုတ်ပစ်လိုက်ပြီဆိုသောသတင်းပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုနေ့ကစပြီး မစားနိုင် မသောက်နိုင် တမိုင်မှိုင့်တတွေ့တွေ့နှင့် ဒီလောက်အရေးကြီးတဲ့ အချိန်မှာ ငါဟာဆေးရုံပေါ်ရောက်နေတာခက်တာဘဲဟု တောက်တခေါက်ခေါက်နှင့်ပင် ရောဂါအခြေအနေဆိုးလာသည်။ ဒီလောက် အခြေအနေဆိုးထဲမှာပင် ငါမကျန်းမမာ

ဖြစ်နေရတဲ့အတွက်အလုပ်တွေတော့ လပ်ဟင်းကုန်ပြီဆိုတဲ့စကားကို အမြဲညီးညှုယင်းဖြင့်ပင် အသက်ဥပျောက်ခဲ့ရလေသည်။

ကျမချစ်လင် ဝိညာဉ်ချုပ်ငြိမ်းသည့်အချိန်မှာ မိဘများအစ်မများပူဆွေးကြကာ အော်ဟစ်ငိုကြွေးကြသော်လည်း ကျမအဘို့ မျက်ရည်တစက်မှမထွက်နိုင်၊ နှမြောတသဝမ်းနည်းခြင်းဖြင့် ကြိတ်မနိုင်ခဲ့မရဖြစ်ရကာ ရုတ်တရက်တော့ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိနိုင်အောင် ဂယောင် ချောက်ခြား ဖြစ်မိခဲ့သည်။ ဒေါသဖြစ်မိခဲ့သည်။

သေသေချာချာ တွေးကြည့်မှ ငါ၏ချစ်လင်ကို သေမင်းနိုင်ငံသို့ပို့ ဆောင်သူကား နယ်ချဲ့သမားသာတကား၊ နယ်ချဲ့စံနစ်ဆိုးကိုဖြိုခွင်းရေးအတွက်ပင်ပန်းကြီးစွာ ဆင်းဆင်းရဲရဲအအိပ်ပျက်အစားပျက်ခံပြီး အကြိတ်အနယ် တိုက်ပွဲအလီလီ ဆင်နွှဲခဲ့ရသော ဆောင်ရွက်ချက်များ အတွက် ခုလို အသက်အရွယ် ငယ်ငယ်နှင့် သေဆုံး သွားရတယ်။ သေမင်းနှင့် တူသော နယ်ချဲ့သမားကို ဘယ်ဘော့မှ အလျော့မပေးဘဲ တိုက်သောတိုက်ပွဲဟူသမျှ ငါပါဝင်တိုက်ခိုက်မယ်။ သူရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော ပစ္စည်းမဲ့အာဏာရှင်ဘုံနိုင်ငံ တည်ထောင် ဖန်တီးနိုင်ရေးအတွက် ဘယ်ကဲ့သို့သော အခက်အခဲများ တွေ့ရတွေ့ရ ဂရုမပြုပမာမသား၊ ဝဲရာသွဖီရေးတွေကိုမဆိုရှောင်ကွင်း၍ ပစ္စည်းမဲ့များနှင့်လက်တွဲကာ အောင်ပွဲဆံ့ရန်အတွက် ချစ်လင်သေဆုံးပြီးနောက် တလကျော်ကျော် ကတည်းက ပစ္စည်းမဲ့ ဆင်းရဲသားများ၏သမီးအဖြစ် ခံယူလိုက်ရပေသည်။

ချစ်လင်မြော်ကိုးအားထား၍ သူ့ကိုယ်တိုင် အသက်ပေးတည်ဆောက် ထားခဲ့သော အမျိုးသား တပ်ပေါင်း စုကြီးမှာ

အခိုက်အတန့်အားဖြင့် ကွဲပြားနေစေကာမူ ဒါကိုမဖြစ်မနေ အရ တည်ဆောက်၍ တမျိုးသားလုံးကတဘက်၊ သေမင်းနယ်ချဲ့သမား ငိုကတဘက် တိုက်ခိုက်ကြရမည့် အမျိုးသား လွတ်မြောက်ရေး စစ်ပွဲကြီးအတွင်း ဗိုလ်ပါအလုံးအရင်းနှင့် သေနင်္ဂဗျူဟာခင်း၍ ပစ္စည်းမဲ့ဆင်းရဲသားများနှင့်လူတမျိုးအတွက် အသက်ကိုမနုမ္မာ ဘဲမကုန်ခမ်းနိုင်သောငှါ အဆုံးအဆ မရှိသော ဝိရိယကို အား ထုတ်ကာ ချစ်လင်သခင်ဗဟိန်း အတွက် လှလှကြီးလက်စားချေ ပါတော့အံ့။

မခင်ကြီး၊
သခင်ဗဟိန်း၏ဇနီး။

ကိုဗဟိန်းကွယ်လွန် ။ နောက် တနှစ်မြောက် အထိမ်းအမှတ်ထုတ် ပြည်သူ့အာဏာရှာနယ် အလယ် စာမျက်နှာ၌ ကိုအောင်ထွန်းက ကိုဗဟိန်းနှင့် အတူ နေခဲ့ရသော ရက်များ....” ခေါင်းဝဉ်တပ်၍ အောက်ပါအတိုင်းရေးသားထား လေသည်။ ကိုအောင်ထွန်းအမည်ခံ သူမှာ စစ်မဖြစ်မီက ဒဂုံမဂ္ဂဇင်း၌ မြင်းခြံ ခိုးမြင့်အမည်ဖြင့်ဆောင်း ပါးများ ရေးခဲ့၏။ စစ်အတွင်း က အိန္ဒိယပြည် ကာလကတ္တား သို့သွား၍ လေထီးဖြင့်ပြန်ဆင်းပြီး ဖက်ဆစ်ဂျပန်ကို တော်လှန်ခဲ့၏။ အမည်ရင်းမှာ ကိုခိုးမောင်ဖြစ် သည်။ နောက်ဗိုလ်မှူးချစ်ကောင်း ဟုအမည်ထွက်လျက်ရှိနေသည်။

(၁)

ကိုဗဟိန်းကို ကြားဘူးခဲ့၏။

ကိုဗဟိန်း ဟူသောနာမည်ကား အတော်ဟိန်း၏... ဟူ၍ သခင်သန်းထွန်းက ကိုဗဟိန်းရေးသော “နေရှင်လောက” စာ အုပ်၌ အမှာစာရေးခဲ့၏။

ထိုအချိန်ကား ဗိုလ်အောင်ကျော်၏ အသုဘ ပြီးစ ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံမှာ အရှိန်တက်၍ကောင်းတုန်းပင် ဖြစ်လေသည်။

“စာအုပ်ရေးတုန်းအချိန်မှာ နှင်းတောတဝေဝေနှင့် အလွန် ချမ်း၍ကောင်းသော ပြာသိုလိလဆန်းစဖြစ်၍.... စာရေးသူမှာ လည်း မြင့်မားသော ထောင်နံရံကြီး၏ ဟိုမှာဘက်ရှိ သာမန်

လူတို့အတွက် အိပ်မက်ထဲက တိုင်းပြည်ကဲ့သို့ ရောက်ဘူး ပေါက်
ဘူးခြင်း အလျဉ်းမရှိသော လူထူးလူဆန်း တမျိုးတို့ နေထိုင်ရာ
ဒေသ၌ အကျဉ်းသမားဘဝနှင့်ဖြစ်လေသည်။ အပြင်ဘက်၌ကား
ဗိုလ်အောင်ကျော်ကိစ္စပြီးစ ကျောင်းသား အရေးတော်ပုံမှာ....
အရှိန်တက်၍ကောင်းတုန်းဖြစ်လေသည်။”

ဤသို့ ကိုဗဟိန်းသည် သူရေးသော ဓနရှင်လောက စာ
အုပ်၌ နိဒါန်းရေးခဲ့၏။

သူသည် ထိုအခါက ထောင်ထဲ၌ သုံးလနီးပါးနေရစဉ်
အတွင်း ဗမာပြည်၌ ဒီစာအုပ်မျိုး ပထမဆုံးအကြိမ် ဖြစ်သော
“ဓနရှင်လောက”ကို သူချစ်ခင်ခွဲသော သူရဲကောင်းကြီး သခင်
စိုးနှင့်တိုင်ပင်၍ ရေးခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော်သည် လူလူချင်းခေါင်းပုံဖြတ်သွေးစုတ်သော
အရင်းရှင်စံနစ်ဆိုးကိုင်း၊ ကျွန်တော်တို့ကို မတရားဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်
သော နယ်ချဲ့သမား အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများကိုင်း၊ ယခင်ကပင်
အလွန်မုန်းတီးခဲ့သူဖြစ်လေသည်။ ကိုဗဟိန်းရေးသားထားသော
“ဓနရှင်လောက” စာအုပ်ကိုဘတ်ရသောအခါမှ အရင်းရှင်စံနစ်
နှင့် နယ်ချဲ့စံနစ်ကို အတော်အတန် သဘောပေါက် နားလည်ခဲ့
ပေသည်။ ကိုဗဟိန်းကိုလည်း ကြည်ညို၍လာခဲ့လေသည်။ ကိုသန်း
ထွန်း၏အမှာကို ဘတ်ကြည့်ပြီး ကိုဗဟိန်း၏စရိုက်ကို စိတ်ထဲတွင်
တမ်းကြည့်မိခဲ့၏။

သူ၏နောက်စာအုပ်တစ်ခုမှာ “ကျောင်းသားအရေးတော်
ပုံ” ဖြစ်လေသည်။

ရေနံမြေ၌ သူအဖမ်းခံရခြင်းက အစပြု၍ ပေါ်ခဲ့သော
၁၉၃၈-ခုနှစ်က ကျောင်းသားအရေးတော်ပုံကြီး၏ အခြေခံဖြစ်

သည် ကျောင်းသားလုပ်ငန်းကြီးတစ်ရပ်လုံး ကျွန်တော်တို့သည်
ကျောင်းသားအရေး၌ ဤစာအုပ်ကို လက်ကိုင်ပြုခဲ့ကြ၏။

ကိုဗဟိန်းသည် ကျွန် တော် တို့ ကျောင်း သား များ ၏
ခေါင်းဆောင်လည်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်မုန်းသော အရင်းရှင်
များနှင့် နယ်ချဲ့သမားများ၏ ယုတ်မာမှုများ အကြောင်း ကို
လည်း သေသေချာချာ ရှင်းလင်းရေးပြသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
ကိုဗဟိန်းကို ကျွန်တော်ကြည်ညိုခဲ့၏။

လူကိုကား မတွေ့ဘူးသေးပေ။

(၂)

ကိုဗဟိန်းနှင့် ပထမဆုံးတွေ့ချိန်

၁၉၄၁-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလကျောင်းပိတ်ချိန်၌ ဗမာပြည်
ကျောင်းသားများသမဂ္ဂ ညီလာခံကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သမဂ္ဂ
အသင်း၌ ကျင်းပလေသည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား
သမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌမှာထိုအချိန်က ကိုလှမောင် (ဗိုလ်ဇေယျ) ဖြစ်သည်။

ထိုညီလာခံသို့ တက်ရောက်လာကြသော ကျောင်းသား
ကိုယ်စားလှယ်များအတွင်း၌ ကျွန်တော်တယောက်ပါဝင်ခဲ့လေ
သည်။ ထိုကျောင်းသားများညီလာခံမှာဘဲ ကိုဗဟိန်းကိုစတင်၍
တွေ့ရ၏။ ကိုဗဟိန်းသည် ကျောင်းသား ကိုယ်စားလှယ် များကို
အရင်းရှင်စံနစ်ခရီးစဉ်သဘောတရားကို သင်တန်းပေးလေသည်။
သူသည် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဖြေးဖြေးအေးအေး ပြောပြ၏။ သို့
သော် အစွန်းထွက်တန်ဖိုးသဘောတရားသည် ကျွန်တော်တို့ကို
ငိုက်မည်းစေခဲ့၏။ ကျွန်တော်တို့သည် ဒါကို နားလည်းမလည်၊
စိတ်လည်းမဝင်စား၊ ထိုအခါက ကျွန်တော်တို့စိတ်ဝင်စားနေကြ
သည်မှာ ဂျပန်နှင့်ပေါင်း၍ အင်္ဂလိပ်ကိုချရေးသာ ဖြစ်တော့

သည်။ ထိုအကြောင်းကို ကိုလှမောင်ကဦးဆောင်၍ ဆွေးနွေးသောအခါ မျက်လုံးကျယ်လာကြ၏။ ရှေ့နားသို့တိုး၍သွားကြလေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့၏ လက်ဝဲမျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်နှင့် ကိုဗဟိန်း၏ အစွန်းထွက်တန်ဖိုးသဘော တရားမှာ မဟပ်မိဘဲ ကိုလှမောင်၏ ဂျပန်နှင့်ပေါင်း အင်္ဂလိပ်ကို ချရေးကသာ ဆွဲဆောင်ခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော်ကြည်ညိုနေသော ကိုဗဟိန်းနှင့် တွေ့ရုံသာတွေ့ မြင်ရုံသာမြင်ကြပြီး အကြမ်းတဝင်ကား မဖြစ်ခဲ့တော့ချေ။

နောက်နှစ်မှာ အင်္ဂလိပ်ကိုချပြီး ဂျပန်ရောက်ခဲ့၏။ ထိုအခါကစ၍ ကျွန်တော်လည်း စစ်သားဘဝသို့ရောက်၍ ကိုဗဟိန်းအကြောင်းကိုလည်း မကြားရတော့ပေ။

လျှို့ဝှက်ကာလ ဂျပန်တော်လှန်ရေးအတွင်းသို့ ကျွန်တော်ရောက်လာမှ ကိုဗဟိန်း အကြောင်းကို ကြားရလေသည်။ သူသည် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၌ ဂျပန်တော်လှန်ရေး အလုပ်များကို သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်စိုးတို့နှင့်တွဲဘက်၍ အတူတကွ လျှို့ဝှက် လုပ်ကိုင်နေကြောင်းကို သိရတော့သည်။ ကျွန်တော်လည်း ဖက်ဆစ်ဂျပန်က လက်တွေ့သင်ပေးသဖြင့် ကွန်မြူနစ်တယောက်ဖြစ်လာခဲ့ရလေသည်။

၁၉၄၄-ခုနှစ် နှစ်ဝက်ကျော်လောက်တွင် ကိုဗဟိန်းတို့ လင်မယား ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် နေကြရာမှ မြေတွင်းအောင်းသွားကြပြီဟု ကြားလိုက်ရ၏။ ကိုဗဟိန်းသည် တနေရာ၌ ဂျပန်တော် လှန် ရေးအတွက် သင်တန်း များ ပေး နေသည်ဟု လည်း ကြားလိုက်ရ၏။

မကြာမီ တာဝန်ကျသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ အိန္ဒိယသို့ သွားကြရသောအခါ ကိုဗဟိန်းသတင်းကို မကြားရတော့ပေ။

(၃)

ဂျပန်တော်လှန်ရေးစခန်း၌....

ဂျပန်များကို ပြောက်ကြား တိုက်ရန် တောင်ငူ ခရိုင် ဖြူးနယ်အတွင်းသို့ ကျွန်တော်တို့ လေထီးနှင့်ခုံဆင်းခဲ့ကြရ၏။ ဆုစီးမိကြသည်ကား တောင်ငူနယ်တနယ်လုံးကိုဦးစီး၍ ဂျပန်တော်လှန်ရေးကို လုပ်နေ သူမှာ ကိုဗဟိန်းပင် ဖြစ်တော့ သည်။ တော်လှန်ရေး၌ နိုင်ငံခြားဆက်သွယ်ရေး တာဝန်ခံ သခင်သန်းထွန်းလည်း ကိုဗဟိန်းနှင့်အတူ တွေ့ရ၏။

ကျွန်တော်တို့သည် ကိုဗဟိန်း၏ စခန်းသို့ သွားကြ၏။ ကိုဗဟိန်း၏စခန်းမှာဆင်ပချုပ်ရွာအနီး တောင်ခြေ၌ရှိလေသည် သူသည် ဝါးတွဲကလေးပေါ်၌ထိုင်လျက် စွပ်ကျယ်အဖြူကလေးနှင့် စာရေးနေ၏။ ဤနေရာမှာ ပျောက်ကြားတပ်များ၏ ဗဟိုဌာနချုပ်ပင်ဖြစ်လေသည်။ ဤနေရာကနေ၍ ဂျပန်များကိုအလစ် ဝင်စီးရန် စီစဉ်နေ၏။ ဤနေရာကနေ၍ ဂျပန်ဆက်သွယ်ရေးလမ်းကားများ၊ မီးရထားများကို ဖြတ်တောက်ပစ်ရန် အမိန့်ပေးနေ၏။ ဤနေရာကနေ၍ တော်လှန်ရေးလုပ်ငန်းများကို ညွှန်ကြားနေ၏။

ကိုဗဟိန်းသည် စစ်ရေးစစ်ရာ၌ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်နေလေသည်။ သူသည် အားနည်းနေသည်။ အရေးကြီးသောတိုက်ပွဲနေ့၌ သူကိုယ်တိုင်လိုက်တိုက်၏။ ခရီးဝေးကား လမ်းလျှောက်၍ မရ။ သူ့ကိုထမ်းစင်တခုလုပ်ပေး၊ မောတဲ့အခါ ထမ်းစင်ပေါ် တက်၊ ထမ်းစင်ပေါ်က သူလိုက်မည်ဟု သူ့လူများကိုပြော၏။ သူ့လူ

များကမလိုက်ရန် အတင်းအကြပ်ပြောကြသောအခါ သူသည် အားမလိုအားမရဖြစ်ကာ စခန်း၌မှီငြို၍ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

သူ့ စစ်ရုံးနှင့်စာပေဖြန့်ချိရေးဌာနမှာ တဆက်တည်းဖြစ်သည်။ တော်လှန်ရေးစာစောင်များသည်အဆက်မပြတ်ထွက်လာခဲ့၏။ သူသည် ဂျပန်တော်လှန်ရေး၌ အသေးစိတ် လုပ်ငန်းများကို ရေး၏။ ကရင်ဗမာသွေးစည်းရေးလုပ်ငန်းများကိုလည်း ရေးလျက်ရှိနေသည်။ ထိုစာတမ်းများသည် ဗမာအပေါ်၌ထင်ရှိနေသော ကရင်များသံသယကိုရှင်းစေ၏။ ကရင်ဗမာညီညွတ်ရေးကို ခိုင်မြဲစေ၏။ အိန္ဒိယပြည်မှ ကိုသိန်းဖေလေထိနှင့်ချပေးသော စာအုပ်များအနက် ပြင်သစ်ပြည်လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကို သူဘာသာ ပြန်၏။ ဤစာအုပ်ကိုဘာသာပြန်ပုံမှာ သူက အင်္ဂလိပ်စာအုပ်ကို ကြည့်ပြီး ဗမာလိုပါးစပ်နှင့်လျှောက်ဖတ်သွားသည်။ ကျွန်တော် ညီ မောင်မြင့်က လက်ရေးတိုနှင့်လိုက်ရေးပြီး ဖရောင်းစက္ကူပေါ်၌ အရည်ကိုတိုက်နှင့်တခါတည်းရိုက်၏။ နောက် စာကူးစက်နှင့် လှည့်လိုက်၏။ အင်္ဂလိပ်စာမှာ ဗမာစာအုပ်များဖြစ်လာသည့် အထိ အားလုံး (၇)ရက်အတွင်း ပြီးတော့၏။

သူသည်လီနင်ရေး “အစိုးရနှင့်တော်လှန်ရေး” စာအုပ်ကို ဘာသာပြန်ခဲ့၏။ အလွန်နက်နဲသော တွေးခေါ် မြော်မြင်ရေး သဘောတရား စာအုပ်ကြီးဖြစ်လေသည်။ လူ့ဒဏ်ပေးဝါးဘက်နှင့် ဂျူးရင်းကို ချေပချက်များကို ဘာသာပြန်ပြီးသဘောတရားရေး အခြေခံရှိသော ရဲဘော်များကို သင်တန်းအဖြစ် ပေးခဲ့သည်။

တော်လှန်ရေး အချိန်အတွင်းက ကိုဘဟိန်း ရေးသားခဲ့သော စာစောင်များ၊ အရင်က ရေးသားပြီးထားခဲ့သော နေရှင်လောက၊ ကျောင်းသား အရေးတော်ပုံနှင့် အခြား စာများ၊

နောက် စစ်ပြီးကာလ၌ရေးခဲ့သော ပြည်သူ့အာဏာ ဂျာနယ်မှ စာများနှင့် ပါတီတွင် အစီရင်ခံစာ၊ ဝေဖန်ရေးစာများကိုရှာဖွေ စုဆောင်း စိစစ်၍ (The Works of Ba Hein) “ဗဟိန်း၏ အလုပ်များ” ဟူသောစာတစောင်တဖွဲ့ပြုစုသင့်ကြပေသည်။

ကိုဗဟိန်းသည် အလုပ်များကို မရပ်မနား လုပ်ကိုင်ခဲ့လေသည်။ စစ်ရေး စစ်ရာများ၌အချိန်တိုင်းစီမံနေခြင်း၊ စာတမ်းများ အဆက်မပြတ်ရေးနေခြင်း၊ နိုင်ငံရေး၌ သခင်သန်းထွန်းနှင့် အမြဲတိုင်ပင်နေခြင်း၊ ကိစ္စအရပ်ရပ်ကို အခြားအရပ်များရှိ ရဲဘော်များနှင့် မပြတ် ဆက်သွယ်နေခြင်းစသော တခုနှင့်တခုထပ်နေသော အလုပ်များအကြားထဲ၌ သူသည်နစ်မြုပ် နေတော့၏။ အလုပ်သည် သူကိုသူခံနိုင်ရည်ရှိသည်ထက် ပိုမို၍ ဖိနေတော့၏။

အစားအသောက်များမကောင်း၊ အားရှိသောအစားအစာများကို မစားရပေ။ ကောင်းကောင်းလည်းမအိပ်ရ၊ ကောင်းကောင်းလည်းမစားရ၊ အအိပ်အနေအစားအသောက်များလည်း အချိန်မှန်မှန် မရှိပေ။ မိုးများရွာသောအခါ တဲမှာမလုံသဖြင့် ထထိုင်နေကြရ၏။ ကိုဗဟိန်း၏အသားမှာ ဝါနေတော့၏။ သူ့မျက်လုံးမှာ ပင်ပန်းလွန်းအားကြီးသဖြင့်မှိန်းနေ၏။ သူ၏အပြုံးသည်ပင်လျှင် ပင်ပန်းသောအငွေ့ အသက်များမှ မကင်းတော့ပေ။ သို့သော်လည်း ပင်ပန်းကြောင်းကိုတခါမှ မငြိုးငြူဘူးပေ။ ကြောက်တတ်သော ရဲဘော်ကလေးတယောက်ကို အကြောင်းပြုပြီး သောလုံးကလေးများပင် ပြောလိုက်သေး၏။

ကိုဗဟိန်းကိုပြုစုမည့် သူများကား ကျွန်တော်တို့ရဲဘော်များသာ ရှိ၏။ သူ၏ချစ်ဇနီးမှာ အခြားတရွာ၌ရှိနေ၏။ သူကိုယ်

၌ကား ကာဘိုင်တလက်သာရှိ၏။ တော်လှန်ရေး၌ သူချစ်ရမည့် သူမှာ သူ့ချစ်ဇနီးမဟုတ်တော့ဘဲ ဤကာဘိုင် သေနတ်ကလေး ပင် ဖြစ်နေလေပြီ။

(၄)

ရန်ကုန်သို့ပြန်လာကြ၏

ရန်ကုန်သို့ ဗမာ့တပ်မတော်နှင့် ပျောက်ကြား တပ်များ က သိမ်းယူပြီးနောက် အင်္ဂလိပ်တပ်များဝင်လာခဲ့၏။ ကျွန်တော် တို့လည်း ကိုဗဟိန်းနှင့်အတူ ဖြူးစခန်းမှရန်ကုန်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြ လေသည်။

ဂျပန်ခေတ်က သခင်သန်းထွန်းအိမ်၌စုနေကြ၏။ မကြာ မီ သခင်စိုး၊ ဗိုက်ချုပ်အောင်ဆန်း တို့လည်း စစ်မြေပြင်စခန်းမှ သခင်သန်းထွန်းအိမ်သို့ စု၍ရောက်လာကြလေသည်။

ဖဆပလ ဌာနချုပ်ရုံးမှာအရှေ့ အာရှလူငယ်များအစည်း အရုံး၌ ဖွင့်လှစ်ထားလေသည်။ ဗမာ့တပ်မတော် စစ်ရုံးချုပ်ကို ဂျပန်ခေတ် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးရုံး၌ ယာယီ ထားလေသည်။

တနေ့သ၌ ထိုစစ်ရုံး၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၊ သခင်သန်း ထွန်း၊ သခင်စိုး၊ ကိုဗဟိန်းတို့ဆုံမိကြပြီး နံနက်စာ အတူစားကြ လေသည်။ ထမင်းလိုက်သူမှာ ခင်မျိုးချစ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ထမင်းစားပွဲ၌ ဂျပန်တော်လှန်ရေးဖြစ်ပွ် လက်တွေ့တိုက် ပွဲများအကြောင်းကို သူတို့အသီးသီး မြိန်ရေရှက်ရေ ပြောကြရာ အားရစရာကြီးဖြစ်တော့၏။ တိုက်ပွဲများကပြန်လာကြတဲ့လူတွေ ဆိုလော့ ပြောနိုင်ကြပေမပေ၊ ခင်မျိုးချစ်ကထမင်းလိုက်ရင်း ချီးကျူးလိုက်သေး၏။

သူတို့သည် သခင်ဘဝတုံးက အဖြစ်အပျက်ကလေးများ

ကိုလည်း ရယ်စရာမောစရာအဖြစ် ပြန်ပြီး ပြောကြသေး၏။

အမျိုးသားရေးလုပ်ငန်းတလျှောက်လုံးနှင့် ဂျပန်တော် လှန်ရေး၌ ဤလုပ်ဘော်ကိုင်ဘက်ရဲဘော်ကြီးများ၏ အချင်းချင်း ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာနှင့် ပျော်ပျော်ကြီးမျက်နှာချင်းဆိုင်ခဲ့သောဤ ထမင်း စားပွဲကြီးကိုကျွန်တော် တသက်တာ၌ မေ့နိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။

မကြာမီ ဒေအင်ကြည်လိုက်လာသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်းမှာ သခင်သန်းထွန်းအိမ်မှ ဘတ်စရာစာအုပ် တပွေ့တပိုက် ကြီးကို ယူပြီး အိမ်ပြောင်းသွားတော့၏။ ကိုဗဟိန်း၏ ဇနီးနှင့် သခင်သန်းထွန်း၏ဇနီးတို့လည်း နယ်မှရောက်လာကြ၏။

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် နယ်မှ ဗမာ့တပ်မတော်များ ကို စစ်ဆေးရန် ခရီးမထွက်မီကိုဗဟိန်းကို စစ်ဌာနချုပ်၌ ဗိုလ်မှူး ကြီး အဖြစ် ထားရှိခဲ့လေသည်။ သို့သော် ကိုဗဟိန်းသည်ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းအပ်ခဲ့သည့် ဗိုလ်မှူးကြီးအဖြစ်ကိုလဲ မခံယူ စစ်ဌာန ချုပ်သို့လည်းမသွား၊ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ကြွေးကြော် သံ အာဘော်ဖြစ်သည့် “ပြည်သူ့ အာဏာ” ဂျာနယ်ထုတ်ဝေရေး အတွက် သခင်သန်းထွန်း-သခင်စိုးတို့နှင့် တိုင်ပင် ဆွေးနွေးလျက် ရှိနေခဲ့သည်။

နိုင်ငံရေးအခြေအနေများ တနေ့ထက်တနေ့ ဆိုးဝါးလာ ခဲ့၏။ နယ်ချဲ့သမားများ၏ စစ်ဌာနချုပ်မှ စစ်အရာရှိများသည် ဖ-ဆ-ပ-လကို ပျက်ပြားစေရန်ဖျက်ဆီးရေး၊ အမျိုးသားခေါင်း ဆောင်များကို ချိမ်းခြောက်ဖိနှိပ်ရေး၊ မျိုးချစ် ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဖမ်းဆီး ထောင်ချရေးစသည်တို့ဖြင့်အလုပ်ရှုပ်လျက်နေကြသည်။ သခင်သန်းထွန်းတို့နေထိုင်ရာ အိမ်ကိုလည်း စစ်ဘက်ကသိမ်းမည်

ဖြစ်၍ ပြောင်းပေးရန်လာပြော၏။

သခင်သန်းထွန်းတို့အိမ်ထောင်စုကစမ်းချောင်းသို့ပြောင်းကြ၏။ ကိုဗဟိန်းတို့လင်မယားက မြေနုလမ်းသို့ ပြောင်းကြ၏။ ကျွန်တော်လည်း ကိုဗဟိန်းတို့လင်မယားနှင့်အတူပါသွားရတော့၏။

(၅)

အလင်းရောင် ပြည်သူ့ အာဏာ

မြေနုလမ်းအိမ်မှာ နှစ်ထပ် ပျဉ်ထောင်အိမ် ဖြစ်သည်။ အပေါ်ထပ်မှာ ကိုဗဟိန်းတို့လင်မယားနေ၍ အောက်ထပ်၌ ကိုဗဟိန်း၏ညီ ကိုသန်းနိုင်၊ ကျွန်တော် ညီ မောင်မြင့်၊ ကျွန်တော်၊ ပြောက်ကြား ကိုလှမောင်တို့နေကြ၏။ ဗမာပြည်တူနီမြူနစ်ပါတီ ဌာနချုပ်ကား ဗာဂရာလမ်း အမှတ်(၁၃၇)၌ ဖွင့်လှစ်ထားကြ၏။

ထိုအချိန်၌စစ်မြေပြင်မှပြန်လာကြသောပါတီဝင်ရဲဘော်များ ရန်ကုန်မှာစုမိကြပြီး ပါတီသဘောတရားရေးသင်တန်းတခုကို ဌာနချုပ်ရုံးခန်းတည်ရာမှာဖွင့်လှစ်ထားကြလေသည်။ ဤသင်တန်းကို သခင်စိုးကဦးဆောင်၍ပေး၏။ ကျွန်တော်တို့လည်း သင်တန်းတက်ကြ၏။ ကိုဗဟိန်းက အစွန်းတွက်တန်ဘိုး သဘောတရားကို သင်တန်းပေး၏။ လွန်ခဲ့သည့်ငါးနှစ်ခန့်က ကျွန်တော်ကို ငိုက်မည်းစေခဲ့သောဤဘာသာရပ်သည်ယခုအခါကျွန်တော်အတွက် တန်ဘိုးမဖြတ်နိုင်တော့ပြီ။

သူသည် သင်းတန်းကိုမရပ်နားဘဲပေးလေသည်။ သူ အချိန်မရသောကြောင့် ဂျီဂျီရေးသော“ဒါဘယ်သူ့အောင်ပွဲလဲ”ဆိုသောစာတမ်းကို သင်တန်းပေးရန် ဘာသာပြန်ခိုင်း သဖြင့်

ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ပေးရ၏။ သူ့အဘွဲ့အချိန်ကား မရှိနိုင်တော့ပေ။

သူ၏ကျန်းမာရေးအခြေအနေကား တနေ့ထက်တနေ့ပိုမိုဆိုးဝါးလာခဲ့၏။ အင်အားများလည်း ယုတ်လျော့ ကုန်ခမ်းလာခဲ့လေပြီ။

ဇူလိုင်လ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ ဒုတိယအကြိမ်ညီလာခံပြုလုပ်သောအခါ သူ မတက်နိုင်တော့ပေ။ သို့သော်လည်း ညီလာခံက ပေးအပ်လိုက်သော ပါတီအာဘော်အတွက် ဂျာနယ်စာတည်းချုပ် တာဝန်ကိုကား ဦးလည်မသို့ ယူလိုက်ပေးသေးသည်။ တပြိုင်တည်းပင် အလုပ်သမားသမဂ္ဂ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်လည်း ဆောင်ရွက်နေပေးသေးသည်။

ထိုအခါ ဗဟိုအလုပ်သမား သမဂ္ဂ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့၌ မြဒေါင်းညို၊ ကိုကိုကြီး (နောက်သိန်းလေးဆယ်)တို့လည်း ပါဝင်လျက် ရှိနေကြပေသည်။ ထိုအခါက စည်းစည်းလုံးလုံးရှိလှသော အလုပ်သမား လူတန်းစား တရပ်သည်လည်း မစွတော့ဘဲ ဒရိုင်ဘင်္ဂလာစဉ် မြိုင်ရုံ၌ အင်အားပြပွဲကြီးတရပ်ကို အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

ကိုဗဟိန်းသည် အမျိုးသားရေး လွတ်မြောက်ရေးတော်လှန်မှုအဆင့်၌ အမျိုးသား အင်အားစုများ တကယ်ညီညွတ်ရေးကို ပင်ကိုကပင် သဘောပေါက်ထားခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဆိုရှယ်လစ်ပါတီတို့ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် စင်မြိုင် မပေါ်ပေါက်မီက သခင်းစိုး- သခင်သန်းထွန်း- ကိုဗဆွေ- သခင်ဝတင်တို့နှင့်အတူ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကာ ဥမက္ခေသိုက်မပျက် ဖြစ်ကြရန် အထူးကြိုးစား ခဲ့သေး၏။ သို့သော် ထို

အခါက အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ကြောင့် မအောင်မြင်နိုင်ခဲ့ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ကြရလေသည်။

ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ် ပါတီ၏ အာဘော် “ပြည်သူ့ အာဏာဂုဏ်သည်” ၁၉၄၅-ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ(၂၉)ရက် စနေနေ့က စတင် ထွက်လာနိုင်ခဲ့ပေသည်။ လောလောဆယ် လက်ရှိ နိုင်ငံရေး အခြေအနေများနှင့် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ လမ်းစဉ်ကို ဖော်ပြခဲ့၏။ ပြည်သူ့ အာဏာဂုဏ်သည် ဗမာနိုင်ငံရေး လမ်းစဉ်၌ မီးရှူးတန်ဆောင်အဖြစ် ထွန်းပြောင်ခဲ့သည်။ စက္ကူဖြူ စီမံကိန်းကို ဖွင့်ချခဲ့ခြင်း၊ အမျိုးသားရေး လုပ်ငန်း၌ အလိုတော် ရကြီးများ၏ အန္တရာယ်ကိုဖော်ထုတ်ခဲ့ခြင်း၊ လက်ဝဲလက်ျာ သွေဖီရေးများကို တိုက်ဖျက်နိုင်ခဲ့ခြင်း၊ ပါတီတွင်းသဘော တရားရေး ညီညွတ်မှုကို ဖန်တီး၍ ပါတီတွင်း စည်းလုံးမှုကို ခိုင်မြဲစေခြင်း တည်းဟူသော တာဝန်များကို ပြည်သူ့ အာဏာသည် ထမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပေသည်။

အမျိုးသားရေးလုပ်ငန်း၌ ဦးဘဖေ၏ လျော့ပေးရေးအယူအဆများကို အလုပ်သမား လူတန်းစား တရပ်လုံး၏ကိုယ်စားပြည်သူ့ အာဏာမှ အပြင်းအထန် ဝေဖန်တိုက်ဖျက်ခဲ့ပေသည်။

ယခုအခါ၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့်တကွ အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီးများကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုဖြင့် တရားခံသို့ ရောက်ရှိနေသော ဂဠုန်စော ဗမာပြည်သို့ ပြန်လည်၍ ရောက်ရှိလာကာစ အချိန်၌ ဦးဦးဖျားဖျား အစစွာ ဘွေဆော် ဂဠုန်စော၏ ကြီးမားသော အန္တရာယ်ကို သတိပေးခဲ့သည်မှာ ပြည်သူ့အာဏာပင် ဖြစ်သည်။

ဗမာပြည်ကို မွဲပြာကျစေကာ မြိတ်သျှတို့ လက်ခံကြီး

အုပ် နယ်ချဲ့စိုးပွားရေး စီမံကိန်း အကြောင်းများကို လက်ဦးဆုံးသိမြင်၍ ဖွင့်ချခဲ့သည်မှာ ပြည်သူ့ အာဏာပင် ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်က ဖိလစ်ပိုင်ကို လွတ်လပ်ရေး ပေးပြီးဆိုသော အခါ၌ သတင်းစာအားလုံးက အဟုတ်မှတ်ကြကာ သရေကျနေကြစဉ် ဖိလစ်ပိုင်ကို ပေးသည့် လွတ်လပ်ရေးမှာ အတုဖြစ်ကြောင်း တကယ် လွတ်လပ်ရေးဟာ ဒါတွေဘဲ စသည်ဖြင့် မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော အချက်များကို ရေးလျက် ရှေးဦးစွာ အမေရိကန်၏ နယ်ချဲ့သမား မျက်နှာဖုံးကို ဖွင့်ပြလိုက်ပြီး နယ်ချဲ့သမားကိုချိုးကျူးသူတို့၏ ပါးစပ်ကို ပိတ်လိုက်သည်မှာလည်း ပြည်သူ့ အာဏာပင် ဖြစ်သည်။

ဤသို့အားဖြင့် တကယ် အလင်းရောင်ကို ပေးသည့် ဂျာနယ်လုပ်ငန်းကို၎င်း၊ အလုပ်သမား လုပ်ငန်းများကို၎င်း၊ အပြင်းအထန် လုပ်နေရင်းပင် သူ့ ကျန်မာရေးမှာ ဆိုးလာ၏။ သို့ကြောင့် သူ့အင်ဂလိုသွား၍ ခေတ္တအနားယူနေခဲ့သည်။ ကျန်းမာရေးရရှိအောင် သူတကယ်ဘဲ အနားယူသလား၊ မဟုတ်ပေ။

ထိုအခါ သူသည် အနားယူနေခြင်း မဟုတ်ပေ၊ ဂိုဏ်းခွဲရေး အယူအဆများကို ကြွင်းမဲ့ တိုက်ဖျက်ပစ်ပြီး ပါတီညီညွတ်ရေးကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန် အချက်အလက်များကို ရှာဖွေစုဆောင်းနေခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်ကို အင်ဂလိုမှာ နေ၍ လီနင်ရေးသည့် စာအုပ်များကို စာရင်းပြုလုပ်၍ မှာလိုက်၏။ ပါတီစာအုပ်တိုက်မှ ထုတ်၍ သူထံ ပို့လိုက်ရ၏။

(၆)

လီနင်တို့ လင်မယား
မြေနုလမ်းအိမ်၌ မောင်မြင့် ကျွန်တော်တို့ မြေနုနံရံ ကပ်

သတင်းစာကို ထုတ်ဝေကြရာ တပတ်တွင် “လိနင်တို့ လင်မယား” ဟူသော ခေါင်းစဉ်နှင့် လိနင်တို့ လင်မယား လန်ဒန်၌ နေကြစဉ်က အိမ်၌ ညွှတ်သည့်များ အချိန်မတော် ရောက်လာတတ်ကြရာ အချိန်မတော် ရောက်လာကြသောအခါ အသင် အိပ်ခိုင်းစားနိုင်ကြရန် အခန်း အိပ်ရာနှင့် စားစရာများကို ပြင်ဆင်ထားကြလေ့ ရှိကြသည်ဟု ရေးထည့်လိုက်ရာ ကိုဗဟိန်းတို့ ဇနီးမောင်နှံက ကြည့်၍ ပြုံးကြလေသည်။

ကိုဗဟိန်းသည် စာအုပ်စာရွက်များကို သူ့နေရာနှင့်သူ ထားတတ်သူမဟုတ်ပေ။ ဘတ်လိုသော စာအုပ်ကိုမခင်ကြီးကယူ၍ ပေးရလေသည်။ မခင်ကြီးကိုတောင်းလေသည်။ စာရေးလျှင် စာရွက်ပေါင်တိန်များကိုလည်း မခင်ကြီးကိုပင် တောင်းလေ့ ရှိရာ ယူ၍ ပေးရလေသည်။ သိမ်းစရာစာရွက် စာတမ်းများကိုလည်း မခင်ကြီးကပင် သိမ်းရလေသည်။ မခင်ကြီးသည် လိနင်၏ဇနီး “ကရပ်တရား” ခြေရာကိုထိစဉ်က မနင်းနိုင်ခဲ့သော်လည်း ကိုဗဟိန်း စိတ်ချမ်းသာအောင်စိတ်ကြည်လင်အောင် အမြဲကြိုးစားခဲ့ပေသည်။

ကျမကိုဟိန်းနဲ့ မရခင်တုံးက သူက နိုင်ငံရေးသမားဆိုတော့ ငါဟာ အိမ်ကျိပါးတို့ ဘာတို့ ဝတ်ရတော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူးလို့ စဉ်းစားမိခဲ့တယ်။ နောက်တော့ သူက နိုင်ငံရေးနဲ့ အလှပြင်တာ ဘာဆိုင်သလဲဆိုပြီး ခွင့်ပြုတော့ ငါတော့ ကော်တာဘဲလို့ ဝမ်းသာသွားတယ်ဟု မခင်ကြီးက နှစ်သက်စွာ ပြုံးရယ်ပြီး ပြောခဲ့ဘူး၏။ ကိုဗဟိန်းနှင့် မခင်ကြီးတို့ စကားများကြသည်ကို တခါမှ မတွေ့ရဘူးချေ။

ပါတီကွဲပြီးနောက် ကိုဗဟိန်း၏ ကျန်းမာရေး အခြေအ

နေမှာ သိသိသာသာ ဆိုးဝါး၍ လာခဲ့လေသည်။

တနေ့၌ သူသည် အပြင်းအထန်ဖျား၍ ချွေးတွေပြန်နေ၏။ မောလှသဖြင့် မခင်ကြီး၏ ရင်ခွင်ကို မှီ၍နေ၏။ ဒေါက်တာဘသန်းကို ခေါ်၍ပြရာ ဒေါက်တာဘသန်းက ဘာရောဂါဟု ချက်ချင်း မပြောပေ။ နှစ်လုံးရောဂါဖြစ်၍ စိုးရိမ်ရသော အခြေအနေသို့ ရောက်နေခဲ့လေပြီ။

သူရောဂါမှာ ကျွမ်းခဲ့ပြီ။ တော်လှန်ရေးအတွင်းက သူ၏ နုနယ်သော ခန္ဓာကိုနှင့် မမျှအောင် ပင်ပန်းကြီးစွာနှင့် လုပ်ခဲ့ရသော ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များသည် သူ့ကိုစု၍ ကိုင်ကြလေပြီ။ သူရောဂါမှာ ဆွစ်စလံ တောင်တန်များပေါ်သွား၍ အေးအေးဆေးဆေးလေး အနားယူနေမှ ရောဂါမတိုးဘဲ အလားအလာ ရှိသည်ဟု ဆရာဝန်က ပြောဆိုတော့သို့သော် မတတ်နိုင်။

နောက်ဆုံး၌ သူမန္တလေးသို့သွား၍ ဆေးဝါးကုသရန် ပါတီက ဆုံးဖြတ်ရလေတော့သည်။

ခွဲခဲ့လေပြီ။

ကိုဗဟိန်း မန္တလေးသို့သွားပြီ။ ကျွန်တော်လည်း... နယ်ပြောင်းခဲ့ရ၏။ တနေ့သော်... ပြည်သူ့ အာဏာဂျာနယ် ဦးစီးရေးမှူး ကိုဘကိုး ကိုဗဟိန်းထံမှ ပြန်ရောက်လာလေရာကိုဗဟိန်း အတော်သက်သာနေပြီးဆို၍ ဝမ်းသာခဲ့ရ၏။ နောက်တော့ ဘာမျှမကြားရဘဲ နေတော့သည်။

ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဖ-ဆ-ပ-လ ကဲ့သော အကြောင်းကို မတော်တဆ ကိုဗဟိန်းသိသွားပြီး စိတ်အတော် ထိခိုက်သွားသည်ဟု ကြားရပြန်၏။ နိုဝင်ဘာလ (၂၀) ရက်နေ့က သူဆုံးသွားကြောင်း ဟူသောသတင်းကား ကျွန်တော်တို့ နောက်

ဆိုးကြားတိုက်ရသော အမင်္ဂလာ သတင်း ဆိုးကြီးပင် ဖြစ်လေ
တော့သည်။

သူသည် ကျွန်တော်တို့ ကြည်ညိုသော၊ ကိုးစားသော
ချစ်ခင်သော၊ ကျွန်တော်တို့ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့ရဲဘော် ဖြစ်ပေ
သည်။ သူသည် စိတ်ထားဖြူစင်သော နှိမ့်ချသော ညီညွတ်ရေး
ပိသုကာအစစ်လည်းဖြစ်ပေသည်။ သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ ဘာမဆို
တိုင်ပင်ရဲကြသည်။ သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း တယောက်
လိုဘာမဆိုပြောရဲကြသည်။ သူ့လိုလူကြီးရှိ၍ အနေကြပ်ကြခြင်း
ရွံ့တုန်တုန် ရှိခြင်းမျိုး တခါမှမဖြစ်ခဲ့ကြဘူး။ သူ့ကိုသူငယ်ချင်း
လို ပေါင်းနိုင်ကြသည်။ ရဲဘော်လို ချစ်ခင်ကြသည်။ ဆရာလို
ကြည်ညိုကြသည်။ ကျွန်တော်တို့သည် သူ့မှာသွားသော စကား
တခုကိုခေါင်းထဲ၌မြဲမြံစွဲစွဲကြီးမှတ်သားထားကြမိပါစေသတည်း။

စင်စစ်အားဖြင့်.... ငါတို့အဘို့ မာန ထောင်လွှားကြစရာ
ဘာတခုမျှ မရှိသေးပေ။ ငါတို့သည် အသက်အားဖြင့်လည်း....
ငယ်ရွယ်နုနယ်ကြသေး၍ ရှေ့ခရီးသွားကြရမည့် လမ်းပမ်းသည်
လည်း တမြော်တခေါ်ကြီး ကျန်ပေးသေးသည်။ အမျိုးသားညီ
ညွတ်ရေးကိုလည်း တည်ဆောက်ရန် ရှေ့ဆောင်၍ တိုက်ပွဲဆင်
ကြရဦးမည့် တာဝန်၊ နယ်ချဲ့သမားများ၏လက်ဝါးကြီးအုပ်စုံနှစ်
ဆိုးကိုဆန့်ကျင်ရေးသမားအဖြစ်ရှေ့ကမားမား မတ်မတ်ရပ်ကြရ
ဦးမည့် တာဝန်စသည့် များစွာသော တာဝန် တို့သည် ငါတို့ကို
စောင့်လျက် ရှိနေကြပေသည်။

ငါတို့သည် ရဲဘော်ဗဟိန်း၏ အလုပ်တာဝန်ကို ခံယူကြ
ခြင်းအားဖြင့် အလေးနီပြုကြစို့။